

Onsdag den 2. juni 2010 (D)

1

102. møde

Onsdag den 2. juni 2010 kl. 9.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 49:

Forespørgsel til statsministeren om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation.

Af Peter Christensen (V), Henrik Sass Larsen (S), Pia Kjærsgaard (DF), Villy Søvndal (SF), Henriette Kjær (KF), Margrethe Vestager (RV), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Anders Samuelsen (LA), Pia Christmas-Møller (UFG) og Christian H. Hansen (UFG).
(Anmeldelse 28.04.2010. Fremme 04.05.2010. (Omtrykt)).

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse af 2/6 2010 om erhvervslivet og reguleringen 2008/2009.

(Redegørelse nr. R 19).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 49:

Forespørgsel til statsministeren om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation:

Hvad kan statsministeren oplyse om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation?

Af Peter Christensen (V), Henrik Sass Larsen (S), Pia Kjærsgaard (DF), Villy Søvndal (SF), Henriette Kjær (KF), Margrethe Vestager

(RV), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Anders Samuelsen (LA), Pia Christmas-Møller (UFG) og Christian H. Hansen (UFG).
(Anmeldelse 28.04.2010. Fremme 04.05.2010. (Omtrykt)).

Kl. 09:00

Formanden :

Jeg beder medlemmerne om at indtage deres pladser i stilhed.

Den første, der får ordet, er hr. Peter Christensen som ordfører for forespørgerne til begrundelse af forespørgslen. Værsgo.

Kl. 09:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Christensen (V):

Jeg tror godt, at jeg på vegne af alle forespørgerne kan konstatere, at det folketingsår, som nærmer sig sin afslutning, bestemt har været interessant, og at det på den baggrund er godt at gøre status, som vi plejer at gøre på denne tid af året.

Jeg skal derfor på vegne af forespørgerne anmode statsministeren om at give en redegørelse for den indenrigs- og udenrigspolitiske situation.

Kl. 09:02

Formanden :

Tak. Så er det statsministeren til besvarelse.

Kl. 09:02

Besvarelse

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Gennem mange år har Danmark været begunstiget af globaliserings milde vinde. Verdenshandelen steg, økonomien voksede, og velstanden blev større end nogensinde. Det var gode år. Desværre har de seneste 2 års internationale krise gjort indhug i vores velstand. Vi er som samfund og nation blevet fattigere. Det har været hårde år.

Nu står vi ved en skillevej. Det er nu, vi afgør, om håbet skal tændes og væksten skal spire frem igen, eller om de første vækstspirer skal visne og håbet slukkes. Om håbet skal tændes eller slukkes, afhænger af vores evne – man kan også sige af vores mod – til at træffe de nødvendige, alvorlige og realistiske beslutninger, ikke de smarte, ikke de populære, men de rigtige, de nødvendige beslutninger, de beslutninger, der er i Danmarks sande interesse.

Regeringen har fra dag et sat ind for at mindske de menneskelige omkostninger ved krisen. Vi har fremrykket offentlige investeringer til et historisk højt niveau med massive statslige investeringer i jernbaner og veje. Vi har givet det største løft i de kommunale investeringer, der er set i en generation, med nye investeringer i skoler og plejehjem. Vi har frigivet den særlige pensionsopsparing. Vi har gennemført en fuldt finansieret skattereform. Vi har udmøntet en renoveringspulje. Vi har gennemført en bankpakke og en kreditpakke. Vi har forlænget kreditterne for virksomhederne. Vi har forbedret

eksportlånemulighederne. Vi har holdt hånden under kommunernes økonomi. Vi har kort sagt ført Europas mest ekspansive krisepolitik, en krisepolitik, som har skærmet 85.000 danskers job. Og det har virket.

Danmarks økonomi er i bedring. Ledigheden ser ud til at stige mindre, end vi frygtede. Forbrugerne tror mere på fremtiden. Vores eksport til udlandet vokser. Finanskrisens mørke er ved at slippe sit greb. Det er så småt igen begyndt at spire og gro rundt omkring i vores land, ja, måske endda så meget, at krisebevidstheden er forsvundet. Det er regningen for krisen til gengæld ikke. Enhver, der har prøvet at stifte gæld, ved, at den ikke bliver mindre af, at man lader være med at åbne rudekiverne. Hvis man har trukket over på sin kassekredit, gælder det om at komme hurtigt ned i banken og få lavet en aftale om at betale pengene tilbage. Det bliver kun dyrere af at vente. Derfor skal krisegælden væk nu, så vi kan løfte blikket mod fremtiden igen. Derfor er det tid til realisme i dansk politik, ikke til ønsketænkning. Det er tid til konkret handling, ikke til luftige planer – flygtige, vidtløftige overskrifter.

Vi står med en kriseregning af en betydelig størrelse. Det vil jeg ikke lægge skjul på. Alene de flere arbejdsløse har betydet, at udgifterne til dagpenge og kontanthjælp er vokset med 16 mia. kr., og regeringens ekspansive krisepolitik har umiddelbart kostet i omegnen af 60 mia. kr. Men sammenlignet med andre lande er Danmark i en gunstig situation, fordi vi jo brugte de gode år til at skære gælden væk og spare op til dårligere tider.

I 2001 var den offentlige nettogæld på 268 mia. kr. – 268 mia. kr. Det er omkring en femtedel af vores fælles velstand, bruttonationalproduktet. I 2008, da krisen ramte os, var gælden væk, helt væk. Derfor var vi godt forberedt, da den økonomiske tsunami slog mod vores kyster.

Det er jo ikke, fordi det i de gode tider ellers skortede på forslag om, hvad alle de dejlige milliarder skulle bruges til. Pengene brændte jo nærmest i lommen på oppositionen. Overskuddet på de offentlige finanser var for fristende. Det skulle straks formøbles i en stor forbrugsfest, mente venstrefløjen.

Kl. 09:07

Jeg priser mig – og det tror jeg også, danskerne gør – lykkelig for, at regeringen valgte den ansvarlige kurs og lagde til side, da tiderne var gode. Hvis det stod til Socialdemokraterne, hvis det stod til Socialistisk Folkeparti for ikke at tale om Enhedslisten, havde Danmark været i en meget alvorligere situation, da krisen ramte os, og så havde det ikke bare gjort ondt, så havde det gjort rigtig, rigtig ondt.

I andre lande var bolværket tyndere, og krisen slog hårdere. I andre lande skal de nærmest omkalfatre deres samfund. I andre lande må de skære drastisk ned, også i de offentligt ansattes løn.

Hvis Danmark skulle forbedre de offentlige budgetter lige så meget som Holland, skulle vi finde 37 mia. kr. omregnet til danske forhold. Hvis vi skulle forbedre budgetterne lige så meget som Irland, skulle vi finde i størrelsesordenen 170 mia. kr. Og hvis den danske situation var på niveau med Grækenlands, ja, så var opgaven, at vi skulle finde 275 mia. kr. omsat til danske forhold – 275 mia. kr. I Danmark skal vi finde 24 mia. kr.

Det er ikke let. Jeg ville hellere have været det foruden, men det er ladsiggørligt. Vi betaler af på gælden, da vi havde overskud, og derfor slipper vi også af med krisegælden på en langt mindre dramatisk måde i Danmark end i resten af Europa. I Danmark er regeringen og Dansk Folkeparti nemlig nået til enighed om en genopretningsspakke; en pakke, der med en række resolute og konkrete initiativer krone for krone samler regningen op, mens den stadig har en håndterbar størrelse; en pakke, hvor vi omprioriterer, så der bliver plads til 10 mia. kr. ekstra til sundhed, til samfundets svageste og til vores uddannelser; en pakke, hvor vi tager hul på at løse de fremadrettede udfordringer med en reform af dagpengene; en pakke, der

samlet set øger udbuddet af arbejdskraft med 11.000 personer. Det svarer faktisk til to tredjedele af effekten fra skattereformen.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til her i dag at takke Det Radikale Venstre og Liberal Alliance for at stemme for denne del af aftalen.

Samlet betyder aftalen om genopretningsspakken, at vi på en gang sparer på udgifterne, øger skatteindtægterne og reformerer økonomien på en realistisk, rimelig og socialt velafbalanceret måde. Regeringen og Dansk Folkeparti tager ansvaret på sig – ikke ved luftige overskrifter, ikke i form af løse hensigtserklæringer, men ved en række helt konkrete og jordnære løsninger, der får kassen til at stemme igen og skaffer hænder og hjerner til fremtidens vækst.

Over for det har vi så en opposition, der vil lade hullet i statskassen vokse med yderligere over 25 mia. kr. og dermed øge Danmarks gældsproblemer, en opposition, der tror, at man kan forbruge sig ud af krisen for lånte penge; at stor bankgæld skal håndteres med mere bankgæld. Det holder altså ikke i virkelighedens verden. Med den indstilling til tilværelsen burde oppositionen snarere melde sig til tv-programmet »Luksusfælden«, for her kan man jo lære, at økonomiske problemer kun vokser sig større, hvis man venter med at gøre noget ved dem.

Oppositionen lader, som om Danmarks problemer vil være løst med et fingerknips, hvis vi bare om nogle år arbejder 12 minutter mere om dagen. Men hvordan skal det så konkret gribes an? Skal danskerne have en uges mindre ferie? Nej, nej, det er ikke lige på den måde, siger de selv. Skal industriarbejdererne stå 12 minutter længere ved samlebandet hver dag? Nej, nej, det var ikke lige ham, der skulle stå 12 minutter længere. Skal pædagogen tvinges til at blive 12 minutter længere i vuggestuen? Nej, der er ingen, der skal tvinges til noget som helst, siger de selv. Det er altså en helt igennem løs hensigtserklæring. Udfaldet er deponeret hos fagbevægelsen, og konklusionen ligger lige for: Oppositionen har ikke forstået situationens alvor. Man vil bare øge gælden og vente med regningen.

Kl. 09:12

Men så løber der jo renter og renters rente på. Så vil en stadig større andel af vores økonomi blive brugt på ingenting i stedet for at blive brugt på skoler, på sygehuse og i ældreplejen. Hvis vi bare gjorde som oppositionen, ville statsgælden vokse med 70 mia. kr. i 2014, og alene renterne ville løbe op i 3 mia. kr. ekstra om året. Det svarer til halvdelen af prisen på det nye supersygehus i Århus, eller det svarer til 10.000 praktikpladser, eller det svarer til det samlede budget for Kriminalforsorgen – men så kan vi vel slippe fangerne fri.

Vi ved godt, at Danmarks problemer ikke kan løses på 12 minutter. Vi ved godt, at det kræver hårdt arbejde. Oppositionens plan er ikke fair, den er kejserens nye klæder. Danmark skal i arbejdstøjet, og arbejdstøjet væves ikke af vidtløftige overskrifter og drømmestof. Der skal sys af de realistiske beslutningers stærke tråd – beslutninger, truffet på grundlag af en realistisk vurdering af Danmarks styrker og Danmarks svagheder. Alt andet er bluff.

Vi skal have betalt regningen for krisen nu. Det er helt afgørende for, at vi har råd til vores velfærdssamfund i dag og i fremtiden, for vi skal have og vi vil have penge til velfærd. Udfordringen består i at udvikle den offentlige sektor inden for en fast økonomisk ramme, så budgetterne ikke skrider gang på gang, og så regningen ikke også her bare bliver sendt videre.

Vi skal have en velfungerende offentlig sektor, en offentlig sektor, som først og fremmest måles på sin evne til at løse rigtige menneskers rigtige problemer, så vi får dygtigere og gladere skoleelever, og så vi får sundere danskere og mere tilfredse ældre.

Penge er en del af forudsætningen. Selvfølgelig er penge en del af forudsætningen, men måden, vi bruger pengene på, er lige så vigtig. Vi har ikke råd til spild, vi har ikke råd til unødigt bureaukrati, og vi har ikke råd til bare at gøre tingene, sådan som vi altid har gjort tingene.

Regeringen vil sætte 10 mia. kr. ekstra af til at styrke tre højt prioriterede områder: sundhed, de svageste danskere og undervisning.

På sundhedsområdet har regeringen siden 2001 gjort op med, at dankortets ydeevne skal bestemme køens længde. Vi har gjort op med den ideologiske frygt for private sygehuse. Patienterne har fået udvidet frit sygehusvalg. Det har 300.000 danskere haft direkte glæde af. Det frie valg har sat en positiv spiral i gang, som har gavnet endnu flere patienter, for når danskerne selv kan vælge, ja, så er systemet nødt til at tilpasse sig danskernes valg. Det giver kvalitet, det giver effektivitet, og det giver større tilfredshed.

Den udvikling vil Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti spænde ben for. De foreslår, at vi deler patienterne op i et A-hold og et B-hold, hvor B-holdet er danskere med såkaldt mindre alvorlige sygdomme. Den sidste kategori skal så igen vente flere måneder på en ny hofte eller en operation for grå stær. I praksis vil det betyde, at de, der har penge til det, vil springe køen over. I praksis vil oppositionens forslag dele danskerne op i hold efter pengepungens størrelse, sådan som vi så det frem til 2001. Det vil være en alvorlig svækkelse både af den nye dynamik i det danske sundhedssystem og af patienternes rettigheder.

Regeringen vil holde fast i den positive udvikling, hvor lægerne udfører flere operationer, 100.000 flere i dag end i 2001, hvor overlevelseschancerne for danske kræftpatienter er forbedret for syv ud af otte kræftformer, hvor vi tegner et nyt danmarkskort af supersygehuse, og hvor vi spreder et trygt og effektivt akutberedskab ud mellem de nye sygehuse.

Vi er godt i gang, men opgaven er også stor. Der er stadig meget, vi skal gøre bedre, og derfor sætter regeringen flere penge af til sundhedsområdet, også i ellers økonomisk trængte tider, i alt 5 mia. kr. ekstra fra 2011 til 2013.

Kl. 09:17

På tilsvarende vis sætter vi ekstra penge af til samfundets svageste. Det er et hjerteskræende dilemma, at vi i vores rige samfund har danskere, som er fattige, og som lever på kanten af samfundet, børn, der er udsatte, og familier, som kæmper med misbrugsproblemer. Dem skal vi hjælpe, dem skal vi løfte op, men ikke ved at begrænse andre, der har haft et lykkeligere udgangspunkt eller en heldigere hånd i livet, for den enes død er ikke den andens brød. Nej, den enes succes er den andens chance. Det er dynamikken i et samfund med lige muligheder for alle, det er dynamikken i Danmark, verdens mest lige samfund.

Regeringen har siden 2001 arbejdet målrettet og utrætteligt på at forbedre vilkårene for dem, der har mest brug for det. Alene med satspuljeaftalerne for 2009 og 2010 er der afsat 5,3 mia. kr. over 5 år målrettet alkoholmisbrugere, stofmisbrugere, prostituerede, hjemløse, sindslidende og udsatte børn og unge.

Men for at hjælpe bedst skal vi vide, hvem der trænger mest, og her er det altså ikke nok at se på bankkontoens størrelse. En studerende på SU, der kan se frem til en solid indtægt som læge eller jurist, er ikke fattig. Reel fattigdom bunder i, at det enkelte menneske eller den enkelte familie ikke har overskud til at klare hverdagen og ikke har udsigt til at komme til at klare hverdagen. Derfor har vi sat et arbejde i gang, der skal udvikle reelle, operative fattigdomsindikatorer for Danmark. Vi skal have alle reelle og relevante forhold med, ikke kun penge, men også sundhed, uddannelse og jobchancer.

Vi skal være endnu bedre til at bruge de muligheder, som alle mennesker rummer. Det gælder også de mange, der har valgt Danmark til, og som ikke i generationer har været slægts- eller skæbnebestemt til at være danskere. For selv om Danmark ligger i det absolutte førerfelt, når det handler om resultater på integrationsområdet, er der fortsat udfordringer. Både socialt og kulturelt er der opstået parallelsamfund i en række af vores sociale boligområder, parallelsamfund, hvor normer og værdier ikke afspejler det danske samfund. Alt for mange børn og unge med anden etnisk baggrund end dansk

kan ikke sproget godt nok, selv om de er vokset op i Danmark. Alt for mange drenge med anden etnisk baggrund går ud af folkeskolen uden at kunne klare sig. Det er ikke godt nok. Det skal vi rette op på, for vi har brug for alle – alle, der vil.

Derfor vil regeringen udarbejde en samlet ghettostrategi, der sætter målrettet ind over for både fysiske rammer og beboersammensætning i ghettoområder. Det skal være lettere at lægge de mest udsvarende lejemål sammen. Det skal være lettere at rive de sorte pletter ned. Det skal være lettere at hjælpe udsatte familier til at flytte fra ghettoen. Det skal være lettere at få ressourcestærke beboere ind i stedet. Vi vil ikke have flere lappeløsninger, vi vil have varige løsninger.

Regeringen vil sætte 3 mia. kr. ekstra af til svage grupper over de næste 3 år. På tilsvarende vis sætter vi 2 mia. kr. ekstra af til uddannelse, som er vores tredje høje prioritet.

Midt i en krisetid fremtidssikrer vi Danmark ved at have modet til at prioritere om – noget op, noget ned. Men vi skal videre end det. Vi skal vise evnen og viljen til at udvikle vores samfund. Vi skal helt grundlæggende sørge for, at velfærden hviler på et solidt fundament. Det er en del af at føre realistisk politik. Vores velfærdssamfund – det danske velfærdssamfund, et af verdens bedste – hviler på et fundament af dygtige og idérige virksomheder. Uden private virksomheder ingen velstand, uden private virksomheder ingen skatteindtægter, uden private virksomheder ingen velfærd. Så enkelt er det.

Kl. 09:21

Danmark er et land med husrum og hjerterum til hver af sine borgere. Vi har opbygget og udbygget vores velfærd, generation efter generation. Vi har så at sige lagt etage efter etage på vores fælles hjem: Danmark. Mens vi har gjort det, har vi taget for givet, at fundamentet holdt, men det er ikke en selvfølge. Krisen har tæret på fundamentet under velfærdssamfundet Danmark. Danmarks produktion faldt med 5 pct. sidste år. Et tilsvarende fald er ikke set i statistikkens historie. Vi er blevet fattigere, fundamentet krakelerer.

Danske virksomheder står til at miste i omegnen af 200.000 arbejdspladser på grund af krisen, og krisen har gjort det krystalklart, at vi er oppe mod en benhård international konkurrence. De nye vækstøkonomier – især i Asien – har fortsat haft fremgang, mens Europa og USA har ligget underdrejet, og de nye økonomier er konkurrencedygtige op gennem hele værdikæden: fra samlebandsproduktion til avanceret forskning. Så også her er Danmark udfordret, også her må vi være realistiske, og også her må vi se i øjnene, at der er sket et scenskift.

En hollænder skaber hver arbejdstime 25 pct. mere værdi end en dansker. En finne arbejder 2 timer mere om ugen end en dansker. En koreaner påbegynder sin videregående uddannelse 4 år tidligere end en dansker. På den baggrund er regeringens mål om, at Danmark i 2020 skal være et af verdens ti rigeste lande, meget ambitiøst. Danmarks velstand og Danmarks velfærd er ikke naturgiven. Det vil kræve reformer, gennemgribende reformer at nå så langt, og derfor ser regeringen fordomsfrit på alle forslag, der kan sætte skub i væksten og bringe os nærmere vores mål. Hele efteråret vil stå i vækstens tegn.

Derfor har regeringen også nedsat et vækstforum af førende erhvervsledere, forskere og organisationsfolk. I fællesskab skal vi nå frem til en ærlig og tilbunds gående analyse af Danmarks udgangspunkt for ny vækst efter krisen. Vi vil male det realistiske danmarksbillede, så vi har et sandt grundlag for at træffe de beslutninger, som er nødvendige for at styrke fundamentet under velfærdens hus, og som er nødvendige for at erobre væksten tilbage og for at genskabe håbet og genskabe drivkraften.

Der er fire veje til vækst:

Vi skal for det første skabe vækst ved at være flittigere. Vi skal for det andet skabe vækst ved at være dygtigere og bedre uddannede. Vi skal for det tredje skabe vækst ved at gennemføre en grøn omstil-

ling af vores samfund. Vi skal for det fjerde skabe vækst og udvikling i hele Danmark.

Vi skal være flittigere. Vi skal forberede Danmark på, at vi igen får brug for hænder og hjerner. Det skal drive fremtidens vækst.

Siden 2001 har regeringen skridt for skridt fået flere i job ved at sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde. Det er gjort med velfærdsaftalen og med skatteomlægningen. Vi modstod oppositionens skræmmebilleder, da vi lagde loft over kontanthjælpen, da vi indførte startydelsen, da vi gennemførte 450-timers-reglen, da vi strammede rådighedsreglerne, og da vi lavede nye regler for supplerende dagpenge. Resultatet af alt det har været, at vi har mere end halveret antallet af danskere, for hvem det ikke kunne eller kun meget dårligt kan betale sig at arbejde.

Nu har vi helt aktuelt aftalt en reform af dagpengesystemet som en del af genopretningspakken. Vi er i gang med at udmønte vores arbejdsprogram, »Danmark 2020«. Vi har fremlagt konkrete forslag, der vil gøre det lettere for højtuddannede at komme til Danmark for at arbejde eller studere. Vi har spillet ud med en pakke til knap ½ mia. kr. med nye initiativer, der skal bekæmpe langtidsløsheden, bl.a. ved jobrettet uddannelse og aktive tilbud ude på arbejdspladserne. Vi vil efter sommer fremlægge vores bud på justeringer af SU-reglerne, så de unge tilskyndes til at blive tidligere færdige med deres uddannelse. Og vi vil foreslå en ændring af førtidspensionen, så færre, særlig færre unge, ender på førtidspension på grund af lidelser, der rent faktisk kan behandles.

Jo, regeringen tager udfordringen om flere i arbejde meget alvorligt, og vi møder den med konkrete løsninger, ikke luftige overskrifter.

Kl. 09:27

Vi skal for det andet skabe vækst ved at være dygtigere og bedre uddannet. Når lande som Sydkorea og Singapore i disse år stormer frem, er det, fordi de satser massivt og succesfuldt på uddannelse. Når Danmark er ved at sakke agterud, er det, fordi vi ikke får nok ud af vores uddannelser.

Regeringen har allerede gennemført betydelige omlægninger gennem hele uddannelsessystemet: Vi har sat kraftigt ind for at forbedre det faglige niveau i folkeskolen. Det viser sig allerede tydeligt i resultaterne for læsning på mellemtrinnet. Vi har reformeret erhvervsuddannelserne, de gymnasiale uddannelser og de videregående uddannelser. Men kravene bliver skærpet, og det haster derfor med at tage fat på de problemer og udfordringer, der fortsat er. Vi skal gøre meget dyre danske uddannelser meget bedre, så vi løfter alle, og så Danmark kan stå distancen i den globale konkurrence.

Uddannelsernes fødekæde starter jo med folkeskolen. Derfor ser jeg også frem til allerede på fredag at få afrapporteringen fra skolens rejsehold, det rejsehold, vi har sendt rundt i landet for at kortlægge både styrker og svagheder ved den danske folkeskole og til at komme med anbefalinger om, hvordan vi kan gøre en god folkeskole endnu bedre. Når vi har verdens dyreste folkeskole, kan vi også rimeligt stille det krav, at den skal være blandt verdens bedste.

Den arbejdsform vil i det hele taget gennemsyre de uddannelsespolitiske forslag, som regeringen vil fremlægge i den næste tid. Vi vil nøgternt analysere, hvor den er gal. Vi vil realistisk og fordomsfrit undersøge, hvad der har en konkret effekt.

Vi skal for det tredje skabe vækst ved at gennemføre en grøn omstilling af vores samfund. Regeringen er stålsat på at gennemføre en grøn omstilling, som udfaser brugen af kul, olie og naturgas. Vi skal gøre det på en måde, som fortsat understøtter grønne danske styrkepositioner, som tilrettelægges, så Danmark får mest for pengene, og som ikke belaster de offentlige finanser unødigt.

Regeringen har den realistiske tilgang, at for at komme et bestemt sted hen skal man kende vejen, og man skal kunne gå på sine ben. Derfor vil vi både sætte en dato på, hvornår vi skal være uafhængige af fossile brændsler, og fremlægge en konkret strategi for,

hvordan vi skal tilrettelægge indsatsen. Ingen luftige overskrifter, men konkrete anvisninger. Det er store skridt, der kræver grundig analyse og mange overvejelser. Derfor venter regeringen på det indspil, som Klimakommissionen kommer med til september.

Så skal vi for det fjerde skabe vækst og udvikling i hele Danmark, for Danmark er så lille et land, at vi må udnytte hele vores territorium, ikke som led i en eller anden misforstået socialhjælp, men som led i en national strategi, der kan mobilisere alle vores ressourcer, uanset hvor i landet de findes, fra Karup til København, fra Skagen til Svaneke.

Men krisen har jo helt ærligt ramt hårdt i de brancher, der vejer tungt i yderområderne, nemlig industri, håndværk og landbrug. Der er områder i Danmark, som hægtes af udviklingen: Først lukker bageren, så lukker brugsen, så flytter de unge væk, og så kan huset ikke sælges. Regeringen vil ikke acceptere et Danmark med for store regionale forskelle, hvor udkantsområder står som spøgelsesbyer med vinden susende gennem knuste ruder i forladte huse.

Derfor har vi fremlagt en landbrugspakke, som giver en hånd til et trængt erhverv, der har stor betydning i landdistrikterne. Hvor var oppositionen henne den dag? Derfor vil vi sikre uddannelsesmuligheder i hele landet. Vi er allerede i gang med at få etableret en lægeuddannelse i Aalborg. Derfor vil vi lette erhvervsudviklingen gennem en særlig investeringspulje under Vækstfonden målrettet Udkantsdanmark. Og derfor skal alle danskere have adgang til højhastighedsbånd inden udgangen af 2020. Regeringen vil arbejde konkret for vækst i hele Danmark til gavn for alle danskere.

Kl. 09:31

Men vi skal også se ud over vores grænser for at få væksten igen. En national vækststrategi oven på en betalt kriseregning kan ikke stå alene. Som en lille og åben økonomi skaber vi vores velstand gennem samhandel og samarbejde med resten af verden, og her spiller vores nærmeste naboer selvfølgelig en særlig central rolle. Danmark kan kun blive en vindnation, hvis også Europa er en vinderregion.

Derfor er det positivt, at EU-landene hele vejen igennem har tacklet krisen gennem samarbejde og koordination. Det seneste og mest aktuelle eksempel er jo de meget omfattende lånepakker til Grækenland og andre lande med store gældsproblemer. Det var en helt nødvendig beslutning, for på et tidspunkt var der en reel risiko for, at gældskrisen i Sydeuropa kunne føre til en ny global offentlig finanskrise. Jeg synes, det skal understreges, at lånepakkerne er hjælp til selvhjælp. Grækenland har måttet forpligte sig til meget dramatiske tiltag og tæt overvågning fra EU og fra Den Internationale Valutafond.

Der er en klar forventning om, at alle lande, alle lande respekterer deres forpligtelser inden for stabilitets- og vækstpacten. Det gælder naturligvis også Danmark. Samtidig er det afgørende, at vi får gang i vækst og beskæftigelse i Europa. Derfor støtter regeringen arbejdet med at udvikle en ambitiøs og målrettet europæisk vækststrategi, EU's 2020-strategi. Den flugter fint med de danske prioriteter: grøn vækst, fri og lige konkurrence, styrket uddannelse og forskning.

Vi skal ikke have nok i os selv. Vi er dybt afhængige af beslutninger, der træffes uden for Danmark, hvad enten det er på børsen i New York, i bestyrelseslokalet i Singapore eller på slagmarken i Afghanistan. Derfor skal vi følge det, som vi gør i Danmark, op med en effektiv og målrettet udenrigs- og sikkerhedspolitik. Der skal vi have modet til at træde frem i forreste linje med den risiko for knubs, det kan give.

Kernen i vores aktive udenrigspolitik er at fremme ægte danske værdier: frihed, demokrati og ligestilling mellem kvinder og mænd. Vi skal bidrage til at gøre en forskel i verden. Vi skal bære vores del af byrden, og vi skal tage vores del af ansvaret. Men vi skal også være målrettede, og vi skal være realistiske. Vi kan ikke gøre det hele, vi skal gøre det rigtige på det rigtige tidspunkt. Og vi kan selvfølgelig-

lig heller ikke gøre det hele alene, vi skal opnå indflydelse og skabe resultater i samarbejde med andre.

EU er den helt centrale ramme til fremme af vores interesser og værdier, men EU er endnu ikke den stærke aktør på den internationale scene, som vi har brug for, og som vi ønsker. Danmark skal derfor arbejde aktivt og vedholdende for at styrke EU's globale rolle, og lige så afgørende er det at arbejde for et fortsat stærkt og effektivt transatlantisk samarbejde, også inden for NATO.

Verdensbilledet er jo under hastig forandring. Den økonomiske magt forskubber sig, og med pengene følger magten. Den politiske magt bliver spredt til flere centre i verden. Derfor skal Danmark også skabe stærke partnerskaber uden for EU's grænser med Kina, Rusland, Brasilien, Indien og Sydafrika. Det er vejen til indflydelse på internationale beslutninger.

Afghanistan er et eksempel på, at Danmark gennem et markant internationalt engagement er med til at gøre en forskel, samtidig med at vores nationale sikkerhed og interesser forsvares. De danske soldater yder til stadighed en flot indsats under meget vanskelige vilkår. De fortjener altid vores dybeste respekt.

Så sent som i går blev vi mindet om, at danske soldater risikerer deres liv for vores sikkerhed og tryghed og for det afghanske folks håb om en bedre fremtid. Jeg vil gerne udtrykke min dybeste medfølelse med de efterladte og de sårede. De har betalt en høj pris, og Danmark har som nation betalt en høj pris for vores indsats i Afghanistan, en pris, der skal stå mål med resultaterne. Derfor forventer vi også en markant udvikling i Afghanistan, ikke kun militært, men også civilt. Udvikling i Afghanistan eller andre steder i verden kan ikke basere sig på militære midler alene.

Kl. 09:37

Sikkerhed og udvikling går hånd i hånd, og det kræver jo også en aktiv udviklingspolitisk strategi. Sådant en har vi nu. Det er en strategi, der kombinerer danske interesser og værdier, og som ser realistisk på, hvor vi kan hjælpe, og hvor vi kan gøre en forskel. Jeg vil gerne beklage, at oppositionen ikke har villet tage et medansvar for Danmarks indsats i den tredje verden.

Udenrigspolitikken har fyldt meget i dette folketingsår. Vi så det ved klimaforhandlingerne, som blev både vanskelige og dramatiske. Med meget stærke interessenmodsatninger kunne vi ikke nå så langt, som vi havde håbet på og arbejdet for, men nu, hvor tingene er lidt på afstand, vil jeg dog fremhæve, at en del faktisk lykkedes.

Vi fik for første gang nogensinde engageret verdens stats- og regeringsledere i en direkte og alvorlig drøftelse af, hvordan vi kan dæmme op for menneskeskabte klimaændringer, og vi nåede frem til en aftale, der rummer helt afgørende elementer i et nyt, globalt samarbejde om klima: 2-graders-målsætningen, den politiske ramme og de enkelte landes konkrete bidrag.

Vi er jo alle enige om, at Copenhagen Accord kun udgør et første politisk skridt, og at ambitionsniveauet skal hæves for at nå 2-graders-målsætningen, men med opbakning fra nu mere end 130 lande, der dækker 90 pct. af verdensøkonomien, fik vi i København trods alt skabt den mest omfattende aftale, der hidtil er indgået på klimaområdet. Jeg glæder mig over, at den allerede er ved at blive ført ud i livet, senest for ganske få dage siden i Oslo med etableringen af et nyt internationalt partnerskab til beskyttelse af vores skove.

Også i forhold til rigsfællesskabet bliver nye muligheder ført ud i livet. Færøerne og Grønland bruger de muligheder, som vi har skabt sammen, for at udvikle selvstyret. I år har Færøerne overtaget områderne vedrørende formueret, ophavsret og strafferet, og Grønland har overtaget råstofområdet og arbejdsmiljø for offshorearbejde.

Det er jo rigsfællesskabets styrke, at vi træffer egne valg om udviklingen af vores samfund inden for en fælles ramme, men det er også en styrke, at vi står sammen i det internationale samarbejde. Det kan nogle gange betyde, at vi ikke kan opfylde ønsker fra alle dele af riget på en gang, f.eks. følger Danmark i spørgsmål om hval-

fangst i vidt omfang grønlandske og færøske interesser, mens det i andre situationer vil være grønlandske eller færøske ønsker, der må vige. Men samlet er jeg meget overbevist om, at vi alle – og ikke mindst Grønland og Færøerne – får et positivt udbytte af at stå sammen.

Fra nord til syd og fra øst til vest står Danmark som samfund over for store udfordringer. Regeringen fremlagde i februar et ambitiøst arbejdsprogram, »Danmark 2020«, med konkrete forslag til, hvordan vi kan møde udfordringerne, forslag, som vi er i fuld gang med at føre ud i livet, mens oppositionen bevæger sig i de besnærende overskrifters højere luftlag.

Jeg tror, at danskerne grundlæggende har meget stor tålmodighed med os politikere, men jeg forstår også godt, at de bliver trætte af os, når alt for meget handler om, hvad der er smart markedsføring, og hvad man lige kan nå at forklare på 12 minutter, og alt for lidt handler om, hvad der er vigtigt, nødvendigt og rigtigt. Danskerne har krav på klare svar i en usikker tid. Vi bør præsentere dem for løsninger, der konkret, realistisk og jordnært handler om at gøre det rigtige for Danmark og gøre det rigtige for danskerne. Det er regeringens tilgang.

Vi vælger ikke de kortsigtede, letkøbte smutveje, som viser sig ubrugelige, når det kommer til stykket. Vi vælger de solide og holdbare løsninger, så vi har kræfter til at stå imod kriser, og så vi kan lægge grunden til ny vækst i gunstigere tider. Vi vil bygge vores fælles hjem, Danmark, på klippegrund og ikke på kviksand, så vi kan modstå de oversvømmelser, der altid truer, og så vi trygt kan bygge videre på det gode samfund, vi har opnået, i sikker forvisning om, at velstand er det eneste holdbare fundament for vores velfærd.

Jeg vil gerne slutte af med at takke de partier, der har påtaget sig et ansvar, og som har samarbejdet med os i det folketingsår, der nu snart er gået. Jeres navne står indgraveret på soklen til det gode samfund, som Danmark er, og som Danmark skal vedblive med at være.

Kl. 09:42

Formanden :

Tak til statsministeren for besvarelsen. Så går vi over til forhandling, og den første, der får ordet, er hr. Peter Christensen som ordfører for Venstre, værsgo.

Kl. 09:42

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Christensen (V):

Tak til statsministeren for redegørelsen. For 2 år siden blev verden ramt af en omfattende krise. Aktiekurserne styrteddykkede, verdenshandelen bremsede op, arbejdsløsheden steg, og statsgælden i de fleste lande eksploderede. Skrækeksemplet er Grækenland, der har oplevet en decideret økonomisk nedsmeltning. Landet er havnet i en vaskeægte gældsfulde. I de gode år lagde man intet til side. Man gad ikke åbne rudekuverterne, for det gik jo lige så godt.

Grækenland var heldig, for EU trådte til med en hjælpende hånd, men kom også med strenge krav. Som statsministeren var inde på, ville vi, hvis vi havde stået i samme situation som Grækenland, i de kommende år skulle spare 275 mia. kr. I Grækenland skal de offentligt ansatte gå 10 pct. ned i løn, skatten bliver sat kraftigt op, og den tidligste pensionsalder bliver sat op til 67 år.

Når jeg ser på den græske tragedie, kan jeg ikke lade være med at glæde mig over Danmark, for vi er et land, hvor skiftende regeringer har holdt orden i økonomien.

Siden Poul Schlüter trådte til i 1982, har vi udviklet en fælles forståelse af, hvad der er sund økonomisk politik. Vi begyndte at føre fastkurspolitik, så borgernes penge ikke bare blev udhulet af inflationen. Vi afskaffede den automatiske dyrtidsregulering, så automati-

ske lønstigninger ikke bare udhulede vores konkurrenceevne. Vi liberaliserede kapitalbevægelserne og lagde grunden til en større pensionsopsparing.

Poul Nyrups regeringer øgede arbejdsudbuddet, forkortede dagpengeperioden, satte marginalskatten ned og afskaffede formueskatten.

Foghregeringerne fortsatte de gradvise reformer med det resultat, at Danmark frem til krisen har haft overskud på de offentlige finanser i hele 10 år. I 10 år har vi afviklet gæld, og i 10 år har vi været i stand til at lægge til side.

Så kom den internationale krise, men i modsætning til Grækenland blev vi ikke blæst omkuld. Regeringen greb resolut ind for at mindske de menneskelige omkostninger ved krisen. Vi fremrykkede offentlige investeringer, frigav penge til forbrug, holdt hånden under de kommunale budgetter og gav bankerne et sikkerhedsnet, så den finansielle sektor ikke kollapsede. Og initiativerne har virket – faktisk ville arbejdsløsheden have været op mod 85.000 højere uden regeringens beslutninger.

Nok har Europa oplevet en græsk tragedie, desværre, men det blev ikke til nogen dansk tragedie, heldigvis. Til gengæld har krisen været dyr, også for Danmark. I 2009 havde vi et underskud på knap 50 mia. kr., og vi forventer et underskud på 90 mia. kr. i år. Et underskud i budgettet på 90 mia. kr. forsvinder ikke bare på 12 minutter – 12 minutters ønsketænkning: måske og hvis nu. 90 mia. kr. i underskud forsvinder kun, hvis man påtager sig ansvaret helt konkret og håndgribeligt.

Oppositionens ønsketækningsplan minder mig lidt om de mennesker, der har optaget store forbrugslån, og når så rudekiverterne vælter ind ad brevsprækken, lægger de dem uåbnede i en køkkenskuffe og satser på, at boligmarkedet igen vil boome, så de kan optage nogle flere lån og trøsteforbruge sig ud af problemerne.

Sådan er den virkelige verden bare ikke. Den virkelige verden er meget enkel. Hvis man skylder penge, kommer man til at betale dem tilbage med renter. Hvis man venter for længe med at gå i gang, så løber der rente og renters rente på regningen, og den bliver altså større. Det siger sig selv, at enhver fornuftig regering hellere vil bruge penge på f.eks. bedre sygehuse og bedre velfærd end at bruge penge på rente og renters rente.

Kl. 09:47

Den ustabile situation på finansmarkederne er en anden god grund til at betale hurtigt af på gælden. Vi skal for alt i verden undgå, at udlandet taber tilliden til dansk økonomi. Udlandet skal vide, at vi kan betale vores regninger, og at vi har tænkt os at gøre det. Hvis udlandet mister tilliden til os, kommer kronen under pres, og renten stiger. Det vil ramme alle, der har lån, uanset om det er virksomheder, boligejere, almindelige forbrugere eller statskassen.

Derfor har regeringen og Dansk Folkeparti forhandlet sig frem til en genopretningsplan, som vil dække det hul, krisen har efterladt i den offentlige kasse. I den forbindelse er halveringen af dagpengeperioden en vigtig strukturel reform, en reform, som vel at mærke vil betyde, at Danmark fortsat vil være blandt de lande i Europa, der har den længste dagpengeperiode. Det glæder mig, at både Det Radikale Venstre og Liberal Alliance stemmer for. Selv om man ikke har størrelsen, vil jeg gerne kvittere for, at man har gjort det.

Men jeg vil i særdeleshed gerne takke Dansk Folkeparti for deres ansvarlighed. Dansk Folkepartis ansvarlighed udstiller tydeligt det kolossale svigt, som vi oplever fra andre store partier i Folketinget. Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti påstår, at de vil arbejde Danmark ud af krisen, men i stedet for at smøge ærmerne op og trække i arbejdstøjet og medvirke til arbejdsmarkedsreformer har S og SF i bogstaveligste forstand afleveret deres stemmekort hos LO.

Det er mildt sagt uklart, hvad S og SF egentlig vil i forhold til dagpengeperioden. Nogle gange hører vi dem sige, at dagpengeperioden skal tilbage til 4 år, andre gange, at det må afhænge af for-

handling med fagbevægelsen. Det eneste, der står klart er, at oppositionens sande leder hverken er fru Helle Thorning-Schmidt eller hr. Villy Søvndal. Oppositionens sande leder er LO-formand Harald Børsting.

Her for nylig kunne man læse om Harald Børstings planer for den kommende valgkamp på avisen.dk. Det var interessant, men det mest interessante var dog at læse, at det nu er op til fagbevægelsen at finde sin rolle i en mulig S-SF-R-regering. Skal fagbevægelsen ligefrem med i regering? Det var selvfølgelig bare en dum formulering, men det siger noget om ambitionsniveauet. Fagbevægelsen investerer medlemmernes penge for at få S og SF i regering. Nu forstår jeg pludselig, hvad det er, fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal mener, når de taler om at investere sig ud af krisen.

S og SF har fremlagt et oplæg, de kalder »En Fair Løsning«. Hele fundamentet bygger på, at hårdtarbejdende danskere engang langt ud i fremtiden vil arbejde mere bare for at glæde fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal. Som statsministeren sagde, er det ikke fair; det er kejserens nye klæder. Jeg påtager mig gerne rollen som den lille dreng i H.C. Andersens eventyr: Hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidts plan har jo ikke noget tøj på. Man kan nemlig ikke forbruge sig ud af en gældskrise, sådan som de lægger op til. Når man øger forbruget midt i en gældskrise, svarer det til at bekæmpe ild med tændvæske.

Jeg har hørt, at TV3-programmet »Luksusfælden« søger nye deltagere. Jeg overvejer faktisk at melde hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt til programmet. Her kan man jo uge for uge følge med i, hvordan helt almindelige mennesker har stiftet en enorm gæld, fordi de ikke tids nok satte forbruget ned, så det passede til deres indtægter. Drømmehus på landet, årgangsvine i kælderen og pan-tefogeden i entreen, sådan lyder reklamen for programmet. Har man set »Luksusfælden« bare en gang, kan man ikke være i tvivl om, at det gælder om at få betalt regningen med det samme i stedet for at finde på alle mulige og umulige lappeløsninger og i stedet for at gemme rudekiverterne i køkkenskuffen.

Kl. 09:52

Socialdemokraternes og SF's ansvarsløshed er påfaldende. I Europa-Parlamentet har de stemt imod, at EU-landene skal overholde konvergenskravene. Det kan lyde teknisk, men det er et klart bevis på, at S og SF netop fejler rudekiverterne ned i køkkenskuffen. De har kun et skuldertræk tilovers for EU's spilleregler, og deres svar er som altid: Brug flere penge.

Alene i denne folketingssamling har S og SF foreslået nye initiativer for 50 mia. kr. ekstra frem mod 2013. Samtidig vil S og SF rulle store dele af genopretningspakken tilbage: Dagpengereformen skal måske ruller tilbage, besparelser på udviklingsbistand skal ruller tilbage osv. Alene de sidste 2 uger har S og SF påpeget, at de vil rulle stort set alle elementer i regeringens økonomiske genopretningspakke tilbage: dagpenge, børnecheck, faglige kontingenter, kommunale budgetoverskridelser osv. De partier, som drømmer om en ny regering, vil altså tilbage til en gammeldags politik. Og det betyder rent faktisk, at S og SF de seneste 2 uger har rullet initiativer tilbage svarende til 28.000 kr. hvert eneste sekund. Når man lytter til rød blok, så tæller taxametret, og regningen bliver kun større.

I modsætning til S og SF vil Venstre fortsætte den ansvarlige linje. Vi lægger vægt på at sige sandheden, som den er: Der er et hul i kassen, men hvis vi betaler nu, ser fremtiden lys ud, og vi kan fortsætte med være et rigt land med en sund økonomi og en god offentlig service. Tiden kalder på realisme, tiden kalder på mådehold, tiden kalder ikke på ønsketænkning.

Jeg skal på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og hr. Per Ørum Jørgensen (UFG) fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at forudsætningen for fortsat tiltro til dansk økonomi er, at Danmark fører en politik, som nedbringer statens underskud. Dermed fastholdes tilliden til kronen, renten holdes på et lavt niveau, og dansk økonomi stabiliseres.

Folketinget konstaterer, at et element i en ansvarlig økonomisk politik er en dagpengereform. Reformen bidrager til at løse vores økonomiske udfordringer, og når der fremover vil mangle arbejdskraft, bliver det mere attraktivt at arbejde frem for at modtage passiv forsørgelse.

Det konstateres endvidere, at der fortsat skal fokuseres på vækstinitiativer, herunder reformer af førtidspensions- og SU-området.

Folketinget konstaterer, at en ansvarlig økonomisk politik er forudsætningen for den fremtidige velfærd.

Der skal værnes om den borgernære velfærd, og det konstateres, at den økonomiske genopretning sker, uden at der skæres i kommunernes budgetter, men at den kommunale økonomi kan vokse med pris- og lønudviklingen.

Samtidig bliver der plads til vækst i sundhedsvæsenet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 86).

Kl. 09:55

Formanden :

Tak. Det således oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Jeg har noteret følgende med ønske om korte bemærkninger: Villy Søvndal, Margrethe Vestager, Per Clausen, Morten Bødskov, Simon Emil Ammitzbøll, Kim Mortensen, Ole Sohn, Morten Østergaard, Carsten Hansen, Jesper Petersen, Frank Aaen, Anders Samuelsen, Maja Panduro, Niels Helveg Petersen, Jens Peter Verner, Pernille Vigsø Bagge og Mogens Jensen. Der er her taget skyldigt hensyn til ordførerne, som indgår i prioriteret rækkefølge.

Der er 1 time til rådighed. Det vil sige, at der skulle kunne nås 15, og det skulle være til og med Jens Peter Verner. Hvis man er hurtigere, kan det være til og med Pernille Vigsø Bagge og Mogens Jensen, som er nr. 17 på listen. Men det er altså op til medlemmerne selv, hvor mange der egentlig når igennem.

Den første, der under alle omstændigheder får ordet for en kort bemærkning, er hr. Villy Søvndal.

Kl. 09:56

Villy Søvndal (SF):

Tak for det. Sidst vi havde en debat, sagde Venstres ordfører hr. Peter Christensen, og jeg citerer efter hukommelsen: Vi gør det, så godt vi kan – underforstået regeringen og Venstre. Der tror jeg sådan set, hr. Peter Christensen sagde noget, der var rigtigt. Jeg tror, at et af hovedproblemerne er, at regeringen ikke er i stand til at gøre det bedre.

Det må specielt vække til eftertanke i en periode, hvor jeg tror vreden udeomkring er meget stor – vreden over alle de brudte løfter, vreden over det skønmaleri, man tegner, og som ingen jo kan genkende ude i virkeligheden – når man nu lægger op til et forslag til vedtagelse, der hedder, at man nu skal gøre noget for velfærden, og det sker i samme periode, hvor Silkeborg Kommune er i færd med at spare 250 mio. kr. Det skyldes ikke socialdemokrater, som hr. Peter Christensen formentlig vil sige om lidt. Der var en konservativ borgmester indtil den 1. januar.

Jeg tror, at et af regeringens hovedproblemer er, at de massive besparelser, der finder sted på velfærden i kommunerne lige nu, passer så dårligt til det skønmaleri, og de bliver i øvrigt sat i relief af de kæmpe ufinansierede skattelettelser, som den her regering har givet. Jeg tror, det er det, folk reagerer imod.

Kl. 09:57

Formanden :

Hr. Peter Christensen.

Kl. 09:57

Peter Christensen (V):

Jeg vil nok starte med at advare hr. Villy Søvndal mod at bruge den frie hukommelse for meget og vil derfor anbefale at gå ind på Tjek-LigeFakta.dk, for vi har haft en række eksempler på, at det er gået galt for hr. Villy Søvndal, når det kun var hukommelsen, der var til hjælp.

Jeg mener sådan set ikke, at jeg i mit indlæg tegner noget skønmaleri. Det, som sådan set er min pointe, er, at Danmark står i en vanskelig økonomisk situation ligesom alle andre lande i Europa. Men modsat hr. Villy Søvndal tror vi ikke på, når man har et stort underskud, fordi man har investeret massivt, at løsningen bare er at låne flere penge og gældsætte Danmark yderligere. For det kunne man godt købe sig til mere offentlig velfærd for på den korte bane, naturligvis kunne man det, men hvad ville konsekvensen være? Ja, den ville være, at den samme velfærd langsomt ville blive udhulet, fordi staten og det offentlige skulle bruge flere og flere penge på at afvikle gæld.

Kl. 09:58

Formanden :

Hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning.

Kl. 09:58

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, at det for hovedparten af danskerne ikke er så underligt, at der opstår et underskud, når man op til hvert valg leverer ufinansierede skattelettelser i den størrelsesorden, man gjorde i 2005 og i 2007 og her igen den 1. januar.

Jeg tror, at det, folk synes er dybt uretfærdigt, er, at man leverer skattelettelser til de allermest velhavende – 465.000 kr. om året til Peter Straarup fra Danske Bank – samtidig med at man sender regningen videre til børnefamilierne, som jo ikke har gjort noget andet, end at de har fået børn, hvilket jo sådan set ikke er nogen samfundsforbrydelse; sender regningen videre til de arbejdsløse, der oven i at blive ramt af arbejdsløshed bliver ramt af at få deres livsgrundlag trukket væk, i det øjeblik de rammer 2-års-reglen; sender regningen videre til helt massive velfærdsforringelser. Det er det miks af skattelettelser til de mest velhavende og velfærdsforringelser og markante besparelser på udsatte grupper, som folk reagerer på i øjeblikket.

Jeg vil spørge hr. Peter Christensen, om han overhovedet vil forholde sig til det problem, at det er velfærd og retfærdighed, folk vil have, frem for Venstres skattelettelser.

Kl. 09:59

Formanden :

Hr. Peter Christensen.

Kl. 09:59

Peter Christensen (V):

Det er ganske enkelt ikke rigtigt. Jeg har jo i debatten i meget, meget lang tid kunnet lytte mig til, at stort set ligegyldigt hvad vi diskuterer, bliver der kørt en gramfonplade med, at skattelettelserne er ufinansierede.

De er fuldt finansierede, og når vi siger, at de er fuldt finansierede, betyder det jo, at for hver krone man har lettet skatten på arbejde, har man sat afgifter op og fradrag ned. Så vi har flyttet rundt på skattelementerne for at sætte skatten ned på arbejde. Vi har sat fradraget ned for bl.a. boliglån. Vi øger grønne afgifter. Ja, der har også været en meget stor debat om en udligningsskat for de største pensionere, som jeg også tror folk har kunnet lytte sig til. Det er jo netop debatter, som har taget udgangspunkt i, at vi finansierer de skattelettelser, vi har givet.

Kl. 10:00

Kl. 10:03

Formanden :

Så er det fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 10:00

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor ordføreren handler, fordi det jo er en butik, som giver en overordentlig velvillig rabat. Statsministeren, ordføreren, hele holdet taler og taler og taler om, at regningen er betalt. Kan vi ikke få den fuldstændig nøgterne forklaring på, hvordan det kan være tilfældet, når vi kun er på vej op til noget, der måske bliver lige at røre ved nul i 2015, hvorefter der er røde tal, røde tal, røde tal, nemlig underskud på underskud på underskud?

Hvordan kan det blive til, at regningen er betalt, når sandheden er, at det er den ikke, og at det, der venter, hvis man fortsætter regeringens linje, er nye spareplaner, nye besparelser, der, hvis vi skal forestille os, at det fortsætter, helt tilfældigt rammer folk, der ikke har noget medansvar for den økonomiske situation, vi er i?

Kl. 10:01

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:01

Peter Christensen (V):

Med vedtagelsen af genopretningsplanen er kriseregningen betalt. Det er jo fuldstændig korrekt, at hvis man ser langt nok frem i tiden, er der selvfølgelig udfordringer, vi ikke har løst endnu. Vi tillod os beskedent, da vi tiltrådte i 2001, at sige, at vi ikke skulle løse alle fremtidens problemer på et år. Vi har taget det bid for bid, gennemført reformer gang på gang og dermed sikret, at der netop kunne være tillid til dansk økonomi, at vi får skabt en balance mellem indtægter og udgifter.

Når vi ser frem til 2015, vil vi se, at vi med genopretningsplanen har taget en meget, meget stor bid af den manko, der var på 31 mia. kr. Der udestår stadig væk en udfordring på omkring 4 mia. kr., og der har regeringen allerede bedudet, at den også vil se på en førtidspensions- og en SU-reform.

Kl. 10:03

Formanden :

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 10:03

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes egentlig, at ordføreren var overraskende klar i sin erkendelse af, at regningen ikke er betalt. Der mangler stadig væk. Der mangler 4 mia. kr. frem til 2015, og fra da af er der ingen bud på, hvordan Danmarks økonomi skal holdes sund. Det er ikke en kriseregning, der er betalt. Det er endnu et afdrag på 10 års uansvarlig økonomisk politik, et opsving, som er soldet op.

Jeg synes, det er interessant, at den besked, der kommer fra Venstre i dag, er, at SU-modtagere og førtidspensionister skal betale resten af regningen, for det er det, ordføreren siger: De 4 mia. kr. skal komme fra en SU-reform og en førtidspensionsreform, og så kan det være, at Venstre kan gøre regnebrættet op. Jeg synes bare ikke, at det er i orden.

Kl. 10:03

Formanden :

Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Jeg vil sådan set ikke stå her og love, at vi nu i det kommende år vil løse alle udfordringer frem til 2025 og 2030. Det vil vi ikke. Vi tager det bid for bid.

Personligt synes jeg også, at det ville være meget at forlange, at det første år, man var i Folketinget, skulle man simpelt hen tage ansvaret for 30 års politik og rydde op i det hele på en gang. Jeg synes sådan set, at det er rimeligt nok, at man tager det bid for bid og sørger for, at hver gang vi laver en fremskrivning af dansk økonomi, får vi i orden i vores hus i den periode.

Regeringen har bedudet, at der vil komme en 2020-plan, og så tager vi selvfølgelig også de udfordringer, den plan vil vise. Jeg er sådan set enig med fru Margrethe Vestager i, at der også ligger en udfordring efter 2015. Men grunden til, at der jo også er tillid fra de finansielle markeder til Danmark, er, at vi har vist, at vi rent faktisk løbende sørger for at skabe orden i vores hus.

Kl. 10:05

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:05

Per Clausen (EL):

Vi har nu fået afklaret, at regningen ikke er betalt. Det er den første af regeringens påstande, som ikke holdt vand. Den anden påstand havde statsministeren taget ud af sin tale i dag, og det har hr. Peter Christensen også, og det er talen om, at alle skal være med til at betale regningen. Det er man klogeligt holdt op med at sige, for det var jo ved at nærme sig en historisk løgn. For hr. Peter Christensen må vel bekræfte, at dem, der nu kommer til at betale regningen, er børnefamilierne, de arbejdsløse, der ryger på kontanthjælp, mens den halve million, man har givet i skattelettelser til de bedst lønnede bankdirektører i det her land, beholder de. Altså, regningen er ikke betalt, og det er de økonomisk dårligst stillede, der kommer til at betale den del af regningen, der bliver betalt.

Kl. 10:05

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:05

Peter Christensen (V):

Nu er det jo så ikke første gang, jeg oplever, at hr. Per Clausen ikke hører efter, hvad der bliver sagt, for kriseregningen er betalt med den her genopretningsplan. Så ved vi, at når vi kigger ud i fremtiden og følger de årgange, der er født for længe siden, og de årgange, som lige er født, kan vi se, at der jo kommer nogle store årgange, der går på pension, og det giver selvfølgelig nogle økonomiske udfordringer også på sigt. Men det er der sådan set ikke noget nyt i, det er jo netop den opgave, vi gerne tager på os ansvarligt for at sørge for år for år at bringe orden i vores økonomi.

Så er det simpelt hen ikke rigtigt, at dem med de største indkomster ikke er med til at betale kriseregningen. Med udskydelse af grænsen for, hvornår man skal betale topskat, i 3 år, er de netop også med til at betale en stor del af kriseregningen.

Kl. 10:07

Formanden :

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:07

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på hr. Peter Christensen, at det, han siger, er, at i første omgang kaster vi en stor del af regningen ind i børneværelset; til

gengæld siger man så også, at de børn også skal betale en regning i fremtiden, fordi man ikke betaler det hele nu. Og det er selvfølgelig til at forstå, det er Venstrepolitik, der vil noget.

Men det andet, som jeg godt vil stille et spørgsmål om igen, er: Er det ikke rigtigt, at bankdirektørernes skattelettelse på 0,5 mio. kr. beholder de? Så er det rigtigt, at de skattelettelser, man har lovet dem de kommende år, bliver udsat en lille smule, men det står jo i stærk modsætning til de arbejdsløse, til den arbejdsløse murer, som efter at have haft arbejde har tabt halvdelen af sin indtægt ved at blive arbejdsløs og nu risikerer at ryge på kontanthjælp eller ingen hjælp, fordi han er så uheldig at være gift med en kvinde, som tjener penge, eller som måske ejer sin egen bolig; han får ingenting. Kan hr. Peter Christensen ikke se, at det jo meget godt illustrerer, at det var klogt af Venstre at droppe snakken om, at alle er med til at betale regningen?

Kl. 10:08

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:08

Peter Christensen (V):

Vi er alle sammen med til at betale en del af regningen, og selv om det er blevet sagt tidligere, vil jeg alligevel gentage det: Altså, de skattelettelser, vi har givet, hvor vi har sat skatten ned på arbejdsindkomst, er fuldt finansieret, ved at vi bl.a. sætter grønne afgifter op, at vi beskærer de fradrag, der er, og mange, mange andre ting. Og jeg ved jo udmærket godt – det er der sådan set heller ikke noget nyt i – at Enhedslisten bedst kan lide den ene halvdel, nemlig at sætte afgifterne op og forringe fradragene, så summen sådan set bare skal være, at danskerne skal betale meget, meget mere i skat. Det er der jo sådan set heller ikke noget nyt i.

Problemet er jo bare, at så får vi da for alvor et problem, hvis den måde, som Danmark skal få fuld fart i væksten på, fuld fart i økonomien på, er, at vi bare skal beskatte og beskatte. Hvis det rører sig, så beskatter vi det, indtil det holder op.

Kl. 10:09

Formanden :

Så er det hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 10:09

Morten Bødskov (S):

Nu vil jeg høre, om det kan lade sig gøre at få et helt konkret svar fra Venstres ordfører. I det udspil, som regeringen kom med til forhandlingerne om sin nedskæringsplan, er der et forslag, hvor man fastfryser overførselsindkomsterne. Det forslag rammer eksempelvis enlige folkepensionister meget hårdt.

Jeg har to helt konkrete spørgsmål, som jeg vil høre om man kan få et svar på fra ordføreren. Det første er: Hvorfor mente Venstre, at folkepensionisterne skulle fratages penge? Det andet er: Hvor mange penge var det, en enlig folkepensionist ville miste med det her forslag? De to konkrete spørgsmål tror jeg der sidder rigtig mange folkepensionister som stadig er meget rystede over, og dem tror jeg faktisk gerne de vil have svar på.

Kl. 10:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:10

Peter Christensen (V):

Det er sådan set et meget pudsigt emne at slå an, for det er nærmest tydeligt, at det er til stor irritation for Socialdemokratiet, at vi har fundet på en anden måde at løse de økonomiske udfordringer på; at

det faktisk lidt irriterer hr. Morten Bødskov, at vi ikke valgte at fastfryse alle overførselsindkomster i 2 år. Men forslaget gik som udgangspunkt netop ud på at sige: Vi tager ikke nogen penge fra nogen; til gengæld skal man beholde det, man har her i 2010.

Under forhandlingerne nåede vi så frem til, at det at lave en reform af dagpengeperioden var en bedre måde at løse det på, også fordi det jo giver et positivt bidrag til at få en sund økonomi på lang sigt. Derfor er jeg sådan set glad for det kompromis, som kom ud af forhandlingerne med Dansk Folkeparti. Jeg synes, det er en rigtig god aftale, vi har fået lavet, og det er en ansvarlig aftale. Man kan jo ikke finde 24 mia. kr. på en nem måde. Vi står jo ikke og siger, at der ikke er nogen, der bliver ramt af det; at der ikke er nogen, der vil kunne mærke det. Selvfølgelig er der det, men alle danskerne ville også blive ramt, hvis vi ikke gjorde noget og der kom en manglende tillid til vores økonomi.

Kl. 10:11

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 10:11

Morten Bødskov (S):

Altså, jeg spurgte ikke om alt det, som ordføreren valgte at svare på her. Jeg stillede to meget konkrete spørgsmål. Jeg ved ikke, om ordføreren har Venstres og dermed også regeringspartierne eget udspil med på talerstolen, men man kan jo slå op på side 14, og der kan man finde svaret på det ene af spørgsmålene, nemlig hvor meget det var, det her forslag ville betyde, hvor mange penge man ville tage fra folkepensionisterne. Med det her forslag vil man efter skat tage 3.240 kr. om året for altid.

Det synes jeg at man skylder at forklare landets folkepensionister. I stedet for at bevæge sig ud i alle mulige underlige forklaringer skal man sige det, som det er, nemlig at Venstre bakker op og bakkede op om et forslag, som vil forringe den enlige folkepensionists økonomi med 3.240 kr. om året for altid. Det skylder man at stå ved. Jeg tror, der sidder rigtig mange folkepensionister, som oprigtigt talt stadig væk er meget rystede over, at regeringen kunne finde på at foreslå det her, og at Venstre bakkede op, men også at de ikke kan få noget svar på, hvorfor folkepensionisterne skulle betale til regningen.

Kl. 10:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:12

Peter Christensen (V):

Jamen vi står ved, at vi fører en ansvarlig økonomisk politik, og at det for os er en bunden opgave at finde de 24 mia. kr. Vi kom med et udspil, hvor vi bad alle, der modtager en overførselsindkomst, om at leve for det, de lever for i 2010, de kommende 2 år. Under forhandlingerne fandt vi en endnu bedre måde at løse det på. Jeg ved godt, at det irriterer Socialdemokraterne, at det ikke blev til noget. Det kan jeg jo næsten høre. Jeg synes, at det er en god måde, vi har fundet de penge på nu, men jeg synes sådan set også, at det vigtigste jo var, at vi netop får nedbragt vores underskud.

For det, jeg var ved at sige tidligere, var, at hvis der ikke er tillid til dansk økonomi, har det kun én konsekvens. For finansmarkederne agerer ikke politisk, men til gengæld meget kontant, og det vil sige, at hvis de begynder at tvivle på de danske politikeres beslutsomhed med hensyn til at føre en ansvarlig økonomisk politik, stiger renten. Det er der ikke nogen politikere der kan gøre noget ved. Det vil bare ske. Man skal jo altså huske på, at det vil ramme alle danskere.

Det, der også, synes jeg, er lidt bedrøveligt, er, at vi ikke har kunnet få et eneste svar på fra Socialdemokraterne på, hvordan man skal

finde 24 mia. kr. de næste 3 år. Man smider simpelt hen rudekuvterne ud og bilder danskerne ind, at det behøver vi simpelt hen ikke lytte til, at det er der ingen grund til at tage alvorligt.

Kl. 10:14

Formanden :

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 10:14

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg forstår godt, hvis ordføreren har svært ved at svare på alle oppositionens mærkelige skatte spørgsmål. Når man taler om, at der har været massive skattelettelser til de rigeste på det seneste, har det jo en troværdighed på linje med LO's kampagner. Sandheden er, at regeringen indfører skattestigninger for 10 mia. kr. med genopretningsspakken. Så det er jo det modsatte, der er tilfældet.

Men jeg vil spørge om noget helt andet. Statsministeren gentog i sin tale målet om, at i 2020 skal Danmark være et af verdens ti rigeste lande. Det støtter vi meget op om i Liberal Alliance. Men hvordan hænger det sammen med, at OECD forudsår, at hvis vi fortsætter, som vi gør nu, får vi en af de laveste vækstrater i den vestlige verden? Så bliver vi jo ikke et af verdens ti rigeste lande.

Kl. 10:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:15

Peter Christensen (V):

Nej, og der vil jeg på ingen måde betvivle OECD's prognose, for den bygger jo netop på en forudsætning om, at vi ikke gør noget. Pointen i statsministerens tale var jo netop, at til efteråret vil regeringen sætte fuld fokus på en vækstdagsorden. Når vi har betalt kriseregningen, fået vedtaget den her genopretningsspakke, kan vi komme videre netop med en vækstdagsorden, der skal sikre, at vi kan få skabt endnu flere arbejdspladser, at vi kan få pæne overskud både i den private og den offentlige økonomi.

Kl. 10:16

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 10:16

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er glad for, at man ikke betvivler OECD, især fordi OECD også siger, at noget af det problematiske ved genopretningsspakken netop er den del, der handler om skattestigningerne, og det er vi meget enige i i Liberal Alliance. Et godt slag på tasken ville være, at det koster 10.000 danske arbejdspladser, at man vælger at lave skattestigninger som en del af genopretningsspakken. Derfor er der jo en endnu større udfordring til efteråret med at få skabt vækst i det her samfund.

Vækst i det her samfund kræver, at man laver nogle reformer. Vi har foreslået en markant lavere selskabsskat, en lavere personskat og en fjernelse af efterlønnen, sådan at det ikke kun er børnefamilierne og de handicappede, der skal betale regningerne, men sådan at regningen også bliver betalt af dem, der går rundt og laver ingenting på det offentlige regning, selv om de bare kunne passe et arbejde. Var det ikke noget at gå videre ad den vej?

Kl. 10:17

Formanden :

Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Jeg er sådan set ikke uenig i, at det at udskyde topskattegrænsen i 3 år har en negativ effekt på arbejdsudbuddet, for det er jo lige så logisk, som at det, når vi har sat skatten ned på arbejde, selvfølgelig motiverer danskerne til at arbejde mere, og dermed at arbejdsudbuddet stiger. Der kan vi jo se, at den største del af sænkningen af skatten på arbejde jo netop har givet et rigtig flot resultat. Når vi så gør det alligevel, er det, fordi vi synes, at alle skal være med til at betale kriseregningen, og at de bredeste skuldre også skal være dem, der bærer det største læs. Så derfor er det en politisk beslutning, og ikke fordi vi sætter spørgsmålstejn ved, at når vi om 3 år hæver grænsen for, hvornår man skal betale topskat, vil det så også der give et positivt resultat.

Kl. 10:18

Formanden :

Så er det hr. Kim Mortensen, kort bemærkning.

Kl. 10:18

Kim Mortensen (S):

Nu har vi jo hørt ikke bare statsministeren, men også Venstres ordfører lave en lang opremsning af det – man kunne kalde det et brandudsalg eller ophørsudsalg – regeringen har haft i gang, en snak om rudekuvter og regninger, som ligger tilbage i den ene eller den anden skuffe. Det, vi ikke har hørt så meget om, er jo, hvem der egentlig har udstedt den faktura, der er på den regning.

Sagen er jo, at vi har haft en regering, der med rund hånd har delt ud af ufinansierede skattelettelser, med rund hånd har brudt det ene løfte til vælgerne efter det andet og nu står tilbage med en regning. Den regning skal så eksempelvis betales af danske lønmodtagere – enten af dem, der er arbejdsløse, eller af dem, der har en risiko for at blive arbejdsløse, ved at man halverer dagpengeperioden. Man halverer dagpengeperioden og skaber en helt unødvendig økonomisk usikkerhed for helt almindelige danske lønmodtagerfamilier, der prøver at få det hele til at hænge sammen i den private økonomi. Det er ikke et spørgsmål eller en påstand, som man bare kan sidde og finde på her, det er faktisk bl.a. regeringens egen beskæftigelsesminister, der siger følgende så sent som den 15. februar 2010:

»Det er overhovedet ikke aktuelt med en dagpengereform, og derfor vil jeg ikke tale om det. Vi skal ikke gøre folk usikre på deres økonomi«.

Er Venstres ordfører enig med Venstres beskæftigelsesminister og alle andre i, at det her med at halvere dagpengeperioden skaber en helt unødvendig usikkerhed om danske lønmodtageres økonomi?

Kl. 10:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:20

Peter Christensen (V):

Vi er på vej ud af en krise, vi kan begynde at se væksten, som så småt kommer, og om 2 år, når dagpengeperioden så er 2 år, har vi en klar forventning om at vi vil se en beskæftigelse, som er steget markant, at væksten er kommet godt i gang, og derfor vil det være en helt anden situation. Det vil være en helt anden situation end dengang, hvor Socialdemokraterne satte dagpengeperioden ned fra 7 til 4 år. Det var en helt anden situation, og da gjorde man det alligevel. Man så også effekten af det, nemlig at ledige kom hurtigere i arbejde. Det tror jeg sådan set vil gentage sig.

Men jeg vil alligevel også godt sige, at det her jo handler om at føre en ansvarlig økonomisk politik, hvor vi gerne står til ansvar for den genopretningsspakke, vi har vedtaget, fordi det er det bedste for

danskerne. Det står bare i skærende kontrast til, at Socialdemokraterne ikke vil give et eneste bud på, hvad de vil. De vil heller ikke engang give et klart svar på, om de vil rulle dagpengeperioden tilbage, hvis de kunne få flertal for det.

Kl. 10:21

Formanden :

Så er det hr. Kim Mortensen.

Kl. 10:21

Kim Mortensen (S):

Nu er rækkefølgen jo den, at skiftende ordførere fra partierne får 10 minutters taletid på Folketingets talerstol og der så er mulighed for at stille spørgsmål til ordførerne. Og det her var jo faktisk et helt banalt spørgsmål til Venstres politiske ordfører: Er Venstres politiske ordfører enig i, at det her skaber en helt unødvendig økonomisk usikkerhed?

Det, som regeringen har gjort her, er jo at lave en permanent halvering af dagpengeperioden uanset beskæftigelsessituationen, mens det, man laver for dem, der er delt skattelettelser ud til, nok er en udskydelse af topskatten, men det er jo penge, der kommer tilbage igen. Her laver man en økonomisk usikkerhed for den lønmodtagerfamilie, der eventuelt skal låne penge til deres hus, skal have vurderet deres rådighedsbeløb nede i banken, skal have deres privatøkonomi til at hænge sammen.

Er Venstres ordfører ikke enig i, at det her skaber usikkerhed omkring lønmodtagernes økonomi? Spørgsmål nummer to er: Kunne det så ikke være en idé at lytte til forslaget om, at man sammenkobler arbejdsløshedsperioden med den konjunktur, altså den beskæftigelsesmæssige situation, der er, så man ikke kaster danske lønmodtagere ud i den her krise?

Kl. 10:22

Formanden :

Jeg beder om, at man registrerer lamperne. Det er ikke særlig kollegialt at afskære så mange fra at få ordet, fordi timen er gået, i og med at man ikke har overholdt sin taletid. Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:22

Peter Christensen (V):

Det er rigtigt nok, at jeg skal svare på de spørgsmål, der bliver stillet, men det er ikke sådan, at det decideret er forbudt lige at krydre det ind i spørgsmålet, hvis man alligevel har svaret på, hvad Socialdemokraterne vil med dagpengeperioden. Det må man gerne, men jeg tror, det er, fordi der ikke er noget svar.

Jeg mener sådan set, at det, at vi nu ændrer dagpengeperioden, også skal ses i sammenhæng med den aktive arbejdsmarkedspolitik, og det skal ses i sammenhæng med, hvad det er for en økonomisk situation, vi vil stå i om 2 år. Vi tror jo, at der vil være en helt anden situation om 2 år, fordi vi kan se, at væksten så småt allerede er i gang.

Jeg mener sådan set, at Socialdemokraterne fuldstændig løber fra deres ansvar ved ikke at ville give et eneste bud på, hvordan vi skal finde 24 mia. kr. Man betvivler endda, at vi skal finde 24 mia. kr., selv om EU har et klart regelsæt, som vi er røget ind i, og som siger, at det mindste, man kan blive bedt om, er 0,5 pct. i 2011, 2012 og 2013. Det er det, der svarer til de 24 mia. kr. Der synes jeg simpelt hen, det er for ringe, at et parti, som har fået os ind i det regelsæt, nu løber, lige så snart regelsættet skal aktiveres.

Kl. 10:24

Formanden :

Så er det hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 10:24

Ole Sohn (SF):

Vi er jo i en situation, hvor der er udbetalt nogle skattelettelser til de mest velstillede, og nu viser det sig, at der ikke er penge i kassen til at finansiere dem. Det første var vel at erkende, at det måske ikke var det rigtige tidspunkt at give de store skattelettelser. Men det gjorde man, og nu beder man så de arbejdsløse og børnefamilierne om at finansiere de store skattelettelser. Det har der været en debat om her i salen. Men kan jeg ikke lige få Venstres ordfører til at bekræfte, at topskattelettelsen bliver udsat i 2 år, og så udløses den, hvorimod de nedskæringer, der rammer de arbejdsløse og børnefamilierne, er permanente?

Kl. 10:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:24

Peter Christensen (V):

Det kan jeg ikke bekræfte, for det er 3 år, det udsættes. Det gør vi, fordi vi synes, det er vigtigt, at de bredeste skuldre er med til at bære det største læs i forhold til at betale den her kriseregning. Det er også ofte folk med meget store indkomster, som har f.eks. store boliglån, det drejer sig om, og derfor vil de jo også i sig selv have en enorm interesse i, at der er tillid til dansk økonomi, for hvis renten stiger, vil de sandelig også blive ramt hårdt af det. Det ved alle, som har egen bolig og kan se på deres kreditforeningslån, hvad det vil betyde.

Jeg ved godt, at SF uanset hvad har besluttet sig for bare at blive ved med at påstå, at skattelettelserne ikke er finansieret, og uanset hvor meget dokumentation der bliver fremlagt, ændrer det nok ikke på, at det er SF's mediestrategi, for de har haft nogle kloge spindoktorer til at udtænke det for sig, men det gør det jo bare ikke mere rigtigt. Skattelettelserne er fuldt finansieret.

Kl. 10:25

Formanden :

Hr. Ole Sohn.

Kl. 10:25

Ole Sohn (SF):

Nu forsøgte jeg faktisk at undgå den der lidt polemiske debat ved blot at konstatere, at regeringen og Dansk Folkeparti har givet de mest velstillede i det her samfund store skattelettelser. Nu viser det sig, at der er et hul i kassen, og det hul skal dækkes ind, men det bliver jo ikke de personer, som har fået skattelettelserne, som dækker det, det bliver de arbejdsløse og børnefamilierne, som skal dække det.

Nu ved jeg ikke helt, om det var et forsøg på at give et svar og erkende, at udsættelsen af topskattelettelsen er midlertidig, mens nedskæringerne for børnefamilierne og de arbejdsløse er permanente. Men er det ikke korrekt forstået, at det hænger sammen på den måde, at man giver nogle skattelettelser, som det viser sig der ikke er dækning for, og at skattelettelserne skal finansieres permanent af nedskæringer for børnefamilierne og de arbejdsløse, hvorimod dem, der skulle have skattelettelserne og har fået dem, får nogle ekstra skattelettelser, men bare først om en lille periode?

Kl. 10:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:26

Peter Christensen (V):

Hul i kassen – bliver der sagt. Som jeg sagde i min ordførertale, har vi i 10 år kunnet afdrage på gælden. Det var ikke noget, som SF og Socialdemokratiet anbefalede, nej, vi fik meget kritik for det, men den valgte vi heldigvis at overhøre, så vi har i 10 år høvlet af på gælden, så Danmark var gældfrit, da krisen ramte. Og det er jo netop beviset på, at hr. Ole Sohn ikke har ret.

Så er det jo korrekt, at udskydelsen af grænsen for, hvornår man skal betale topskat, er 3 år. Så vil vi indføre den, for vi tror stadig væk på, at det vil have en positiv effekt på at få sat noget arbejde i gang. Og dagpengeperioden, jo, men det er jo det rene hykleri at skulle blive ved med at lytte til, at det, at vi halverer dagpengeperioden, er fuldstændig uhørt, når man kan huske tilbage på de forhandlinger, vi havde i 2008, hvor Socialdemokratiet mødte op og ville forhandle om dagpengeperioden og i øvrigt ikke syntes, at der var noget forkert i det. De havde så samtidig et ønske om, at ydelsen skulle sættes op, og de to krav gjorde, at vi ikke kunne være med til det, for det ville trække flere ud af arbejdsmarkedet, end det ville give.

Kl. 10:28

Formanden :

Så er det hr. Morten Østergaard, kort bemærkning.

Kl. 10:28

Morten Østergaard (RV):

Venstre og hr. Peter Christensen slår sig jo op på, at man skal tjekke fakta. Og fakta i forhold til det, som hr. Peter Christensen har sagt, er jo, at regningen ikke er betalt. Hullet i regeringens økonomiske politik er på 31 mia. kr., og de er ikke fundet. Det er jo bare fakta.

Så er det spørgsmålet, om det er regningen for krisen. Og det er også forkert, for det er jo den slingrekurs og kortsigtethed, der har været i den økonomiske politik, der har skabt problemerne. Jeg vil gerne prøve at illustrere det med skattestoppet. Skattestoppet har jo i den tid, det har eksisteret, kostet i omegnen af 100 mia. kr. i løbende skattelettelser på forskellige afgifter osv., og det er klart, at regningen jo også er kommet til en erkendelse af, at man ikke har råd til det længere. I februar 2010, hvor regeringen fremlagde sit arbejdsgrundlag, var der godt nok ikke noget om, at skattestoppet vil blive sat ud af kraft. Så har vi forstået, at økonomien har været i bedring hele foråret ifølge regeringen, og nu har man så, fordi det går bedre, besluttet sig for at sætte skattestoppet ud af kraft.

Det, der så undrer mig, er, at man ikke er stoppet med at tælle dagene for skattestoppet på Venstres hjemmeside. Er det ikke netop den falske markedsføring, som statsministeren talte om, når man har en slingrekurs, som slingrer så stærkt, at man ikke kan nå at rette sin hjemmeside, så den passer til fakta?

Kl. 10:29

Formanden :

Så er det ordføreren.

Kl. 10:29

Peter Christensen (V):

Jeg er helt sikker på, at vi vil få hjemmesiden til at passe, når der er truffet de beslutninger i Folketingssalen, der skal træffes. Men det, jeg gerne vil give et par ord med på vejen om, er det, at der skulle være en slingrekurs. Det er sådan i den radikale optik, at hvis man ikke løser det hele frem til 2030 på en gang, så har man ikke løst noget. Det er jo ikke rigtigt. Vi har jo gennemført reformer løbende. Vi lægger ikke skjul på, at den udfordring, der er frem til 2015, netop er på de 31 mia. kr., og at vi med genopretningsplanen lægger omkring 27-28 mia. kr. frem til 2015. Det er jo en meget stor bid, og så finder

vi det sidste løbende. Det håber jeg sådan set også at De Radikale vil være med til, ligesom de stemmer for en halvering af dagpengeperioden.

Så til allersidst: Vi ser simpelt hen forskelligt på det med, hvad det har kostet at sætte skatterne i ro. Vi mener som udgangspunkt, at danskerne har ret til deres egne penge, og det koster ikke noget at sige, at vi ikke vil tage dem fra dem.

Kl. 10:30

Formanden :

Hr. Morten Østergaard, kort bemærkning.

Kl. 10:30

Morten Østergaard (RV):

Alligevel måtte statsministeren jo konstatere, da han fremlagde genopretningsplanen, at der ikke længere var råd til at have skattestoppet, som altså ifølge hr. Peter Christensen ikke koster noget. Det var der ikke længere råd til at have, for nu skulle regningen betales. Jeg er glad for, at hr. Peter Christensen indrømmer, at det ikke er hele regningen, men at det kun er noget af regningen, der er betalt, så kan vi da i det mindste få det faktum på plads. Men virkeligheden er jo, at skattestoppet alene i 2010 koster 19 mia. kr. – 19 mia. kr. Og det, man kan se, hvis man kigger på, hvad de uafhængige økonomiske rådgivere, som regeringen har, siger, er jo bl.a., at tidligere overvismand Peter Birch Sørensen i Politiken i august 2009 har sagt, at netop skattestoppet har bidraget til boligboblen og derfor har været med til at forstørre den regning, som er nu.

Derfor må jeg bare sige til hr. Peter Christensen, at det jo er en slingrekurs, når man fastholder et skattestop i februar, skifter det ud i maj, men ikke har tid til at opdatere Venstres hjemmeside, så den er i overensstemmelse med fakta.

Kl. 10:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:31

Peter Christensen (V):

Det er jo helt rigtigt, at rigtig mange økonomer synes, at vi skal beskutte boligen. Det kan man høre, det står sikkert også i de fleste af de lærebøger, de har på økonomistudiet. Det er jo også rigtigt, at De Radikale brænder for at komme i gang med at beskutte boligen. Jeg håber så ikke, hvis der en gang langt, langt ud i fremtiden måtte komme en rød regering, at De Radikale får alt for stor indflydelse. Jeg frygter det, for det er jo en meget stor skattekilde, der ligger i boligbeskatningen. Vi vil gerne give boligejerne den tryghed, at vi ikke vil øge boligbeskatningen, og det er i øvrigt, uanset hvad økonomer måtte sige, fordi det er et politisk valg, vi har truffet.

Kl. 10:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:32

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt tilbage til det, man kalder løftebruddet, som hr. Kim Mortensen jo var inde på. Og jeg vil sige, at forleden morgen, da jeg gik ud af Folketinget, stod Mellempolitik Samvirke udenfor, og der stod seks mand høj og løftede på tre brude, og jeg synes faktisk, det var en meget god stunt. Men hr. Peter Christensen skal vist ud og løfte på rigtig mange brude, hvis det her skal forklares. Men nu ser jeg frem til et svar.

Hr. Claus Hjort Frederiksen, den daværende beskæftigelsesminister, sagde i Jyllands-Posten den 29. januar 2006:

»Vi siger også, at der ikke bliver tale om at indføre brugerbetaling eller afkorte dagpengeperioden. Det er nogle af de ting, som vi ikke tager fat på«.

Så skal jeg spørge hr. Peter Christensen: Er det et løftebrud, at man så ændrer på dagpengeperioden så kort tid efter?

Man sagde det faktisk også den 9. januar 2007 til Information. Der sagde man:

»Vi risikerer, at det går ud over vores flexicurity, hvor det er nemt at hyre og fyre, hvis vi reducerer dagpengene. I givet fald vil lønmodtagerne nemlig ved overenskomstforhandlingerne kræve længere opsigelser eller bedre godtgørelser ...«.

Er det et løftebrud, eller er det ikke et løftebrud? Der kan faktisk bare svares ja eller nej.

Kl. 10:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:33

Peter Christensen (V):

Hr. Carsten Hansen indleder sit spørgsmål med at sige en hel masse ting om et stunt, og jeg ved godt, at for Socialdemokratiet handler politik om stunts og smarte overskrifter, men for os er Danmark en virkelighed, en virkelighed, der fortjener respekt, en virkelighed, der fortjener, at vi tør stå ved vores ansvar og træffe også de svære beslutninger.

Jeg synes jo, det er tankevækkende, når vi nu diskuterer dagpengeperioden, at Socialdemokratiet har været langt inde i forhandlinger om at korte i dagpengeperioden, ud fra at de syntes, det var bedre, og så ville man til gengæld gerne have nogle højere ydelser. Det var jo en helt rimelig forhandlingsposition. Vi var ikke enige i, at det var den rigtige måde at gøre det på, men der var jo ikke tale om noget løftebrud på det tidspunkt, hvor vi sad og forhandlede, så det er jo opfundet til lejligheden.

Men vi vil altså træffe de beslutninger, der skal til for at få Danmark igennem krisen, og Socialdemokratiet vil ikke.

Kl. 10:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg skal gentage, at spørgetiden og svartiden er 1 minut, når der er korte bemærkninger. Ellers risikerer vi, at en lang række af dem, der gerne vil have ordet, ikke får ordet.

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 10:35

Carsten Hansen (S):

Jeg har aldrig hørt så meget udenomssnak, som jeg har hørt de sidste tre kvarter fra hr. Peter Christensen. Man får intet svar på det, man spørger om. Jeg spørger fuldstændig klart og klokkeklart i forhold til de her citater, hvor den tidligere beskæftigelsesminister hr. Claus Hjort Frederiksen har sagt, at der ikke bliver tale om at indføre brugerbetaling eller afkorte dagpengeperioden. Når man så gør det som en tyv om natten uden at diskutere det med arbejdsmarkedets parter eller nogen andre og jeg spørger, om det så er et løftebrud eller ej, så taler man uden om, taler om forhandlinger og noget, der engang er sket for hundrede år siden.

Kunne vi ikke bare få et klart svar på spørgsmålet? Og må jeg så lægge et andet spørgsmål til: De Konservative og andre partier og også medlemmer af regeringen vil gerne af med efterlønnen. Er det det næste, man vil indføre uden at tale med nogen om det? Vil Venstre løbe fra velfærdsforliget også? Er der tale om et løftebrud her, eller er der ikke tale om et løftebrud? Enten er der, eller også har den tidligere beskæftigelsesminister hr. Claus Hjort Frederiksen jo været fuld af løgn på daværende tidspunkt.

Kl. 10:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:36

Peter Christensen (V):

Da krisen rammer, skaber det jo en helt ny situation for vores lands økonomi, og det har vi handlet efter – konkret og ansvarligt. Vi løber ikke fra regningen. Det gør Socialdemokraterne; de prøver at bilde danskerne ind, at hvis man låner nogle flere penge, så skal det nok gå alt sammen. Jeg kunne også se, at der var en socialdemokrat, der i medierne havde sagt, at Grækenlands problem var, at de ikke havde investeret nok i den offentlige sektor. Ja, man ryster jo simpelt hen på hovedet over, hvad det er, der foregår. Og det er brandærgeligt, fordi vi i så mange år i det her Folketing har haft en fælles forståelse for, hvad det vil sige at føre en økonomisk ansvarlig politik. Den ros vil jeg gerne give Poul Nyrup Rasmussen som statsminister: Der blev taget mange ansvarlige beslutninger. Men der skal jeg da love for, at Socialistisk Folkeparti har fået indflydelse på Socialdemokraterne. Det er simpelt hen væk som dug for solen.

Så kan jeg bare konstatere, at den der forargelse, der nu er hos Socialdemokraterne, ikke var der for 2 år siden, da vi forhandlede om dagpengeperioden.

Kl. 10:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:37

Jesper Petersen (SF):

Der sker jo nogle interessante ændringer i dansk politik. For nogle år siden, for ret kort tid siden, ville hr. Peter Christensen og Venstrefolk på stribe have brystet sig noget mere af de skattelettelser, der er gennemført, end man gør nu. Dengang hed det: Skattelettelser er ikke noget, vi taler om, det er noget, vi gennemfører.

Det gjorde man jo så. Der er givet ufinansierede skattelettelser i 2003 og 2007, penge, som nu mangler i kassen, dem, men tidligere brystede sig af, og nu skal regningen altså betales. Regningen havner bl.a. hos dagpengemodtagere, hos vores fælles velfærd og hos børnefamilierne, selv om Venstre har lovet det stik modsatte, nemlig at børnefamilierne tværtimod skulle have flere penge.

Statsministeren siger nu, at regeringen gør alt, hvad den kan for at begrænse fattigdommen. Faktisk er det jo sådan, at fattigdommen blandt børn er steget med 13.000 børn på 1 år under den her regerings politik. Er det virkelig at mindske fattigdommen, og gør man det ikke endnu værre nu ved at beskære børnechecken?

Kl. 10:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:38

Peter Christensen (V):

Sænkningen af skatten på arbejde er fuldt finansieret krone til krone. Det ved hr. Jesper Petersen udmærket. Det har også været genstand for en grundig behandling i Skatteudvalget. Det er dokumenteret krone til krone, hvor pengene kommer fra, altså hvilke skattekloder der bliver sat op, for at man kan sætte skatten på arbejde ned.

Derfor er det sådan lidt fordummende for debatten, at den påstand bare gentages og gentages, fordi der har siddet en eller anden spindoktor hos SF og arbejdet lidt med nogle overskrifter. Men det gør det altså ikke mere sandt.

Under opsvinget havde vi jo mange diskussioner om ulighed. Da skete der jo det, at uligheden steg, fordi der også var vækst i bolig-

priserne. Det syntes SF var helt forfærdeligt. Går SF nu og glæder sig over, at uligheden så faldt, da bunden gik ud af boligmarkedet? For der fik man det jo endelig, som man gerne ville have det. Det ved jeg ikke om man stadig går og glæder sig over.

Kl. 10:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Det er hr. Jesper Petersen.

Kl. 10:39

Jesper Petersen (SF):

Udskyld mig, men det, der er fordummende og fladpandet her, er altså at høre på hr. Peter Christensens argumenter. Han taler totalt uden om og besvarer simpelt hen ikke spørgsmålene. Der er givet ufinansierede skattelettelser. Jeg taler ikke om skattereformen nu, der muligvis er finansieret engang om mange år. Men der er givet ufinansierede skattelettelser i 2003 og 2007. Regningen er der nu. Den bliver så bl.a. betalt af børnefamilierne, selv om regeringen har lovet det stik modsatte. Det forholder hr. Peter Christensen sig overhovedet ikke til.

Det er sådan nu, at børnechecken bliver forringet. Det vil føre til, at flere børn vokser op i fattigdom. I forvejen er det tal vokset fra 30.000, da regeringen kom til, til 65.000. Der er kommet 13.000 flere fattige børn bare på 1 år. Hvordan kan hr. Peter Christensen og Venstre påstå, at man vil gøre noget for at mindske fattigdommen i det her samfund, når man nu gennemfører forringelser af børnechecken, hvilket betyder, at endnu flere bliver fattige?

Kl. 10:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:40

Peter Christensen (V):

Lad os lige tage det med skattelettelserne først. Det er ganske enkelt ikke rigtigt. Vi har 10 år, hvor vi har overskud på de offentlige budgetter. Indtil krisen rammer os, har vi en bundsolid økonomi. Så det er ganske enkelt ikke rigtigt.

Når vi snakker fattigdom, hvad er så det bedste, vi kan gøre som samfund for at mindske fattigdom? Det er at skabe beskæftigelse. Det er det bedste socialpolitiske instrument, der er, altså at have vækst i samfundet, ved at beskæftigelsen stiger. Det er ved at arbejde for, at vi, så snart den europæiske finanskriser er vel overstået, kan vende tilbage til en situation, hvor vi var nede på at have vistnok 42.000 ledige. Det skal vi arbejde for at komme tilbage til. Det er det allerallerbedste socialpolitiske håndtag, der er. Det mål når vi altså ikke ved at følge S og SF's opskrift om, at vi bare skal øge skatterne.

Kl. 10:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:41

Frank Aaen (EL):

Det fyger jo lidt omkring med påstande og tal. Hr. Peter Christensen prøver at fremstå som meget økonomisk ansvarlig, hvorimod oppositionen er uansvarlig.

Jeg vil bare gøre det helt enkle at holde mig til regeringens egne tal, f.eks. den seneste rapport fra finansministeren, som viser, at ØMU-gælden i dag er 65 mia. kr. større, end da den her regering kom til.

Jeg vil lige så roligt tage et svar fra Skatteministeriet, der viser, at skattelettelserne fra 2002 til 2010 i alt udgør 223 mia. kr. Og det er ikke noget med, om det er finansieret eller ufinansieret. Det her er det, man har givet i lettelse samlet set – siger skatteministeren. Det

er altså ikke noget med, at de er taget hjem med grønne afgifter eller andet, som hr. Peter Christensen har stået og påstået.

Altså: 65 mia. kr. mere i gæld og 223 mia. kr. i skattelettelser, der ikke er finansieret. Hænger det mon sammen?

Kl. 10:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:42

Peter Christensen (V):

Det er jo netop den kriseregning, som vi med genopretningsplanen ønsker at betale, for at vi som samfund kan komme videre. Vi har jo lempet finanspolitikken massivt her i 2010. Vi har fremrykket offentlige investeringer, lavet skattnedsættelser, bankpakker, investeringspulje og udbetalt SP-midler – alt sammen for at sætte gang i økonomien, så konsekvenserne af krisen ikke blev for store. Det svarer, når man snakker i økonomiske termer, til, at vi har øget finanssektoren med 2½-3 pct. Det er helt historisk, men det har selvfølgelig også været dyrt.

Derfor er det jo rigtigt, at der er et underskud nu. Det er der, fordi vi har investeret de penge sådan, at der rent faktisk er 85.000 færre, der bliver ramt af ledighed, end hvis vi ikke havde gjort det. Der er hele pointen jo så, at den massive investering kan vi da godt lukke øjnene for og så bare fortsætte, men så løber der bare renter og renters rente på, og hvor skal de penge komme fra? Ja, de kommer jo i sidste ende fra den offentlige velfærd.

Kl. 10:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:43

Frank Aaen (EL):

Vi er altså enige om, at gælden er steget, og selv om hr. Peter Christensen talte udenom, er det altså også oplagt, at der er givet skattelettelser, mest til de rigeste, på 223 mia. kr., der er røget ud af statskassen. Så kommer man nu og siger, at det er krisens skyld, at der mangler penge. Og så kommer man og siger, at nu skal regningen sendes til børnefamilierne, til de arbejdsløse, til pensionisterne, som skal betale mere i skat, og til de fattigste i verden ude i udviklingslandene, som får skåret i deres bistand.

Kan vi ikke bare få den indrømmelse, at det er en bevidst politik fra regeringen VKO, at man tager fra de svageste i verden og i det danske samfund og forærer massive skattelettelser til de rigeste, og at man, når der så er krise, tager ekstra fra dem, der har mindst?

Kl. 10:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:44

Peter Christensen (V):

Jeg forstår ikke rigtigt, at vi skal blive ved med at diskutere, om der er et underskud, for det er jo hele pointen i, at vi har været nødt til at lave en genopretningsplan, så det er fuldstændig korrekt. Det underskud er kommet, fordi vi har investeret massivt, for at krisen ikke skulle ramme for hårdt.

Så beder vi, det er også korrekt, om, at ulandsbistanden er et af de områder, som er med til at finansiere de 24 mia. kr., og det synes jeg er rimeligt. Vi er stadig væk et af de lande i verden, der giver mest, og derfor er det ikke urimeligt, når landet fattes penge, at også ulandsbistanden er med til at holde lidt igen.

Kl. 10:45

Kl. 10:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:45

Anders Samuelsen (LA):

Al den her evindelige snak om skattelettelser! Sandheden er jo, at den her regering netop sammen med Dansk Folkeparti har vedtaget en såkaldt genopretningsplan, som hæver skatterne med 11 mia. kr. Hvad vil venstrefløjen dog mere? Skal det være med 15 mia. kr. eller med 20 mia. kr., at man skal hæve skatterne?

Sandheden er, at vi har en Venstreordfører, der står deroppe og forsvarer skattestigninger for 11 mia. kr. og forsvarer, at vi ifølge OECD har udsigt til rekordlav vækst i de næste 15 år, at vi har en kæmpemæssig offentlig sektor, som man overhovedet ikke har kontrol over, at vi har en Venstreordfører, der står og forsvarer efterlønnen, og at vi har en Venstreordfører, som ikke har noget bud på, hvordan landbruget skal komme til at konkurrere på rimelige vilkår.

Hvad er det, der er gået galt? Hvornår var det, at Venstres ordfører forvandlede sig fra en liberal løve til en fodslæbende folkesocialist?

Kl. 10:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:46

Peter Christensen (V):

Liberal Alliance har jo friheden til ikke at skulle træffe de beslutninger, som er nødvendige, for at vores land kan komme videre. Det er jo en frihed, der benyttes til fulde, kan jeg høre. Men det ændrer sådan set ikke ved, at vi politisk har ønsket af den genopretningspakke her, at de personer, der har de største indkomster, også skulle være med til at bidrage. Det har vi ønsket, og det synes jeg heller ikke er urimeligt. Som jeg har sagt tidligere, er det jo de personer, der har de højeste indkomster, som sådan set vil have glæde af, at der bliver ført en meget ansvarlig økonomisk politik.

Så blev der spurgt fra hr. Anders Samuelsens side, hvor meget oppositionen mon egentlig vil sætte skatten op. Ja, det må guderne vide.

Kl. 10:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 10:47

Anders Samuelsen (LA):

Det der med den sociale balance synes jeg lige vi skal opholde os kort ved. Hvad er det for en social balance, når man hæver skatterne og Venstres ordfører selv erkender, at det koster arbejdspladser? Det indgreb, man laver her, koster op mod 10.000 arbejdspladser. Altså, de såkaldt rige er vel i bund og grund, hvis de er rige, fløjtende ligeglade med, om man hæver skatterne en lille smule. Det sociale problematiske i det her er jo, at det koster arbejdspladser.

Jeg vil godt høre Venstres ordfører forsvare, at man ved at hæve skatterne smider arbejdspladser ud af det her land. Og så ganske kort: Man stjæler børnenes penge, for at man fortsat kan have råd til at betale for efterlønnernes ferie i Sydfrankrig. Hvordan kan det forsvares?

Kl. 10:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Jeg vil sige til hr. Anders Samuelsen, at det jo er meget svært at finde 24 mia. kr., uden at de forskellige elementer hver især kan påvirke beskæftigelsen i en eller anden forstand, for der er trods alt altid en eller anden aktivitet forbundet med enhver krone, der bruges. Men for os har det bare været vigtigt, når vi har investeret så massivt for at komme ud af krisen, at den regning også bliver betalt.

Jeg har medgivet, at det, at man udskyder tidspunktet for, hvornår man hæver grænsen for topskatten, har en negativ beskæftigelsesmæssig effekt i de 3 år, det sker, men så bliver den jo sat op. Og for den mellemliggende periode har regeringen allerede bebudet at der vil komme en massiv vækst dagsorden, når vi vender tilbage efter sommerferien. Det er jo netop det bedste socialpolitiske instrument, vi har, og der ved jeg at vi er enige, nemlig at få sat gang i vores økonomi og få sat gang i beskæftigelsen, sådan at danskerne kan komme til at tjene nogle penge igen.

Kl. 10:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 10:48

Maja Panduro (S):

Nu har flere af mine kolleger forsøgt at få Venstres ordfører til at svare på, om der er tale om løftebrud, når Venstre alligevel nu er med til at halvere dagpengene, selv om bl.a. finansministeren før sidste valg sagde: Vi rører ikke ved dagpengene. Hr. Peter Christensen har tilsyneladende ikke tænkt sig at svare, selv om han jo ellers er blevet opfordret til, at han bare kunne sige ja eller nej. I stedet for får vi sådan en eller anden sang om, at man skal have respekt for virkeligheden. Og det er jeg enig med ordføreren i, men jeg synes også, man skal have respekt for vælgerne, og jeg synes, at vælgerne fortjener, at de kan regne med, at man overholder de løfter, som man har givet. Vi har at gøre med et parti, som plejer at have et slogan, der hedder »Venstre ved man hvor man har«, et parti, som siger: »Det, vi siger før valget, gennemfører vi også efter valget«. Kan vi ikke nok nu få klar tale: Ja eller nej, er der tale om et løftebrud?

Kl. 10:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:49

Peter Christensen (V):

Jamen hele det spørgsmål afslører sådan set noget, som går igen hos rigtig mange Socialdemokrater, nemlig at man taler om vælgere, man taler om, at der snart skal komme et valg, og det hele er fokuseret på valg og ikke på danskerne.

Der er jo behov for, at vi fører en ansvarlig økonomisk politik, at vi kommer videre, men i stedet for er Socialdemokratiet optaget af, at der skal være valg, og at danskerne skal ses som vælgere, man kan komme med nogle smarte budskaber til. Der er halvandet år til næste valg, og vi har tænkt os at arbejde ansvarligt med de udfordringer, Danmark har, og jeg synes ærlig talt også, at Socialdemokraterne skulle tage at gøre det og så lade være med at være så fokuserede på et valg, der kommer om halvandet år.

Kl. 10:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Maja Panduro.

Maja Panduro (S):

Det skal altså opfattes sådan, at Venstres ordfører mener, at det er sådan lidt smart og lidt vælgertækkeagtigt at synes, at man skal overholde de løfter, som man giver. Nu sagde finansministeren jo ikke i sin tid: Vi rører ikke ved dagpengeperioden, medmindre vi pludselig synes, at det er det økonomisk kløgtige at gøre. Han sagde: Vi rører ikke ved dagpengeperioden. Men konklusionen i dag må jo så være, at Venstre opfatter det hul i statskassen, som man selv har været med til at slå, som en blankocheck til, at man så kan løbe fra hvad som helst, man nogen sinde har lovet vælgerne, for nu står vi i en anden situation. Så jeg skal bare spørge: Er alle løfter, som Venstre nogen sinde har givet vælgerne, aflyst nu? Det må jo være sådan, vi må forstå det.

Kl. 10:50

Kl. 10:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:51

Peter Christensen (V):

Nu er det selvfølgelig en oppositions lod at være kritisk, men at være imod alting bliver simpelt hen mavesurt. Og nu kan jeg forstå, at det også er regeringens skyld, at der har været en finanskrise, og at det er regeringens skyld, at man har måttet investere massivt for at mindske effekterne af den krise.

Lad mig så sige lidt til spørgsmålet om dagpengeperioden. Det ville da have været præcist, at de socialdemokratiske forhandlere, da Arbejdsmarkedskommissionen kom med sine anbefalinger og regeringen indkaldte til forhandlinger om bl.a. dagpengeperioden, så havde startet med at sige: Det er løftebrud, og det vil vi slet ikke diskutere. I stedet for satte man sig ned med papirer, der viste, at man gerne ville sænke dagpengeperioden. Og nu er det pludselig blevet løftebrud. Jeg mangler fuldstændig, at der er en eller anden linje i, hvad Socialdemokratiet vil, og at der også er nogle konkrete forslag til, hvordan vi kommer videre som samfund, i stedet for at man bare er imod og imod.

Kl. 10:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Niels Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:52

Niels Helveg Petersen (RV):

Problemerne i vores økonomi skyldes for det første, at regeringen var alt for længe om at se, at en krise var under udvikling. Det var ikke ansvarligt. For det andet er problemet, at regeringen er alt for frygtsom over for de strukturreformer, som virkelig kan bære os igennem krisen, og det er så børnefamilierne, der nu skal holde for. Loftet over børnefamilieydelsen er helt meningsløst og rammer helt vilkårligt. Der er ingen fornuftig begrundelse for forslaget; hvorfor er det f.eks. netop ved det tredje barn? Har den nuværende krise nogen som helst sammenhæng med antallet af børn i et ægteskab? Og derfor vil jeg stille Venstres ordfører følgende spørgsmål: Kan Venstres ordfører overhovedet pege på en eneste gruppe i samfundet, der har mindre ansvar for krisen end børnefamilierne?

Kl. 10:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:53

Peter Christensen (V):

Først vil jeg gerne kvittere over for Det Radikale Venstre for, at de stemmer for en ændring af dagpengeperioden, og Det Radikale Ven-

stre må jo også alt andet lige medgive, at regeringen rent faktisk forsøgte at lave en dagpengereform i 2008, men at stemmerne så ikke var til det. Men det er jo ikke, fordi regeringen ikke gerne har villet lave netop de her reformer.

Så spørger hr. Niels Helveg Petersen: Hvad har børnene med krisen at gøre? Jamen de har vel ikke mere med krisen at gøre, end alle andre danskere har. Altså, den er kommet udefra, den har ramt Danmark, ligesom den har ramt alle andre lande, og det, at vi nu lægger et loft over, hvor meget man kan få i børnecheck, i børnefamilieydelse, er jo et finansieringsinstrument, og længere er den sådan set ikke. Det er jo et sted at finde nogle penge, og vi har bare måttet konstatere, at det at finde 24 mia. kr., uden at nogen opdager det, kunne vi ikke, og jeg vil også sige, at havde vi kunnet det, så kunne man jo med rette have kritiseret os for at have sløset lidt med skattekroneerne.

Kl. 10:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 10:54

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg lyttede meget nøje efter svaret. Spørgsmålet var: Kan ordføreren pege på én gruppe i samfundet, der er mindre skyld i krisen end børnefamilierne? Jeg fik ikke noget svar på det. Det var nærmest, at børnenes skyld var det vel ikke, for de har jo heller ikke været med til at stemme på det flertal, der eksisterer her i salen. De har sådan set ikke noget ansvar, men alligevel er det børnefamilierne, det skal gå ud over. Synes Venstres ordfører, at det er rimeligt? Hvad er den logiske begrundelse for, at børnefamilierne nu skal finansiere det?

Kl. 10:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:55

Peter Christensen (V):

Jamen vi skal finde 24 mia. kr. over 3 år, og det har vi gjort. Børnefamilierne skal nu alle sammen undvære 5 pct. i børnecheck, det indgår jo så som et element til at finansiere det, og selvfølgelig vil alle børnefamilier kunne se, at der så vil være 5 pct. mindre. Men man kunne jo stille det andet spørgsmål: Hvem er det så, der er skyld i krisen? Altså, er det de ældre, der er skyld i krisen? Er det dem, der er på arbejde, der er skyld i krisen? Er det teenagerne, der er skyld i krisen? Det giver jo sådan set ikke rigtig nogen mening, for vi kan bare konstatere, at krisen også har ramt Danmark – det ville nok også have været overraskende, hvis vi var den eneste nation, det eneste land, der ikke havde opdaget, at der var en krise, eller som ikke var blevet ramt af krisen – og derfor synes jeg, det er sådan en lidt bemærkelsesværdig måde at stille det op på. Nu må jeg jo ikke spørge mere, men jeg kunne godt tænke mig at sige: Hvilke danskere er så skyld i krisen?

Kl. 10:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. De overskridelser af taletiden, der er sket, har afskåret tre af de indtegnede fra at få ordet. Jeg håber, at vi i fortsættelsen kan få en bedre disciplin.

Det er fru Helle Thorning-Schmidt, der nu har ordet som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:56 ske lønmodtagere om at arbejde 1 time mere om ugen – med fuld løn naturligtvis.

(Ordfører)

Helle Thorning-Schmidt (S):

Sjældent har man haft mere lyst til at blive 12 minutter længere på jobbet end i de her dage. For sjældent har Danmark haft en regering, som har været så uegnet til at løfte den opgave, vi står over for, og sjældent har Danmark haft mere behov for et nyt politisk lederskab. Faldet for dansk økonomi er jo dramatisk: Alt for få unge får en uddannelse, Danmark taber konkurrencekraft, arbejdspladserne forsvinder ud af landet. På et år blev vi 5 pct. fattigere, og vi står nu med et statsunderskud, som nærmer sig 100 mia. kr. Et solidt opsving er blevet soldet bort af regeringen. Muligheder er gang på gang blevet forpildt.

For Socialdemokraterne er der et enkelt mål, som står over alt andet, nemlig en ansvarlig genopretning af dansk økonomi. Vi ønsker væksten tilbage så hurtigt som muligt. Vi ønsker, at danske virksomheder igen skaber job og velstand. Vi ønsker at sikre den langsigtede holdbarhed, så vi også i fremtiden har råd til den velfærd, vi gerne vil have. Selvfølgelig skal der være orden i vores fælles husholdningsregnskab. For vi ved jo alle, hvem det er, der kommer til at åbne statsministerens berømte rudekuperter, hvis pengene ikke passer. Det bliver børnefamilierne og de mennesker i vores samfund, som er mest udsatte.

For 3 uger siden fremlagde Socialdemokraterne og SF en helhedsplan for dansk økonomi, hvor vi beder alle om at løfte Danmark tilbage på sporet. Sidste uge kom regeringen og Dansk Folkeparti så med deres såkaldte genopretningsplan, og det er vel nok det største og det skæveste spareindgreb i nyere tid.

Der er nu to veje i dansk politik. På den ene side står regeringen og Dansk Folkeparti. Hvis man tror, at Danmark bliver rigere og mere konkurrencedygtig af at skære 3 mia. kr. i forskning og uddannelse; hvis man tror, at der kommer nye job, hvis vi halverer de arbejdsløses dagpengeperiode og skærer ned på deres uddannelsesmuligheder; hvis man tror, at nulvækst virkelig vil betyde uændret serviceniveau i kommunerne; hvis man tror, at vi fremmer Danmarks indflydelse i verden ved at skære i udviklingsbistanden, så skal man vælge dem igen. Men man må samtidig også gøre sig klart, at der efter valget kan komme nye og pludselige spareindgreb. For man kan ikke stole på regeringen, og historien om den økonomiske krise er også historien om regeringens katastrofalt dårlige dømmekraft.

Ja, det er rigtigt, at finanskrisen kom udefra, men det gjorde zig-zaghåndteringen og de ufinansierede skattelettelser ikke. Igen og igen har regeringen fejlløst den økonomiske situation og fejldiagnosticeret, hvad der skal gøres. Den ene uge er krisen meget dyb. Den næste uge lysner det. Den ene uge siger statsministeren, at der ikke skal spares en bøjet femøre i den offentlige sektor. Den næste uge skal der fyres 8.000 offentligt ansatte. Den ene uge er topskattelettelsen en del af løsningen. Den næste er de en del af problemet. Regeringens økonomiske politik er en rodebutik, og regeringens økonomiske politik er reelt kollapsede.

På den anden side står Socialdemokraterne og SF. Vi har sammen peget på en ny vej for Danmark. Dansk økonomi har nemlig brug for både kortsigtede og langsigtede løsninger. Først og fremmest skal vi sikre, at væksten får ordentligt tag i det danske samfund. Derfor skal vi fremrykke offentlige investeringer. Så skaber vi nemlig beskæftigelse i den private sektor og får bugt med den langtidsledighed, der er gift for dansk økonomi. Samtidig skal vores konkurrenceevne fornys og forbedres. Derfor skal vi selvfølgelig her og nu investere i forskning og uddannelse – og frem for alt i vores folkeskole.

Bagefter bliver der brug for at udvide arbejdsstyrken, så vi kan arbejde os ud af problemerne og arbejde os ud af underskuddet i stedet for at skære på velfærden til dem, der har mindst. Derfor skal de unge hurtigere gennem deres uddannelser, og derfor har vi bedt dan-

Kl. 11:01

Vi vil indkalde til trepartsforhandlinger, så snart vi har mulighed for det, med den bundne opgave, at dansk økonomi skal styrkes med 15 mia. kr. i holdbarhed. Lønmodtagerne har taget positivt imod det forslag. De har sagt ja til at gå aktivt og konstruktivt ind i det arbejde, og det er da egentlig en indstilling fra lønmodtagernes organisationers side, som bør påkalde sig respekt fra Folketingets partier. For er det ikke netop samarbejde og dialog, der er den rigtige måde at skabe forandringer og fornyelse på i Danmark?

Jeg er overbevist om, at danskerne er parate til at yde deres bidrag til at genoprette dansk økonomi, men kun hvis – kun hvis – det her fra Christiansborg samtidig kan sikres, at økonomien styres med en sikker hånd uden hovsaløsninger og på en måde, så byrderne fordeles fair. Derfor vil Socialdemokraterne og SF bede de bedste stillede om at yde et særligt bidrag. Det sker med en ny millionærskat, og det sker, ved at bankerne og de multinationale selskaber kommer til at bidrage.

Regeringen har valgt en anden vej. Sammen med Dansk Folkeparti har de valgt en vej, hvor de sender regningen til de grupper, som de regner med kan gøre mindst modstand. Det er ikke fair. Det vil sige, at klokkeklare løfter til dagpengemodtagerne er blevet brudt uden at blinke, og det vil også sige, at børnefamilierne uden varsel har fået ændret deres økonomiske situation. Socialdemokraterne vil gøre tingene på en anden måde. Vi har åbent lagt vores politik frem. Vi har fremlagt vores skattepolitik, så den enkelte borger ved, hvad han eller hun har at regne med. Det er sådan, vi ønsker at Danmark skal regeres, nemlig sådan, at man forbereder tingene og man breder tingene ud, både her på Christiansborg og ud af Christiansborg.

Siden 2001 har regeringen og Dansk Folkeparti forsøgt at skabe skel i det danske samfund: her på Christiansborg, mellem får og bukke, mellem dem og os. Nu rammer det så velfærden og den offentlige sektor. Tænk sig: I april udtalte statsministeren, at den offentlige sektor skulle være solidarisk med den private sektor. Derfor skulle der skæres ned. Nedgang i virksomhederne og nedgang i den private efterspørgsel skulle modsvares af ringere velfærd og fyresedler i folkeskolen og ældreplejen. Ud over at det selvfølgelig er dårlig nationaløkonomi at dæmpe efterspørgslen, når der er ledig kapacitet i vores økonomi, så er det også udtryk for en gammeldags modstilling mellem den private og den offentlige sektor. I den forbindelse vil jeg gerne citere en konservativ politiker, som jeg egentlig respekterer højt. Det er tidligere finansminister Palle Simonsen. Han sagde nemlig:

Problemet er ikke, at den offentlige sektor er for stor, men at den private sektor er for lille.

Hvor er det dog trist, at der ikke længere lyttes til et sådant synspunkt i det borgerlige Danmark. For Schlüters finansminister havde jo ret. Der er ikke nogen tvivl om, at den velstand, der gør det muligt at have velfærd i samfundet, skabes af virksomhederne og deres medarbejdere. Men velfærdssamfundet, den offentlige sektor, er jo også selve forudsætningen for, at vi i Danmark har en konkurrencedygtig økonomi. Det vil altså sige, at den private og den offentlige sektor ikke er hinandens modsætninger, men hinandens forudsætninger.

Det er derfor, vi mener, at nulvæksten skal tages af bordet og erstattes af beskeden vækst i kommunerne, og det er derfor, vi ønsker et nyt partnerskab med kommunerne. Vi vil ikke love guld og grønne skove før et valg. Det er ikke den måde, vi vil tale med vælgerne på. Vi vil ikke love 80 mia. kr. til nye hospitaler og ende med det halve. Vi vil ikke love kvalitetsreform og et megaløft i velfærden og så ende med nulvækst. Vi vil ikke sige, at der er råd til skattelettelser og mere velfærd, for så at ende med at fjerne støtten til familier med

alvorligt syge og handicappede børn, samtidig med at der gives enorme skattelettelser til landbruget.

Vi vil sige tingene, som de er. Vi vil investere i velfærden, og vi vil finansiere det krone for krone. Når vi vælger at styrke vores skoler og vores sundhedsvæsen, så gør vi det, fordi vi ved, at et stærkt fællesskab er det, der giver den enkelte de bedste muligheder her i livet. Men vi gør det også, fordi vi ved, at lighed og fællesskab måske er Danmarks vigtigste konkurrencefordel. Vi har jo ikke enorme naturressourcer, vi har ikke verdens stærkeste valuta, vi har ikke en endeløs strøm af billig arbejdskraft, men vi har hinanden.

Regeringen og Dansk Folkeparti vil spare på børnefamilierne, de arbejdsløse, uddannelse og forskning. Oppositionen vil investere i fremtiden. Vi vil skabe vækst og muligheder for danske virksomheder og danske lønmodtagere, og vi vil gøre det i en fair og åben dialog med de borgere, vi er sat herinde for at tjene. Jo, der er i sandhed to veje i dansk politik, og jeg tror i stigende grad, at befolkningen har lyst til, at de får lov til at vælge.

Kl. 11:06

Med formandens tilladelse vil jeg godt læse et forslag til vedtagelse op. På vegne af Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre og hr. Christian H. Hansen (UFG) vil jeg godt fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringens økonomiske politik fører til et Danmark, der er mere sårbart over for krisens konsekvenser og ringere forberedt til kampen om fremtidens velstand.

Regeringens økonomiske politik medfører store reduktioner i den offentlige service og rammer enkeltgrupper i befolkningen helt urimeligt. Folketinget opfordrer derfor regeringen til at fjerne besparelser på børnechecken og i stedet gennemføre reformer, der sikrer en holdbar økonomi og dermed giver plads til en fortsat offentlig realvækst, samt skabe initiativer til fornyet vækst og beskæftigelse på et miljø- og klimamæssigt bæredygtigt grundlag.

Danmark har i stort omfang tabt produktionsarbejdspladser som følge af krisen. Regeringens planlagte reduktion af uddannelse, efteruddannelse og forskning vil samlet set forværre Danmarks konkurrencekraft. På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til at fjerne alle bebudede besparelser på uddannelse og forskning.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 87).

Kl. 11:08

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Det af fru Helle Thorning-Schmidt oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i den fortsatte forhandling.

Nu har jeg noteret mig, at statsministeren gerne vil have ordet til en intervention. Det har jeg så tænkt mig at forvalte på den måde, at vi, før vi går i gang med de øvrige, der har bedt om ordet, afsætter ½ time til, at fortrinsvis ordførerne kan komme ind i debatten med statsministeren. Så jeg skal bede den socialdemokratiske ordfører om at vige pladsen et øjeblik. Statsministeren.

Kl. 11:08

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det.

Det er selvfølgelig ikke kutyme, at statsministeren tager ordet på det her stadium af debatten. Når jeg føler mig kaldet til det, er det, fordi vi her igen fik den falske påstand om de ufinansierede skattelettelser, som har præget hele den politiske debat igennem mange måneder, men som ikke desto mindre er et falsum, vi er nødt til at få taget et opgør med.

Regeringen har ikke givet nogen ufinansierede skattelettelser. Den skatteaftale, der blev indgået sidste år, forårspakken, er en fuldt finansieret skatteaftale, hvor vi krone til krone tager lige så meget ind, som vi giver ud, og hvor det i øvrigt er sådan, at der er en ind-

bygget social balance. Det er i høj grad de samme grupper, der får glæde af topskattelettelserne, som selv finansierer dem ved reducerede rentefradrag, ved beskæring af muligheden for at afsætte meget store pengebeløb til pension etc.

Det er i øvrigt sådan, at når man ser på det samlede resultat, kan man se, at de 20 pct. rigeste betalte i omegnen af 50 pct. af samtlige skatter før reformen og nu betaler i omegnen af 49½ pct. Så det er en myte, at der er givet ufinansierede skattelettelser, både for så vidt angår skattelettelserne sidste år, og for så vidt angår skattelettelserne i 2004 og 2007. Jeg synes, at det er på sin plads at få det bragt ind i debatten, fordi det er fair nok, at vi er uenige, det er fair nok, at vi også er uenige om, hvad der er fair, men det er simpelt hen ikke rimeligt, at den politiske debat foregår på en falsk præmis.

Kl. 11:10

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Så er det fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 11:10

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg takker selvfølgelig for, at statsministeren giver os mulighed for at have en ægte debat om de skattelettelser, der er givet.

Det er jo rigtigt, at de skattelettelser, der blev givet til statsministeren selv, bankdirektører og andre her den 1. januar, er finansieret over 10 år, det vil sige, at der mangler penge i kassen over de næste 10 år. Det er jo lidt besynderligt, at vi skal høre på, at det faktisk er en god ting, al den stund regeringen nu selv har droppet de skattelettelser i hvert fald i de første 3 år. En dag er de en del af løsningen, den næste dag er de en del af problemet.

Men kunne statsministeren så ikke bekræfte her i dag, nu vi snakker om 2004 og 2007, at det jo er der, de ufinansierede skattelettelser er givet? Det er der, der gives skattelettelser, i 2004 for 11 mia. kr., i 2007 for over 8 mia. kr. Det summer op til 18-20 mia. kr. Det ligner nærmest de tal, vi skal til at spare i øjeblikket. Så er sandheden ikke, at den gode økonomiske situation er blevet soldet op i ufinansierede skattelettelser? Regningen falder nu. Regeringen forsøger at bilde danskerne ind, at det er en kriseregning. Det er det på ingen måde. Det er regningen for regeringens ufokuserede og uansvarlige økonomiske politik.

Kl. 11:12

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Statsministeren.

Kl. 11:12

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det glæder mig utrolig meget, at vi nu er enige om, at de skattelettelser, der blev givet sidste år, er finansieret. Det er jo det, som fru Helle Thorning-Schmidt siger – og der nikkes. Jamen så skal vi ikke diskutere det mere. De er finansieret. Spar mig så for al den snak om de ufinansierede skattelettelser til de rigeste, fordi i det omfang den her regering har givet skattelettelser til de rigeste, har vi gjort det én gang, og det var sidste år. Det var der, vi satte topskatteprocenten ned og sænkede marginalskatten. Alle tidligere skattelettelser har været målrettet mellemindkomster i form af at løfte niveauet for mellemskat, i form af at lave beskæftigelsesfradrag, der kommer alle danske skatteydere til gode. Så nu er vi altså enige om, at der i hvert fald under ingen omstændigheder kan være ufinansierede skattelettelser til de rigeste.

Så er spørgsmålet, om der har været ufinansierede skattelettelser i 2004 og 2007. Jeg gør bare opmærksom på, at der selvfølgelig ikke har været det. Skattelettelserne i 2004 er givet inden for 2010-planen, som vi overtog fra den tidligere regering, hvor der også var sat en blok af til eventuelle skattelettelser. Skattelettelserne i 2007 er finansieret ved to ting, nemlig for det første en indeksering af de grøn-

ne afgifter og for det andet en indfrielse af et socialdemokratisk løfte, der er vedtaget ved lov i Folketinget, nemlig at når arbejdsløsheden faldt, skulle arbejdsmarkedsbidraget sættes ned. I stedet for at sætte arbejdsmarkedsbidraget ned lattede vi skatten.

Kl. 11:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 11:13

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi har nu fået at vide, at skattelettelserne i 2004 og 2007 ikke var finansierede, for vi får at vide, at de var delvis finansieret af en reserve, som man overtog fra den tidligere regering. Skal man bruge en reserve til skattelettelser? Næh, man kan bruge den til opsparing; man kan bruge den til at betale af på gælden; man kan bruge den til bedre velfærd. Så vi har nu fået konstateret, at Socialdemokraterne og andre, der i årevis har sagt, at der var tale om ufinansierede skattelettelser, havde fuldstændig ret.

Så siger statsministeren, at han står helt inde for de skattelettelser, der er givet til de allerrigeste danskere. Så er jeg bare nødt til at spørge: Er det rimeligt, at de allerrigeste danskere, som har fået i hvert fald 0,5 mio. kr. i skattelettelser, nu skal gå fri, samtidig med at vi sender regningen til de arbejdsløse og til de børnefamilier, som jo intet har med denne krise at gøre? I øvrigt: Hvor meget har statsministeren selv fået i skattelettelse sidste år? Og er det rimeligt at bede de arbejdsløse og almindelige mennesker, som slider hårdt i det, om at betale for den skattelettelse?

Kl. 11:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 11:14

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Alle de spørgsmål diskuterer jeg gerne senere i debatten. De handler om politik, men når jeg intervenserer i debatten nu, er det for at få fakta på plads. Det er det, jeg henholder mig til.

Fru Helle Thorning-Schmidt har jo helt ret i, at når man har indbygget et råderum i en plan – den, vi overtog, nemlig 2010-planen – kan det bruges til forskelligt. Det er jo det, fru Helle Thorning-Schmidt siger. Man kan bruge det til opsparing; man kan bruge det til bedre velfærd; man kan bruge det til, hvad man vil. Regeringen valgte så i 2004 at bruge det til skattelettelser, men det gør dem da ikke ufinansierede. Det ville jo fuldstændig svare til, at når Socialdemokratiet på det tidspunkt havde tanker om at bruge pengene til velfærdsløft og alt muligt andet, så ville det også være ufinansieret.

Så der er sådan set ikke noget at komme efter. De skattelettelser, der er givet i 2004, og de skattelettelser, der er givet i 2007, som var målrettet de brede befolkningsgrupper, og som gjorde det muligt, at det kunne betale sig at gå på arbejde, fordi man fik beskæftigelsesfradrag, er fuldt finansierede. Og vi har nu også fru Helle Thorning-Schmidt ord for, at det var også skattelettelserne – også til de rige – sidste år.

Kl. 11:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:15

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, det var dejligt, at statsministeren gik på talerstolen og gav fru Helle Thorning-Schmidt en økonomisk belæring.

Jeg har to spørgsmål: Synes statsministeren ikke, det er stærkt bekymrende, at en person, i det her tilfælde fru Helle Thorning-

Schmidt, er statsministerkandidat og har en så dårlig økonomisk forståelse og så dårlig økonomisk indsigt, som det her viser sig at være tilfældet?

Det næste spørgsmål er: Hvis vi nu havde droppet hele den her skatteomlægning, som jo ikke er en skattelettelse, men en skatteomlægning, taget den væk og slet ikke foretaget den, havde vi tre partier så ikke alligevel siddet i pinsedagene og skullet foretage den her spareøvelse, fordi vi er ramt af en finanskriser?

Kl. 11:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 11:16

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, at jeg også af hensyn til tiden vil indskrænke mig til at svare på det sidste spørgsmål. Til det kan jeg sige, at den fuldt finansierede skattereform – det har vi nu også Socialdemokratiets formands ord for – som regeringen lavede sidste år, jo er en del af løsningen og ikke en del af problemet. Den er finansieret krone til krone. Vi fjerner nogle fradrag, og vi hæver nogle skatter og afgifter, bl.a. på cigaretter og usunde fødevarer, mod, at vi så til gengæld giver nogle skattelettelser. Det hænger fuldstændig sammen krone for krone.

Det har så samtidig det indbygget i sig, at det øger arbejdsstyrken, og det gør på sigt Danmark rigere. Det kan helt præcist beregnes til 5,5 mia. kr. Så uden den fuldt finansierede skatteaftale, vi lavede sidste år, ville dansk økonomi altså være 5,5 mia. kr. mere ude at hænge, end den er nu.

Kl. 11:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Kjærsgaard for endnu en bemærkning? Nej, så er det Hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning.

Kl. 11:17

Villy Søvndal (SF):

Tak. Jeg synes, det er rigtig godt, at statsministeren deltager aktivt i debatten på det her tidlige tidspunkt, oven i købet med en umulig mission, nemlig at forsøge at forklare alle mennesker, der med det blotte øje kan se på alle de opstillinger, der er lavet, at de, der for alvor tjener på de her skattelettelser, er de mest velhavende. Det er soleklar logik for enhver, måske med undtagelse af statsministeren, på samme måde som det er soleklar logik for enhver, at når man fjerner indtægtsgrundlaget, sker der jo det, som der sker lige nu, nemlig at krisen banker rigtig hårdt ned i velfærden.

Det er jo besynderligt at se et forslag til vedtagelse fra flertallet, der siger, og jeg citerer, at der skal værnes om den borgernære velfærd, og at det kan konstateres, at den økonomiske genoprejsning sker, uden at der skæres i kommunernes budgetter.

Hvordan tror statsministeren det ser ud for eksempel i Silkeborg eller i alle andre byer, hvor man nu er i gang med at skære behårdt i ældreomsorgen, på folkeskoleområdet, på daginstitutionsområdet? Har den her regering fuldstændig mistet forbindelsen til virkeligheden?

Kl. 11:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Statsministeren.

Kl. 11:18

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg forstod ikke helt det med, når man fjerner indtægtsgrundlaget, men det må så opklares på anden vis. Hvorvidt man kan se noget med det blå øje, eller om man bare er blåøjet, skal jeg også afholde mig fra at kommentere på. Der er én grund til, at jeg tager ordet her,

og det er at få taget et opgør med den falske påstand om, at skattelettelserne er ufinansieret. Det er ikke for at diskutere skattelettelserne – det kan vi gøre senere i debatten, for vi kan sagtens diskutere, og det er jo fair nok, om man tror, at vejen frem er at øge beskatningen af danskerne, altså som S og SF foreslår at øge beskatningen på virksomhederne, lægge en afgift på nye arbejdspladser; det kan man sagtens diskutere politisk – for det, vi diskuterer nu, er, om regeringen har givet ufinansierede skattelettelser. Det må hr. Søvndal komme lidt stærkere tilbage med end det, der var i det første spørgsmål.

Jeg har fru Helle Thorning-Schmidts ord for, at skattelettelserne sidste år var finansieret. Så nu diskuterer vi altså 2004- og 2007-skattelettelserne.

Kl. 11:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Villy Søvndal.

Kl. 11:20

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil bare advare statsministeren mod den arrogance, at han tror, at det er ham, der bestemmer, hvornår vi diskuterer hvad. Lige nu diskuterer vi de ting, der bliver spurgt om, når statsministeren har bedt om at træde op på talerstolen, sådan er det.

Jeg konstaterede bare, at statsministeren er statsminister for en regering, der er i gang med vel nok de største nedskæringer i den offentlige sektor, vi nogensinde har set, og for en regering, der bryder alle løfter om dagpengeperiodens længe, i forhold til børnefamilier. Der var ingen annoncering af, at de her ting ville ske.

Så forsøger statsministeren sig med et, synes jeg, meget billigt prokuratorkneb, og derfor vil jeg bare bede statsministeren om at bekræfte, at den nuværende skattereform er underfinansieret, altså underfinansieret lige nu. Regeringens egne beregninger går på, at der er balance i 2019. Vil statsministeren bekræfte, at skattereformen er underfinansieret frem til 2019, ja eller nej?

Kl. 11:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 11:21

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil til enhver tid afstå fra at stille op i en konkurrence om arrogance mod hr. Villy Søvndal. For hvis der er noget, der er topmålet af arrogance, er det jo at turnere rundt og forsøge at bygge sin politiske fremtid op på falske anbringender om de ufinansierede skattelettelser til de rigeste.

Den skatteaftale, der blev lavet sidste år, er fuldt finansieret krone til krone, den yder et bidrag til holdbarheden i dansk økonomi, den er faset ind for at understøtte familiernes økonomi. Det første positive bidrag til statens saldi kommer allerede i 2013; det er en fuldt finansieret skatteaftale.

For så vidt angår 2004 og 2007, er skattelettelserne i 2004 givet inden for det råderum, den tidligere regering selv anviste, og skattelettelserne i 2007 er givet ved, som jeg sagde, at indeksere de grønne afgifter og indfri løftet om, at arbejdsmarkedsbidraget skal sættes ned, når arbejdsløsheden faldt.

Kl. 11:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 11:22

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, statsministeren glemte, at skattereformen er finansieret i 2019 – i 2019 er skattereformen finansieret. Den er underfinansieret

med 14 mia. kr. i 2010, med 11 mia. kr. i 2011, med 9 mia. kr. i 2012 osv. Det er fakta. Det er en del af billedet, altså at skattereformen er finansieret i 2019.

Man kan dertil lægge, at skattestoppet ikke har været finansieret. For meget kan man sige om penge, man har til rådighed, men to gange kan man ikke bruge dem. Og om de skattelettelser, som måtte være givet før denne skattereform, kan man sige: Hvis de er finansieret, så er skattestoppet i hvert fald ikke finansieret.

Kl. 11:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 11:23

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Den skatteaftale, der blev indgået sidste år, er fuldt finansieret. Den er indfaset under hensyn til konjunkturerne. Det første positive bidrag til de offentlige saldi kommer i 2013. Det er fuldstændig magen til den måde, man i øvrigt også historisk har lavet fuldt finansierede skattereformer på. Dyk tilbage i SR-regeringens tid og se, hvordan man gjorde det.

En skattereform, hvor man tager lige så meget ind, som man tager ud, hænger sammen, og den er finansieret. Det, vi lavede sidste år, var en aftale, hvor vi krone for krone giver lige så meget ud, som vi tager hjem. Og så gør vi det på en mere begavet måde, fordi vi mere beskatter det, vi vil have mindre af, forurening og energiforbrug, og mindre beskatter det, vi vil have mere af, nemlig arbejde. Det giver et overskud til holdbarheden i dansk økonomi på den gode side af 5 mia. kr.

Kl. 11:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 11:24

Margrethe Vestager (RV):

Når statsministeren ikke vil belære mig yderligere, tager jeg det som en fuldstændig entydig accept af fakta: Skattereformen er finansieret i 2019. Det er godt nok træls, når man står og mangler pengene nu. Derfor kunne det jo være, at man skulle have rykket noget af finansieringen frem, så man ikke var nødt til at hente pengene hos børnefamilierne, de frie skoler, efterskolerne, højskolerne, produktions-skolerne og på de voksnes uddannelser. Det er også fakta, at det er nu, den er underfinansieret. I 2019 er vi et helt, helt andet sted, nemlig med et endnu større underskud på Danmarks forskellige konti.

Statsministeren glemte også at komme ind på skattestoppets finansiering. Jeg vil gerne bede statsministeren om at forklare, hvor og hvordan skattestop for 100 mia. kr. over et tiår er finansieret.

Kl. 11:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 11:25

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

De skattelettelser, vi gav i 2004 og i 2007, og administrationen af skattestoppet frem til krisens start er jo finansieret inden for råderummet i dansk økonomi, sådan som det blev tilrettelagt først i 2010-planen og siden i 2015-planen.

Hvis man følger dansk økonomi frem til, at vi blev ramt af krisen, vil man også kunne se, at vores gældsafvikling har været bedre end det, der var forudsat i planerne. Hvordan kan man tale om, at noget ikke er finansieret, at vi giver noget væk, vi ikke har, når vi i den samme periode har været i stand til at betale mere af på vores

gæld end det, vi har planlagt? Det giver simpelt hen ikke nogen mening.

Kl. 11:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 11:26

Per Clausen (EL):

Det var dejligt at høre, at det økonomiske råderum nu også dukkede op igen. Men er realiteten ikke, at man finansierede skattestoppet med et økonomisk råderum, der viste sig ikke at være der, fordi der kom en krise, og at det vil sige, at det ikke var finansieret?

Det andet, jeg godt vil spørge statsministeren om, er: Er det ikke rigtigt, at det, vi snakker om, når vi snakker om den såkaldte genopretningsplan, er nogle økonomiske vanskeligheder i 2011 og 2012 og 2013, og at det lige præcis er i 2010 og 2011 og 2012, at der mangler indkomster på over 30 mia. kr. på grund af den såkaldte finansierede skattereform?

Så på den korte bane mangler vi altså pengene, og på den lange bane ser det helt anderledes ud, har vi hørt hr. Peter Christensen sige, for der har vi nogle helt andre problemer. Der har vi slet ikke løst nogen problemer. Så vi bruger altså nu angrebet på de arbejdsløse og børnefamilierne til at fylde et hul på den korte bane, som er skabt af skattelettelserne.

Kl. 11:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 11:27

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hr. Per Clausen har helt ret i, at skattestoppet er finansieret inden for et råderum, som nu på grund af krisen viser sig ikke at være der, og som vi havde planlagt efter. Det er helt rigtigt. Det er jo helt rigtigt, at dansk økonomi har været tilrettelagt på den måde, både med 2010-planen og med 2015-planen, at vi har styret på det, vi selv kunne styre og agere på.

Så kommer der en krise – i øvrigt i en situation, hvor den offentlige nettogæld er helt væk – som slår benene væk under dansk økonomi. Vi bliver på 1 år 5 pct. fattigere. Ja, det påvirker vores planlægning. Ja, det gør det, og det er sådan set baggrunden for, at regeringen har lagt op til, at vi i de næste 3 år så at sige låser nogle sats i vores skattesystem og dermed jo helt åbent og ærligt tager mere ind i skat end det, vi havde planlagt efter.

Det er også det, der er årsagen til, at vi skubber nogle af de elementer, der var i den fuldt finansierede skatteaftale fra sidste år, nogle år ud i fremtiden.

Kl. 11:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen.

Kl. 11:28

Per Clausen (EL):

Men statsministeren vælger så – og det gør Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti også – at sige, at de skattelettelser, der f.eks. er givet til bankdirektører på 0,5 mio. kr., de skattelettelser, der er givet til de 10 pct. rigeste danskere, og som løber op i godt 7 mia. kr. her i år, vælger man at fastholde, på trods af det nu har vist sig, at der ikke var råderum til dem, og på trods af at vi står og mangler pengene her og nu.

Så siger statsministeren: Vi lader de arbejdsløse betale, vi lader børnefamilierne betale, vi lader særlig de børnefamilier, der har handicappede børn, betale. Det er jo realiteten. Man står og mangler

penge i de næste 2-3 år, og så sender man regningen, ikke til dem, der var med til festen, men til dem, der hverken var inviteret til festen eller havde noget ansvar for, at krisen kom.

Kl. 11:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 11:28

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu er det altså ikke en fest, vi har holdt, og som vi samler en regning op fra. Vi samler en regning op fra et meget, meget voldsomt kriseforløb, der har påvirket alle europæiske lande, og hvor regeringen, altid sammen med Dansk Folkeparti og i visse sjældnere sammenhænge også med en bredere kreds af partier, har ført en meget, meget offensiv politik for at bekæmpe, at arbejdsløsheden steg dramatisk, og for at sikre, at vi kom fri af krisen med færrest mulige menneskelige omkostninger. Og det er lykkedes. Arbejdsløsheden kommer ikke til at stige til det niveau, vi frygtede. Arbejdsløsheden befinder sig i øjeblikket på et niveau, der er langt lavere, end da den gamle socialdemokratiske regering lavede en pinsepakke, fordi man syntes, at nu gik det hele lidt for muntert for sig.

Det er sådan set den regning, vi samler op. Og den beder vi i øvrigt heller ikke de arbejdsløse om at betale. Når vi laver en dagpengereform, er det for at geare dagpengesystemet til tiden efter krisen, hvor vi igen kommer til at mangle hænder og hjerner på det danske arbejdsmarked.

Kl. 11:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:30

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil gerne have lov til at takke statsministeren for at intervenere her og få sat på plads, at skattereformen selvfølgelig ikke var underfinansieret. Faktisk må man sige, at efter den seneste genopretningspakke er skattereformen overfinansieret, fordi man jo udskyder en række skattelettelser på personskatten. Til gengæld har man husket at indføre nye skatter og afgifter på el, varme, tobak, fedt, slik, alkohol, sodavand, mobiltelefoner, chokolade, kød, computere og pensioner. Så denne skattereform er nu overfinansieret. Vil statsministeren ikke give mig ret i det?

Kl. 11:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Statsministeren.

Kl. 11:30

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis det var sådan, at de topskattelettelser, som vi nu skubber, aldrig blev gennemført, så har hr. Simon Emil Ammitzbøll jo helt ret. Så ville der være tale om en skattereform, som var overfinansieret både krone til krone og jo også, men det er den allerede nu, hvad angår positiv langtidseffekt på dansk økonomi. Det har hr. Simon Emil Ammitzbøll helt ret i. Nu er vores plan jo altså at levere de udskudte topskattelettelser, når tid er.

Kl. 11:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:31

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu er det jo desværre ikke kun topskattelettelserne, der bliver udskudt. Man låser jo også beløbsgrænserne fast, sådan at der kommer

i hundredtusindvis af nye topskatteydere i de kommende år. Man ender jo med, at man får langt flere penge ind i skat, også på længere sigt, på grund af at man låser grænserne fast. Så vil der vel komme flere milliarder ind.

Men sandheden er vel også, at det koster arbejdspladser, at man har truffet den beslutning. Det har jeg jo Venstres politiske ordførers, hr. Peter Christensen, ord for. Topskattestigningen koster danske arbejdspladser. Er det ikke en lidt dårlig idé i en situation, hvor vi skulle gøre noget for at redde dansk økonomi, sikre arbejdspladser, skabe vækst?

Kl. 11:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 11:32

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Den samlede effekt af den genopretningspakke, regeringen har aftalt med Dansk Folkeparti, er, at vi skaber velstand i Danmark, at vi øger arbejdsudbuddet, at vi gør Danmark rigere.

Men hr. Simon Emil Ammitzbøll har helt ret i, at de elementer i vores genopretningspakke, der går ud på, at vi strammer skatteskruden en smule, ikke yder det positive bidrag på den lange bane. Men nu står vi altså også med en udfordring på den helt korte bane, der handler om at få den her regning samlet op. Det gør vi så i en fair og ordentlig balance, hvor vi bruger alle tre stilleskruer. Vi justerer på udgifterne. Vi justerer på indtægterne ved at tage mere ind i skat end det, vi har planlagt efter. Og vi laver reformer. Det er en fair og ordentlig balance, som også betyder, at det økonomiske indgreb, vi har lavet her, formentlig er det mest lige og mest retfærdige i Danmarks politiske historie, vil jeg mene.

Kl. 11:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Henrik Sass Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:33

Henrik Sass Larsen (S):

Den sidste bemærkning her frister mig over evne til at ændre spørgsmål, for hvis det er det mest lige og retfærdige, man nogen sinde har oplevet, kan statsministeren så ikke bekræfte, at her pr. 1. januar fik bankdirektør Straarup over 400.000 kr. i skattelettelse som følge af den skattereform, som regeringen har indført? Og kan statsministeren ikke også bekræfte, at en familie med fire børn i 2020, når man har indfaset hele den her pakke, man har lavet nu, ender med at skulle betale en regning på 23.000 kr. for at rette op på det her? Synes statsministeren, at det er det mest lige og retfærdige, han nogen sinde har hørt om?

Kl. 11:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 11:33

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg må sige, at jeg ikke har noget personligt indblik i den pågældende bankdirektørs selvangivelse; det har jeg ikke. Men det er selvfølgelig rigtigt, at når man sætter skatterne ned, vil det være sådan, at hvis man tjener penge, får man en skattelettelse. Tjener man mange penge, får man en større skattelettelse målt i kroner og øre. Det er jo sådan set den indre logik. Det er der ingen grund til at lægge skjul på.

Hvorfor har vi så lavet denne fuldt finansierede skatteomlægning, som i øvrigt målt på en lighedsvægt er mere lige end det forslag, som Skattekommissionen med den tidligere socialdemokratiske skat-

teminister i spidsen lagde frem? Hvorfor har vi lavet den? Det har vi, fordi i en verden, hvor – det har vi også Socialdemokratiets formands ord for; det er jeg helt enig i – forudsætningen for velfærd er velstand, skal Danmark begå sig i en konkurrence. Det er sådan set uklogt at brandbeskatte job, at brandbeskatte beskæftigelse. Derfor: Mindre skat på arbejde, mere skat på forurening og energiforbrug.

Kl. 11:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 11:35

Henrik Sass Larsen (S):

Nu er det muligt, at statsministeren ikke kender hver enkelt bankdirektørs aflønning. Men man kunne måske have en fornemmelse af, hvor meget de tjener, inden man startede på en skattereform. O.k., det kan selvfølgelig være, statsministeren er blevet inspireret af fru Pia Kjærsgaards store økonomiske indsigt, så det er derfor, det hele er gået galt, men det kan man jo ikke vide.

Men der er et spørgsmål, jeg tror alle danskere stiller sig selv i øjeblikket. Den 1. januar kan man uddele over 400.000 kr. i kontanter til folk, der er meget, meget højt lønede, og så kommer man bagefter først i juni vadende og siger til børnefamilierne: Nu skal I betale. Nu skal I betale 23.000 kr., fordi I har fire børn. Det er da blodig uretfærdighed. Det er derfor, jeg ikke forstår, at statsministeren kan få sig selv til at stå og fortælle, at det er det mest rimelige og retfærdige, han nogen sinde har oplevet, for så vil jeg nødig være befolkning, hvis statsministeren skulle blive genvalgt. Jeg spørger: Hvor er det rimelige? Kan statsministeren forklare børnefamilierne derude, hvorfor det her er rimeligt?

Kl. 11:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 11:36

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan godt forstå, at befolkningen stiller sig selv det spørgsmål. Det ville jeg da også stille mig selv efter at have lagt øre til en demagogisk kampagne uden sidestykke i nyere danmarkshistorie, som køber på et fast omkvæd, nemlig at der skulle være givet nogle ufinansierede skattelettelser til nogle særlig rige danskere, og at det er forklaringen på, at vi nu skal konsolidere dansk økonomi.

Men det er jo en forkert påstand. Sandheden er jo, at når vi i øjeblikket ser, at forbrugertilliden spirer, når vi ser, at væksten er på vej frem, så skyldes det jo den samlede effekt af den politik, regeringen har ført. Der er den fuldt finansierede skatteaftale, som stimulerede familiernes økonomi i en utryk tid. Det er da en del af forklaringen på det. Ligesom det er en del af forklaringen på det, at vi har fremrykket offentlige investeringer, vi har udbetalt SP, vi har lavet bankpakke, kreditpakke, forlænget erhvervskreditter, lavet bedre eksportkreditordning og alt muligt andet for at sørge for at få Danmark fri af krisen, hvor den ganske almindelige dansker ikke skulle bløde som følge af en for høj arbejdsløshed. Det efterlader så et behov for en konsolidering. Det samler vi op på en socialt retfærdig måde, hvor alle bidrager.

Kl. 11:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 11:37

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er flot, at statsministeren går op i debatten og forsøger at sætte tingene på plads. Men jeg forstår ikke den der aggressivitet i

argumentationen. For statsministeren tilkendegiver selv, at den seneste skattereform er underfinansieret, så man i de kommende år står med store underskud, som skal hentes ind – nu bliver det så med Dansk Folkepartis hjælp, og det er hos børnefamilierne, og det er hos de arbejdsløse, for vi siger, at den i 2019 er finansieret, erkendt, men den er underfinansieret i starten – og henviser så til de tidligere skatteomlægninger i 2007 og 2004, som skulle være finansieret af et råderum. Men jeg nægter at tro på, at medarbejderne i Finansministeriet ikke har forklaret også den tidligere finansminister, at et råderum kun er til stede, hvis forudsætningerne er opfyldt, og de har ikke været opfyldt, og det har regeringen vidst i årevis.

Kl. 11:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 11:38

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke lige starte med at kvittere for de positive bemærkninger om medarbejderne i Finansministeriet. Lad os da lige notere os det til senere brug. For jeg har sådan set også det grundsynspunkt, at man skal være tillid til det, de regner med i Finansministeriet, og det, de lægger frem, og det gælder jo så, kan vi sige, også beregningerne af den såkaldte »En Fair Løsning«, som viser, at det overhovedet ikke hænger sammen – overhovedet ikke.

Jeg er grundlæggende enig i, at man skal stole på Finansministeriet, og derfor skal man selvfølgelig også stole på, at man, når man opererer med et råderum, der hviler på nogle forudsætninger, så har et problem, hvis forudsætningerne brister. Ja, det har man ved gud. Det er da sådan set også derfor, vi har fremlagt en genopretningspakke, hvor vi siger, at man altså nødt er til i 3 år at tåle, at man kommer til at betale mere i skat, end man ellers skulle; vi er nødt til at fastfryse nogle skattegrænser, også selv om det ikke er i fuld overensstemmelse med skattestoppet, sådan som vi formulerede det i 2001, hvor vi heller ikke kunne forudse den globale krise. Der er da ikke noget aggressivt i, at jeg udtrykker det her; det er bare et forsøg på almindelig folkeoplysning.

Kl. 11:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 11:39

Ole Sohn (SF):

Jamen det er bare for at komme ind til kernen. Hvis man påstår, at skattelettelserne i 2004 og 2007 var underfinansieret, så er det, fordi man konstaterer, at forudsætningerne for det råderum ikke var til stede. Ergo var skattelettelserne ufinansierede. Det er jo bare simpel regning. Det har jo ikke noget med politik at gøre. Så er det, vi kan tage diskussionen om, hvorfor forudsætningerne ikke var til stede, og hvad var det, der bristede? Det er den politiske debat. Men konstateringen er, at oppositionen har ret, når vi konstaterer, at forudsætningerne for nogle givne skattelettelser ikke er til stede, og så er konklusionen altså på almindeligt dansk, at så er de ufinansierede. Så skal man finde finansieringen, og det har Dansk Folkeparti så hjulpet med, og det er ved at sige: Skattelettelserne finansierer vi ved at skære i børnechecken, vi finansierer dem ved at forringe dagpengene osv. osv. Det er en politisk debat, og den tager vi bagefter.

Kl. 11:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 11:40

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu tror jeg, vi er ovre i sådan noget Mor Karen-argumentation. Samlet set var den danske finanspolitik helt på det planlagte spor, frem til krisen at eskalerede i 2008. Vi nedbragte gælden, endda i et hastigere tempo end det, vi planlagde efter; vi var on the track. Så kommer der en krise, og det ændrer på forudsætningerne; vi er udfordret. Så kan man jo godt, når man nu mangler penge, tage en stor diskussion om: Hvad var det, vi i sin tid ikke skulle have gjort? Er det de store løft, vi har givet til det danske sundhedsvæsen, der nu viser sig at være et problem? Er det de 21 mia. kr., regeringen har brugt på at fjerne ventelister og øge kvaliteten i kræftbehandlingen? Er det det, der er underfinansieret? Sådan kan man jo ikke argumentere. Politik formes fremadrettet. Da vi lavede skatteaftaler i 2004 og 2007, var det fuldstændig inden for skiven af den økonomiske planlægning, vi havde, og som vi i øvrigt har forfulgt; de var finansierede. For var de ikke det, ville det jo være det samme som at sige, at de forslag, oppositionen havde om, at pengene skulle bruges på noget andet, også var et udtryk for, at de ikke var finansieret, og jeg vil da ikke være så ond at stå her og sige, at oppositionen tilbage i 2006 og 2007 kørte med ufinansierede løfter.

Kl. 11:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til statsministeren. Forretningsordenen giver statsministeren meget vide beføjelser til at få ordet, men taletiden er udløbet i denne omgang.

Så er det den socialdemokratiske ordfører, der skal tilbage på talerstolen, og hr. Peter Christensen har en kort bemærkning.

Kl. 11:42

Peter Christensen (V):

Der har været sat mange tillægsord på det forhold, at vi nu laver en reform af dagpengeperioden, og lige så lidt det har skortet på løsninger fra Socialdemokratiet på, hvordan vi skulle finde de 24 mia. kr., lige så meget har der været skældsord over, at vi nu sænker dagpengeperioden. Så har jeg forstået, at Socialdemokratiet vil tage en snak med fagbevægelsen, med den nye leder Harald Børsting, om det, hvis de kunne få flertal for det. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad Socialdemokratiets tilgang til den samtale vil være? Hvad er en sympatisk dagpengeperiode?

Kl. 11:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:43

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det er jo rigtigt, som Venstres ordfører siger, at man har bedt de arbejdsløse om at betale regningen for de ufinansierede skattelettelser, som statsministeren jo heller ikke i dag har fået vist ikke var ufinansierede. Der er givet ufinansierede skattelettelser. Regningen skal betales, og det er de arbejdsløse, der skal betale. Man har sikkert vurderet, at det var en gruppe, som i forvejen lå ned. De har først fået en lussing af en finanskrisen, som de intet havde med at gøre. Nu har de så fået en ny af fru Pia Kjörsgaard og statsministeren, en, hvor man halverer deres dagpenge og så også lige tager noget på uddannelsesindsatsen. Så der er givet en stor lussing til dagpengemodtagerne.

Vi har sagt ganske, ganske tydeligt, at den forringelse ændrer vi, så snart vi får et flertal. Det er en uacceptabel forringelse, og man skal bare huske på, at der jo ikke bliver skabt et eneste job af den forringelse, som Dansk Folkeparti og regeringen nu har besluttet.

Kl. 11:44

Kl. 11:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 11:44

Peter Christensen (V):

Jeg kan jo lytte mig til, at de faktiske forhold, der kom frem via statsministerens indlæg for en halv time siden, har fru Helle Thorning-Schmidt ikke rigtig fået fat i. Skattelettelserne er fuldt finansieret, men lad det være.

Jeg synes sådan set, at det var tankevækkende at få et så klart svar, for da vi havde første behandling af forslaget om dagpengeperioden, nægtede den socialdemokratiske ordfører netop at give det løfte, fru Helle Thorning-Schmidt lige har givet, nemlig at man vil føre det tilbage til en 4-årig dagpengeperiode, og til det vil jeg sådan set bare sige, at det jo er ærlig snak. Så udestår der selvfølgelig stadig et svar på, hvordan Socialdemokratiet vil finde 24 mia. kr. Men det er altså et klart løfte, at man vil føre dagpengeperioden tilbage til 4 år.

Kl. 11:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:44

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi har sagt, at vi annullerer de dagpengefóringelser, som regeringen og Dansk Folkeparti har besluttet. Når nu ordføreren rejser spørgsmålet om de ufinansierede skattelettelser, kan jeg ikke lade være med at vende tilbage til det, for det var jo egentlig ærgerligt, at diskussionen skulle slutte så hurtigt.

Jeg vil egentlig gerne læse noget op, som kom fra de økonomiske vismænd i efteråret 2007. De siger nemlig, at bortset fra et lille finansieringsbidrag fra indekseringen af energifgifterne, er skattelettelserne ikke finansieret på kort sigt. Vismændene siger tydeligt, at skattelettelserne ikke er finansieret. Det kan så bakkes op af regeringens eget konvergensprogram, sådan et blev der nemlig også lavet i 2007. Så siger man i konvergensprogrammet, og det er jo Finansministeriet selv, der skriver det: De nye prioriteringer i skatte- og udgiftspolitikken frem mod 2015 svækker isoleret set finanspolitikens holdbarhed. Altså, man har brugt råderummet til at give en skattelettelser. Råderummet har ikke vist sig at være der. Det er jo fugle på taget, når økonomien forandrer sig. Skattelettelserne var ufinansierede.

Kl. 11:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg skal måske for en ordens skyld oplyse, at der før pausen vil være ca. 17 minutter af timen til korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører. Og det vil sige, at der vil være 43 minutter efter pausen.

Der er foreløbig indtegnet følgende, og de kan ikke alle sammen nå at få ordet: Pia Kjærsgaard, Henriette Kjær, Simon Emil Ammitzbøll, Per Clausen, Kristian Jensen, Kristian Thulesen Dahl, Helle Sjelle, Flemming Damgaard Larsen, Søren Espersen, Jacob Jensen, Bent Bøgsted, Anders Samuelsen, Torsten Schack Pedersen, Mads Rørvig, Liselott Blixt, Hans Kristian Skibby, Karsten Lauritzen, Erling Bonnesen, Peter Juel Jensen, Ellen Trane Nørby, Henrik Brodersen og Marlene Harpsøe. Det var derfor, vi på et tidspunkt gjorde opmærksom på, at der var full house heroppe.

Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Pia Kjærsgaard (DF):

Hvis fru Helle Thorning-Schmidt kan nå det, og det vil jeg bede meget om, her i spørgerækken, kunne jeg godt tænke mig at få at vide, om man vil rulle den her nedsættelse af dagpengeperioden tilbage. Jeg ved ikke, hvor fru Helle Thorning-Schmidt vil finde flertallet, for De Radikale vil jo ikke, men det er i hvert fald, hvad der er blevet lovet. Jeg synes ikke, vi har fået et klart svar.

Når nu Socialdemokratiet og for så vidt også Socialistisk Folkeparti igen er blevet så tæt forbundet med fagbevægelsen, at man er i lommen på LO, hvad den sidste tid virkelig har vist, vil jeg godt høre, hvordan det ser ud med de bidrag, som bliver givet, om fru Helle Thorning-Schmidt kan være enig i, at det bør der være offentlighed om, altså også de mere eller mindre indirekte bidrag, der kommer fra fagbevægelsen, og som udelukkende går til venstrefløjen.

Jeg skal bare, og det er så mere konkret, henvise til kommunevalget, hvor man fra venstrefløjens side, fra fru Helle Thorning-Schmidt og Socialdemokratiets side, forpligtede sig med nogle politiske løfter i forhold til de bidrag, man ville få. Jeg vil gerne have fuld åbenhed, er fru Helle Thorning-Schmidt enig i det?

Kl. 11:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:47

Helle Thorning-Schmidt (S):

Som jeg også svarede før til Venstres ordfører, så agter vi at kæmpe imod de fóringelser, som bl.a. fru Pia Kjærsgaard er med til at gennemføre. Vi synes, det er fuldstændig urimeligt, at det er dagpenge-modtagerne, der skal betale for den her krise og regeringens ufinansierede skattelettelser. Jeg synes, det er så urimeligt, at man siger til en slagteriarbejder i Holstebro, som måske er den person, som har mindst med Wall Street og med finanskrisen at gøre, at det er ham, der ikke bare skal betale én gang for krisen, men så kommer der også lige et par ekstra stød fra fru Pia Kjærsgaard, så kommer der også lige en regning, i form af at man halverer dagpengeperioden, og at man i øvrigt lige tager uddannelsesindsatsen også – og så kommer der måske også noget med børnepengene oveni.

Det er så urimeligt, at det skrider til himlen, og det vil vi selvfølgelig lave om. Jeg håber, jeg får stillet det her spørgsmål mange gange i dag, for så får jeg lejlighed til at sige: Det laver vi om.

I forhold til det med bidrag vil jeg sige, at det kan man jo se i vores regnskaber – og nu har jeg ikke tid til at sige mere. Fru Pia Kjærsgaard kommer forhåbentlig tilbage med en bemærkning.

Kl. 11:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:49

Pia Kjærsgaard (DF):

[Lydudfald] ... svartid til fru Helle Thorning-Schmidt, hvis jeg altså kan få et svar. Jeg vil godt høre helt konkret: Vil man rulle dagpengeperioden tilbage til 4 år? Et helt konkret svar.

Så skal jeg igen spørge til det med støtten fra fagbevægelsen, som man nu har forpligtet sig sammen med, hvor man igen er blevet forbundne kar, det er blevet sådan lidt et ekstra parti: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, LO og Enhedslisten. Det er jo en stærk alliance, må man sige. Jeg vil godt høre: Når man tænker på, at der f.eks. er mange gratis kampagnebiler, pr-plads, udlån af ansatte, og at man også har set en fagforening, som har udlånt sine lokaler med vinduesplads til Socialdemokratiets valgpropaganda, er det så også blandt de bidrag, som skal offentliggøres?

Kl. 11:49

Kl. 11:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der var så alligevel ikke noget taletid at bytte med. Ordføreren.

Kl. 11:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Henriette Kjær.

Kl. 11:52

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg synes faktisk, det er interessant at høre, at når vi her på Christiansborg siger, at vi gerne vil lave politik i samarbejde med de mennesker, vi er her for at tjene – hvis vi f.eks. laver politik for lønmodtagerne, så taler vi med lønmodtagerne, hvis vi laver politik for erhvervslivet, så agter vi at tale med erhvervslivets organisationer, hvis vi laver politik for de handicappede, så taler vi med de handicappedes organisationer, hvis vi laver politik for de ældre, så taler vi med de ældres organisationer – bliver det i Dansk Folkepartis optik til, at man er i lommen på nogen. Og det forstår jeg egentlig godt, al den stund at de sidste 9 år er blevet brugt til at lave politik i lukkede lokaler, hvor det at samtale med mennesker uden for Christiansborg åbenbart er noget fordækt og noget mærkeligt. Jeg siger det ligeud: Det er ikke den måde, vi vil drive politik på. Vi vil sådan set gerne tale med de mennesker, som vi er sat herind for at tjene.

Kl. 11:50

Henriette Kjær (KF):

Jeg fik ikke svar på spørgsmålet. Skattelettelsen i 2007 blev finansieret ved en indeksering af energiafgifterne og ved, at man aflyste den nedsættelse af arbejdsmarkedsbidraget, der var påtænkt. Den finansiering koopererede man ind i Socialdemokraternes eget finanslovsforslag for 2008, og man ville bruge dem aktivt til såkaldte velfærdsrettigheder. Hvordan hænger det så sammen med, at man mener, at skattelettelserne var ufinansierede? Og det beder jeg altså fru Helle Thorning-Schmidt svare på.

Kl. 11:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Henriette Kjær for en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:53

Henriette Kjær (KF):

Fru Helle Thorning-Schmidt lyder jo umiskendeligt som en papegøje med sin evindelige gentagelse af, at regeringen gennemfører ufinansierede skattelettelser. Det er hult at høre på, særlig når man ser på S og SF's egen plan, »En Fair Løsning«, hvor der efterhånden sidder så mange fugle på taget, at tagryggen er ved at bryde sammen. Men jeg vil tilbage til de ufinansierede skattelettelser, for det har man jo sagt igen og igen, og det sagde man også i 2007. Men alligevel brugte man i sit eget finanslovsforslag i 2008 den finansiering, regeringen brugte til skattelettelserne, til noget, man kalder velfærdsrettighederne. Hvordan hænger det, at man selv brugte finansieringen i sit eget finanslovsforslag, sammen med, at regeringens skattelettelser i 2007 var ufinansierede?

Kl. 11:51

Helle Thorning-Schmidt (S):

Men ordføreren har ikke ret i det, hun siger. Vi har aldrig nogen sinde sagt, at man kunne finansiere det med det råderum, som ordføreren påpeger vi har. Vi har ikke villet finansiere det med råderummet, for Socialdemokraterne har den holdning, at en skattelettelse bliver man nødt til at finde pengene til krone for krone, for ellers bliver det sådan, som vi efterhånden har sagt i årevis, at man giver en skattelettelse den ene dag, og den næste dag går det ud over velfærden, fordi der ikke er råd til den velfærd, vi gerne vil have. Det har vi sagt, ja, i flere år, og nu ser vi så, at vi havde ret, for vi ser nu, at det er velfærden, der skal betale, der skal være nulvækst i den offentlige sektor, man skal spare på ydelserne til børnefamilierne, og man skal spare på dagpengene. Det er det, vi har sagt i årevis: Der var ikke råd til skattelettelser, hvis man samtidig skulle have en god velfærd.

Kl. 11:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:54

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg ved ikke, hvilken fugl jeg skal sammenligne den konservative ordfører med, og egentlig synes jeg heller ikke, det passer sig for den debat, vi skal have her i Folketinget.

Men jeg er nødt til at minde ordføreren om, at statsministeren lige har været på talerstolen her og har sagt meget tydeligt til os alle sammen, at man finansierede skattelettelserne i 2004 og 2007 af det råderum, der var i dansk økonomi. Et råderum er minsandten en fugl på taget, hvis man kan tale om sådan en, for et råderum kan jo forsvinde, og det vil sige, at det mest ansvarlige, hvis man skal bevæge sig ud i at give skattelettelser, er at finansiere det krone for krone og ikke i et eller andet virtuelt system, hvor man arbejder med et råderum, der viser sig ikke at være der, og regeringen har selv indrømmet i konvergensprogrammet fra 2007, at det råderum ikke var der, fordi man ikke havde opfyldt de nødvendige forudsætninger. Jeg synes, den debat, vi har haft i dag, har været meget befriende, fordi statsministeren har indrømmet, at skattelettelserne blev givet af råderummet.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg deler fuldt ud fru Helle Thorning-Schmidts bekymring for slagteriarbejderne fra Holstebro, som blev nævnt. Jeg er bare nødt til at sige, at slagteriet i Holstebro er lukket; den 5. maj fik de at vide, at det ikke genåbner. Og hvorfor er det sådan? Det er det, fordi Danmark ikke er konkurrencedygtigt nok, fordi Danmark er alt for skatteplaget og derfor ikke kan deltage i den internationale konkurrence. Det kan ikke betale sig at aflønne en dansk slagteriarbejder.

Når fru Helle Thorning-Schmidt nu ved det, er det så stadig fru Helle Thorning-Schmidts intention at sætte skatten yderligere op, således at vi mister endnu flere arbejdspladser, så endnu flere danskere ikke har en beskæftigelse?

Kl. 11:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:55

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg synes, spørgsmålet afspejler en meget dyb forskellighed i den måde, vi ser velfærdssamfundet på. Der er nogle, der ser – og det gør statsministeren jo også – den offentlige sektor og den private sektor som konkurrerende med hinanden. Sådan ser vi det ikke hos Socialdemokraterne. Vi mener dybest set, at den private og den offentlige sektor er hinandens forudsætninger, og det er jo også derfor, vi har

oplevet det fantastiske i Danmark, at vi kan have et flot velfærdssamfund, som giver tryghed til de borgere, som har behov for det, samtidig med at vi – i hvert fald tidligere – har haft en konkurrencekraft, der er helt i top i verden. Det er drømmen om Danmark; det er ikke drømmen, at vi skal sænke lønninger og sænke skatterne, så vi ikke har råd til en offentlig service, som danskerne vil have. Vi skal jo netop køre på det, som er vores styrkeposition, nemlig at vi har en offentlig sektor, der virker, og en konkurrencekraft, som virker i kraft af den offentlige sektor.

Kl. 11:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:56

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jo, men det kan den arbejdsløse slagteriarbejder jo ikke bruge til noget som helst. Hvad skal fru Helle Thorning-Schmidts drømme gøre for ham?

Sandheden er jo den, at der *er* forskel, og at den offentlige og den private sektor *hænger* sammen. De hænger nemlig sådan sammen, at pengene skal tjenes i den private sektor først, før vi kan bruge dem i den offentlige sektor bagefter. Det anerkender fru Helle Thorning-Schmidt og Socialdemokraterne desværre åbenbart ikke.

Det er sådan, at OECD har kritiseret genopretningspakken. Ja, det har de, på grund af at man nu laver skattestigninger, for skattestigninger vil kun medføre én ting, og det er, at der er endnu flere danskere, der ikke har et arbejde. Så man skulle stoppe med at drømme og komme ind i realpolitik og sørge for at skabe en politik, der skaber vækst og arbejdspladser, vil jeg sige til fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 11:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:57

Helle Thorning-Schmidt (S):

Meget kan man sige om Socialdemokraterne, men vi drømmer ikke, vi *er* i realpolitik. Og jeg tror egentlig, at slagteriarbejderen er fuldstændig klar over, at han er bedre stillet med en socialdemokratisk regering, end hvis Liberal Alliance skulle få indflydelse på den politik, der eksisterer her i landet. For vi vil jo netop gøre noget for den slagteriarbejder, vi vil ikke bare halvere dagpengene og så håbe på, at der opstår et nyt job derefter. Vi vil sikre, at der er uddannelsesmuligheder, vi vil sikre, at der er gode vækstbetingelser for virksomheder i vores udkantsområder, og vi vil sikre, at Danmark igen får en konkurrencekraft, men uden at vi skærer i den grundlæggende tryghed og service i vores velfærdssamfund. Det var det, Danmark kunne i 1990'erne, og det er det, Danmark skal kunne igen, og der nytter det altså ikke noget, at ordføreren mener, at man kan konkurrere med de lande, som har den laveste skat, den laveste tryghed, eller hvad det måtte være, den laveste løn måske. Det gør intet for denne slagteriarbejder.

Kl. 11:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Vi når som den sidste til en kort bemærkning inden pausen hr. Per Clausen.

Kl. 11:58

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for, at fru Helle Thorning-Schmidt så klart afviser Liberal Alliances tanker om, at vi skulle sætte skatterne så langt ned, at slagteriarbejderne i Danmark kunne blive aflønnet, ligesom polske

kolonnearbejdere bliver i Tyskland, dvs. med 30-40 kr. i timen. Det var rart at få det på det rene.

Men det, jeg godt vil spørge fru Helle Thorning-Schmidt om, er, at jeg har forstået, at diskussionen om at rulle dagpengefordingelserne tilbage er en diskussion, som skal foregå i trepartsforhandlinger. Det, som jo er det interessante her, er: Starter man i de trepartsforhandlinger med den klare forudsætning, at de forringelser, der bliver gennemført nu, og som jo ikke kun er en afkortning af perioden, men også andre elementer, er væk, så man altså snakker om et nyt og reformeret dagpengesystem ud fra en enighed om, at de angreb, der er kommet den her gang, er væk?

Kl. 11:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:59

Helle Thorning-Schmidt (S):

Svaret er enkelt: Ja, det gør vi. Som jeg opfatter det, starter vi med et blankt stykke papir. Vi taler med lønmodtagernes organisationer. De taler på vegne af lønmodtagerne, og jeg tror egentlig, at det trykkeligste og rareste for hele Danmark er, hvis vi skaber politik på baggrund af dialog med de mennesker, den politik vedrører.

Så vi starter med et blankt stykke papir. Vi fjerner regeringens forringelser, og det, vi gerne vil, er at skabe et moderne og trygt dagpengesystem – og selvfølgelig også et dagpengesystem, som sikrer, at vi har en aktiv arbejdsmarkedspolitik, som hjælper de mennesker, der bliver arbejdsløse, som giver en håndsrekning, og som giver mulighed for mere uddannelse.

Det, regeringen og Dansk Folkeparti har gjort, er jo det modsatte. Det er at forringe mulighederne for at få uddannelse for lige præcis de mennesker, der har mest brug for det.

Kl. 12:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen.

Kl. 12:00

Per Clausen (EL):

Jeg vil sige, at jeg er meget, meget glad for den meget klare tilkendegivelse, der kommer fra fru Helle Thorning-Schmidt, også fordi vi somme tider glemmer, når vi snakker om trepartsforhandlinger – de borgerlige partier beskriver det jo som et møde mellem LO, måske FTF og Socialdemokraterne – at det jo betyder, at arbejdsgiverne også er med.

Jeg ville jo være meget bekymret, hvis det var sådan, at arbejdsgiverne kunne møde op og sige: Ja, det er meget godt, men hvis vi skal være enige, beholder vi de forringelser, som VKO har gennemført.

Derfor forstår jeg på det, fru Helle Thorning-Schmidt siger, at udgangspunktet er, at man starter før de forringelser, der nu er gennemført, og snakker om, hvilke forandringer og ændringer man i øvrigt kan blive enige om. Jeg vil bare sige, at jeg er meget, meget glad for den meget klare tilkendegivelse.

Kl. 12:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 12:00

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det må jeg give ordføreren ret i. Det har også undret mig, hvor hånligt der tales om parterne i det her hus og i den her sal. Der tales om trepartsforhandlinger som fugle på taget, og at det løb slet ikke kan nytte noget, men det er en metode, som er blevet anvendt ikke bare

af den tidligere statsminister, men af statsministre før ham. Og det er da et godt eksempel på, at vi driver politik på en måde, hvor vi lytter til folk uden for Christiansborg.

Jeg synes ærlig talt, at arbejdsmarkedets parter fortjener bedre end den hån, som de får fra fru Pia Kjærsgaard og statsministeren, som kalder en samtale med arbejdsmarkedets parter for fugle på taget.

Kl. 12:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Jeg skal her udsætte mødet indtil kl. 13.00.

Den første, der får en kort bemærkning efter pausen, er hr. Kristian Jensen.

:

Mødet er udsat. (Kl. 12:01).

Kl. 12:59

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er forhandlingen åbnet igen. Jeg skal bede den socialdemokratiske ordfører, fru Helle Thorning-Schmidt, om at genindtage sin plads på talerstolen. Den første korte bemærkning er fra hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:00

Kristian Jensen (V):

Nu kunne jeg forstå på fru Helle Thorning-Schmidt, at fru Helle Thorning-Schmidt tager de økonomiske vismænd som sandhedsvidne i rapporten fra efteråret 2007. Det kan ærgre mig, at fru Helle Thorning-Schmidt så ikke også har læst rapporten fra foråret 2007, hvor de økonomiske vismænd anbefalede, at man forkortede dagpengeperioden.

Når jeg nævner det, er det, fordi jeg faktisk er temmelig forvirret efter de udmeldinger, der er kommet, både i forbindelse med mandagens debat om genopretningsplanen og med fru Helle Thorning-Schmidts indlæg her i dag. Jeg er forvirret over, hvad det præcis er, Socialdemokraterne vil med dagpengeperioden. Så må jeg ikke lige høre: Vil Socialdemokraterne foreslå, at dagpengeperioden igen bliver sat op til 4 år?

Kl. 13:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:00

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg har egentlig svært ved at forstå, hvorfor ordføreren skulle være forvirret, for jeg har sagt det meget præcist. Så på et tidspunkt bliver det jo et spørgsmål om, at man ikke vil høre.

Vi er imod, at man fra den ene dag til den anden sænker dagpengeperioden fra 4 år til 2 år. Vi er imod, at man sænker dagpengeperioden! Derfor vil vi, når vi får et flertal, indkalde til trepartsforhandlinger, og i forbindelse med de trepartsforhandlinger vil vi drøfte med arbejdsmarkedets parter, hvordan vi kan modernisere dagpengesystemet. Vi gør det på et blankt stykke papir, hvor vi sådan set annullerer de forringelser, som bl.a. Venstre har været med til at indføre over for de arbejdsløse, som jo helt uforskyldt står i den situation, de står i nu. Så det er svaret. Vi tager de der forringelser af bordet og finder et nyt og moderne dagpengesystem, som også passer til det samfund, vi har. Vi vil også gøre det, som regeringen måske kunne lære noget af: Vi vil lytte til de mennesker, som er på arbejdsmarkedet, nemlig lønmodtagerne.

Kl. 13:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:02

Kristian Jensen (V):

For det første håber jeg, at fru Helle Thorning-Schmidt er klar over, at de, der er i dagpengesystemet, får 2 år yderligere på dagpenge, og at det er de nye, der kommer ind, der så er på 2-års-perioden. Så fra den ene dag til anden er altså fra 1. juli 2012.

For det andet er det sådan, at når vi spørger til det, er det, fordi fru Helle Thorning-Schmidt bliver ved med at fortælle, at det er så urimeligt, så uanstændigt – tror jeg det var der blev sagt i mandagens debat – at dagpengeperioden bliver forkortet fra 4 år til 2 år. Så er det bare, jeg spørger: Hvis det er så forfærdeligt og så uanstændigt med en kortere dagpengeperiode, hvorfor kan vi ikke så få et svar, der klart hedder, at Socialdemokratiet vil sætte dagpengeperioden op?

Kl. 13:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:02

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg går da bestemt ud fra, at vi skal sætte dagpengeperioden op. Jeg synes, det er fuldstændig urimeligt over for de mennesker, som totalt uforskyldt har fået en fyreseddel, at de nu også får en på siden af hovedet af Venstre og Dansk Folkeparti, som siger: Nu får I altså en til, fordi vi halverer jeres dagpengeperiode. Jeg synes, det er så urimeligt over for de mennesker.

Det, man skal huske på, er, at der ikke kommer et eneste job ud af det her. Der bliver ikke skabt et eneste job.

Det, vi gerne vil, er at skabe et moderne dagpengesystem, der er trygt og ordentligt, og det vil vi, straks vi får et flertal, gå i gang med at forhandle med lønmodtagerne og arbejdsmarkedets parter. Det synes jeg er en rimelig og ordentlig måde at gøre det på. Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor hr. Kristian Jensen er så forhippet på at få at vide, at det skal være lige præcis, som det er i dag. Det er da meget bedre at gå videre med den tankegang, som vi hele tiden har haft: at vi vil modernisere det danske dagpengesystem.

Kl. 13:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det fru Helle Sjelle for en kort bemærkning.

Kl. 13:03

Helle Sjelle (KF):

Der er jo ikke nogen tvivl om, at vi Konservative virkelig glæder os over, at vi for alvor er kommet i gang med reformerne, og at vi nu får nedsat dagpengeperioden. Derfor er vi naturligvis også meget interesseret i at høre, hvad det egentlig er, Socialdemokraterne og fru Helle Thorning-Schmidt vil, hvis såfremt ifald og til skade for det danske folk der skulle ske det, at man kom til magten efter næste valg. Vil man så rulle dagpengeperioden tilbage – og i så fald til hvad? Er det 3, 4 eller 5 år? Eller er det, som SF også var ude i i mandags, til 19 år og 364 dage? Vi mangler nogle klare svar på det her, og det vil vi meget gerne have.

Kl. 13:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:04

Kl. 13:07

Helle Thorning-Schmidt (S):

Før regeringen besluttede at lave dagpengeperioden om, fik vi at vide af regeringen eller i hvert fald af nogle fra regeringen, bl.a. finansministeren, at man ikke ville ændre dagpengesystemet, overhovedet ikke. Så det der med at bryde løfter og den slags overlader jeg trygt til regeringspartierne og i øvrigt også til Dansk Folkeparti. Det er regeringen og Dansk Folkeparti, man ikke kan stole på. Os kan man stole på. Vi har sagt helt, helt tydeligt i vores plan for dansk økonomi, at vi agter at modernisere dagpengesystemet, og at vi vil gøre det i tæt dialog med de mennesker, det berører. Hvad er problemet? Vi er imod regeringens forringelser. Vi vil tilstræbe, at vi starter på et blankt stykke papir; det vil sige, at vi fjerner regeringens forringelser, og så vil vi i åben dialog med arbejdsmarkedets parter skabe et moderne og trygt dagpengesystem.

Kl. 13:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Helle Sjelle.

Kl. 13:05

Helle Sjelle (KF):

Jamen det er jo netop det, der er problemet. Vi kan ikke få nogen klare svar. Det er åbenbart lige så svært at få et klart svar fra fru Helle Thorning-Schmidt, som det er at vinde i lotto. Det står hen i det uvisse, hvad det egentlig er, man vil. Er det 3, 4 eller 5 år, man vil rulle dagpengeperioden tilbage til? Eller er det 19 år og 364 dage? Hvad er det, man vil på det her område? Det synes jeg egentlig man skylder det danske folk et svar på. Eller har man pantsat sin sjæl hos fagbevægelsen? Er det dem, der skal til at bestemme, hvor lang dagpengeperioden skal være? Jeg synes ærligt talt, vi alle sammen fortjener et klart svar.

Kl. 13:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jamen vi vil skabe et trygt og sikkert dagpengesystem, et moderne dagpengesystem. Vi kender nogle af de indvendinger, befolkningen har imod dagpengesystemet. Der er jo rigtig mange, som nu har opdaget, at de har en meget lav dagpengeydelse, som ikke slår til i forhold til familiens økonomi. Derfor vil vi tage en åben drøftelse med arbejdsmarkedets parter, som arbejdsgiverne jo også en del af, og så finde det bedste og mest moderne dagpengesystem.

Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor man vil have at vide helt præcist, om vi skal føre det tilbage til den måde, det er på i dag. Vi er imod regeringens forringelser, det skal der ikke være et sekunds tvivl om. Vi synes, det er for ringe, at det lige præcis er de mennesker, som har betalt hårdest for krisen, der skal straffes af regeringen. Og så vil vi tage en åben drøftelse om, hvordan vi får et moderne, trygt og sikkert dagpengesystem. Det vil jeg gerne sige igen, hvis jeg bliver stillet det spørgsmål, og jeg synes egentlig, det er et rigtig godt svar i stedet for at give løfter om, at det skal være på en vis periode. Det er et godt svar at sige, at vi vil have et moderne og trygt dagpengesystem. Jeg tror, det er det, lønmodtagerne ønsker, jeg tror, det er det, arbejdsgiverne ønsker, og det er også det, Socialdemokraterne ønsker.

Kl. 13:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nej, vil jeg sige til fru Helle Thorning-Schmidt, det går ikke det her, vi bliver nødt til at have nogle helt klare svar.

Nu skal jeg prøve at forklare situationen. Socialdemokratiet er imod det forslag, der nu ligger fra regeringens side, men det bliver jo alligevel vedtaget, det ved vi alle sammen. Så er vi jo i en ny situation. Hvad er det så derefter, Socialdemokratiet vil gøre, hvis Socialdemokratiet – Gud forbyde det – måtte komme i regering efter næste valg? Vil man så rulle tilbage til 4 år, eller vil man lade den her dagpengeperiode stå på 4 år? Kan vi ikke få et helt klart svar på det?

Kl. 13:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:07

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg kan godt høre, at man har forberedt sig rimelig monotont på den her debat. Jeg håber, vi også skal tale om andet, for ellers bliver det da kedeligt.

Vi er imod de forringelser, man har lavet af dagpengesystemet. Jeg synes, det er urimeligt, at det er lønmodtagere, som har mistet deres arbejde, som skal betale for den helt forkerte økonomiske politik, der er ført i Danmark, med ufinansierede skattelettelser. Jeg synes, det er fuldstændig urimeligt, og vi tager de forringelser af bordet. Hvor klart kan det siges?

Så går vi i øvrigt i dialog med lønmodtagerne og arbejdsmarkedets parter for at finde den bedste model for et moderne og trygt dagpengesystem med udgangspunkt i, at vi fjerner de forringelser, som Venstre og Dansk Folkeparti har indført, og at vi skaber et bedre dagpengesystem. Det kan ikke siges mere præcist.

Kl. 13:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:08

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg tror ikke, at der er ret mange mennesker, der har forstået det der svar på, hvad det er, Socialdemokratiet vil. Men så må jeg prøve at spørge om noget andet, når det svar, man får, er så uklart. I en række lande, nordiske lande, i Tyskland, i England osv., er dagpengeperioden nu 2 år og derunder. Hvad er for nogen forhold i Danmark, der gør, at den skal være 4 år og ikke 2 år?

Kl. 13:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:09

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi har i Danmark et meget godt system, og det er et system, finansministeren også tidligere har rost, dengang han mente noget andet om dagpengesystemet. Vi har nemlig et system, hvor vi har meget stor tryghed på arbejdsmarkedet kombineret med, at vi har meget fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Det vil sige, at hvis man mindsker trygheden på arbejdsmarkedet, risikerer man også bare, at lønmodtagerne ved næste overenskomstforhandling ikke vil være så fornuftige, som de egentlig altid har været, men vil kræve mindre fleksibilitet på det danske arbejdsmarked, og derfor bliver det sværere at hyre og fyre medarbejdere i Danmark.

Det er jeg ikke den eneste der siger. Tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen rejste verden rundt og talte om dette fantastiske flexicuritysystem. Finansministeren lærte også på et tidspunkt at

tale pænt om det danske arbejdsmarkedssystem. Derfor skal vi være om den balance, vi har på det danske arbejdsmarked, og ikke bare fra den ene dag til den anden forringe den tryghed, der er på arbejdsmarkedet, for vi risikerer også, at vi skader den meget hårfine balance, vi har på det danske arbejdsmarked, hvor vi også har fleksibilitet.

Det er det, der er problemet med den her løsning, som regeringen og Dansk Folkeparti har fundet på.

Kl. 13:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:10

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, formand.

Altså, jeg forstår ikke, at et meget enkelt spørgsmål ikke kan besvares meget enkelt. Der er flere, der har kredset om det samme i forbindelse med dagpengeperioden: Er det socialdemokratisk politik, at hvis man får magten, skal dagpengeperioden igen være 4 år – ja eller nej?

Det er et meget enkelt spørgsmål, der kan besvares med et enkelt ja eller et enkelt nej.

Kl. 13:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:11

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det er Socialdemokratiets politik, at vi vil diskutere dagpengene med arbejdsmarkedets parter. Jeg synes, det er meget, meget enkelt. Vi er imod den forringelse, man har lavet, og som Dansk Folkeparti har bidraget til, på trods af at de havde lovet vælgerne det modsatte. Vi er lodret imod det, men vi synes, det er mest rimeligt, når vi skal genopbygge et fornuftigt dagpengesystem, at tage en åben drøftelse med arbejdsmarkedets parter.

Jeg er godt klar over, at Dansk Folkeparti helst vil lave politik i lukkede lokaler uden at tale med nogen – som en tyv om natten. Det vil vi ikke. Vi vil gerne lave politik bredt i Folketinget og ud af Folketinget, hvor vi diskuterer med andre mennesker, og det er også det, vi vil gøre i forbindelse med dagpengesystemet.

Jeg tror ikke, der er nogen mennesker, der ser den her debat, som har problemer med at forstå, hvad jeg siger, netop at vi vil skabe et dagpengesystem, som er trygt, ordentligt og moderne, og gøre det i samarbejde med dem, der berører.

Kl. 13:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu synes jeg, at de masker, der har været i annoncerne, mere fik os til at ligne Zorro end en tyv om natten, og det havde jeg sådan set ikke noget imod.

Men derudover er det jo lidt mærkeligt at opleve, at den socialdemokratiske formand ikke kan svare på så enkelt et spørgsmål, altså ikke har en politik på det område, men skal henvise til, at det skal man snakke med nogle i fagbevægelsen om og også nogle arbejdsgivere, altså med parterne, men man har ikke en selvstændig politik. Altså, man har ikke en politik, med hensyn til om dagpengeperioden i Danmark skal være 4 år eller 2 år eller et eller andet derimellem. Man kan kun udtrykke sig negativt om det, vi andre laver, men man kan ikke fremlægge, hvad man så selv vil. Man vil bare afvise det, vi andre laver. Man har ikke noget bud på, hvad man så vil gøre i stedet

for. For det er da et meget enkelt spørgsmål, om dagpengeperioden skal være 4 år, om den skal være 2 år, eller om den skal være et eller andet derimellem. Hvad er svaret, hvis man spørger Socialdemokratiets formand?

Kl. 13:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:13

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg synes egentlig, det mest naturlige er, at vi holder fast i det, vi hele tiden har sagt. For 3 uger siden fremlagde vi en helhedsløsning for dansk økonomi, hvor vi siger klart og tydeligt, at vi vil forhandle med arbejdsmarkedets parter om at modernisere det danske dagpengesystem. Det har vi sagt hele tiden fuldstændig konsistent. I mellemtiden er det så lykkedes Dansk Folkeparti modsat klare løfter, de har givet befolkningen, at ændre dagpengesystemet fra den ene dag til den anden.

Så siger vi bare, at med udgangspunkt i det, der var, – de 4 år, som vi har indtil den 1. juli – indgår vi i en åben dialog med arbejdsmarkedets parter for at modernisere det danske dagpengesystem. Det har vi sagt for 3 uger siden, det har vi sagt for 2 uger siden, og det siger vi også i dag. Det er meget, meget enkelt.

Kl. 13:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:13

Jacob Jensen (V):

Betaler fru Helle Thorning-Schmidt for lidt i skat?

Kl. 13:14

Helle Thorning-Schmidt (S):

Ja. I forhold til den velfærd, vi gerne vil have i Danmark, så betaler vi jo faktisk for lidt i skat i Danmark. For regeringen har givet meget store skattelettelser, som desværre ikke var finansieret, og det betyder jo så også, at den velfærd, som vi er mange der gerne vil have, er kommet i fare. Vi har igennem rigtig lang tid – og jeg tror, der er mange, der har hørt mig sige det før – sagt, at der er et valg mellem velfærd og skattelettelser. Det er blevet afvist af regeringen igen og igen, men nu ser vi jo, at vi havde ret. For nu kommer regningen, og hvem er det, der skal betale regningen for regeringens ufinansierede skattelettelser? Det er søreme de arbejdsløse, som intet har med det her at gøre, og det er børnefamilierne. Så jo, jeg tror, at vi som samfund kommer til at bidrage med lidt mere i skatter og afgifter, og det inkluderer selvfølgelig også mig selv.

Kl. 13:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:15

Jacob Jensen (V):

Kommer fru Helle Thorning-Schmidt til at betale mere i skat med S og SF's skatteudspil?

Kl. 13:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:15

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi har jo lagt et skatteudspil frem, som er en del af vores program, »En Fair Løsning« og »Fair Forandring«, hvor vi siger, at vi gerne

vil hæve skatterne og afgifterne for over 12 mia. kr., så det inkluderer jo også mig, sådan at jeg kommer til at betale lidt mere. De vil være rimeligt fordelt, og det vil sige, at de allerallerrigeste danskere, som Venstre og Dansk Folkeparti har givet nogle enorme skattelettelser – jeg tilhører ikke selv den gruppe – vil komme til at betale lidt mere i skat, end de gør i dag, og lidt mindre, end de gjorde i de første år af Anders Fogh Rasmussens regeringstid.

Kl. 13:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 13:15

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Nu har vi jo haft et par interessante dage her siden mandag. Vi har diskuteret et dagpengeforslag. Vi har også set en meget interessant kampagne i aviserne fra LO om, hvordan det kommer til at fungere, og nu er den så blevet trukket tilbage. Jeg skulle høre, hvordan fru Helle Thorning-Schmidt ser på, at der har været en kampagne i gang, der har vist sig at være usand. For der er jo netop regler om, at man, hvis man er blevet 54 år før den 1. januar 2007, så beholder man sine dagpenge, til man bliver 60 år og kan gå på efterløn; det bliver der ikke ændret ved i det her. Men hvordan har fru Helle Thorning-Schmidt det med, at der en kampagne, der prøver på at sige det modsatte af, hvad der er fakta?

Kl. 13:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:16

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg synes for det første, det er rigtig fint, at hr. Bent Bøgsted har fået styr på fakta, for det havde han jo ikke, da han stod på talerstolen forleden dag og han blev stillet præcis det spørgsmål af nogle af vores ordførere fra Socialdemokraterne. Da vidste han det ganske enkelt ikke, da måtte han henvise til Finansministeriet; han anede det ikke, for han havde ikke undersøgt det på forhånd. Og det understreger for mig, at Dansk Folkeparti har været fuldstændig ligeglad med, hvordan deres nye regler rammer de ledige. De har troet, at det jo var en lille gruppe, der ikke ville råbe så meget op, og har dybest set være ligeglade med, hvordan det rammer de ledige.

Noget af det, man for det andet kunne have lyst til at spørge arbejdsmarkedsordføreren for Dansk Folkeparti om, er selvfølgelig: Hvad med de optjeningsregler, der gælder her? Hvad med de mennesker, der er i Udkantsdanmark, og som i første runde har mistet deres job? Hvordan står de med de regler, som Dansk Folkeparti nu har været med til at vedtage sammen med regeringen?

Kl. 13:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:17

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er da forunderligt, at fru Helle Thorning-Schmidt kan stå deroppe og sige, at alle i Socialdemokratiet vidste, hvordan reglerne var. For den øverste chef for Socialdemokratiet, der åbenbart er Harald Børsting, har ikke haft styr på det. Fru Helle Thorning-Schmidt, der måske skulle vejlede Harald Børsting, har heller ikke haft styr på det, for så havde vi ikke set den annoncekampagne i aviserne.

Vi kan så se, at der er regler om, at folk, der er blevet 54 år før den 1. januar 2007, ikke mister deres dagpenge, trods det, at der er kommet påstande om, at det ikke er fakta. Vi ved også, at der er lavet regler om, at man kan få et seniorjob, hvis man er over 55 år og

mister sit job. Det fungerer åbenbart heller ikke udeomkring. LO har i hvert fald ikke vidst det, og så er der noget, der tyder på, at Socialdemokratiet har givet en forkert vejledning. Det er for øvrigt også regler, som fru Helle Thorning-Schmidt selv har været med til at indføre, og så er det forbavsende, at man kan se en kampagne, der kører på, at folk mister deres dagpenge, når de ikke gør det.

Kl. 13:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:18

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det er rigtig fint, at hr. Bent Bøgsted nu har fået styr på fakta. Det havde han ikke i debatten forleden dag, hvor han blev stillet netop det her spørgsmål. Så det er rigtig, rigtig godt, at der er styr på fakta.

Det, som jeg har lyst til at få at vide, er, om Dansk Folkeparti har undersøgt den her sag til bunds. Da de imod deres løfter gik ind i forhandlingslokalet og forandrede dagpengene fra den ene dag til den anden, overvejede de så, hvad der skal ske med de mennesker, som netop har mistet deres job, bor i Udkantsdanmark og får forringet deres dagpenge, ikke kun hvad angår perioden, men også hvad angår deres optjeningsret? Overvejede man det den dag? Overvejede man den dag, om man skadede den uddannelse, som egentlig også skulle komme de arbejdsløse til gode, hvis de ville ændre spor i livet? Overvejede man det?

Faktum er, at Dansk Folkeparti imod deres egne løfter og imod hr. Bent Bøgsteds løfter for 3 uger siden er gået ind i den her debat uden at overveje de alvorlige konsekvenser, det her har, hvis man er arbejdsløs. Det er en usikkerhed, der er til at føle på for helt almindelige familier, som helt uforskyldt er kommet i klemme i den økonomiske krise.

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Anders Samuelson for en kort bemærkning.

Kl. 13:20

Anders Samuelson (LA):

Jeg har en god bekendt, som er leder af en række handicapinstitutioner. Hun siger til mig, at hvis Socialdemokratiet og SF's plan om, at alle skal arbejde 12 minutter ekstra, bliver gennemført, også ude på hendes institutioner, så er hun nødt til at fyre folk, hvis der ikke kommer penge med. Hvad er den socialdemokratiske formands svar til hende? Skal hun fyre folk, eller kommer der penge med?

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:20

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg synes, det er meget interessant, at vi nu i årevis har haft en debat i Danmark om, at vi på et tidspunkt kommer til at mangle arbejdskraft. Det har den tidligere statsminister stået her og sagt, det har den nuværende statsminister stået her og sagt, og det har jeg også stået her og sagt fra Folketingets talerstol. Vi kommer til at mangle arbejdskraft, og hvis jeg ikke tager fejl, har hr. Anders Samuelson også sagt det.

Man kan skaffe ny arbejdskraft om nogle år på forskellige måder. Man kan gøre det ved at fjerne efterlønnen, som hr. Anders Samuelson gerne vil. Man kan gøre det på andre måder. Vi har så foreslået, at den mest solidariske og ordentlige måde at gøre det på er at bede alle danskere om at bidrage lidt mere. Det, vi så bare må konstatere, er, at når Socialdemokraterne og SF foreslår det, er det helt forkert

og vil skabe arbejdsløshed og kaos derude, men når alle andre foreslår midler til, hvordan vi skal øge arbejdsudbuddet, så er det den helt rigtige løsning.

Vores forslag er en solidarisk og ordentlig måde, hvorpå vi kan sikre, at vi øger arbejdsudbuddet i Danmark, ikke i morgen – for det kan jo ikke lade sig gøre, og det skal heller ikke kunne lade sig gøre – men om føje år, når vi netop får brug for den arbejdskraft. Jeg tror egentlig, at hr. Anders Samuelsen er enig med mig i, at vi får brug for mere arbejdskraft.

Kl. 13:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:21

Anders Samuelsen (LA):

Nu vil jeg jo gå tilbage til hende og spørge, om hun synes, hun fik svar på spørgsmålet. Spørgsmålet var jo, om hun skulle fyre, eller om hun fik penge med ud. Og hvis svaret er ingen af delene, så er det jo bare sådan, at så kommer der ikke mere arbejdskraft derude til at løse de sociale opgaver, og så er det bare et spørgsmål om, at der er nogle, der skal gå på pension.

Så har jeg et andet spørgsmål i en lidt anden boldgade: I 2013 bliver der nu med de skatteforhøjelser, regeringen har vedtaget, 850.000, der skal betale topskat. Er det for mange eller for få set med socialdemokratiske øjne, der kommer til at betale topskat i 2013? Ønsker Socialdemokratiet at hæve antallet, der skal betale topskat, eller vil man sænke antallet, der skal betale topskat?

Kl. 13:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:22

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg vender lige tilbage til den første del af hr. Anders Samuelsens kommentar og spørgsmål, for pointen bidrager hr. Anders Samuelsen jo selv med: Der vil være folk, der går på pension. Problemet for dansk økonomi og velfærd er, at der de kommende år vil være mange, der trækker sig ud af arbejdsmarkedet, og at vi kommer til at mangle hænder på arbejdsmarkedet. Derfor er det, vi beder danskerne om at arbejde en time længere, og det vil sige, at den person, hr. Anders Samuelsen taler om, og som arbejder med handicappede, vil opleve, at der er en, der trækker sig ud af arbejdsmarkedet og går på pension, og så vil hun have arbejdskraft, fordi vi netop i tide har bedt danskerne om at arbejde en time længere.

Så det er egentlig ganske enkelt: Hr. Anders Samuelsen vil gerne afskaffe efterlønnen, vi vil gerne bede danskerne om solidarisk at bidrage ved at arbejde en time længere om ugen – med fuld løn naturligvis.

Kl. 13:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:23

Torsten Schack Pedersen (V):

Fru Helle Thorning-Schmidt talte om noget, der vil ske om føje år. For mig er det lidt sådan, at det, der præger meldingerne fra Socialdemokratiet, er, at det er lidt svært at få nogle klare svar.

Jeg vil stille et meget præcist spørgsmål, som der må kunne gives et meget præcist svar på: Hvorledes påvirker det udspil, som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har fremlagt, de offentlige budgetter i 2011, 2012 og 2013?

Kl. 13:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:24

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det er jo sådan, at vi skal leve op til de konvergenskrav, der er, og de budgetmålsætninger, der er, og vi har jo sagt ganske, ganske tydeligt, at vi lever op til konvergenskravene, og det vil sige, at vi sænker underskuddet, og det vil sige, at saldoen vil være sådan, at det faktiske underskud i 2012 vil være 3 pct., og i 2013 vil vi være helt nede på 2 pct. i underskud. Så der lever vi fuldstændig op til EU's konvergenskrav.

Kl. 13:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:24

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg håber, fru Helle Thorning-Schmidt vil fremlægge dokumentation og præcisere det, som hun nu siger fra talerstolen, for i pixiudgaven skriver man jo selv, at planen ikke går »i detaljer med effekterne på de offentlige finanser på kort sigt«. Men hvordan kan fru Helle Thorning-Schmidt så nu sige, at man løser de kortsigtede problemer? Det er da fuldstændig divergerende meldinger.

Problemet er jo, at Socialdemokratiet og den tidligere formand i dag ifølge Politiken ikke anerkender, at der er den her udfordring på de 24 mia. kr., som man skal løse her og nu, og nu står fru Helle Thorning-Schmidt og siger, at man alligevel kan levere nogle tal. Altså, hvad skal vi stole på? Skal vi stole på det, fru Helle Thorning-Schmidt siger fra talerstolen, eller det, som S og SF har fremlagt i deres udspil, hvor man ikke anerkender den kortsigtede udfordring?

Kl. 13:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:25

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jamen naturligvis anerkender vi, at der både er en kortsigtet og en langsigtet udfordring for dansk økonomi, og det vil vi da gerne diskutere. Det kan være, ordføreren ikke skal læse pixiudgaven, men læse den fulde udgave, for der anviser vi, præcis hvordan vi nedbringer de underskud, som vi naturligvis skal nedbringe.

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 13:26

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Tidligere blev vi jo ikke særlig meget klogere på, hvor lang Socialdemokraterne mener dagpengeperioden skal være. Men man kunne forstå på fru Helle Thorning-Schmidt, at en 2-årig dagpengeperiode var urimelig og uanstændig. Så vil jeg gerne spørge Socialdemokraternes formand: Hvad er en rimelig og anstændig dagpengeperiode?

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:26

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg synes i udgangspunktet, at vi har et udmærket dagpengesystem i Danmark, hvor vi har en 4-årig dagpengeperiode. Det er jo ikke meningen, hvis man på nogen mulig måde kan undgå det, at nogen skal gå arbejdsløse i 4 år, og derfor synes jeg i udgangspunktet, at vi har et udmærket dagpengesystem.

Men jeg vil også godt understrege, at vi i ganske lang tid har sagt, at der måske kunne være behov for at modernisere det dagpengesystem, for netop nu, hvor vi oplever rigtig ledighed, er der altså mange lønmodtagere, der siger til os, at de synes, at den dækning, de har, er for lav, og som gerne vil diskutere et mere moderne dagpengesystem. Og det vil vi da gerne diskutere. Derfor har vi sagt meget tydeligt i vores plan, at vi gerne vil diskutere et mere trygt og moderne dagpengesystem, og det vil vi gøre i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Så det er altså vores holdning til det: At i udgangspunktet har vi et fint dagpengesystem, men vi vil gerne modernisere det og gøre det bedre, og det gør vi, så snart vi har et flertal, hvor vi indkalder til trepartsforhandlinger og moderniserer vores dagpengesystem.

Kl. 13:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:27

Mads Rørvig (V):

Jamen fru Helle Thorning-Schmidt behøver jo ikke at indkalde til trepartsforhandlinger; LO har allerede sagt nej. Så jeg vil gerne have lov at spørge fru Helle Thorning-Schmidt igen: Hvad mener Socialdemokraterne vedrørende dagpengeperioden? Hvor lang skal den være?

Kl. 13:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:27

Helle Thorning-Schmidt (S):

Da vi fremlagde »En Fair Løsning«, som jo immer væk siger klart og tydeligt til danskerne, at der er en regning og den skal betales, sagde vi også meget tydeligt, at den skal betales af os alle sammen, ved at vi arbejder mere. De studerende skal hurtigere igennem deres uddannelser, og folk skal være længere tid på arbejdsmarkedet; de skal arbejde en time mere. Det er faktisk meget at bede om. Og lønmodtagernes reaktion var ikke, som spørgeren antyder, et nej – den var et ja. Og det er noget af det, jeg har været mest imponeret af i dansk politik det sidste stykke tid. De sagde ja, oven på at de netop havde godtaget nogle af de overenskomster, som måske var de mest ansvarlige i danmarkshistorien. Så der er tale om en meget ansvarlig fagbevægelse, som faktisk har sagt ja til at drøfte det her seriøst. Det ville egentlig klæde regeringspartierne, inklusive finansministeren, inklusive statsministeren, at tage hatten af og udvise den fornødne respekt for de lønmodtagere, som har sagt ja til at løfte byrden af den krise, som regeringen selv har været med til at skabe.

Kl. 13:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Liselott Blixt for en kort bemærkning.

Kl. 13:29

Liselott Blixt (DF):

Har du 12 minutter? Så har vi en fyreseddel. Det hørte jeg en direktør udtale i går.

Socialdemokraterne har lavet en løsning, der hedder »En Fair Løsning«. Man vil sådan groft sagt redde Danmark, ved at vi alle sammen skal arbejde 12 minutter mere om dagen, svarende til 1 time mere om ugen, svarende til afskaffelse af en hel ferieuge. Derudover har jeg læst i »En Fair Løsning«, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti vil omlægge den femte ferieuge til fem feriedage, som så kan udbetales som løn.

Man står lidt og undrer sig over, hvor meget arbejderparti der egentlig er tilbage i Socialdemokratiet. Fagbevægelsen har i årevis kæmpet for at sætte arbejdstiden ned og for mere ferie, og nu går man hen og vil hæve arbejdstiden og afskaffe ferieugerne. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 13:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:30

Helle Thorning-Schmidt (S):

Den selv samme direktør sagde også, muligvis i en anden avis, at man skulle sikre, at man øgede arbejdsudbuddet. Alle er enige om – selv i Dansk Folkeparti tror jeg – at vi om nogle år får behov for, at der er flere mennesker, der er på arbejdsmarkedet, hvis vi skal opretholde den velfærd, som danskerne er meget, meget glade for. Hvordan skal vi gøre det? Skal vi afskaffe efterlønnen, som nogle partier foreslår? Eller skal vi bede danskerne om solidarisk at arbejde 1 time mere om ugen? Vi har bedt om det sidste. Det er meget at bede om fra danskerne, men mange har svaret, at det vil man egentlig gerne gå ind i en konstruktiv dialog om. Det er da flot, og det vil ikke betyde afskedigelser. Det vil netop betyde, at vi skaber holdbarhed i dansk økonomi, og at vi løser det problem, som alle taler om: at der mangler hænder på arbejdsmarkedet om få år. Det taler alle om, så direktøren har ikke ret i, at det vil skabe arbejdsløshed. Han har kun ret i, at vi mangler at øge arbejdsudbuddet i Danmark, og S-SF-planen løser den udfordring.

Kl. 13:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 13:31

Liselott Blixt (DF):

Så kan vi se på sundhedsvæsenet, som i lang tid har manglet noget sundhedspersonale. Vi ved, at vi vil komme til at mangle sundhedspersonale i fremtiden. Det er nogle af dem, der har de længste sygemeldinger, og som netop har 30-timers arbejdsuger, fordi de har skifteholdsarbejde. Er det her, Socialdemokratiet vil gå ud at sige, at de skal arbejde mere? Hvor er det så, man vil lægge arbejdstiden? Det kan jo ikke være der, hvor de skifter vagt, for det er ikke dér, man har behov for det i sundhedsvæsenet. Så skal det enten være en helligdag mere, en weekenddag mere om måneden eller som sagt en hel ferieuge, man vil tage fra dem, hvor de har brug for at være sammen med den familie, som de ikke ser, når de eventuelt er på skifteholdsvagt, i aftenvagt osv. Hvordan ser det ud i det offentlige?

Kl. 13:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:31

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi har jo netop sagt, at vi godt er klar over, at det her ikke er nogen nem løsning. Der er ikke nogen nemme valg i den krise, som regeringen og Dansk Folkeparti har bidraget til, at Danmark står i. Der er ingen nemme valg. Dansk Folkeparti er gået med til, at det skal gå

ud over de absolut svageste i vores samfund: dem, der lige har fået en fyreseddel. Det er Dansk Folkepartis vej. Det er Dansk Folkepartis måde at sige tak for din arbejdsindsats: du har fået en fyreseddel, nu får du også lige et slag i hovedet af Dansk Folkeparti.

Vi har valgt en anden vej, og jeg synes, at den er mere sympatisk. Vi har sagt til danskerne, åbent og ærligt: Der er en regning, der skal betales. Den synes vi at vi skal betale i fællesskab, ved at vi alle sammen bidrager på arbejdsmarkedet, selvfølgelig med fuld løn. Det er klart, at der vil være individuelle omstændigheder, hvor man ikke kan arbejde så meget. Og det her skal jo selvfølgelig også følges op med, at den arbejdsdag, som møder både de offentligt ansatte og de privatansatte, er mindre hård og mindre nedslidende end den, vi finder i dag.

Så det er klart, at det stadig er socialdemokratisk politik. Jeg ved ikke, om det er Dansk Folkepartis politik. Det er længe siden, jeg har hørt Dansk Folkeparti tale om arbejdsmiljø, tale om forholdene på arbejdsmarkedet. Det sidste, vi har fået fra Dansk Folkeparti, er et slag i hovedet på de mennesker, som har betalt for krisen. Jeg synes ikke, det klæder Dansk Folkeparti.

Kl. 13:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg håber da, at vi trods alt kan finde en vis form for enighed, vil jeg sige til fru Helle Thorning-Schmidt, for uanset hvordan det går, er det altid trist, når den enkelte borger i Danmark mister sit arbejde. Så tænker man lidt på, hvad der står i den her nye bibel, vi har fået i Danmark, der hedder »En Fair Løsning«, hvor der står, at vi skal arbejde 12 minutter længere, og så kan vi alle sammen få en åndelig velsignelse fra det store Socialdemokrati.

Hvad er det, vi skal sige til de borgere, der mister deres arbejde, eksempelvis de 300 medarbejdere hos Novo Nordisk, som jo får en fyreseddel, fordi man siger, at alle skal arbejde 1 time mere om ugen, 1 uge mere om året? Hvor skal pengene til lønningerne komme fra, spørger direktørerne, for de har jo ikke mere medicinsalg og større overskud at betale af. Derfor spørger jeg ordføreren i dag: Hvad skal vi gøre ved de mange, mange tusind danskere, som står til at miste deres job med det her såkaldte finansieringsforslag, som Socialdemokraterne har fremlagt?

Kl. 13:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg kan godt forstå, at der er mange borgere, som tænker: Vi har jo arbejdsløshed nu, hvordan kan det så være, at vi bliver bedt om at arbejde 1 time mere? Til dem er der jo bare at sige, at der er en kortsigtet udfordring og en langsigtet udfordring og også kortsigtede og langsigtede løsninger.

Den kortsigtede udfordring er at sætte gang i væksten, sikre, at den bider sig ordentlig fast, og selvfølgelig også at afvise alle de forslag, som straffer de ledige, fjerner uddannelse, fjerner penge til forskning i Danmark. Det er en dårlig løsning; vi skal tværtimod sætte gang i væksten.

Den langsigtede udfordring er, at flere danskere vil trække sig ud af arbejdsmarkedet, og at vi får behov for flere mennesker på det danske arbejdsmarked. Der kan man foreslå, at man skal afskaffe efterlønnen. Det synes Socialdemokraterne er urimeligt. Man kan også foreslå, at vi alle sammen løfter i flok og arbejder noget mere.

Statsministeren har jo været på talerstolen tidligere i dag, hvor han sagde mange ting – og nogle af dem var faktisk også rigtige. Han sagde bl.a., at de i Finland arbejder 2 timer mere om ugen, end danskerne gør, og at det er derfor, det går så godt i Finland. Hvis det er så godt i Finland, kunne man så ikke bare tage en vis dosis af det i Danmark? Det er lige præcis det, vi har foreslået, nemlig at man skal arbejde 1 time mere for at få holdbarhed i dansk økonomi, så vi har råd til den velfærd, vi gerne vil have. Det skaber ikke arbejdsløshed, det skaber holdbarhed i dansk økonomi.

Kl. 13:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:36

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik et konkret svar på, hvad vi skulle komme med af positive nyheder til de mange, mange tusinde danskere, der rent faktisk står til at miste deres job, hvis Socialdemokraterne skulle gå hen og vinde næste valg og skulle gennemføre »En Fair Løsning«, som man mener vil velsigne hele Danmark.

Ordføreren siger, at vi skal have gang i væksten. Jamen det lyder da vældig flot, men man får da ikke gang i væksten ved at fyre medarbejderne. Derved får man ikke gang i væksten, derved får man endnu flere over på passiv forsørgelse, og endnu flere familier bliver økonomisk berørt af, at en i familien mister sit arbejde. Forslaget »En Fair Løsning« er jo lige til Guinness Rekordbog i elastikspring. Det er så fuld af elastik, at vi ikke kan se fra den ene ende til den anden.

Kl. 13:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Helle Thorning-Schmidt (S):

Nu er jeg tidligere blevet beskyldt for ikke at have styr på økonomien. Jeg vil råde fru Pia Kjærsgaard, som heller ikke har så meget styr på den, til her at undgå at lytte til ordføreren, hr. Hans Kristian Skibby, for det er da helt, helt galt. Hvis man udvider arbejdsstyrken på et tidspunkt, hvor man mangler arbejdskraft, så løser man holdbarhedsudfordringen i dansk økonomi.

Ordføreren spørger, hvad vi har af positive nyheder til de arbejdsløse. Jeg er nødt til at vende spørgsmålet om: Hvad er det for positive nyheder, Dansk Folkeparti har haft til de arbejdsløse i den her uge? Halvering af dagpengeperioden, længere optjeningstid, mindre uddannelse til dem, som gerne vil skifte spor midt i livet. Det er de positive nyheder, Dansk Folkeparti har haft, og det er et parti, som gerne vil repræsentere Udkantsdanmark. Må jeg bede om mine himmelblå, for det er jo i Udkantsdanmark, folk bliver ledige og har så store problemer med at finde beskæftigelse igen. Det her er en hån mod Udkantsdanmark og de mennesker, som er blevet hårdest ramt af krisen, og som har haft mindst indflydelse på den krise, der nu har ramt dem.

Kl. 13:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Den sidste korte bemærkning i denne runde er fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:38

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil godt spørge fru Helle Thorning-Schmidt, om hun er bekendt med tv-programmet »Luksusfælden« og konceptet bagved.

Kl. 13:38

Kl. 13:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:38

Helle Thorning-Schmidt (S):

Ja, det program er jeg bekendt med, og jeg synes, det er et rigtig godt program. Det handler jo ofte om to mennesker – men i den her situation i Folketinget er det så tre, nemlig V, K og O – der har rodet sig ud i noget værre noget med økonomien, hvor det ikke fungerer helt og de er overbelånt og alt er galt. Det, jeg synes er så spændende ved det program, er, at – tænk sig – så kommer der en socialdemokrat ind ad døren, og det er så hende, Mette Reissmann, som må tackle situationen. Jeg synes, det er så fantastisk at se, at det igen skal være en socialdemokrat, som får bragt økonomien i orden.

Kl. 13:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:39

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at det ikke er en socialdemokrat, der kommer ind ad døren; det er pantefogeden, der kommer ind ad døren. Det er rigtigt, at der er en socialdemokratisk vært med, og det er faktisk det, der er essensen. Jeg vil godt spørge fru Helle Thorning-Schmidt, når hun nu er bekendt med programmet og indholdet bagved, om hun kan nævne nogle programmer, hvor det, man anbefaler folk, der har brugt for mange penge, er at gå ud og arbejde 12 minutter mere. Er det, man siger til folk, ikke tværtimod, at de har et overforbrug? Staten har et overforbrug på over 20.000 kr. pr. dansker, så anbefalingen i år og de følgende år er, at staten reducerer det overforbrug, så der kommer balance mellem indtægter og udgifter.

Kl. 13:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:39

Helle Thorning-Schmidt (S):

Der skal være balance mellem indtægter og udgifter, og det er også derfor, det er helt forkert, at man i tider, hvor det egentlig går godt, sådan lader sig rive lidt med af situationen og giver ufinansierede skattelettelser. Det er en kolossal fejl. For så sidder man til sidst med regningen, og det betyder, at de dele af ens familie, som man egentlig ikke havde regnet med skulle betale, alligevel kommer til at betale. I Danmarks tilfælde er det meget alvorligt, for der er det de arbejdsløse og børnefamilierne, som intet har med denne krise at gøre, som bliver sat til at betale regningen. Så havde det da være smartere i gode tider at lægge til side og lade være at bruge pengene på ufinansierede skattelettelser, for så havde man faktisk haft en situation, hvor man havde kunnet videreføre den gode husholdning og have et godt og ordentligt velfærdssamfund.

Kl. 13:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til den socialdemokratiske ordfører.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Inden jeg giver ordet til den næste ordfører, er der følgende anmeldelse:

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 224 (Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Harmonisering af beskæftigelseskravet)).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 49:

Forespørgsel til statsministeren om den indenrigs- og udenrigs-politiske situation:

Hvad kan statsministeren oplyse om den indenrigs- og udenrigs-politiske situation?

Af Peter Christensen (V), Henrik Sass Larsen (S), Pia Kjærsgaard (DF), Villy Søvndal (SF), Henriette Kjær (KF), Margrethe Vestager (RV), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Anders Samuelsen (LA), Pia Christmas-Møller (UFG) og Christian H. Hansen (UFG).
(Anmeldelse 28.04.2010. Fremme 04.05.2010. (Omtrykt)).

Kl. 13:41

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Pia Kjærsgaard (DF):

Krisen kradser. Det kunne næsten være overskriften over dagen i dag og har været det ganske længe i forhold til, hvordan meningsudvekslingen og stemningen i det hele taget har været i Danmark. Der er ingen tvivl om, at rigtig mange partier, og det er også det, man har udtrykt, har fundet det nødvendigt, at man selvfølgelig fra Folketingets side, fra politikernes side har været nødt til at gribe ind på den ene eller anden måde. Vi har ikke bare lade kunnet stå til. Men vi må bare også konstatere, og det har jo været en glæde, specielt for et parti, som har været med i meget store beslutninger, har været parlamentarisk grundlag for den borgerlige regering, har været med i stort set alle forlig, aftaler og finansaftaler siden 2001, at det er mindre omkostningsfyldt for Danmark end for mange andre lande.

Jeg synes faktisk godt, at man ofte kan blive lidt forskrækket, når man enten i aviserne eller i de elektroniske medier, TV-avisen, TV 2 Nyhederne, ser kort over andre lande og ser, hvor mange milliarder de skal rejse, hvor forpligtet politikerne føler sig til, at nu skal der altså ske noget. Der er det trods alt, selv om vi synes, det er svært, og det gør vi, og til tider også ret barsk at skulle foretage en spareøvelse, mindre omkostningsfyldt for Danmark end for mange andre lande, fordi vi har været omkostningsbevidste, fordi vi har været økonomisk ansvarlige, fordi der har været sat gang i mange ting. Det er så også det, der giver underskud, men vi har trods alt været så ansvarlige, at vi fra 2001 har fundet ud af, hvordan budgettet skulle være. F.eks. synes jeg, det må være umådelig barsk for den nyalgte regering i Storbritannien at skulle i gang med en spareøvelse, hvor der er det største fald i bruttonationalproduktet siden 1958. Jeg skal

også bare nævne Grækenland. Jeg tror, det er skrækkeseplet. Det er trods alt et land, mange af os kender og tager på ferie i og ved hvordan fungerer. Bunden er gået fuldstændig ud af den græske økonomi. Det synes jeg faktisk tjener en sammenligning, når vi står her i dag.

Jeg synes, det tjener en sammenligning, at det, der har været opgaven, har været at skulle spare 24 mia. kr. Jeg kan godt sige som en, der har været med ved bordet, til dem, der ikke har været det, at det er meget, meget svært. Det er jo ganske forpligtende, når man først sidder der. Så er man altså tvunget til at gå noget mere i dybden end det, jeg opfatter der f.eks. er kommet fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Det går ikke bare at lave overskrifter. Det går ikke bare at komme ud med nogle smarte bemærkninger. Nej, man er forpligtet til at følge det fuldstændig til dørs. Under overskrifterne skal der ligge en meget nøjagtig tekst for, hvad man har tænkt sig at gøre.

Naturligvis medvirker Dansk Folkeparti og har gjort det, når det er nødvendigt, og jeg må så også bare en gang til sige, at det ikke har været nogen forlystelsestur, men alligevel synes jeg, at det resultat, vi kom ud med efter pinsedagene, var et resultat, vi absolut kunne være bekendt. Først og fremmest hænger det sammen, og det er jo umådelig vigtigt, at der er en form her, hvor det hele hænger sammen, og hvor der nu bliver styr på de ting, der skal foretages besparelser i forhold til.

Jeg må så også sige, at det, som Dansk Folkeparti jo blev præsenteret for, synes jeg ikke rigtig vi har hørt tak for fra Socialdemokratiets side. Vi ville ikke gå med til at fastfryse overførselsindkomsterne. Det var noget, som vi nok måtte konstatere fra vores side ville være umådelig svært. Der ville vi ikke svigte, og det ville vi klart føle at vi gjorde, hvis vi gik med til det. Det ville også have været meget svært for os at foretage besparelser for 4 mia. kr. – og ikke 24 mia. kr., vil jeg sige til hr. Villy Søvndal – i kommunerne. Det ville være meget svært i forhold til kommunernes økonomi. Det var vi helt på det rene med.

Ja, så er der taget penge andre steder. Man må sige, at nedsættelsen af dagpengeperioden i den grad er blevet berørt her. Jeg tror også, at den bliver det resten af dagen. Vi har også foretaget et indgreb i forhold til børnechecken. Javel, jeg synes, det var en god og korrekt justering, der blev foretaget mandag, og jeg tror, at rigtig mange børnefamilier, selv om jeg fornemmer, at venstrefløjen stadig væk forsøger at hidse op, er faldet noget til ro i forhold til det. Man ved mere, hvad man kan regne med, og der er lavet lidt om på tingene – stadig væk med det samme provenu.

Kl. 13:46

Så bliver ulandsbistanden frosset fast. Det har jo været et mål – det vil jeg slet ikke lægge skjul på – for Dansk Folkeparti meget længe, at man selvfølgelig også måtte se på ulandsudgifterne, når man enten, som vi har været ude for i tidligere finanslovaftaler, hvor vi er kommet med det som besparelsesforslag, har skullet omprioritere, eller mere konkret som nu simpelt hen har skullet spare penge. Der har naturligvis også været forskellige områder på udlændingområdet, netop fordi vores overbevisning har været, at alle skal være med til det her, og selvfølgelig skal folk med anden etnisk baggrund, der kommer udefra, også være med til at foretage en spareøvelse. Topskattelettelsen er så er udskudt i 3 år, og det synes vi bestemt også er fornuftigt i den tid, som vi befinder os i.

Når jeg så vender mig lidt, og jeg synes, det har været berørt alt for lidt her i dag, til Socialdemokratiet og Socialistisk Folkepartis »En Fair Løsning«, så er jeg noget overrasket. 12 minutter mere om dagen var slagnummeret. 1 time om ugen, 1 ferieuge om året er sådan set det, det skulle være. Vores vurdering er, at det er der faktisk ikke særlig stor opbakning til. Jeg hørte fru Helle Thorning-Schmidt stå her og sige, at der var vældig stor opbakning til det. Det er altså

ikke det, vi har hørt. Det er ikke de resultater, der er kommet ind til os, må jeg så sige.

Det, der har været berørt meget lidt af andre ting i »En Fair Løsning«, er sådan nogle overskrifter, som jeg simpelt hen ikke fatter man bare kan slippe af sted med: Modernisering af dagpengesystemet – hvad det så end er – synes jeg heller ikke rigtig vi har hørt noget om her i dag. Vi har også bemærket, at efterlønsbidraget skulle hæves. Nå! Det var da ellers noget af det, man overhovedet ikke ville gå ind at røre ved, fordi man har et forlig. Der synes jeg, at det er mest ordentligt, at man overholder forlig, naturligvis. 400 mio. kr. til begrænsning af uddannelsesinstitutioners annoncering – det er lidt luftigt. Er det ikke? Jeg synes det. 1 mia. kr. mindre på brug af konsulenter i staten – hvordan kommer man dog frem til det resultat? 1 mia. kr. er ganske mange penge. Det skal ses i sammenhæng. Øge produktiviteten, som giver 10 mia. kr. Jeg synes bare ikke, man kan nøjes med overskrifterne. Man er jo nødt til at tage noget med, naturligvis er man det, og se det i den store sammenhæng.

Så må jeg sige i forhold til Dansk Folkeparti, der har været med til det her, at det bestemt ikke har været nemt. Jeg tror heller ikke, at det er nemt for befolkningen at forstå, at når vi går frem og tilbageovre i Finansministeriet og laver aftaler og finanslove, og hvor man prøver at gøre det bedre for de grupper i samfundet, som man mener det skal være bedre for, at vi denne gang er kommet ud med en rendyrket spareplan. Jeg tror stadig væk, det er svært for folk at forstå, og alligevel tror jeg, at den løsning, vi har fundet frem til, bestemt er en af dem, der vil glide ned, jo mere man har forstået, hvad det handler om, og hvad det i virkeligheden betyder, og måske ikke bare lige tager oppositionens luftige udtalelser eller mediernes omtale af det her.

Vi har selvfølgelig også gjort det i lyset af, at ledighedstallene ikke stiger så meget. De stiger faktisk mindre, end man havde forventet, og vi har en tro på, at på det tidspunkt, hvor den nye dagpengeperiode vil være endelig til stede, vil der være brug for folk. Det er jo sådan set også det, Socialdemokratiet har lagt lidt op til. Vi ønsker bare at gøre det på en anden måde. Vi vil egentlig hellere sætte de ledige i gang, end at folk skal arbejde, om det så er 12 minutter mere om dagen, 1 time mere om ugen, eller om man vil tage 1 ferieuge fra dem om året. Så jeg synes alt i alt, det har været en fornuftig løsning.

Kl. 13:50

Jeg skal også huske at sige, som statsministeren også var inde på i sin redegørelse, at der jo altså også er penge, der skal bruges: 5 mia. kr. mere til flere i uddannelse; det synes jeg er væsentligt. 5 mia. kr. mere til sundhedssektoren; det synes jeg bestemt også er væsentligt. Så der har bestemt også været foretaget nogle besparelser, hvor man har flyttet nogle ting over til områder, man synes har været meget, meget afgørende.

Alt i alt må jeg sige, at der jo altså skal lidt mere end overskrifter til. Jeg ved, der er nogle, der har været ude med, at man eksempelvis reducerede eller fjernede nogle erhvervsstøtteordninger. Så kan man godt lave det som en overskrift, men i det øjeblik man sidder inde i Finansministeriet, er man altså også nødt til at konkretisere, hvor de skal komme fra. Skal det være fra hjemmeservicen for de ældre, eller hvad? Og så har vi hele balladen. Sådan vil det være, når man er et ansvarligt parti. Vi tager såmænd gerne de tørre tæsk, vi også kan få fra oppositionen i forhold til det her, men jeg føler hundrede procent, at den aftale, vi har indgået, er så skånsom, som den overhovedet kan være i en tid, hvor det så sandelig er meget, meget svært, for det er det. Tak.

Kl. 13:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Rasmus Prehn (S):

Det er ikke nogen forlystelsestur, fik fru Pia Kjærsgaard sagt. Det må man sandt for dyden indrømme at det ikke er. Det er ikke nogen forlystelsestur. Har fru Pia Kjærsgaard tænkt nærmere over, hvordan det er i en familie med et kræftramt barn, som har valgt at tage fri fra arbejde for at passe det her barn, at man nu oplever, at Dansk Folkeparti, der intet sagde om det i valgkampen, nu har fundet på, at der skal være en særlig kræftskat, hvor man simpelt hen siger til børneforældre, der vil passe deres syge barn: I skal ned i løn, vi vil ikke længere hjælpe jer med at passe jeres kræftramte barn? Hvordan tror fru Pia Kjærsgaard at man oplever det i den her familie? Det er i hvert fald ikke nogen forlystelsestur, det tør antydes.

Kl. 13:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:52

Pia Kjærsgaard (DF):

Der må jeg altså sige til hr. Rasmus Prehn, at jeg synes, det er en usmagelig måde at fremføre tingene på. Jeg synes, det er en skræmmekampagne i forhold til de familier, som hr. Rasmus Prehn omtaler, for det passer jo ikke. Altså, man er jo bare med til at sætte mere skræk i de familier, og det synes jeg ikke er ordentligt. Lad mig sige, at ingen familier, der har den ordening i dag, vil blive ramt – ingen familier, der i dag har den ordening, vil blive ramt. Så hr. Rasmus Prehn har skudt forbi målet.

Kl. 13:52

Kl. 13:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:53

Rasmus Prehn (S):

Til gengæld må man sige, at fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti lige nøjagtig har ramt målet. Man har siddet og udtænkt en plan om folk, der i forvejen er i den ulykkelige situation, at deres barn er sygt, og sagt: De skal betale mere, de skal sættes ned i løn. Det fremgår jo tydeligt af Danmarks Radios telegram på hjemmesiden, at der er en familie, hvor moren, der har valgt at tage fri fra sit arbejde for at passe sit kræftramte barn, går 13.000 kr. ned i løn på grund af den kræftskat, som Dansk Folkeparti har valgt at lægge på kræftramte børn. Det fremgår helt tydeligt; det er Danmarks Radio, hvor man jo må sige at Dansk Folkeparti efterhånden har en rimelig stor indflydelse med repræsentanter i bestyrelsen og alt muligt andet, som har udlagt det her: 13.000 kr. ned i løn, fordi man har et kræftramt barn. Hvorfor har Dansk Folkeparti ikke fortalt inden valget, at en erklæret politik var at lægge skat på kræft?

Kl. 13:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:54

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan godt forstå, at der lyder et dybt suk. Altså, principielt er jeg sådan set imod de der mishags- og latterytringer og sådan noget, men jeg forstår det faktisk godt nu. For jeg synes ikke, at det, som hr. Rasmus Prehn siger, er ordentligt, og jeg vil anbefale, at man i stedet for læser den her aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti om genopretningen af dansk økonomi, for det er fakta.

Danmarks Radio – jamen det er jo meget socialdemokratisk at tro på alt, hvad der står på Danmarks Radios hjemmeside. Det er jo fuldstændig fantastisk. Det passer ganske enkelt ikke. Og hvad er

det, man kalder det? Altså, jeg vil godt præcisere, hvad det her handler om. Det drejer sig om, at forældre, der kan passe deres børn, nu bliver sidestillet med andre, der tager orlov, eller hvad de gør, for at passe et sygt familiemedlem. Og ingen, der er i systemet i dag, bliver ramt – ingen, der er i systemet i dag, bliver ramt. Og de, der beslutter sig for fra den 1. januar 2011 at gøre det, får knap 231.000 kr. årligt. Det står her, og det er det, vi er forpligtet af, og ikke det, som Danmarks Radio sætter ud på sin propandahjemmeside.

Kl. 13:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning.

Kl. 13:55

Villy Søvndal (SF):

Tak. Fru Pia Kjærsgaard redegjorde for, at Dansk Folkeparti var inde i en svær tid, og det kan man jo godt se, når man ser det udefra.

Jeg synes selv, at fru Pia Kjærsgaard havde to interessante talinger, der måske siger noget om, hvorfor Dansk Folkeparti er inde i en svær periode. Den ene var, at det var venstrefløjen, der gik rundt og hidsede folk op; underforstået, at folk ikke sådan helt kan tænke selv, må være antagelsen i Dansk Folkeparti. Det er ikke, fordi de bliver ramt på dagpenge eller på børnepenge eller på uddannelsesnedskæringer, at de reagerer, nej, det er, fordi der er nogle, der sådan går rundt og bilder dem noget ind, forstod jeg på fru Pia Kjærsgaard. Jeg vil bare spørge: Er det ikke lidt en nedvurdering af mennesker?

Den næste sætning, jeg hørte, var, at det her nok skal glide ned, når folk forestår det, vi vil – underforstået, at de ikke har forstået det endnu. Når de forstår det, skal det nok glide ned. Hvad er det for et syn på mennesker, fru Pia Kjærsgaard har – som en flok mennesker, der ikke kan tænke selv?

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:56

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu kan det godt være, at hr. Villy Søvndal havde forberedt sit spørgsmål inden hr. Rasmus Prehn. Jeg synes jo egentlig bare, at det er et åbenlyst eksempel på misinformation. Jeg har ikke sagt, at det ikke rammer nogle. Nej, tværtimod, jeg har sagt, at det rammer os alle.

Det, vi har forsøgt at gøre, er at gøre det så skånsomt som overhovedet muligt. Jeg siger ikke, at alt er lutter lykke og jubel, overhovedet ikke, tværtimod. Men jeg synes egentlig, at hr. Rasmus Prehns eksempel da er oplagt til at sige, at det er misinformation, og at der er alt for meget propaganda omkring det her, som venstrefløjen bevidst vil have. Det synes jeg stadig væk ikke er i orden. Jeg synes, at det er i orden, hvis vi bliver angrebet – gør bare det, når man ikke selv har været med i det – for ting, der er fakta, men ikke for ting, der ikke passer.

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Villy Søvndal.

Kl. 13:57

Villy Søvndal (SF):

Men min antagelse er jo, at når folk er vrede i de her dage, og når Dansk Folkeparti har de problemer, de har, og folk skriver vrede ting på Facebook og sådan noget, så er det, fordi de føler, at Dansk Folkeparti har svigtet nogle grundlæggende løfter, som man troede Dansk Folkeparti holdt. Så er det, fordi man kan se, at det der med at være den lille mands beskytter ikke helt holder, fordi Dansk Folke-

parti har været med alle de gange, skatten er sænket for de velhavende, og har været med hver eneste gang, der har været nedskæringer i den her periode over for almindelige mennesker. Det er det, folk ikke kan få til at passe sammen. Derfor vil jeg godt spørge fru Pia Kjærsgaard, som jo også hævdede, at skattelettelserne var finansierede: Hvad var det, der finansierede skattelettelserne i 2003 og 2007?

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:57

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, man kan godt forsøge, og det har man virkelig gjort i dag; man har forsøgt, forsøgt og forsøgt. Jeg tror bare ikke på – i modsætning til hr. Villy Søvndal – at hjernevask virker på den almindelige danske befolkning. Jeg tror, at statsministeren, og gud ske tak og lov for det, meget hurtigt satte tingene på plads i forhold til skattelettelser til de rige, at de var ufinansierede osv. Man kan altså godt blive ved, og det tror jeg at man vil gøre resten af dagen. Jeg tror, at man vil blive ved resten af året. Jeg tror, at man vil gøre det under valgkampen, og jeg tror måske også, at når fagforeningerne har sundet sig lidt oven på den her fadæse, som de har begået, vil man igen få dem til at rykke annoncer ind, som er misvisende. Jeg tror altså bare ikke – i sidste ende har jeg en tillid til den danske befolkning – at de hopper på den, når det er løgn, uanset hvor mange gange det bliver sagt.

Kl. 13:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 13:58

Margrethe Vestager (RV):

Nu har det jo været sådan lidt frem og tilbage, men jeg havde det indtryk, at Dansk Folkeparti var særdeles tilfreds med den første aftale, man havde lavet med regeringen med loftet på de 30.000 kr. for børnechecken. Jeg vil gerne bede ordføreren om at uddybe, hvad det er ordføreren har ment, da fru Pia Kjærsgaard har skrevet til en borger: Dansk Folkeparti havde også ønsket at graduere børnefamilieydelsen efter indtægt, men en sådan graduering ville uvægerligt betyde, at børnerige indvandrerfamilier ville blive tilgodeset i uforholdsmæssig høj grad, så vi ønskede en kombination med antallet.

Vil fru Pia Kjærsgaard uddybe, hvad det helt præcist er, fru Pia Kjærsgaard mener er problemet med, at børnerige familier bliver tilgodeset i uforholdsmæssig høj grad? Hvad er det for et problem, som fru Pia Kjærsgaard har forsøgt at løse her?

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:59

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg har overhovedet ikke spor imod den debat, der har været i aviserne, om den her meget, meget pæne mail, der er sendt fra Dansk Folkepartis sekretariat til to borgere, som efterfølgende har henvendt sig til pressen. Det er de jo hjerteligt velkomne til. Jeg har sådan set altid sagt til min folketingsgruppe, lige fra jeg kom i Folketinget, at det første råd, jeg fik fra en garvet politiker fra mit eget parti, da jeg kom i Folketinget, var: Pia, alt, hvad du skriver ned, skal du kunne tåle at se på forsiden af Ekstra Bladet. Så det er vi helt bekendt med.

Men jeg synes, at det er helt ret og rimeligt, for det er jo sådan, at selvfølgelig vil børnerige familier blive meget favoriseret i forhold til den tidligere ordning med børnechecken. Jeg tror faktisk ikke, at

der er flere danske familier med fire-fem børn og derover, man kan hvide i medierne for at fortælle, hvordan de har det. Så er der altså en masse indvandrerfamilier, og der er jo ingen tvivl om, at de har lukreret meget på den her ordning. Det har vi da aldrig nogen sinde lagt skjul på. Det har jeg stået og sagt til vælgermøder. Jeg tror faktisk også, at jeg har sagt det i valgkampe, og jeg vil da gerne gentage det.

Kl. 14:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 14:00

Margrethe Vestager (RV):

Fru Pia Kjærsgaard mener altså, at med den nye aftale er der ikke flere danske børnerige familier, der vil opleve en beskæring i deres børnecheck. Skal jeg forstå det sådan, at man nu her i anden omgang er lykkedes med det, der var intentionen, som der står i denne mail, nemlig at de børnerige indvandrerfamilier kommer til at betale? Det er lykkedes ved en manøvre at friholde alle de mange, mange familier, som helt naturligt er blevet fuldstændig målløse over den brutale ubluferdighed, der ligger i at gå efter en bestemt befolkningsgruppe, som har mange børn, og som har en stor forsørgerbyrde og derfor naturligt bør opleve det her samfunds støtte.

Kl. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:01

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg er ikke i tvivl om, at der er mange, der føler, at det, der er sket, er uretfærdigt set ud fra dem selv. Sådan vil det altid være, når man bliver ramt. Det har jeg fuld forståelse for. Jeg synes også, i forhold til det som hr. Villy Søvndal sagde – hvis jeg lige må have lov at vende tilbage – at folk da naturligvis også skal have lov til at give udtryk for deres irritation, harme og vrede, hvis de føler det. Vi har bare været nødt til at gøre det, der var nødvendigt.

Ja, der er familier med mange børn, uanset om det er indvandrerfamilier eller danske familier, der stadig væk vil blive ramt af det her. Men den løsning, vi så fandt frem til mandag, er bedre end den første. Det skal man jo aldrig som politiker være bange for at erkende: Ja, der er nogle, der har hørt efter protesterne, og lige på det her område kan det godt være, at vi skar for dybt. Jeg synes egentlig, at det, vi fandt frem til, nemlig 35.000 kr. skattefrit årligt, er ganske mange penge, og jeg synes, at den løsning er bedre end den første løsning.

Kl. 14:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:02

Per Clausen (EL):

Jeg kan sådan set godt forstå, at fru Pia Kjærsgaard er skuffet over, at folk er blevet vrede, for der er jo intet nyt fra Dansk Folkepartis side. Man har jo altid været villig til at forringe vilkårene for de økonomisk dårligst stillede danskere, hvis man bare kunne være sikker på, at man kunne komme til at genere nogle flygtninge og indvandrere lidt mere.

Det er vel også derfor, det er helt naturligt for Dansk Folkeparti at forsvare skattelettelser på 0,5 mio. kr. til bankdirektører, skattelettelser på 7,3 mia. kr. til de rigeste danskere i 2010. Det er skattelettelser, som disse mennesker skal beholde. Til gengæld går man efter børnefamilierne og de arbejdsløse. Det er vel sådan set helt naturligt

for Dansk Folkeparti, fordi forsvaret for de økonomisk dårligst stillede danskere altid bliver underordnet hensynet til muligheden for at genere flygtninge og indvandrere så meget som muligt.

Kl. 14:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:03

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er overhovedet ikke det, der er formålet. Det ville da være primitivt at have sådan et formål. Det, der har været formålet specielt med det her, har selvfølgelig været, at alle skal bidrage til det. Og jeg tror faktisk nok, at folk med anden etnisk baggrund i virkeligheden bidrager med forholdsmæssigt mindre end mange andre, men de har selvfølgelig også skulle være med. Nej, jeg kan slet ikke se, det skulle være formålet, og det må jeg afvise.

Kl. 14:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:04

Per Clausen (EL):

Nu kunne jeg jo aldrig drømme om at karakterisere Dansk Folkepartis politik på samme måde, som fru Pia Kjærsgaard gjorde.

Jeg vil godt stille et spørgsmål: Hvad er forklaringen på, at Dansk Folkeparti, som hævder at være et socialt bevidst parti, synes, at det er udtryk for, at alle bærer byrderne, og at alle er med til at betale regningen, når skattelettelserne til de rigeste danskere, som er kommet i 2010, fortsætter uændret? Bankdirektøren beholder den halve million kroner i skattelettelse; de 10 pct. rigeste beholder 7,3 mia. kr. i skattelettelser, men børnefamilierne skal betale, og de arbejdsløse skal betale.

Mener fru Pia Kjærsgaard, at det er, fordi børnefamilierne og de arbejdsløse har et særligt ansvar for den krise, som vi er kommet i, så det derfor er retfærdigt, at de kommer til at betale? Eller er det bare, fordi prisen for at komme med i den her aftale er, at man skåner Venstres og De Konservatives vælgere og dem, der finansierer de to partiers valgkamp?

Kl. 14:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:05

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må sige, at skatteomlægningen intet har med det her at gøre. Det eneste, den har med det her at gøre, er, at man udskyder topskattelettelsen i 3 år. Det har naturligvis været en pris, der måtte betales af andre partier for at komme igennem med det her. Ellers må jeg afvise det.

Jeg må så sige – nu havde jeg sådan set ventet, at fru Helle Thorning-Schmidt ville stille spørgsmålet, men nu var det hr. Per Clausen, der stillede det – at man altid drager bankdirektøren og helst Peter Straarup ind i det, men man hører aldrig nogen sinde noget om Vestas direktør, Ditlev Engel, som tjener 16 mio. kr., og det er jo sådan set en meget god hyre. Han bliver aldrig nogen sinde udstillet, men det er jo bare, fordi han er en af vennerne, men bankdirektøren kan man hver evig eneste gang ligesom puste op og bruge som skræmmeeksempel. Brug Ditlev Engel, som har endnu større skattelettelser i sigte, næste gang.

Kl. 14:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er lidt i en anden boldgade og måske lidt mindre surt, for jeg vil nemlig gerne takke fru Pia Kjærsgaard. Jeg vil gerne takke for, at Dansk Folkeparti fik presset en dagpengereform igennem i forbindelse med genopretningspakken. I Liberal Alliance har vi prøvet at trygle og tvinge og bede og ønske, og hvad ved jeg, for at få regeringen til at lave en dagpengereform. Og vi kunne ikke få dem til det.

Men det lykkedes fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti, og vi er fuldstændig lige glade med, hvem der har æren, bare det sker. Så det kan godt være, at jeg skulle have nogle staldtips fra fru Pia Kjærsgaard om, hvordan man får statsministeren til at gøre, som man gerne vil have, for det kunne vi godt have brug for.

Det, jeg bare ikke forstår, er, at man laver en samlet reform, hvor man gør så meget ud af at bevare efterlønnen, at børnefamilierne skal straffes. Det er en mærkelig balance, synes jeg. Kunne jeg ikke få en forklaring på det til gengæld?

Kl. 14:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:07

Pia Kjærsgaard (DF):

Allerførst et godt staldtip, som hr. Simon Emil Ammitzbøll beder om: Man skal have nogle flere mandater for at få noget indflydelse.

Men når det er sagt, og når hr. Simon Emil Ammitzbøll tager fat i dagpengereformen, et efterlønsindgreb og børnefamilierne, må man jo bare konstatere – og det synes jeg er meget vigtigt, og det er også med adresse til de partier, som hele tiden rejser spørgsmålet – at der er et forlig på efterlønsområdet, som faktisk er indgået af mange partier i 2006: Socialdemokratiet, Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre. Der synes jeg ærlig talt, at både Det Radikale Venstre og De Konservative skal holde op, for der er slet ikke behov for noget indgreb i efterlønnen overhovedet netop på baggrund af det, der er gjort nu. Det er den endegyldige forskel. Så der må jeg altså skuffe hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:07

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu har jeg da også erfaring med, at Dansk Folkeparti i hvert fald skiftede holdning på dagpengeområdet, så jeg håber stadig, hvad angår det med efterlønnen – det skal da ikke hedde sig.

I de næste 30 år bliver der 350.000 færre i den erhvervsaktive alder i det her land. Det er da et meget godt argument for, at man alligevel skulle gøre noget ved den efterløn, men det vil man ikke. Så kunne man gøre noget ved skatten. Det er jo sådan, at med de skattestigninger, man her vedtager sammen med V og K, mister vi 10.000 arbejdspladser i Danmark. Det synes vi er meget ærgerligt.

Var ikke sådan, at der var en partifælle, som fru Pia Kjærsgaard før nævnte, der gav råd om, at man skulle huske ikke at skrive ting ned, man ikke ville se senere? Hvis det er den partifælle, jeg tror det var (*Pia Kjærsgaard* (DF): Det er det ikke) – det er det måske ikke? (*Pia Kjærsgaard* (DF): Nej!) – men hvis det var ham, ville jeg tro, han havde sagt: Ned med skatten og op med humøret og skab flere arbejdspladser. Har vi ikke brug for flere arbejdspladser, hvis vi skal have vækst, og kræver det ikke, at vi laver nogle skattereformer?

Kl. 14:09

Kl. 14:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:09

Pia Kjærsgaard (DF):

De sidste to ting kan jeg i hvert fald fuldt ud tilslutte mig, men ikke den første.

Men jeg må så bare igen i forhold til efterlønnen sige: Det er godt forsøgt, og jeg forstår godt, hr. Simon Emil Ammitzbøll med den politik, som Liberal Alliance har, forsøger og forsøger og forsøger. Jeg kan kun sige: Sådan er det.

Men det kommer altså ikke til at virke på Dansk Folkeparti. Der ligger et forlig, og jeg har et stort håb om, at de partier, der står bag, vil lade være med at blive ved med at komme frem med røster om at bryde det forlig.

Kl. 14:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:09

Sophie Hæstorp Andersen (S):

I går bekræftede hr. Peter Skaarup på TV 2/Fyn, at når Dansk Folkeparti indgår forlig med regeringen, er det for målrettet at ramme indvandrerne, og det var også grunden til spørgsmålet fra min kollega om det her med, at man går ind og sætter et loft over børnechecken. Som vi også hørte ordføreren fru Pia Kjærsgaard sige, driver man altså glædeligt klapjagt på bestemte befolkningsgrupper fra Dansk Folkepartis side. Der var faktisk en rystet borger – en borger med otte børn, der bor på Ærø – som sagde, at vedkommende havde fået det her brev fra fru Pia Kjærsgaard, hvori man netop står frem og siger, at man går målrettet efter at ramme indvandrerne.

Jeg vil bare spørge, om det også var for at ramme indvandrere med handicappede børn, at man gik med til, at familier, der i fremtiden rammes af at få et sygt barn, nu maksimalt kan få en lønkompen- sation på 19.000 kr. for selv at passe barnet frem for fuld kompen- sation, som jo har været gældende indtil nu, og som jo har sparet mange døgninstitutionspladser til handicappede børn.

Kl. 14:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:10

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg har ikke selv set det, men jeg har hørt om det, og jeg vil først og fremmest sige, at den kvinde, der åbenbart var på TV 2/Fyn i går, og som har været rigtig meget fremme i pressen, nu venter sit ottende barn og har meddelt sine yngste børn, at hvis hun havde vidst, at der ville komme et indgreb i børnechecken, skulle de aldrig nogen sinde have været til. Det synes jeg var en hård og ubarmhjertig og nådes- løs bemærkning, som jeg har været dybt forundret over, og jeg tror faktisk ikke, det er kendetegnende for børnefamilierne. Jeg tror, at langt de fleste – næsten alle børnefamilierne, der kan være et par enkelte undtagelser – får børn, fordi de er glade for at få dem.

Jeg tror altså ikke et øjeblik på, at den argumentation, som den kvinde er kommet med, er gældende. Og jeg kan kun gentage, hvad jeg har sagt før: Dansk Folkeparti havde gerne ønsket både en ind- tægtsregulering og en reduktion pr. antal børn. Men den løsning, vi har fundet frem til, står vi ved – selvfølgelig gør vi det. Det var det, vi tre partier i fællesskab fandt frem til, og det er det, der er gæl- den- de.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:11

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen det er jo ærlig snak, og jeg kan også godt se, at der på Face- book er en medarbejder og byrådsmedlem i Vallensbæk Kommune, der også går ud og siger: Se nu her, en somalisk kvinde med otte børn bliver ramt af det her loft over børnechecken. Og så siger hun, og jeg citerer:

Det var lige det, vi ville i Dansk Folkeparti.

Så der er altså stor glæde der.

Men jeg fik ikke svar på, om det så også var målet at ramme de forældre, der har handicappede børn, og om det også sådan var mål- rettet indvandrerfamilier med handicappede børn, når man nu siger, at der ikke kan være fuld lønkompen- sation, hvis børnene skal passes derhjemme i eget hjem.

Jeg vil også godt spørge om dette: I næsten alle andre lande er det sådan, at man går aktivt ind for at bekæmpe børnefattigdom, og derfor tilskynder man jo børnefamilier til at få børn og siger, at har de tre eller fire børn, går man for at undgå børnefattigdom ind og støtter op om dem også fra statslig side. Hvordan har Dansk Folke- parti det med, at vi er med til at sikre, at børn ikke vokser op i fattig- dom, ved at sikre, at der også er en børnecheck til det syvende eller ottende barn – til det sidste barn – uanset om det er en dansk familie eller en dansk-somalisk familie?

Kl. 14:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:12

Pia Kjærsgaard (DF):

Uanset om det er en dansk eller somalisk familie, er der jo et system i Danmark, og heldigvis for det, der netop gør, at det, som fru Sop- hie Hæstorp Andersen lægger op til sker, ikke sker, og sådan skal det naturligvis være. Naturligvis skal folk have hjælp, de skal ikke sulte. Det er jo slet, slet ikke det, vi er ude i – overhovedet ikke.

Men jeg har altså også bare bemærket, og det tror jeg også at fru Sophie Hæstorp Andersen har, at der trods alt har været familier ude at sige, at det er en fin ordning, for de har slet ikke brug for det – altså, det er fint, som der er. Medierne har dog tilladt, at der også er kommet nogle sådanne til orde.

Så vil jeg godt gentage mit svar – og det var jo først hr. Rasmus Prehn, der stillede det fremragende, ubehagelige spørgsmål: Der er ikke nogen af de familier, der i dag er i det system, som fru Sophie Hæstorp Andersen omtaler, der bliver ramt af det her. Det er nye fa- milier, og de får næsten 231.000 kr. om året, og det svarer jo bare til, at man ligestiller dem med folk, der passer pårørende på en orlovs- ydelse, selvfølgelig. Og det er altså også noget af det, vi har været nødt til at foretage.

Man kan igen komme med punkt for punkt for punkt af kritik og sige, at det er uretfærdigt, og at det ikke er fair, og spørge, hvorfor det lige skal være sådan, men jeg savner bare fornuftige løsninger fra venstrefløjnen i Folketingssalen.

Kl. 14:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg skal bede om, at man respekterer taletiden på 1 minut. Hr. Ole Sohn med en kort bemærkning.

Kl. 14:14

Kl. 14:16

Ole Sohn (SF):

Jeg forstod på fru Pia Kjærsgaard, at den uansvarlighed, som fru Helle Thorning-Schmidt øjensynlig skulle stå for, ikke var den måde, som Dansk Folkeparti ønskede at arbejde på. Der skulle være styr på sagerne, der skulle være hold i billetterne, og der skulle være rum til det, man lavede. Nu har Dansk Folkeparti været med til at lave pinsepakken med nedskæringer i børnechecken og med nedskæringer i dagpengene for at betale for den underfinansiering, der er i den seneste skattereform, som statsministeren bekræftede er underfinansieret i starten. Men Dansk Folkeparti har jo lagt stemmer til alle regeringens økonomiske skattelettelser igennem tiden. Kan fru Pia Kjærsgaard bekræfte, at skattelettelserne i 2004 forudsatte, at der var dækning for det råderum, som man gav skattelettelser ud fra? Og kan fru Pia Kjærsgaard bekræfte, at det råderum faktisk aldrig har været til stede?

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Pia Kjærsgaard (DF):

Det bliver gentaget, at nu skal børnefamilierne og dagpengemodtagerne osv. betale for de skattelettelser, men det passer jo ikke, vil jeg sige til hr. Ole Sohn, og det ved man også godt. Det er finanskrisen, der gør, at vi står i den her situation, ubetinget, og det ved hr. Ole Sohn, som har været med i bankpakker og andre ting for at rette op på det her. Man ved det udmærket godt.

Jeg må så bare sige med hensyn til de skattelettelser, som blev foretaget tidligere, at der var økonomisk råderum; man sørgede præcis for – hvad der var rigtig godt – at det var mellemindkomsterne, at det var beskæftigelsesfradraget, som der blev fokuseret på. Og det var faktisk til gavn – det var faktisk til gavn – i modsætning til det, som hr. Ole Sohn påpeger.

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 14:16

Ole Sohn (SF):

Det er muligt, at fru Pia Kjærsgaard ikke bryder sig om at høre det, men statsministeren gik faktisk på talerstolen og bekræftede, at den seneste skattereform er underfinansieret i de første år. Det vil sige, at der mangler penge i kassen, og de penge skal findes, og dem har Dansk Folkeparti så fundet ved at skære i børnechecken og i dagpengene. Men man har jo også tidligere været med til at give skattelettelser; det gjorde man i 2004 på baggrund af det råderum, som regeringen overtog i den forrige regerings 2010-plan. Men det forudsatte jo, at forudsætningerne for råderummet var til stede, bl.a. at det offentlige forbrug blev sat ned, og det blev det ikke, ergo – og det har statsministeren også bekræftet – er det sådan, at de skattelettelser, som blev givet i 2004, var ufinansierede. Derfor står vi med en regning, som skal betales, og det er den, som Dansk Folkeparti så mener det er børnefamilierne og de arbejdsløse der skal finansiere. Hvorfor ikke bare bekræfte, at man er et økonomisk ansvarligt parti – man har givet nogle skattelettelser, som ikke var finansierede, og de skal finansieres nu?

Kl. 14:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.**Pia Kjærsgaard (DF):**

Det var altså ikke det, jeg hørte statsministeren sige. Jeg hørte faktisk statsministeren sige, at der var finansiering hele vejen igennem, også i forhold til den seneste skatteomlægning. Og så bed jeg mærke i, at hr. Ole Sohn sagde, at det offentlige forbrug ikke var sat ned. Det er da en erkendelse fra Socialistisk Folkeparti. Det har jeg ikke hørt før, men det fik vi så en bemærkning om nu, og det kan jeg da egentlig være godt tilfreds med.

Kl. 14:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:17

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne følge op på spørgsmålet om bevæggrunden fra Dansk Folkepartis side vedrørende børnechecken. Jeg synes, det er mærkeligt. Det kan jo være, at fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti kan oplyse mig om det, men er det sådan, at det er billigere at have børn, hvis man er indvandrerfamilie? For jeg forstår, at argumentet jo er det, at indvandrerfamilier får mange børn, og at der derfor skal sættes loft over børnechecken. Det har jeg bare ikke forstået. Hvor er det, man går hen og køber ind og får rabat, hvis man er indvandrerfamilie, siden de børnefamilier åbenbart kan klare sig med færre penge? Er det sådan, som fru Pia Kjærsgaard siger i dag, at Dansk Folkeparti har én børnepolitik for børn med dansk statsborgerskab eller danske børn med dansk oprindelse og en anden børnepolitik, når det handler om børn med en anden etnisk oprindelse, og at de altså må leve for færre penge end almindelige danske børn?

Kl. 14:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:18

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, nej. Der er jo ingen tvivl om, at uanset om man er en dansk familie med ni børn – der findes nok ikke så mange af dem, måske er der nogle, men tv har ikke fundet dem endnu – eller det er en somalisk familie med ni børn, så er det nøjagtig samme regler, der gælder. Jeg tror så bare, at det vil være godt for den somaliske familie, hvis man ikke bare forventer ting, for det tror jeg der er en forventning om og en vanetilpasning med hensyn til, altså at man bare får af det danske samfund. Jeg tror faktisk også, at det her vil betyde, at man måske begynder at få en anden tilgang til tilværelsen i Danmark; at man ikke bare får børnecheck, at man ikke bare skal lade sig forføre af det offentlige. Det tror jeg faktisk vil være en forbedring på bare lidt længere sigt.

Kl. 14:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:19

Morten Østergaard (RV):

Det er jo helt evident, at det, som regeringen og Dansk Folkeparti har ønsket at sende af signal til danskerne, er, at de skal lade være med at få så mange børn. Det er jo det helt åbenlyse signal: Lad nu være med at få så mange børn, og hvis I ikke har børn og er ramt af barnløshed, så lad helt være med at få børn. I hvert fald skal I selv til at betale for det.

Men det, der undrer, er jo, hvordan de familier, der i dag har mange børn, skal kunne reagere på det her nye signal. De kan jo ikke

så godt aflevere de børn, de har fået engang, og derfor har de jo stadig væk de udgifter.

Derfor er jeg bare nødt til at spørge fru Pia Kjærsgaard, om ikke det er sådan, at det præcis er indvandrerfamilierne, man har i tankerne. I hvert fald var det jo det, fru Pia Kjærsgaard sagde til Ritzau den 25.5., og jeg citerer:

»Men det er da fuldstændig rigtigt, at det rammer folk, som får mere end seks, syv, otte, ni ... 10 børn. Og vi ved rent statistisk også – i de fleste tilfælde – hvem det er. Det er jo så bare en kendsgerning.«

Er det, der er en kendsgerning, ikke netop, at fru Pia Kjærsgaard fører én børnepolitik, når det drejer sig om børn af anden etnisk oprindelse, og så har hun en anden børnepolitik over for danske børn?

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:20

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, det vil det ikke, for vi har jo ikke sat to regelsæt op. Det er nøjagtig samme regelsæt. Man kan sige ligeud, at der altså er folk med anden etnisk oprindelse, som kommer fra en anden kultur, og som kommer fra en anden del af verden, og som har en anden fertilitetsrate, og det er jo en kendsgerning. Og jeg må så bare sige, at uanset hvem det er, så mener jeg stadig væk, at den ordning, der blev foretaget i mandags, er mere retfærdig. Der er så lang en overgangsordning, og man har delt det mere ud på familierne, end man gjorde i første omgang, og det er nu 35.000 kr. skattefrit. Jeg tror, at det er en mere retfærdig ordning, og jeg tror faktisk, at familierne har tid til at indordne sig under den.

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Nick Hækkerup (S):

Jeg vil gerne vende tilbage til den relevante problemstilling, hr. Rasmus Prehn rejste, nemlig det, der er skjult under overskriften i papiret her, altså erstatning af regler for tabt arbejdsfortjeneste. Her står der, at der indføres et loft over kompensation til forældre, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. I praksis betyder det oversat folk med svært handicappede børn. Det viser de eksempler, vi har fået så mange mail om de seneste dage. Det er folk med svært handicappede børn, børn, som ikke kan komme i daginstitutioner på grund af de infektionsfarer, der er, osv.

Med den her aftale vælger man at lægge betydelige besparelser på præcis de familier. Antalsmæssigt er det måske ikke så stort et tal, men de besparelser, som man laver, er ekstremt intensive. Det kan godt være, at ordføreren siger, at det ikke er noget særligt, men i 2011 skal den her besparelse på præcis de familier give 72 mio. kr. I 2012 skal den give 167 mio. kr. Og i 2013 skal besparelsen her give 201 mio. kr.

Finder ordføreren, at det er en rimelig måde at fordele samfundets ressourcer på?

Kl. 14:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:22

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må sige, at det skal ses i lyset af en situation, hvor der skal foretages besparelser. Man sidder i Finansministeriet og pløjer papirer igennem. Man finder 100 mio. kr. her, man finder 50 mio. kr. her, man finder 75 mio. kr. her, og det er sådan lige i første omgang. Og man skal op på 24 mia. kr. Det er jo det, vi møder nu. Så der vil være folk, som føler sig uretfærdigt ramt. Og jeg må stadig væk sige, at i forhold til det her, som nu er omtalt igen, håber jeg, at man fra Socialdemokratiets side, når man har fået de her henvendelser, husker at sige til de familier, at de ikke bliver ramt, altså dem, der ringer ind nu eller mailer eller skriver på Facebook, eller hvad de gør. Jeg håber, man husker at sige, at det ikke rammer dem. Det gælder dem, der indstiller sig på ordningen pr. 1. januar 2011, og det, man har gjort, er jo, at man ensretter vilkårene for tabt arbejdsfortjeneste på lige fod med folk, der ellers behandler en nærtstående pårørende.

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:23

Nick Hækkerup (S):

Det er jo rigtigt, at situationen nu i 2010 er sådan, at vi lever i et samfund, hvor vi har sagt, at hvis du får et handicappet barn, hvis du bliver bragt i den menneskeligt set vanskelige situation, skal du ikke også økonomisk have smadret din familie af det. Så vil vi gerne hjælpe, så vil vi gerne støtte.

Nu har man besluttet, at vi i 2011 ikke længere skal have sådan et samfund i Danmark. Der skal vi have et samfund, hvor børnefamilierne, der får et handicappet barn, bliver behandlet dårligere; hvor de udsatte handicappede børn i Danmark bliver stillet ringere. Det er jo konsekvensen. Så nytter det da ikke noget at sige, at vi en gang for lang tid siden havde et bedre samfund, for der stod vi for nogle andre regler – mange af dem var jo i øvrigt skabt af Socialdemokratiet – for det er flertallet, der med sine politiske beslutninger nu bestemmer, at de handicappede familier i Danmark skal bøde for de ufinansierede skattelettelser, der med rødvinnsreformen er givet til de allermost velstillede.

Kl. 14:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:24

Pia Kjærsgaard (DF):

Det sidste må jeg sige nej til igen. Det her drejer sig om, at der er en finanskriser, hvor vi skal finde 24 mia. kr. på budgettet. Det er det, det drejer sig om, nemlig en global finanskriser. Sådan er det.

Jeg kan da godt sige til hr. Nick Hækkerup, at jeg egentlig tror, at alle mennesker og folketingspolitikere i forhold til familier, der er ude i en svær situation, måske ville give dem tre gange så meget, hvis der var mulighed for det – tre gange så meget. Det er altså en svær situation, ingen tvivl om det.

Men jeg siger, og det finder jeg er meget vigtigt, at situationen for nogle er uændret. For vi har jo også hørt det og er også blevet konfronteret med spørgsmålet: Hvad skal jeg, som har et handicappet barn, gøre nu? Du skal ikke gøre noget som helst. Din situation er uændret. Men der er folk, der indstiller sig på det fra 1. januar 2011. Og så vil jeg da godt sige: Lad os se, hvordan det kommer til at fungere. Det synes jeg da i det hele taget vi skal med alting, vi gør i Folketinget. Vi skal da følge sådan nogle ting nøje, naturligvis.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 14:25 har indgået, om, at kommunerne skal finde 1 mia. kr. i effektiviseringer.

Kl. 14:25

Derfor vil jeg bare spørge fru Pia Kjærsgaard, om hun ikke er gevaldig bange for, at den aftale, man har indgået – og det er så med åbne øjne, kan jeg forstå, man ved udmærket godt, hvad nulvæksten betyder for kommunerne – kommer til at gøre rigtig ondt på kernevelfærden, på børnepasningen, på ældreplejen og på folkeskolerne rundtomkring i kommunerne.

Kl. 14:28

Astrid Krag (SF):

Under denne debat er det jo blevet meget klart, at der er blevet indgået en aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti, som rammer børnefamilierne, og som rammer de arbejdsløse. Men der er et element, som vi ikke har diskuteret så meget endnu i dag, og som jeg har set meget frem til at få lejlighed til at diskutere med ordføreren fra Dansk Folkeparti, nemlig spørgsmålet om nulvækst i kommunerne. Det er jo også en del af den her aftale.

Hvis man ellers kigger på regeringens egen 2015-plan, ja, så kan man se, at kommunerne skulle have 2 mia. kr. om året for at kunne følge med demografien, for at have råd til børnepasning, folkeskoler og værdig ældrepleje. Derfor må man også sige, at denne nulvækst er en meget alvorlig sag for vores kernevelfærd, der ligger ude i kommunerne. Ordføreren fra Dansk Folkeparti sagde da også til Ritzaue den 15. januar 2010, og nu citerer jeg: Vi synes ikke, nulvækst lyder særlig interessant.

Derfor vil jeg meget gerne høre ordføreren fra Dansk Folkeparti: Hvad er det, der har forandret sig i den kommunale virkelighed i vores velfærdssamfund siden januar, der gør, at Dansk Folkeparti nu så entydigt tilslutter sig en aftale, der medfører nulvækst i kommunerne med forringelser af velfærden til følge?

Kl. 14:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg ved egentlig ikke, om man kan sige, hvor meget af det her der lyder interessant. Det ved jeg ikke, men jeg mærker ikke noget honorør for, at Dansk Folkeparti var medvirkende til, at de besparelser, der lå på 4 mia. kr. i kommunerne, blev pillet af. Og så skal kommunerne klare sig med de budgetter, de har.

Jeg må så også sige – og det synes jeg man hører alt for lidt om fra specielt Socialistisk Folkeparti – at det jo altså har været sådan, at der har været store investeringer i kommunerne. Vi hører om offentlige nedskæringer, men det passer simpelt hen ikke, det passer ikke. Der er det ligesom det med de såkaldte skattelettelser til de rige og rødvinreform: Lad være med at sige det, lad være med at sige ting, der ikke passer, hold jer til fakta. Jeg kan bare sige, at det offentlige forbrug er steget med 67 mia. kr. siden 2001. Der har været 70 nyansættelser om dagen i den offentlige sektor siden nytår. Kommunerne må altså også lære, hvordan de skal styre budgetterne.

Kl. 14:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Astrid Krag.

Kl. 14:27

Astrid Krag (SF):

Jeg synes ikke rigtig, at ordføreren fra Dansk Folkeparti giver noget ordentligt svar på, hvad man skal stille op i kommunerne. Regeringen har selv i sin 2015-plan slået fast, at skal vi kunne have et uændret serviceniveau, når det kommer til vores ældre borgere, der har krav på en ordentlig ældrepleje, og til vores børn, der har krav på en ordentlig pasning og en folkeskole, der gerne skulle være i verdensklasser, skal der 2 mia. kr. til om året. Nu kommer der 0 mia. kr. om året, og det kommer oven i et krav fra regeringen og i en aftale, man

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:28

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, jeg skal jo ikke stå og sige, hvordan den enkelte kommune skal få budgettet til at hænge sammen. Det er kommunernes ansvar og kommunernes opgave, og det har kommunerne været for dårlige til, til trods for at de er blevet tilført meget, meget store midler igen – de senere år – meget store midler til renovering, til folkeskole, til fremrykning af investeringer, til ældrepleje osv. osv.

I det små må jeg da bare sige til fru Astrid Krag, at hvis hun kunne få sine partifæller rundtomkring i kommunerne til at målrette de 300 mio. kr., der er sat af i finansloven til de ældre, ville det da være en god begyndelse, i stedet for at der er rigtig mange SF'ere, der sidder rundtomkring og ikke vil være med til det. Der er penge i kommunerne, men selvfølgelig skal kommunerne ligesom alle andre også finde ud af, hvordan de vil budgettere. Jeg tror egentlig, at rigtig mange kommuner allerede havde indstillet sig på at spare de 4 mia. kr., hvad de fandt meget, meget svært. Det kunne så være, at nogle af de ideer, der ligger på ting, som bestemt ikke går ud over kernevelfærden, kunne komme til udmøntning.

Kl. 14:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:29

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

»Vi kan under ingen omstændigheder støtte reformer, der skærer i efterlønnen eller sænker dagpengeperioden.«

Det var jo hr. Kristian Thulesen Dahl, der udtalte det til Jyllands-Posten den 9. januar i år – i år! Nu ser man så, at Dansk Folkeparti ikke alene lægger stemmer til, men ligefrem er det parti, der foreslår de massive forringelser af dagpengeperioden, som vi nu står over får.

Så er mit spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard: Hvordan skal man som vælger kunne stole på noget som helst af det, der kommer ud af fru Pia Kjærsgaards mund?

Nu kan vi læse i det forslag til vedtagelse, der er fremsat af VKO i dag, at vi står over for reformer af førtidspensionen. Vi ved godt, hvad reformer af dagpengene betød: Det betød forringelser. Hvilke forringelser af førtidspensionen har fru Pia Kjærsgaard tænkt sig at lægge stemme til?

Kl. 14:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:30

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo et rigtig godt spørgsmål på nuværende tidspunkt, hvor der ikke er fremlagt noget som helst. Jeg synes jo bare, at der har været mange klager fra førtidspensionisterne over førtidspensionen, som SF var med til at lægge stemmer til på et tidspunkt. Derfor tror jeg,

at en reform er på sin plads. Der er unge førtidspensionister, som måske skal hjælpes til at komme mere ud i arbejde, og som gerne vil. Jeg tror, der er rigtig mange ting at gøre, som absolut ikke betyder forringelser.

Jeg håber, at andre partier vil være med, men jeg ser ikke så lyst på det efter det, jeg har hørt tidligere i dag, hvor folk har været inde på emnet. Måske vil det igen være regeringen og Dansk Folkeparti, det får vi at se. Jeg vil godt understrege, at jeg meget gerne ser – og det har jeg i øvrigt altid sagt – at andre partier også kommer med, for jeg synes, det er for sølle bare at gå med og så gå igen. Det synes jeg ikke ligner noget som helst. Så jeg håber på bred opbakning til en førtidspensionsreform.

Kl. 14:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:31

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vil det sige, at fru Pia Kjærsgaard kan love, at der ikke bliver taget penge fra området? Fru Pia Kjærsgaard siger, at man ønsker at forbedre området, og det lyder sympatisk, det kan vi godt lide. Kan fru Pia Kjærsgaard stå her på Folketingets talerstol og love, at der ikke bliver taget penge fra førtidspensionisterne?

Derudover vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at der ikke kom noget svar på spørgsmålet: Hvordan skal man som vælger i Danmark kunne stole på noget som helst af det, der bliver sagt fra Dansk Folkepartis side, når Dansk Folkeparti i januar i år kan stå og sige, at de under ingen omstændigheder vil lægge stemmer til en forringelse, en forkortelse af dagpengeperioden, og så rent faktisk er det parti, der foreslår det nu? Hvordan skal man kunne stole på det, Dansk Folkeparti siger, og hvad bliver det næste? Nu ved vi, at førtidspensionen kommer, så jeg vil spørge fru Pia Kjærsgaard, om det er efterlønnen, der kommer derefter?

Kl. 14:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:32

Pia Kjærsgaard (DF):

Det sidste har jeg jo svaret klart nej til. Fru Johanne Schmidt-Nielsen og Enhedslisten er jo fuldstændig uden for politiske forlig og aftaler og har ikke været med i noget som helst, men jeg må så bare sige med hensyn til en afkortning af dagpengeperioden, at de partier, som fru Johanne Schmidt-Nielsen og Enhedslisten gerne vil læne sig op af, jo gentagne gange har været ude med udsagn om, at dagpengeperioden skulle forkortes, og andre gange har man sagt: overhovedet ikke. Det har været meget, meget svært at få et svar her i dag fra eksempelvis fru Helle Thorning-Schmidt.

Jeg må så bare sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen, at jeg igen synes, at der mangler lidt accept og respekt i forhold til Dansk Folkeparti, hvor man burde sige til os: Vi er taknemmelige for, at I på områder, hvor vi føler, vi står sammen, fuldstændig har skånet folkepensionisterne, førtidspensionisterne, SU-modtagerne, folk på sygedagpenge, efterlønnerne, alt, der vedrører overførselsindkomsterne.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:33

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, at Dansk Folkepartis ordfører gør sig store tanker og drømme, når man ligefrem står på talerstolen og ønsker at få tak for,

at man ikke har været mere hård. Jeg mener, når man kigger på den spareplan, som Dansk Folkeparti lægger stemmer til, kan man se, at den går den så meget ud over almindelige mennesker, så det da er svært at stå og sige: Tak, fordi I kun slog os på den ene kind. Der er så rigtig, rigtig mange mennesker, der kommer til at opleve, at deres sociale sikkerhedsnet forsvinder under fødderne på dem, fordi Dansk Folkeparti har været med til at lægge stemmer til de mange, mange forringelser, der er.

Jeg synes, det kunne være et rigtig godt spørgsmål at stille fru Pia Kjærsgaard, hvad man egentlig har tænkt sig gøre med de mange mennesker, der falder ud af dagpengesystemet, når man forkorter perioden. Vi ved jo, at når man forkorter perioden fra 4 til 2 år, vil det betyde, at der er nogle mennesker, der ikke kan få noget arbejde. Jeg så godt, at fru Pia Kjærsgaard forleden i fjernsynet sagde, at hvis man var arbejdsløs, så kunne man jo bare gøre noget ved det og tage sig et arbejde, men kan fru Pia Kjærsgaard ikke bekræfte, at der findes mennesker i det her land, der ønsker et arbejde, men som ikke kan få det?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:34

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men det, der har været valget for Dansk Folkeparti – og jeg må lige igen forholde mig til det drastiske, som vi synes, det var, hvis man skulle begynde i forhold til overførselsindkomsterne – har været, at det sidste er en gruppe mennesker, som ikke kan gøre noget ved deres egen situation. Det kan folk trods alt, hvis de er på dagpenge eller skal på dagpenge, og det er jo sådan, at langt de fleste, der er på dagpenge, stadig væk fortsætter i den periode, de har, på 4 år. Altså, det er jo ikke dagpenge til evig tid – det lyder nogle gange sådan, synes jeg, når Socialdemokratiet siger det. Og det gennemføres i en periode, hvor vi kan se, at der heldigvis og forhåbentlig for os alle sammen er ved at ske en ændring med arbejdsløsheden. Og der har vi det så bare på den måde i Dansk Folkeparti, at vi hellere vil have de arbejdsløse ud i arbejde end det, som Socialdemokratiet har foreslået, nemlig at vi alle sammen skal arbejde lidt mere, hvad der overhovedet ikke er opbakning til.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:35

Karen Hækkerup (S):

Jo, men det giver jo ikke rigtig nogen mening, hvis man siger, at vi nu korter dagpengeperioden ned, hvis konsekvensen er, at der er folk, der bliver skubbet ud i ledighed, som ikke kan finde sig et job, og som dermed kommer ud af dagpengesystemet, så de skal have kontanthjælp. Vil Dansk Folkepartis ordfører ikke svare på mit spørgsmål: Hvad vil det komme til at koste staten, at man siger til folk, at de nu ikke skal gå på dagpenge, men at de nu i stedet skal have kontanthjælp? Hvor mange penge vil det komme til at koste, og hvad er det for nogle folk, det vil berøre?

Jeg har da talt med mange, som siger, at det vil være ganske forfærdeligt, især for dem, der er lidt oppe i årene, at de her nye regler kommer, fordi de ikke kan se, hvordan de skal kunne komme ud af den situation, de er i. Der er yngre, som gerne ville have haft noget voksenuddannelse, som nu må se, at den mulighed forsvinder. Det er helt almindelige mennesker, som har det behov, og hvor Dansk Folkeparti siger, at der slet ikke er råd til at opfylde de behov. Men det giver da ingen mening at tage penge fra folk, når det så ender med at give en større regning i den anden ende.

Kl. 14:36

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:36

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det håber jeg så sandelig heller ikke at det vil. Hele målet er jo at få folk i arbejde, og det ser ud, som om situationen kan være til det. Og så er der altså ganske mange eksempler. Jeg ved jo, at LO har vist nogle lodret forkerte, hvor folk er i en seniorordning, hvor der bliver taget hånd om dem netop i den alder, som fru Karen Hækkerup omtaler.

Så jeg tror altså heller ikke her, at man skal male fanden på væggen, men tværtimod have et håb om, at den her situation vil vende, i stedet for at lade det virke, som om det nærmest er noget, man ikke er interesseret i.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 14:37

Lone Dybkjær (RV):

Jeg kan da godt forstå, at fru Pia Kjærsgaard gerne vil have andre partier med på nuværende tidspunkt, men det skulle man jo have tænkt over, dengang man gik på vandet. Da var man aldeles ikke interesseret i bredere forhandlinger. Da der var gode tider, var det rigeligt, at VKO satte sig sammen og uddelte pengene.

Det andet, som jeg har en bemærkning til, er, at fru Pia Kjærsgaard siger, at man vil gøre det bedre for førtidspensionisterne. Statsministeren sagde jo tidligere på dagen, at førtidspensionisterne og SU-modtagerne skulle bidrage med 4 mia. kr., for ellers kunne man ikke gå i nul i 2015. Det tyder da ikke på de helt store forbedringer.

Men så tænker jeg på det med børnefamilierne, det er jo lovgivning med tilbagevirkende kraft. Vi havde oven i købet en familieminister, der i forbindelse med sidste valg sagde, at kvinderne skulle føde nogle flere børn. Det kan man så være enig i eller ej, men vi er jo nødt til at have et passende antal børnefødsler, hvis ikke vi skal klare vores arbejdskraftproblemer gennem indvandring, og det, som Dansk Folkeparti gør nu, er jo lige præcis det modsatte.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:38

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg syntes, det var mange spørgsmål på en gang, men må jeg begynde med at kvittere over for fru Lone Dybkjær med at sige, at vi ikke står helt alene. Vi er da meget tilfredse i Dansk Folkeparti med, at Det Radikale Venstre kan tilslutte sig dagpengereformen, så nogle ting når vi da stadig væk. Lad mig understrege, og det har været min holdning hele tiden, at jeg meget gerne ser, at der er andre partier med. Derfor var jeg faktisk rigtig glad for – det var også derfor, jeg fremhævede det i dag – at der står mange partier bag hele velfærdsforliget, hvor efterlønsreformen er omfattet. Der kunne vi være mange, og det er derfor, jeg vil appellere til bl.a. Det Radikale Venstre om at stoppe den diskussion om at forringe efterlønnen.

Så var der igen spørgsmålet om børnefamilierne. Jeg synes, fru Lone Dybkjær lægger det op, som om det hele går i sort og der ikke rigtig er noget at gøre osv. Jeg tror ikke på det, specielt ikke med den lange overgangsordning, hvor folk har tid til at indstille sig på nye forhold.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:39

Lone Dybkjær (RV):

[Lyddudfald] ... utallige eksempler, men det bliver for langt nu at komme ind på det, på, at Det Radikale Venstre gerne havde deltaget i nogle forhandlinger, og hvor vi simpelt hen er blevet smidt ud, fordi VKO ikke ville have os med – for det var meget nemmere at lave det selv. Og det er det jo, det er meget nemmere at lave det selv. Jo færre partier der er, jo nemmere er det da, for så behøver man ikke tage hensyn til andre.

Hvad børnefamilierne angår, er sandheden jo i dag, at fertiliteten for indvandrerfamilierne og fertiliteten for efterkommerne og fertiliteten for danske kvinder er den samme nu. Det har den ikke været tidligere, og derfor er det dem, der allerede har født, man rammer.

Når man så taler om, at børnefamilierne får 35.000 kr. skattefrit, har man ligesom ikke regnet med, hvad det koster med daginstitutioner og vuggestuer. Det koster jo rigeligt med penge, sådan at man virkelig ikke kan sige, at der er tale om en rimelig fordeling mellem børnefamilier og ikkebørnefamilier, og det var jo det, hele børnecheckydelsen gik ud på.

Det er der, jeg ikke kan forstå, at fru Pia Kjærsgaard virkelig vil være med til at have to politikker, en for danske børnefamilier og en for andre. Men under alle omstændigheder rammer fru Pia Kjærsgaard jo også dem, hun gerne vil have til at føde nogle børn. Og dem, der allerede har gjort det, bliver så ramt med tilbagevirkende kraft.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:40

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, når fru Lone Dybkjær fremhæver daginstitutionerne, må man jo bare sige, at der altså også er en ganske flot søskenderabat. Jamen det koster altså, uanset hvad koster det at have børn, og det skal det også gøre. Det kan da ikke være anderledes, det skal ikke være gratis.

Nu hører jeg pludselig, at både børnechecken og daginstitutionerne og det hele er håbløst. Det er det jo ikke. Og det, jeg bare har noteret, er, at der trods alt har været velhavende familier, nogle, der var velhavende, og nogle på mellemindkomst, der var mindre velhavende, som har sagt: Vi kan egentlig godt forstå det her, vi har slet ikke behov for den børnecheck.

Dem tror jeg altså også at der er en del af.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:41

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at gribe fat i et svar, som fru Pia Kjærsgaard gav tidligere, for man tror jo simpelt hen ikke, det kan være rigtigt.

Er det sådan, at fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti virkelig mener, at den mor, som har et barn, der eksempelvis er ramt af leukæmi eller har hjerteproblemer eller lungesygdomme eller er multihandicappet, og som gerne vil gå hjemme og passe det barn, fremover kun skal have en kompensation på 19.000 kr. om måneden? Kan det virkelig være rigtigt? Og kan det være rigtigt – og det er det,

jeg ikke forstår – at den familie skal betale for den økonomiske krise og de ufinansierede skattelettelser til bankdirektører osv.?

Kl. 14:44

Hvorfor er det sådan, at Dansk Folkeparti mener, at det er den mor, som ønsker at passe sit syge barn, der skal betale for det rod, der er i økonomien, og de skattelettelser, som regeringen og Dansk Folkeparti har givet de rigeste danskere?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:42

Pia Kjærsgaard (DF):

Dette har hverken noget med skattelettelser eller med skatteomlægning at gøre. Der må jeg så igen sige noget i forbindelse med det, der er draget frem, og som hr. Rasmus Prehn – og jeg har lidt svært ved at komme mig over det – kalder en kræftskat. Nu var det altså også multihandicappede osv., ja, det er rigtigt. Det er usmageligt, det bliver jeg nødt til at sige endnu en gang til hr. Rasmus Prehn.

Men jeg må så bare sige, at det er næsten 231.000 kr. om året fra den 1. januar 2011, og det er nye, der kommer ind på den ordning, hvis de ønsker at tilslutte sig den. Og det er altså ikke meget anderledes, end hvis man skal passe andre familiemedlemmer, der også på en eller anden måde er ramt.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:42

Jeppe Kofod (S):

Men det, jeg gerne vil have en forklaring på af fru Pia Kjærsgaard, er, hvorfor det er de familier, der står i en meget, meget vanskelig situation, der fremover, fra 2011, skal betale for, at Dansk Folkeparti og regeringen har givet ufinansierede skattelettelser til de rigeste danskere som bankdirektøren og har lavet en genopretningsplan. Hvorfor er det de familier? Hvor er logikken, hvor er det socialt retfærdige i det? Det har vi jo ikke fået noget svar på.

Så må man bare sige, at det jo er tankevækkende at se. Det er nogle af de allersværeste situationer, en familie kan komme i, og så lægger Dansk Folkeparti her i 2010 stemmer til en så usympatisk ændring af nogle regler, der gør, som vi hører, at en moder ikke kan passe sit leukæmiramte barn, fordi hun går så meget ned i indkomst, at det ikke kan lade sig gøre.

Altså, hvad er det for et samfund, vi får med det, som Dansk Folkeparti her lægger stemmer til sammen med regeringen? Det synes jeg at man skylder offentligheden og Folketinget et klart svar på.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:43

Pia Kjærsgaard (DF):

Moderen kan stadig væk passe sit leukæmiramte barn. Sådan er det, og det skal man huske at fortælle, når folk med børn, der har et eller andet handicap, henvender sig til Socialdemokratiet. Det synes jeg man skylder sagligheden.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Julie Skovsby (S):

Tak for det. I går morges, da jeg stod på Odense Banegård, ringede en god ven til mig, og han undskyldte, at han ringede så tidligt, men han havde bare lige et hurtigt spørgsmål, og det spørgsmål vil jeg egentlig gerne stille videre til formanden for Dansk Folkeparti, fru Pia Kjærsgaard. Det, han sagde, var: Det er om det her, som Dansk Folkeparti og regeringen nu har gang i, med dagpengeperioden; er det ikke rigtigt forstået, at når jeg nu om 3 uger, den 22. juni, altså inden den 1. juli, har min sidste arbejdsdag ude på Lindø, har jeg 4 års dagpengeperiode?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:44

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, jeg tror, jeg rent ud sagt vil have svært ved at gå ind i de enkelte tilfælde, men jeg kan bare sige, at en, der f.eks. pr. 1. juli har 5 måneder tilbage af sin 4-års-dagpengeperiode efter de gamle regler, fortsat vil have 5 måneders dagpengeret. Jeg ved ikke, om det var det, der var spørgsmålet.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Det finder vi ud af. Fru Julie Skovsby.

Kl. 14:45

Julie Skovsby (S):

Nu er det en af mine gode venner, og dem svarer jeg ærligt, og jeg er egentlig glad for, at formanden for Dansk Folkeparti ikke er ven med mine venner. Svaret er selvfølgelig: Nej. Fra den 1. juli har han 2 år på dagpenge. Men så vil jeg gerne spørge Dansk Folkepartis formand, om det er rigtigt, at hr. Kristian Thulesen Dahl så sent som den 9. januar 2010 har udtalt til Jyllands-Posten:

»Vi kan under ingen omstændigheder støtte reformer, der skærer i efterlønnen eller sænker dagpengeperioden.«

Og er det ikke rigtigt, at det er lige præcis det, man har gjort, og at det er det, der rammer tusindvis af fynboer, som har været ansat på Lindøværftet, som nu må lukke?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:46

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, det er sådan set rigtigt. Det citat har været fremme så mange gange, at jeg tror, at hr. Kristian Thulesen Dahl ville have protesteret, hvis det havde været forkert. Det har jo også været bragt i Socialdemokratiets nære allierede, LO's, annoncer, så det har været fremme så mange gange. Jo, det er fuldstændig korrekt. Og der må jeg så bare endnu en gang sige det, som er sagt så mange gange, at situationen, som vi står i, er til, at hvis det skal gøres, er det nu, hvor vi ser, at ledigheden ikke stiger så meget som forventet, hvor vi bestemt regner med, at også den ven, som fru Julie Skovsby har omtalt, i løbet af en 2-årig periode vil kunne komme i arbejde. Det er sådan set det, vi satser på. I stedet for at sige til folk, at de altså nu skal arbejde mere, er det mere væsentligt for Dansk Folkeparti at få de ledige ud i arbejde. Det er sådan set det, hele øvelsen går ud på.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Nanna Westerby.

Kl. 14:47

Kl. 14:49

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Noget af det, jeg er meget ærgerlig over i forbindelse med den her genopretningspakke, er, at den særligt rammer nogle af dem, som i forvejen er allerhårdest ramt af krisen. Hvis man f.eks. ser på de nedskæringer, der er på uddannelse, kan man se, at de går meget målrettet efter nogle af de unge, der i forvejen har ekstremt svært ved at tage en uddannelse. Man halverer faktisk den månedlige ydelse til unge over 18 år, der er i skolepraktik eller på produktions-skole, og man gør det sværere at komme ind på produktions-skolerne.

Jeg vil sådan set bare høre formanden for Dansk Folkeparti, om man finder det retfærdigt, at man særligt beder de unge, der i forvejen er allerhårdest ramt af den her krise – de tømrerlærlinge, der ikke kan finde praktikpladser, de kontorelever, der ikke kan finde praktikpladser – holde for i den her genopretningspakke. Synes ordføreren for Dansk Folkeparti, at det er en retfærdig social profil i den pakke?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:48

Pia Kjærsgaard (DF):

Vi har jo så tit diskuteret produktions-skoler her i Folketinget, og jeg kan da udmærket godt forstå, at man tager det op igen, når det er et led i den her genopretningsplan, at der sker nogle besparelser dér; det forstår jeg udmærket godt. Men der må jeg så bare sige, at det jo altså heller ikke skal være økonomisk attraktivt at komme på en produktions-skole frem for at komme på en uddannelse eller i et arbejde. Det, man får, er stadig væk højere end SU, og det vil det også fortsat være.

Jeg må så også sige, at der jo er en aftale med regeringen om at skaffe 5.000 flere praktikpladser. Og det synes jeg er en investering frem for produktions-skoler, som jo ikke rigtig giver nogen kompetencer.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Nanna Westerby.

Kl. 14:48

Nanna Westerby (SF):

Jamen jeg stillede sådan set ordføreren et spørgsmål om retfærdigheden i det, altså om, om man virkelig mener, at det er retfærdigt, at dem, der skal holde for i den situation, vi er i lige nu med den genopretningspakke, som regeringen har lavet, er de unge tømrerlærlinge, der ikke kan finde en praktikplads, de unge kontorassistenter, der ikke kan finde en praktikplads, de unge metallærlinge, der ikke kan finde en praktikplads.

Fordi der er krise i samfundet lige nu, straffer man dem – oven i, at de har svært at finde en praktikplads – ved at halvere deres månedlige økonomi. Jeg ved ikke, om ordføreren for Dansk Folkeparti kunne forestille sig, hvordan det ville være at få halveret sin månedlige indkomst. Det er faktisk det, man gør sammen med regeringen lige nu.

Synes ordføreren, at det er retfærdigt, og at det er en tilskyndelse til de unge om at tage en uddannelse, som vi jo ellers så gerne vil have at de unge skal gøre?

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen der er vældig meget i den her pakke, som gør, at mange mennesker føler sig uretfærdigt behandlet og føler, at det er uretfærdigt lige præcis for dem. Vi har været inde på dem alle sammen, bl.a. børnefamilierne og dagpengemodtagerne, og nu bliver der nævnt dem, der skal på produktions-skoler.

Jeg må så bare sige, at det, man kan glæde sig over – for jeg synes altså også, at der skal være plads til lidt begejstring og lidt glæde en gang imellem – er, at der er en stor fremgang i antallet af praktikpladser. Det er jo i virkeligheden det, det drejer sig om. Der er faktisk indgået 12 pct. flere uddannelsesaftaler i de første 4 måneder af 2010 end i 2009, og det synes jeg da at man skal glæde sig over, for det er jo i virkeligheden det, der er meningen. Altså, en produktions-skole giver ikke kompetencer. Det allerbedste ville være at få folk ud i praktik og i uddannelse, og stadig væk får de mere, end de unge på SU får.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der bliver lige plads til yderligere en kort bemærkning, og den går til fru Pia Christmas-Møller. Fru Pia Christmas-Møller for en kort bemærkning.

Kl. 14:50

Pia Christmas-Møller (UFG):

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis formand, hvor meget man forventer at de familier, der har et handicappet barn, skal bidrage med til genopretningen af dansk økonomi.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu blev beløbet nævnt lige før, og jeg må sige: Ja, det er et led i genopretningsplanen. Alt, hvad der er i den her genopretningsplan, handler om at finde X antal millioner; der er ikke nogen gaver. Det er for en gangs skyld et hæfte udelukkende med besparelser. O.k., så er der altså også noget til sundhedsvæsenet, til uddannelse osv., som vi også har måttet finde penge til, men det er så en anden sag.

Jeg tror, at jeg har svaret fyldestgørende ved at sige, at dem, der er i ordningen, fortsætter i ordningen, og at vi følger det her nøje, for selvfølgelig skal det ikke være sådan, at folk føler, at de er fuldstændigt svigtet. Men igen er det vigtigt at sige, at dem, der er i ordningen i dag, forbliver i den nuværende ordning.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 14:51

Pia Christmas-Møller (UFG):

Jeg har et meget simpelt spørgsmål, og det er: Hvor meget er det, at de her familier skal bidrage med? Det andet har svævet i vinden, og min mailboks er simpelt hen ved at svømme over med mails fra folk, der er bekymrede. Jeg er klar over nu – det har ikke været muligt ellers at få at vide, men i dag er det blevet klart – at folk, der er på ordningen i øjeblikket, ikke bliver ramt.

Men fremtidig vil der være tale om et loft på 19.000 kr. om måneden, og jeg vil gerne høre: Hvor meget regner man med brutto at spare på den her lille gruppe? Og hvor meget regner man så med netto at spare, for det er jo måske nok så interessant? Man skal ikke

tro, at det her ikke ender med, at mange børn så kommer i institutioner.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:52

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, jeg fornemmer ligesom, at fru Pia Christmas-Møller gerne vil have, at jeg skal sige, at det her slet ikke kan svare sig, altså at det i virkeligheden kommer til at være en omkostning. Det er også derfor, at jeg siger – det sagde jeg allerede på et tidligt tidspunkt – at jeg tror, at det her nok er noget af det, vi vil følge meget nøje, ligesom vi selvfølgelig følger alt det her, sådan som vi altid gør det i forhold til de lovforslag, der er, og i forhold til de forlig og aftaler, der er.

Men jeg må altså fastholde, at det er den samme ordning. Det er meget ulykkeligt med et handicappet barn, men det er også ulykkeligt for den enkelte at skulle have en tabt arbejdsfortjeneste for at pleje nærtstående familiemedlemmer. Det er den samme ordning, vi går ind på – der er ingen ændring – og det er stadig væk 231.000 kr. årligt.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til fru Pia Kjærsgaard. Vi gør klar til den næste, som er hr. Villy Søvnald som ordfører for SF.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Villy Søvnald (SF):

Det danske samfund er et stærkt samfund, og det er det blevet, fordi vi har forstået at løfte i flok. Vi har skabt et velfærdssamfund, hvor de bredeste skuldre har båret det tungeste læs, mens vi i fællesskab har holdt en varm og kærlig hånd under dem, der har haft brug for det. Netop på grund af den udbredte solidaritet og den begrænsede ulighed er vi blevet et rigt land, og mange mennesker i resten af verden beundrer den samfundsmodel, vi har.

Der findes folk i Venstre og måske også andre steder, der mener, at ulighed er godt, fordi det skaber dynamik. Jo mere ulighed, jo mere dynamik, men det er noget vrøvl. Danmark har jo netop haft fremgang, fordi man langt hen ad vejen er lykkedes med at skabe den sociale tryghed, der gør, at mange mennesker får chancen for at udvikle sig og dermed muligheden for at skabe værdi til gavn for os alle sammen.

Netop denne sociale kontrakt er en bærende værdi i det danske samfund. Det skal vi huske på, det skal vi passe, og det skal vi pleje. Det er særligt vigtigt i en krisetid som nu. Vi skal nok få Danmark sikkert gennem krisen, men vi skal gøre det sammen og ikke tørre regningen af på nogle få grupper, som intet ansvar har for krisen. Sådan ser vi i SF på det.

Danmark er i krise. Der er en regning, der skal samles op. Spørgsmålet er, hvem der skal betale regningen for regeringens fejlslagte økonomiske politik. SF har ikke bragt Danmark i den her situation. Vi har ikke stemt for ufinansierede skattelettelser, selv om det var populært. Vi har ikke støttet skattestoppet, selv om det var populært. Det var regeringens politik.

Men ærlig talt, så nytter det ikke at kigge bagud og blive ved med at slå om fortiden. Vi må alle sammen trække i arbejdstøjet, og som et ansvarligt parti bidrager vi selvfølgelig til den nødvendige oprydning. Der er en regning, der skal samles op, men vi insisterer på, at de, der drak tættest under festen, også betaler deres del.

Vi står nu ved en korsvej, hvor der er malet to tydelige alternativer op. Danskerne kan vælge regeringen og Dansk Folkepartis vej med store skattelettelser til bankdirektører og advokater og med fy-

ringer og nedskæringer i kommunerne, og hvor man vælger enkelte grupper ud, nemlig de arbejdsløse og børnefamilierne, og lader dem betale uforholdsmæssig meget. Eller danskerne kan vælge en fair løsning, hvor vi sammen arbejder os ud af krisen, hvor vi skaber ny vækst og nye arbejdspladser, hvor vi sikrer bedre uddannelse, og hvor vi lader de mest velstillede, som har fået de største skattelettelser, bidrage mere gennem en fair skattereform.

Det er den vej, vi anbefaler i SF. Vi synes, vi skal arbejde mere, og at nogle skal betale mere i skat. Det bliver ikke smertefrit, for der findes ikke længere smertefrie veje ud af krisen, men det er en fair løsning, som respekterer de danske værdier om at løfte i flok og lade de stærkeste bære mest, og som sikrer, at vi kan undgå de massive besparelser på børne- og ældreområdet, som mange kommuner tvinges til at gennemføre.

Hvis danskerne giver S og SF muligheden for at overtage regeringsansvaret, vil vi sætte gang i Danmark. Beskæftigelsen er faldet med ca. 150.000, siden den toppede i tredje kvartal 2008. Vi håber, at bunden er nået, men dansk økonomi og beskæftigelse vil være mærket meget lang tid fremover. I den situation med et spirende opsving er der brug for en fast hånd under beskæftigelsen, men med en alt for brutal opbremsning risikerer regeringen at kvæle et spirende opsving i fødslen.

Derfor foreslår vi som et led i »En Fair Løsning«, at vi kickstarter beskæftigelsen og skaber nye job her og nu. Det gør vi ved at fremrykke offentlige investeringer til gavn for den private beskæftigelse. Lad os sætte gang i fornuftige energirenoveringer og reparationer af vores nedslidte skoler nu, hvor arbejdsløsheden i byggeriet er høj. Opgaverne skal jo løses, og det bliver ikke billigere af at vente.

Men vi er også helt med på, at udfordringen i fremtiden bliver mangelen på hænder. Derfor har vi foreslået, at danskerne arbejder 1 time mere om ugen eller 12 minutter mere om dagen. Ifølge Arbejdsmarkedskommissionen vil det øge holdbarheden med 15 mia. kr. Den konkrete model udformes af dem, det vedrører, nemlig arbejdsmarkedets parter, og her har vi fået et flot håndslag fra lønmodtagerne om, at det vil de gerne være med til. Til gengæld kan de regne med, at vi leverer nye job, sikrer velfærd, forbedrer mulighederne for uddannelse og afviser forringelser af efterløn og dagpenge.

Kl. 14:58

Regeringen har jo fra dag et fejlvurderet krisen og har ikke haft en fast hånd på rattet. Med nedskæringspakken risikerer regeringen at kvæle et spirende opsving i fødslen. Hvis man strammer nu, virker det for kortsigtet. Sådan lød det for nylig fra en af de højest placerede danske økonomer i udlandet, nemlig cheføkonom i den amerikanske storbank Goldman Sachs Erik Nielsen, og beregninger fra AE viser, at regeringens plan vil bringe 27.000 private job i fare i 2013. Også på det her område fører regeringen og Dansk Folkeparti en politik, der skader danske lønmodtagere.

Regeringen og Dansk Folkeparti har forsøgt at tegne et glansbillede af velfærd og kommunernes økonomi. Nogle gange lyder det nærmest, som om de kommunale besparelser er taget af bordet. Virkeligheden derude er desværre en anden. Regeringens sparevej får alvorlige konsekvenser for velfærd, for børnene, for de svageste og for de ældre. Jeg har tidligere opfordret statsministeren til at komme med ud i virkeligheden. Det har han desværre ikke ønsket, men så må vi prøve at få lidt af virkeligheden herind.

Regeringen hævder, at nulvækst ikke betyder besparelser. Det er forkert. I en situation med flere ældre og stigende udgifter til medicin og nye behandlingsformer betyder nulvækst i virkelighedens verden besparelser, fyringer og nedskæringer. Det ville klæde en statsminister, der har gjort uærlighed til sin hovedmodstander, at sige sandheden om det her.

Situationen er alvorlig derude, skulle jeg hilse og sige. I Silkeborg Kommune har lokalpolitikere netop været tvunget til at vedtage en voldsom sparekur til 250 mio. kr. Det betyder serviceforringel-

ser over hele linjen: på børne-, unge- og ældreområdet. Sparerunden i Silkeborg er så omfattende, at hvis den blev omsat til tal for København og Århus, ville der være tale om gigantiske fyringer.

Jeg er blevet klandret for at bruge ordet massakre om de kommunale sparerunder, men jeg tror, at selv borgerlige vælgere vil medgive, at det her er meget, meget dramatisk. En lang række kommuner er enten i gang med eller overvejer aktuelt at genåbne deres budget for 2010, og det er vel at mærke inden nulvæksten.

Lad mig derfor sige det meget klart: Nulvækst betyder nedskæringer, regeringen og Dansk Folkepartis nedskæringer vil ramme vuggestuer og børnehaver, så børnefamilierne bliver ramt dobbelt, nemlig først med beskæring af børnechecken og derefter med ringere pasning til børnene. Det vil ramme handicapområdet, og det vil ramme de ældre, der får skåret ned på hjemmehjælp og rengøringshjælp. Det er en villet politik, for der findes andre veje til at sikre orden i økonomien.

Med »En Fair Løsning« har Socialdemokraterne og SF i fællesskab vist, hvordan vi kan arbejde os ud af krisen, få orden i økonomien, skabe nye arbejdspladser og sikre en ordentlig kommunal velfærd. Med det styrkede samarbejde i oppositionen og fremlæggelse af »En Fair Løsning« tegner der sig nu to tydelige alternativer i dansk politik:

På den ene side står en træt og nedslidt regering, som ikke har flere ideer, og som ændrer politik fra dag til dag. På den anden side står et centrum-venstre, som hele tiden fremlægger solide løsninger på de problemer, som almindelige danskere slås med.

På den ene side står en regering, som løber fra sine ord, bryder sine løfter og forringer vilkårene for børnefamilierne og de ledige. På den anden side står et centrum-venstre, som danskerne kan regne med, og som ikke vil tørre regningen af på børnefamilierne eller lønmodtageren, der har fået en fyreseddel.

På den ene side har vi en regering, der sparer på voksenuddannelsen, sætter ydelserne ned for de unge i skolepraktik og på produktionsskolerne, og som svigter forskningen. På den anden side har vi et centrum-venstre, der satser på uddannelse, og som ved, at uddannelse er Danmarks råstof og er det, vi skal leve af i fremtiden.

På den ene side har vi en regering, der har tabt interessen for klimaet og er ved at vende tilbage til fortidens fodslæbende holdning under pres fra klimaskeptikerne i Venstre og Dansk Folkeparti. På den anden side har vi et centrum-venstre, som tager udfordringen alvorligt, og som vil bruge klimapolitikken som en løftestang til at satse stærkt på investeringer og grønne job.

På den ene side står vi med en regering, der for få måneder siden uddelte store skattelettelser til de allerrigeste, og som nu vil skære hårdt ned på børnenes daginstitutioner og de ældres hjemmehjælp. På den anden side har vi »En Fair Løsning«, hvor vi skaber nye arbejdspladser og ny vækst, hvor vi sikrer, at der kommer orden i økonomien igen, men hvor regningen betales på en retfærdig måde.

Kort sagt står valget mellem en borgerlig vej, hvor børnefamilierne, de ledige og velfærden kommer til at betale regningen for de riges fest, eller en »En Fair Løsning«, hvor vi alle sammen løfter i flok ved at arbejde mere, og hvor millionærerne og bankerne også skal bidrage.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ja, hr. Villy Søvndal er jo en attraktiv mand, så der er mange korte bemærkninger til ham. Så mange, at jeg næppe tror, at vi kan nå dem alle sammen. Jeg vil lige læse navnene på de medlemmer op, som jeg har skrevet dem ned. Hvis der er nogen, der vil have ændret i rækkefølgen, så man er sikker på at komme på, må man aftale det indbyrdes og komme op og fortælle det til sekretæren her ved siden af.

Den liste, jeg har, er: Hr. Peter Christensen, fru Pia Kjærsgaard, fru Henriette Kjær, hr. Anders Samuelsen, hr. Kristian Jensen, hr.

Mike Legarth, hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Simon Emil Ammitzbøll, fru Sophie Løhde, hr. Mikkel Dencker, hr. Jakob Axel Nielsen, hr. Torsten Schack Pedersen, fru Pia Adelsteen, hr. Karsten Lauritzen, hr. Hans Kristian Skibby, hr. Erling Bonnesen og fru Tina Petersen. Det er de navne, jeg har. Er der nogen, der ikke er kommet på, må de sige til, og i givet fald må man så lige få omdisponeret. Ja, der er et par stykker, kom lige op og fortæl det heroppe.

Vi starter med hr. Peter Christensen.

Kl. 15:05

Peter Christensen (V):

Det var jo sandelig en tale, hvor der blev lovet milde gaver til alle. Det er helt, som vi kender SF, når de skal brillere og bilde danskerne ind, at pengene vokser på træerne. Det er jeg nu helt tryk ved at danskerne ikke tror på.

Men i debatten om det, at Danmark har et for stort underskud, har jeg noteret mig, at SF flere gange har sat spørgsmålstejn ved, om vi overhovedet vil blive pålagt at skulle nedbringe vores underskud. Det skal vi sådan set ikke bruge meget tid på, for det får vi jo at se allerede her i sommer. Men mit spørgsmål er: Hvis vi får et pålæg om at nedbringe vores underskud med 24 mia. kr. over de næste 3 år, som er hele forudsætningen for den genopretningsplan, vi har gennemført, synes SF så, at vi skal leve op til den henstilling? Det er sådan set meget enkelt: Skal vi følge spillereglerne, eller skal vi ikke?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Villy Søvndal (SF):

Der var nu en enkelt misforståelse i hr. Peter Christensens præmis, som jeg tror at vi er nødt til at få rettet på forhånd. Det her var ikke en tale om milde gaver, det var en tale om at løfte – løfte i flok – i stedet for at sende regningen videre til nogle få grupper.

Så vil jeg sige om debatten om at overholde konvergenskravene: Selvfølgelig skal vi det. Det har vi jo hele tiden sagt og aldrig rejst tvivl om. Vi har syntes, at regeringen spillede et underligt spil i forhold til økonomikommisæreren. Når han kom med et svar gengivet i Financial Times, hvor han sagde, at vi for at skabe gang i den europæiske økonomi er nødt til at sikre, at de økonomier, som står stærkest, ikke er med til at lukke den europæiske økonomi fuldstændig, mens der selvfølgelig er store krav til de sydeuropæiske lande, så giver det sig selv. Så er det et svar, der ikke passer finansministeren, og så ringer finansministeren og siger, at det måske er et svar, der ikke er så godt, og kunne vi ikke få et andet svar. Altså, den type af forsøg på at påvirke EU gør jo også, at Venstre er med til at skabe en meget fjendsk stemning i forhold til det europæiske samarbejde ved at skubbe EU foran en upopulær beslutning. Undskyld mig, det burde man selv sådan have bryst til at stå op imod.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:07

Peter Christensen (V):

Vi kommer godt nok vidt omkring. Men der var dog et klart svar om, at hr. Villy Søvndal faktisk synes, at den danske regering skal leve op til den henstilling, hvis man får den. Men vil SF så også selv komme med et bud på, hvordan man kunne leve op til den henstilling, hvis vi får den? Det står jo meget klart i »En Fair Løsning«, at den ikke giver noget svar på den korte bane. Det er sådan set rimeligt nok, det vil jeg ikke kritisere, al den stund at man helt ærligt

skriver det. Men hvis vi får henstillingen: Kommer der så et nyt udspil?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:07

Villy Søvndal (SF):

Vi har jo lavet det arbejde, der skulle laves i »En Fair Løsning«. Den samme økonom, som jeg citerede før, fra Goldman Sachs, peger i øvrigt på i samme artikel i Berlingske Tidende, at han klart foretrækker S og SF's plan, fordi den har vækstperspektivet i sig i modsætning til regeringens plan. Det er ganske interessant, at vel nok en af de mest fremtrædende bankøkonomer, vi overhovedet har, synes, at S og SF leverer det bedste svar. Hvorfor det? Fordi den store udfordring i dansk økonomi er den langsigtede udfordring med at sikre holdbarheden i dansk økonomi. Det er jo den, vi sikrer i »En Fair Løsning«, og derfor har vi ikke behov for at fremlægge en ny plan. Vi gør det både på det lange sigt, men vi tager også fat på det korte sigt.

Det er jo derfor, vi opkræver flere skatter fra de velhavende og fra bankerne og fra de multinationale selskaber. Det er derfor, at vi beskatter det usunde. Det er derfor, at vi også går ind og effektiviserer. Jeg hørte, at fru Pia Kjærsgaard, da hun var ordfører før, slet ikke kunne forstå, at man kunne effektivisere forbrug af konsulenter. Det er jo sådan set lidt underligt, al den stund at det er en del af regeringen og Dansk Folkepartis aftale, at det skal man gøre, og så synes de ikke, at det kan lade sig gøre. Men lad det nu ligge.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 15:09

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt bede hr. Villy Søvndal om en kommentar til Socialdemokratiet og Socialistisk Folkepartis plan, som blev sendt til vurdering i Finansministeriet, som jo sagde, at der ville være et gigantisk hul. Der ville være et tocifret milliardbeløb i underskud, som selvfølgelig ville betyde – det kan enhver regne ud – at renten ville stige, at boligejerne ville blive usikre, at erhvervslivet ville blive usikkert, og som jo langtfra ville betyde den fremgang for os i Danmark i forhold til økonomi, i forhold til arbejdspladser, i forhold til nedgang i ledigheden, der skal skabes. Der vil jeg godt høre en kommentar: Er det noget, som Socialistisk Folkeparti tager alvorligt?

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes altid, man skal lytte, når Finansministeriets folk siger noget. Jeg synes ikke, man skal gå så langt som den tidligere Venstreformand, hr. Anders Fogh Rasmussen, gik. Han holdt en meget stor, berømt grundlovstale i 2001 – jeg er sikker på, at nogle af de tilstedeværende er i stand til at huske den – hvor han advarede mod at tro på tal fra Finansministeriet. Han talte om, at det er blevet så sammenvævet mellem parti og stat, at man slet ikke kan skille dem ad længere, og derfor sagde han på Venstres vegne på det tidspunkt: Vi tror slet ikke længere på de meldinger, der kommer fra Finansministeriet.

Gøre

Det er jeg sikker på at fru Pia Kjærsgaard også kan huske, for det var jo lige før magtovertagelsen. Jeg vil advare imod at sige noget så slemt om embedsmænd i et ministerium. Det ville SF aldrig gøre. Vi vil modsat sige, at de laver underlige ting i Finansministeriets udregning, nemlig slet ikke at tillægge det nogen vægt, at man uddanner flere. Det har vi sat til en værdi af 5 mia. kr., og det vurderer Finansministeriet slet ikke har nogen betydning. Undskyld mig, det her samfund har sagt i årevis, at vi skal uddanne vores unge. Så er det et ministerium, der – tror jeg – for at komme en betrængt regering til hjælp, går ud og siger, at det slet ikke nytter noget at uddanne unge, det er næsten for enfoldigt.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 15:11

Pia Kjærsgaard (DF):

Det vil sige, at den udtalelse, som hr. Morten Bødskov fra Socialdemokratiet kom med, var helt hen i vejret, altså at det var politisk bestillingsarbejde. Det synes jeg var en meget grov udtalelse, og det må jo så betyde, hvis hr. Villy Søvndal er uenig i den udtalelse, at de embedsmænd, som det så er min opfattelse, arbejder helt neutralt og seriøst og ordentligt i Finansministeriet, i tilfælde af, hvad jeg ikke håber på eller arbejder for, at hr. Ole Sohn skulle sidde som finansminister, kan blive eller bliver fyret. For hvis det, de siger, er politisk bestemt, kan det jo ikke rigtig du.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Villy Søvndal (SF):

Det er rigtigt. Jeg synes selv, at den tidligere statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, var alt for vidtgående, når han sagde, at man ikke kunne regne med dem, og at Venstre fra nu af ikke længere regnede med de beregninger, der blev lavet. Det synes jeg var en meget ekstrem holdning. Jeg ved ikke, hvordan fru Pia Kjærsgaard havde det med den udtalelse. Der synes jeg at hr. Morten Bødskovs er langt mildere, nemlig at han sådan set ville blive lidt overrasket, hvis man kom i en situation, hvor regeringens egne embedsmænd – undskyld mig – gik ud og angreb regeringen og dens ministre. Det tror jeg simpelt hen ikke kan lade sig gøre. Der har embedsmænd jo så meget pli i Danmark, at de ved, at selv om det, de bliver bedt om, ser lidt umuligt ud, skal de forsøge at få det til at ligne hinanden. Det er sådan set en del af embedsværkets opgave, når vi ikke skifter embedsmænd ved valg.

Men jeg synes bestemt, at hvis man ikke er enig med embedsmænd, skal man angribe dem konkret. Vi har konkret undret os over, at man slet ikke tilskriver det nogen værdi, at unge uddanner sig. Det tror jeg ikke er velovervejet i Finansministeriet.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Henriette Kjær.

Kl. 15:12

Henriette Kjær (KF):

Jeg kan egentlig godt lide hr. Villy Søvndal, så derfor vil jeg godt hjælpe ham lidt i dag, for jeg kan da høre, at hr. Villy Søvndal er kommet helt galt af sted med hensyn til, hvordan det står til i den offentlige sektor. Derfor må jeg fortælle hr. Villy Søvndal, at den offentlige sektor aldrig har været større, end den er nu, og jeg bliver nødt til at bibringe hr. Villy Søvndal nogle fakta.

I 2010 har sundhedsvæsenet 21 mia. kr. mere til rådighed, end de havde, da vi overtog regeringsmagten i 2001. Der er kommet 3.100 flere fuldtidsbeskæftigede læger, og 3.800 flere fuldtidsbeskæftigede sygeplejersker, og der bliver udført flere operationer. På folkeskoleområdet er der blevet afsat 3,5 mia. kr. mere i 2010, end når vi sammenligner med 2001, og sådan kan jeg blive ved område efter område. Den offentlige sektor beskæftiger nu 837.000 mennesker, og det er det største antal, der nogen sinde har været ansat i den offentlige sektor. Hvordan kan det dog blive til en social massegrav?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Villy Søvndal (SF):

Først tak for omsorgen. Det synes jeg altid er vigtigt i det politiske liv.

Jeg synes måske, at man kan være optaget af to ting, når man skal forstå, hvad der sker i den offentlige sektor. Man kan være meget optaget af offentlige budgetter, hvor regeringen jo har indført rigtig meget bureaukrati, som man bruger meget tid på derude, med at sænke en stor, bureaukratisk dyne ned over hele den offentlige sektor. Det tror jeg også at selv regeringen erkender er blevet for omfattende.

Men jeg vil godt give fru Henriette Kjær et tilbud, som jeg tidligere har givet statsministeren. Statsministeren vil jo ikke med rundt og kigge, for jeg tror, at han synes, at virkeligheden gør det svært at holde de samme taler om, hvor godt det går, når vi kommer derud. Men jeg vil godt spørge fru Henriette Kjær: Skal vi ikke tage en tur? Skal vi tage sådan en sparerunde i kommunerne og se, hvad det er, der sker i Nyborg, i Viborg, i Vejle, i Kolding osv.? Når nu folks indtryk i det virkelige liv er, at der bliver skåret på ældreområdet, folkeskoleområdet, på børneområdet, tror jeg, at fru Henriette Kjær, som jeg også holder meget af, kommer til at stå lidt alene og underlig, når hun påstår, at alt det, som folk oplever i deres dagligdag, slet ikke er sådan.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Henriette Kjær.

Kl. 15:15

Henriette Kjær (KF):

For mig at se taler fakta nu engang højere end fornemmelser og indtryk, og hvad man sådan føler, og fakta er, at antallet af ansatte i den offentlige sektor, der tager vare på vores ældre, syge, børn osv., er steget. Der bliver givet flere penge til de her områder, og derfor er det uvderhæftigt, når hr. Villy Søvndal påstår, at den offentlige sektor fungerer dårligt, at der bliver skåret ned. Det er ganske enkelt ikke rigtigt, og derfor bliver jeg nødt til at spørge hr. Villy Søvndal: Når den offentlige sektor nu er blevet større og større, hvornår er hr. Villy Søvndal så tilfreds? Når den offentlige sektor udgør 100 pct. af bruttonationalproduktet eller 110 pct.? Skal vi ud og låne, så den kan blive endnu større end det, bruttonationalproduktet er? Det er altså, som om hr. Villy Søvndal ikke kan stille sig tilfreds.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:16

Villy Søvndal (SF):

Jeg har bestemt ikke et mål om det. Jeg synes netop, at i den her diskussion kan man ikke måle på størrelsen. Det er jo ikke et mål i sig

selv at gøre den offentlige sektor så stor som muligt. Det er et mål at sikre en offentlig sektor, der løser de opgaver, vi vil have løst for syge og gamle og skolebørn. Den offentlige sektor bliver f.eks. større, hvis der anbringes flere børn, men det får vi jo ikke et bedre samfund af, det er jo et svaghestegn. Det kan man bestemt ikke måle det på. Men jeg hørte engang en klog mand sige, at hvis man er ude at gå med et kort – det er i forhold til fru Henriette Kjær's finanstabeller – og der er uoverensstemmelse mellem kortet og terrænet, og det var en, der havde gået mange ture i terrænet, ville han anbefale, at man fulgte terrænet. Det tror jeg er et klogt råd, og derfor er min anbefaling stadig væk: Skal vi ikke tage derud? Vi har lidt tid, når vi slutter her i Folketinget. Lad os tage til Silkeborg, til Vejle, til Kolding og spørge dem: Er det rigtigt, at der bliver skåret ned her, eller er der rigtig, som fru Henriette Kjær siger, at her bliver der ikke skåret? Lad os prøve det af i virkeligheden.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelson.

Kl. 15:17

Anders Samuelson (LA):

Jeg vil sige til hr. Villy Søvndal om alle hans invitationer til, at folk skal rundt i landet: Nu begynder jeg at forstå, hvorfor det er, at de der invitationer skal sendes rundt, for hver gang vi har hørt om alle de der ting, som hr. Villy Søvndal har været ude at se, så viser det sig jo gang på gang, at han ikke har været derude! Han har jo brug for nogle vidner og nogle til at hjælpe sig helt hen, så han kan komme til at se de ting, som han ikke har set, og som han påstår at andre har godt af at se.

Hr. Villy Søvndal og Socialdemokraterne har en plan om, at vi alle sammen skal arbejde 12 minutter ekstra, for så klarer vi de helt store udfordringer, som den danske befolkning står over for. Det problem, som jeg forstår der skal løses, er, at vi stadig væk skal have råd til efterlønnen. Hvor er det socialt ansvarlige, hvor er det fornuftige, hvor er det afbalancerede i, at vi – for stadig væk at have råd til, at raske og rørige 60-årige skal kunne gå på pension betalt af naboen – skal tvinge børnefamilier, som er nogle af de mest pressede i det her land, til at arbejde 1 time ekstra hver uge? Hvordan kan man som SF'er forklare det til de pressede børnefamilier?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:18

Villy Søvndal (SF):

Det kan jeg såmænd godt forklare, hvis vi taler om mennesker, som har haft et hårdt arbejdsomt liv. De er startet tidligt på arbejdsmarkedet og har arbejdet som bygningshåndværkere, som murere. De er slidt ned på et tidspunkt, når de runder de 60. De har så en mulighed for at trække sig tilbage.

Så er der andre, der på alle måder har haft et liv, der bare har privilegeret dem i alle ender og kanter. Sådan nogle som direktørerne i Saxo Bank, eller hvem det måtte være, har jo tjent rigtig mange penge. De kan jo selvfølgelig være fuldstændig ligeglade med, om der er en efterlønsordning, for de kan trække sig tilbage, lige præcis når de har lyst til at rejse kloden rundt og spille golf, for de har i øvrigt penge nok til det uden nogen som helst ordninger af nogen art.

Så man kan sige, at efterlønsordningen ikke er for dem med det nænsomme liv, men for dem, der har haft det hårde liv. Det er deres mulighed for at trække sig tilbage, når de ikke kan længere, som jeg sagtens kan forsvare.

- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelsen.
- Anders Samuelsen** (LA):
Se, nu er virkeligheden jo den – ifølge vismændene og andre – at 85 pct. af dem, der trækker sig tilbage på efterløn, ikke har noget helbredsmæssigt problem. Hvorfor er det, at vi skal betale til den efterlønsordning? Vi kan jo bare udvide førtidspensionsordningen, for selvfølgelig skal folk, der er nedslidte som 60-årige, have en mulighed for at gå. Det er vi da fuldstændig enige om. Men hvorfor er det, at pressede børnefamilier skal tvinges til at arbejde en time ekstra om ugen, for at raske og rørige 60-årige skal kunne trække sig tilbage på efterløn?
Jeg vil godt komme med en invitation til hr. Villy Søvndal. Jeg synes, at vi skal prøve at tage en turné rundt på landets uddannelsesinstitutioner, bl.a. for at møde unge SF'ere, som måske er meget begejstret for meget af SF's politik. Men hvis der er ét sted, de krummer tæer, så er det, når de gang på gang skal høre SF's formand pålægge dem ekstra byrder, for at raske og rørige 60-årige skal kunne gå på pension. Det fatter de ikke, og det synes jeg vi skal tage ud at snakke med dem om, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal.
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Villy Søvndal** (SF):
Undskyld mig. Jeg tror måske, at hr. Anders Samuelsen på et tidspunkt skal beslutte sig. Først blev jeg bebrejdet, at jeg gerne ville rundt at se noget. Nu inviterer han mig så for at lokke mig i fælden. Nej, jeg tror måske, at hr. Anders Samuelsen lige skulle beslutte sig for, hvilken af de to linjer han vil forfølge.
Men når det bliver nævnt, at førtidspensionsordningen er et rigtig godt alternativ, ved jeg jo, at hr. Anders Samuelsen kender førtidspensionsområdet. Vi var jo med til at forhandle det sammen i tidernes morgen, da vi lavede førtidspensionsreformen. Derfor er jeg helt sikker på, at hr. Anders Samuelsen ligesom jeg har fået en række henvendelser fra mennesker, der gerne ville på førtidspension, og som syntes, at de mange prøvelser, de skulle igennem, inden de fik en førtidspension, var en ufattelig forlængelse af lidelse og smerte. Er det ikke rigtigt?
Skal vi nu bede alle dem, som har en sikkerhed for, at de kan træde tilbage, om at blive målt og vejat af et system, som de risikerer vil si dem fra? Jeg vil advare meget imod det, for jeg tror, det vil betyde, at rigtig mange af dem, som har haft det hårde, slidsomme liv, som er slidt ned, og som ikke synes, at de kan mere, vil blive vurderet til, at de nok kan en lille smule endnu.
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.
- Kristian Jensen** (V):
Det var sådan en rigtig Villy Søvndal-tale, vi hørte her. Hvidt bliver sort, op bliver ned, vækst bliver nedskæring, og 24 milliarder bliver til 4 milliarder, eller også var det omvendt.
Sagen er jo, at vi hører den samme tale fra hr. Villy Søvndal den her gang, som vi hørte ved åbningsdebatten og ved sidste afslutningsdebat, nemlig at der har været nedskæringer i kommunerne. Vil hr. Villy Søvndal bekræfte, at de nedskæringer, som hr. Villy Søvndal talte om sidste år på Folketingets talerstol, endte med et overforbrug på ca. 5 mia. kr. i kommunerne?
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Villy Søvndal** (SF):
Men præmissen er jo ikke rigtig. Det her var ikke samme tale som sidste år. Det er der to grunde til. Det ene er, at sidste år havde regeringen ikke fremlagt sin spareplan. Der havde den tværtimod lovet vælgerne, at den aldrig nogen sinde ville pille ved dagpengereetten. Der havde den lovet, at man både kunne få skattelettelser og velfærd på en gang. Det er den ene grund til, at det ikke var den samme tale. Den anden grund til, at det ikke var den samme tale, var, at jeg gjorde rigtig meget ud af Socialdemokraterne og SF's fælles udspil »En Fair Løsning«, som jo ikke eksisterede for et år siden. Så det er simpelt hen en urigtig præmis. Det her var en tale, som er skrevet lige præcis til den situation, Danmark står i nu, og ikke en gentagelse af en tidligere tale.
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Jensen.
- Kristian Jensen** (V):
Jeg synes egentlig godt, at hr. Villy Søvndal kunne trænge til en sommerferie. Jeg synes, at hr. Villy Søvndal skulle tage at komme i hopla igen, få lidt mere smil på læben og så tage at svare på spørgsmålene. For jeg spurgte jo ikke, om der blev holdt den samme tale. Jeg konstaterede bare, at talen mindede uhyggelig meget om sidste års tale med hensyn til påstanden om, at der var skåret ned. For sidste år påstod hr. Villy Søvndal, at der var skåret ned i alle kommunerne, at der var masser af sparerunder.
Jeg bad sådan set bare hr. Villy Søvndal om at bekræfte, at faktum er, at når nu regnestykket er gjort op, har der været et overforbrug på ca. 5 mia. kr., altså at den virkelighed, som hr. Villy Søvndal står og påstår hr. Villy Søvndal er så bekendt med, igen ikke holder stik. Kan hr. Villy Søvndal den her gang svare på spørgsmålet: Har der været konstateret et overforbrug i kommunerne sidste år på ca. 5 mia. kr.?
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Villy Søvndal** (SF):
Men jeg forstår stadig væk ikke, at hr. Kristian Jensen fortsætter med at bruge den samme præmis. Den mindede ikke om sidste års tale. Der var intet i den her tale, som var forbundet med det, jeg sagde sidste år. Må jeg godt sige, at det, der bekymrer os ved den nuværende situation i kommunerne, er det billede, der tegnes af, at man nu skal ud at skære massivt i kommunerne, hvilket man er i gang med. Jeg forstår, at det overhovedet ikke bekymrer Venstre, at man er i gang med de massive besparelser.
Så er det rigtigt, at der er en diskussion mellem KL og regeringen, har jeg forstået, om, hvorfor overskridelserne er af det omfang, de er. Det vil jeg gætte på at man når frem til en forklaring på. Jeg har forstået, at en af grundene er, at man har undervurderet udviklingen på nogle af de dyre sociale områder, handicapområdet osv., og at omfanget af specialundervisning er steget mere, end man havde regnet med. Man må analysere, hvorfor tallene er blevet, som de er,

og det regner jeg med at vi kommer tilbage til, når vi skal forholde os til en aftale, hvis der bliver en aftale mellem KL og regeringen.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 15:24

Mike Legarth (KF):

Jeg vil spørge hr. Villy Søvnald om erhvervslivets interesser, om et simpelt regnestykke, nemlig om hr. Villy Søvnald er enig i, at hvis et flertal her på Christiansborg skulle beslutte sig for at hæve virksomhedsskatterne, ville man forringe virksomhedernes konkurrenceevne og dermed indtjening.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:25

Villy Søvnald (SF):

Ikke nødvendigvis. Det afhænger af, hvordan man tilrettelægger det. For man skal jo huske, at dem, der hovedsagelig betaler erhvervsskatter, er finansielle institutter, banker, og dem, der borer ude i Nordsøen, mens det i meget lille omfang rammer de almindelige produktive erhverv, om man så må sige.

Men når det er sagt, er det vigtigt at sige, at vi selvfølgelig har lyttet til den debat, der har været. Vores oprindelige udspil indeholdt, at vi ville opnå det samme provenu i form af erhvervsbeskatning. Vi har nu sagt, senest i forbindelse med fremlægningsen af »En Fair Løsning«, at hvis erhvervslivet foretrækker en løsning, hvor vi i stedet for kigger erhvervstilskuddene igennem, så gør vi gerne det. Så vi lytter, i det omfang erhvervslivets ledere får lov til at tale med SF uden at få skældud af skatteministeren eller andre fremtrædende Venstrefolk. Vi diskuterer såmænd gerne i et land, hvor der er tradition for det frie ord, og gerne med alle.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 15:26

Mike Legarth (KF):

Det var et lidt vævende svar, synes jeg, i forhold til det, jeg gerne ville have hørt. Men jeg må gå ud fra, at hr. Villy Søvnald er enig i, at hvis man hæver skatterne, bliver priserne også automatisk højere. Det er i hvert fald en økonomisk sandhed. Derfor vil jeg gerne høre: Hvorfor vil hr. Villy Søvnald og S og SF hæve erhvervsskatterne med det, der svarer til 3 pct., når vi ved, at konsekvensen er, at virksomheder flytter ud, og at virksomheder vil afskedige medarbejdere?

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Villy Søvnald (SF):

Jeg er ikke sikker på, at hr. Mike Legarth hørte mit første svar, hvor jeg sagde, at S og SF i stedet for at hæve erhvervsskatterne jo har tilbudt at kigge på erhvervstilskuddene. Men jeg mener nu alligevel, at hr. Mike Legarth er for hurtig, når han kortslutter, at hvis man lægger byrder på erhvervet, betyder det automatisk højere priser. Der er jo en anden mulighed, nemlig at man rører ved overskuddene. Altså, bankerne har solide, formidable overskud i øjeblikket. Det er jo ikke nogen naturlov efter det, de har præsteret på det seneste, at de skal have så kæmpestore overskud til at dele rundt blandt aktio-

nærerne. Så man kan også klemme overskuddet, og hvis det lykkes, får vi jo alle sammen gavn af det.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Hr. Villy Søvnald brugte i formiddag udtrykket, at vi nu står over for de værste nedskæringer, vi nogen sinde har set, og han sagde i sin tale nu her, at vi nu får de mest dramatiske nedskæringer. Jeg syntes, det var noget, vi havde hørt før, så jeg prøvede lige at slå op, og ganske rigtigt: Den 12. juni 2002 forudså hr. Villy Søvnald på Ritzau massive sociale nedskæringer, fordi regeringen krævede, at de offentlige udgifter højst måtte vokse med 0,7 pct. i 2003. I et indlæg i Jyllands-Posten den 8. juli 2002 skriver hr. Villy Søvnald, at regeringen med sit kvælergreb om kommuner og amter er i gang med at gennemtvunge de største sociale nedskæringer og forringelser i de år, han har beskæftiget sig med socialpolitik. I Vejle Amts Folkeblad siger hr. Villy Søvnald den 3. maj 2005: Kommunalreformen vil resultere i kæmpemæssige nedskæringer over for de svageste grupper. Og den 27. maj 2006 siger hr. Villy Søvnald på Ritzau, at der er lagt op til det største blodbad på den kommunale service i mange år med nye besparelser på ældreområdet.

Alt imens er der så brugt over 65 mia. kr. mere i den offentlige sektor, så jeg spørger bare hr. Villy Søvnald: Hvor havde vi de største sociale nedskæringer i de år, hvorom hr. Villy Søvnald har brugt udtrykket?

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:28

Villy Søvnald (SF):

Jamen på samme måde, som hr. Kristian Thulesen Dahls hukommelse siger ham, at han har hørt det, jeg siger, før, har jeg præcis den samme fornemmelse, for det her sagde hr. Kristian Thulesen Dahl også sidste år. Så det har jeg også hørt en gang før. Men pointen er jo, at jeg havde ret, nemlig at den der underfrankerede kommunalreform betød, at nogle af de mest udsatte grupper, vi har, har betalt en fantastisk høj pris. Tilbuddet til de handicappede og til nogle af de mest misbrugende, vi har i det her samfund, bliver forringet. Jeg påstod, at hjemmehjælpen var blevet dårligere, men det kan man slå op i en statistik og se efter er rigtigt, nemlig at den tildelte hjemmehjælp pr. ældre er faldet i den periode, hvor fru Pia Kjærsgaard og hr. Kristian Thulesen Dahl har kørt med klatten. Og så kan man kigge på folkeskoleområdet og konstatere, at flere folkeskoler går ned på minimumstimetallet, og det er alt andet lige et udtryk for, at servicen bliver dårligere, ja.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:29

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fordi jeg også forsøgte at stille spørgsmålet sidste år og heller ikke syntes, jeg fik et krystalklart svar, gør det jo hverken spørgsmålet ringere eller mindre nødvendigt at stille i år. Og det er jo sådan set lidt tankevækkende, hvis man tager citatet fra 2006, altså at vi havde det største blodbad på den kommunale service i mange år, og at vi nu står foran de værste nedskæringer, vi nogen sinde har set. Så spørger jeg bare: Hvornår var det værst, i 2006 eller i 2010? Man

kan også tage udtalelsen fra 2002: Der stod vi også med de værste nedskæringer nogen sinde. Var det værst i 2002, i 2006 eller i 2010? Hr. Villy Søvndal må jo kunne forholde sig til, hvornår det var værst.

Jeg kan bare konstatere, at vi i den mellemliggende periode har brugt over 65 mia. kr. mere til offentlig service, over 65 mia. kr. mere i reale penge, altså rigtige menneskepenge. Men jeg kan så konstatere, at vi i mellemtiden, altså i samme periode, hvor vi har brugt over 65 mia. kr. mere, i flere omgange har stået over for det største blodbad i den kommunale service, de værste nedskæringer nogen sinde, og jeg beder bare hr. Villy Søvndal forholde sig til: Hvornår var det værst?

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Villy Søvndal (SF):

Jamen i SF synes vi jo altid, det er slemt! (*Munterhed*). I modsætning til Dansk Folkeparti synes vi, det er ærgerligt hver gang, man skal i gang med at forringe hjemmehjælpen til de gamle, for vi synes, at samfundet bl.a. skal måles på, at man behandler de ældre godt. Altså, når vi kan konstatere, at der i den lange periode, hvor hr. Thulesen Dahl og fru Pia Kjærsgaard har haft fat i tovene, er blevet længere og længere mellem rengøringerne, er blevet længere og længere mellem, at den ældre har kunnet få bad, så synes vi, det er ærgerligt at have forvaltet sit pund så dårligt. I den periode, hvor hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Pia Kjærsgaard har siddet, har der været flere og flere elever, der har modtaget minimumstimetallet i folkeskolen, og der er i øvrigt også – af samme grund – færre unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse. Det synes vi er fantastisk dårligt at skulle måles på. I den periode, hvor fru Pia Kjærsgaard og hr. Kristian Thulesen Dahl har kørt med klatten, har vi fået stadig flere fattige i Danmark og stadig flere familier, der ryger med ned, og det er derfor, jeg besvarer spørgsmålet til hr. Kristian Thulesen Dahl generelt:

Vi ville have skammet os uendelig meget, hvis vi havde været igennem en periode, hvor vi på alle de parametre, vi selv havde sagt var de vigtige parametre, havde leveret så dårlige resultater, som Dansk Folkeparti har gjort. Det kan være, at man er blevet snydt af Venstre, jeg ved det ikke, men uanset hvorfor må det da være dårligt at komme ud med så svage tal.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:32

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, at det måske var lidt uretfærdigt over for hr. Villy Søvndal, at det blev sagt, at der ikke var nogen overraskelser i talen. Jeg synes faktisk, at der har været to overraskelser her fra talerstolen i dag.

For det første er de der LO-finansierede slides, som man præsenterede som sin redningsplan, ikke blevet forklaret. Altså, der er ikke kommet noget indhold på de der slides ud over nogle spændende overskrifter. Det eneste, vi ved om den løsning, S og SF påstår at de har, er, at det meste er noget, der skal kunne ordnes med et fingerknips, og resten er noget, der skal dikteres af fagbevægelsen bag lukkede døre. Vi må da kunne få et konkret svar.

Den anden overraskelse var, at alle de unge mennesker, som SF's politik går ud over, dem, der ikke får arbejde, dem, der ikke får skattelettelser, dem, der ikke får et ordentligt velstandsniveau, tør hr. Villy Søvndal ikke tage ud i den virkelige verden og møde sammen

med hr. Anders Samuelsen. Det overrasker mig virkelig, at man ikke tør forklare den ungdomsfjendske politik, som man står for.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:33

Villy Søvndal (SF):

Må jeg ikke godt sige, at de der unge mennesker, som hr. Ammitzbøll taler om, jo vil få helt anderledes gode forhold, hvis vi får lov til at gennemføre det, vi vil. Jeg tror, at hr. Ammitzbøll m.fl. var med til i tidernes morgen at fjerne skolepraktikordningen for de unge, der ikke kunne få en praktikplads. De unge har vi en 7-8.000 af i dag, altså unge, der er gået i gang med en uddannelse på en erhvervsskole, men som bare ikke kan få en praktikplads.

Jeg synes også, at det ville være rigtig interessant at komme rundt til dem på produktionsskolerne, som er i skolepraktik, og som nu får forringet deres økonomiske vilkår i forbindelse med deres praktikpladser – jeg forstår i øvrigt, at det sker med Liberal Alliances stemmer.

Jeg synes også, at det ville være spændende at komme ud og møde dem, for hvem man forringer forskning og uddannelse – det sker ikke med Liberal Alliances stemmer – i et samfund, der skal leve af de ting.

En af grundene til, at den her regering efterlader så katastrofale resultater, er altså, at den på de afgørende parametre, dem, der afgør, om Danmark klarer sig godt, bl.a. uddannelsesparametret, kører baglæns.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:34

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Igen må jeg vende tilbage til, at sandhedsværdien i hr. Villy Søvndals udsagn om Liberal Alliances politik nogenlunde er af samme karakter, som sandhedsværdien i de LO-finansierede kampanjer, som man kører i øjeblikket. Altså, hr. Villy Søvndal aner da ikke, hvad vi stemmer til de enkelte lovforslag, der måtte komme i forbindelse med genopretningspakken, som vi ikke har set endnu, hvor skulle hr. Villy Søvndal dog vide det fra?

Det, som er interessant, er, at hr. Villy Søvndal tror, at statsfinansieret næstekærlighed er den bedste og den eneste rigtige. Derfor vil man give efterløn til ældre mennesker på bekostning af yngre mennesker, som skal betale højere skat, som skal have mindre velstand, som skal have mindre velfærd, som skal have færre job. Det er den virkelighed, vi står over for, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal.

Enten vælger vi en vækstvej, og det vil SF ikke, eller også vælger vi S og SF's plan, hvor der ikke bliver gjort noget som helst.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:35

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal selvfølgelig undskylde, hvis jeg kom til at tillægge Liberal Alliance motiver, de ikke har. Jeg troede faktisk – sådan havde jeg hørt debatten – at Liberal Alliance ville stemme imod de forringelser, der sker på uddannelses- og forskningsområdet, men hvis det er en forkert beskyldning, er det o.k. Jeg troede, at det var ret afgørende for Liberal Alliance, at man ikke forringede de vilkår, men jeg forstår, at det er man uafklaret om i Liberal Alliance. Hvis det er tilfæl-

det, beklager jeg selvfølgelig, men så har hr. Simon Emil Ammitz-bøll jo ret, for så vil det vise sig på et senere tidspunkt.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 15:35

Sophie Løhde (V):

Nu er det jo ikke så længe siden, hr. Villy Søvndal på tv kom til at påstå, at regeringen vil spare 24 mia. kr. i kommunerne. Og da hr. Villy Søvndal så efterfølgende blev konfronteret med, at han havde talt usandt på tv, ja, så var svaret, at der var røget en finke af fadet.

Nu er der så efterfølgende kommet en genopretningsplan fra regeringen og Dansk Folkeparti. Derfor vil jeg bare lige høre – og det er mere, så der ikke ryger flere finker af fadet – hvad det rigtige beløb i dag er i forhold til kommunerne.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Villy Søvndal (SF):

Jeg er rigtig glad for spørgsmålet, fordi en af de ærgerlige ting jo er, at fordi man fjernede besparelsen på de 4 mia. kr. i 2012 og 2013, efterlod man et indtryk af, at så er vi tilbage ved nulvæksten, og så er der ingen besparelser. Men alle ved jo, at sådan er virkeligheden ikke. Hvis man er i tvivl, kan man tage ud i en kommune og spørge.

Virkeligheden er, at den nulvækst, man skal i gang med, betyder store besparelser. Regeringens egne tal dækker hele den offentlige service, og på hele det offentlige område betyder det besparelser i størrelsesordenen 13,5 mia. kr., i forhold til hvis man havde haft den fremskrivning, som regeringen selv siger i 2015-planen er forudsætningen for at opretholde det nuværende serviceniveau.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:37

Sophie Løhde (V):

Nu roder hr. Villy Søvndal da godt nok rundt i tallene igen. Det er lidt ligesom med de her plejehjem, først var der 20, og så var der i virkeligheden 5. Men jeg er da glad for, at hr. Villy Søvndal her i dag får bekræftet, at kommunerne ikke skal spare en eneste krone med den plan, der er lagt frem fra regeringen og Dansk Folkepartis side. Ergo er det beløb, som hr. Villy Søvndal var kommet til at tage fejl af med de her finker, der røg af fadet, nu reduceret fra 4 mia. kr. til 0 kr.

Så nævnte hr. Villy Søvndal i sin tale, at enhedsomkostningerne for de ældre er faldet. Så vil jeg gerne gøre opmærksom på, at den gennemsnitlige enhedsomkostning for de ældre i 2001 var på 38.908 kr. I 2010 er beløbet på 50.027 kr., så vil hr. Villy Søvndal være sød at korrigerer, for der røg lige endnu en finke af fadet her fra Folketingets talerstol for hr. Villy Søvndals vedkommende.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:38

Villy Søvndal (SF):

Det var ikke det, jeg sagde, og derfor har jeg ikke noget som helst behov for at korrigerer noget som helst. Jeg talte ikke om enhedsomkostninger – man kan jo se efter i referatet bagefter. Derfor vil jeg

egentlig bede om, at Venstre lader være med at tale usandt på det her område, fordi jeg synes, at det er meget belastende specielt for Venstre, når man gør det.

Jeg talte om hjælpen til den enkelte, det er noget helt andet. Og det er jo der, skillelinjen er i hele den her diskussion. Venstre er så optaget af statistiske finere manøvrer, der går på at stirre sig fuldstændig blinde på, hvad der sker i kolonnerne i en finanslov. Det var vel også det, der engang fik hr. Thor Pedersen, dengang han var finansminister, til at sige, at nu kunne vi snart eje hele verden. Jeg tror, at det er sådan noget, det sker for mennesker, der låser sig fuldstændig inde bag kolonner.

Så er det rigtigt, at man også kan kigge på – og det tror jeg den enkelte er optaget af – hvad der sker i den enkeltes liv. Bliver min hjemmehjælp bedre eller dårligere, end den var før? Bliver min folkeskole bedre eller dårligere, end den var før? Der er det, regeringen taber. Det er dér, folk får deres indtryk af, hvad der sker, fra, det får de ikke fra kolonner.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 15:39

Mikkel Dencker (DF):

Jeg har lige siddet og læst lidt i »En Fair Løsning«, som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har lagt ud på internettet. Deraf fremgår det, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti vil modernisere dagpengesystemet. De Radikale har sagt, at de ikke vil være med til at forlænge dagpengeperioden til de 4 år igen, og de vil heller ikke være med til at hæve satserne.

Så mit spørgsmål til hr. Villy Søvndal er: Hvordan er det, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti vil modernisere dagpengesystemet, når man på samme tid skal tilfredsstille Det Radikale Venstre, som man er i lommen på parlamentarisk, og skal tilfredsstille LO og fagbevægelsen, som man jo er i lommen på politisk?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:40

Villy Søvndal (SF):

Det var godt nok mange at være i lommen på på en gang. Nej, det er vi såmænd ikke. Vi er frie mennesker og frie partier, der gør det, vi synes er rigtigt. Spørgsmålet, som jeg forstod det, var, hvordan vi vil modernisere dagpengesystemet.

Vi har været imod de nedskæringer og forringelser, som regeringen sammen med Dansk Folkeparti har lavet, af de grunde, som Dansk Folkeparti i øvrigt meget godt selv har argumenteret for indtil for en måned siden, nemlig at det var dumt at gøre det. Og i modsætning til Dansk Folkeparti, der skifter opfattelse i den hastighed, går vi jo ikke ind og skifter opfattelse af det her.

Vi har skrevet i »En Fair Løsning«, som jo kom, inden vi kendte til det her dagpengeudspil, at vi, hvis vi vinder magten, har et ønske om at indkalde til trepartsdrøftelser med arbejdsmarkedets parter. Vi har ikke trukket pengene ud til at finansiere de ting, vi vil, for vi vil spørge, hvordan man bedst tilrettelægger et moderne, velfungerende dagpengesystem.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 15:41

Mikkel Dencker (DF):

Nu havde jeg godt på fornemmelsen, da jeg stillede spørgsmålet, at det ville være svært for hr. Søvnaldal at svare på det, i og med at han jo skal tilfredsstille LO og Det Radikale Venstre på samme tid. Der må man jo sige, at der er stor forskel på baglandets holdninger til dagpengesystemet. Derfor er det meget naturligt, at hr. Søvnaldal ikke svarer.

Der står her i »En Fair Løsning«, at man vil modernisere dagpengesystemet. Kan vi ikke få det konkretiseret? Det må hr. Villy Søvnaldal da vide hvad dækker over, når hans eget parti lægger navn til sådan et detaljeret udspil, som dette er, bare ikke lige på det punkt, som jeg slår ned på.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:41

Villy Søvnaldal (SF):

Men det er jo meget svært at indlede med, når man indkalder til drøftelser. Jeg forstår godt, at selve tanken om, at man rådfører sig med andre, inden man beslutter noget, rammer Dansk Folkeparti og regeringen som et chok, for det er jo i modstrid med det mønster, vi ser hos regeringen og Dansk Folkeparti, hvor man murer sig inde en hel nat eller flere og så kommer ud og siger noget uden at have snakket med nogen som helst ude i omverdenen. Jeg må så bare sige, at resultatet bliver derefter, og det er vel grunden til, at man så hurtigt har brug for at lave det om igen.

Et moderne dagpengesystem har både noget at gøre med længden, og det har at gøre med kompensationsgraden, altså satserne – det er jo en kendt sag, at satserne er meget lave lige i øjeblikket – og det har at gøre med, hvordan man undgår, at folk kommer ud i langtidsledighed. I modsætning til regeringen og Dansk Folkeparti vil vi sikre et velfungerende videre- og efteruddannelsessystem, sikre en ordentlig rådgivning osv. Det er alle de elementer, der indgår i en drøftelse, og den vil vi jo ikke konkludere på på forhånd.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jakob Axel Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:42

Jakob Axel Nielsen (KF):

Tak. Jeg bliver altid lidt urolig, når en politiker står deroppe og taler om virkeligheden. Det kan da godt være, at vi har en virkelighedsfjern statsminister, når han sådan forholder sig til virkelige problemer og de ting, der gør ondt, med en stor byrde på vores statsbudget frem for sådan en lidt populær politisk virkelighed, hvor 5 plejehjem er det samme som 20 plejehjem og sådan noget.

Det, jeg vil spørge om, kan hr. Villy Søvnaldal svare helt konkret på: Anerkender hr. Villy Søvnaldal, at vækst i den private sektor er en forudsætning for at skabe velstand, og at velstand er en forudsætning for i det hele taget at kunne distribuere noget velfærd? Anerkendes den forudsætning?

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:43

Villy Søvnaldal (SF):
Ja.

Kl. 15:43

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jakob Axel Nielsen.

Kl. 15:43

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det er jeg utrolig glad for at høre, for så er vi kommet ret meget længere. Så er spørgsmålet bare: Hvordan kan det så være, at hr. Villy Søvnaldal bliver ved med at overøse det private erhvervsliv med nye byrder? Hvordan kan det være, at hr. Villy Søvnaldal ikke vil være med til at løse den udfordring, Danmark har på den korte bane med et stort nationalt budgetunderskud? Hr. Villy Søvnaldal ved måske ikke, at hvis vi bliver ved med at have stor offentlig gæld, får vi høj rente, og hr. Villy Søvnaldal ved måske ikke, at høj rente er gift for erhvervslivets investeringer, og at gift for erhvervslivets investeringer giver udflytning af arbejdspladser?

Det er den virkelighed, som vores statsminister og VKO-partierne forholder sig til, men hvis man ikke forholder sig til den, betyder det, at arbejdspladserne ryger ud over landets grænser. Det er måske virkelighedsfjernt?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:44

Villy Søvnaldal (SF):

Nej, det synes jeg bestemt ikke, og det er jo derfor, jeg synes, det er så spændende, at vi kommer med et bud, der betyder langt flere private arbejdspladser end VKO's ved at genstarte et Danmark, der er gået i stå, ved at sikre, at der er en offentlig aktivitet, der også efterspørger private arbejdspladser. Det er jo derfor, vores udspil vinder på antallet af private arbejdspladser. Det er ud fra en erkendelse af, at vi alle sammen lever af, at vi har et produktivt erhvervsliv, der fungerer.

Jeg er heller ikke overrasket over Venstre, Konservative og Dansk Folkepartis udspil. Undskyld mig, i al den tid, jeg har interesseret mig for politik, har det været sådan, at højrefløjen har ønsket at skære ned på velfærden, og det har været sådan, at højrefløjen har ønsket at sænke skatterne – jeg kan ikke huske i de 58 år, jeg har levet, noget andet budskab fra højrefløjen i Danmark eller i hele verden – og det har været venstrefløjens opgave at stå vagt om den fælles velfærd og sikre, at der var finansiering for den. Når de borgerlige har hærget i en periode, som de gjorde under Schlüter, og arbejdsløsheden var tårnhøj, så var det venstrefløjens opgave at sikre, at der blev ryddet op. Når man har sat Danmark i stå, som den nuværende regering (*Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):* Hov hov, finansminister!) er i gang med nu, så var der nogle, der var nødt til at rydde op, og det kan jeg godt ...

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg bliver nødt til lige at sige til finansministeren, at man ikke sidder og råber til talere på talerstolen.

Ordføreren fortsætter.

Kl. 15:45

Villy Søvnaldal (SF):

Jeg vil så bare runde af med at sige, at jeg selvfølgelig godt forstår, at det gør ondt på Venstre og Konservative at høre de her ting, fordi det bryder så meget med deres egen historiefortælling.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

- Torsten Schack Pedersen (V):**
Betaler hr. Villy Søvn­dal for lidt i skat?
Kl. 15:46
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
Kl. 15:46
- Villy Søvn­dal (SF):**
Nej, det tror jeg såmænd ikke, men jeg vil gerne betale lidt mere, hvis jeg kan sikre, at der gøres noget i forhold til de nedskæringer, der sker på vores sygehuse og i ældreomsorgen, og i forhold til bedre folkeskoler. Det er min personlige mening, men vi går jo ikke ud og brandbeskatter folk med almindelige indkomster. Vi har jo lagt det meget klart frem i »Fair Forandring«, at vi beskatter velhavende folk, dem, der tjener over 1 mio. kr., vi sørger for, at de multinatio­nale kommer til at betale skat, og vi rydder op i skattehuller og sådan noget for at sikre en fair beskatning.
Kl. 15:46
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Torsten Schack Pedersen.
Kl. 15:46
- Torsten Schack Pedersen (V):**
Jeg har to spørgsmål. Jeg kunne godt tænke mig, om hr. Villy Søvn­dal kunne oplyse, om han vil betale mere i skat eller mindre i skat, hvis Socialdemokratiet og SF's skatteudspil »Fair Forandring« bliver gennemført, samt svare på spørgsmålet om, hvor meget mere hr. Vil­ly Søvn­dal mener han skulle betale i skat.
Kl. 15:47
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
Kl. 15:47
- Villy Søvn­dal (SF):**
Det har jeg søreme ikke regnet på, og undskyld mig, men jeg synes måske, det er lidt underligt, hvis politikere sådan helt smalt regner på andre forudsætninger. Men jeg vil godt prøve at gennemføre reg­nestykket alligevel. Jeg ryger tobak; det er usundt, og det skulle man lade være med, men det betyder, at jeg bliver ramt af de højere afgif­ter på det. Jeg må også hårdt presset tilstå, at jeg bruger sukker i kaf­fen; det er også noget af det, vi har planer om fremover at beskatte, og det bliver jeg altså også ramt af. Jeg tilhører den type af menne­sker, der kan spise rigtig mange også fede ting, uden at der sker no­get ved det, det er jo meget genetisk bestemt, så også dér tror jeg at jeg bliver ramt. Men jeg har ikke lavet det samlede regnestykke over, hvor jeg bliver ramt og ikke ramt, og jeg vil i øvrigt også adva­re imod, at det er det, der skulle bestemme, hvor politikere skulle lægge sig i debatten.
Kl. 15:47
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Per Dalgaard for en kort bemærkning.
Kl. 15:47
- Per Dalgaard (DF):**
Tak. Lige før havde vi sådan et lidt historisk view, og det vil jeg og­så lige prøve at give. I de år, vi har haft socialdemokratiske regerin­ger, og hvor den socialistiske blok har været støtteparti, har der væ­ret nogle kendetegn: øgede skatter og øgede afgifter år efter år i læs­sevis. Nu skal vi så også have øget ulandsbistanden til 1 pct. I for­bindelse med energipolitikken kan SF sammen med Socialdemokra­
- tiet ikke hurtigt nok få lukket verdens mest effektive kulfyrede kraft­varme-værker ned, så vi skal overgå til vedvarende energi, som for det første er ustabil, og som for det andet er rasende dyrt. Resultatet af alle de her tiltag bliver én ting, nemlig tab af arbejdspladser i tu­sindvis og udflytning til udlandet af danske virksomheder, fordi de bliver pålagt øgede byrder, øgede skatter, øgede renter. Det er en fantastisk model, som nok skal gøre det godt for Danmark.
Kl. 15:48
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
Kl. 15:48
- Villy Søvn­dal (SF):**
Men det er jo rigtigt; jeg tror også, at hvis Dansk Folkepartis ordfø­rer skulle have bestemt energipolitikken i Danmark, havde vi haft rigtig, rigtig mange flere kulfyrede værker i Danmark, ikke også? Og jeg tror måske også, vi havde haft atomkraftværker, er det ikke rig­tigt? Så der er rigtig stor forskel på Dansk Folkepartis energipoliti­ske vision og SF's energipolitiske vision. Og det er rigtigt, at vi har et ønske om at gå langt i forhold til vedvarende energi. Vi har hele tiden presset på for det, også i perioder, hvor det var svært. Vi kan konstatere i dag, at vindmøllerne giver rigtig mange arbejdspladser i Danmark, bringer rigtig meget valuta hjem til Danmark, og jeg tror også, vi kan konstatere, at i den periode, hvor Dansk Folkeparti fik lov til at øve afgørende indflydelse på dansk energipolitik, missede vi nogle chancer for grøn vækst og grønne arbejdspladser i Dan­mark.
Kl. 15:49
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Per Dalgaard.
Kl. 15:49
- Per Dalgaard (DF):**
Så kan vi lige vende tilbage til de 12 minutter, de berømte, berygtede 12 minutter. Hvis vi nu antager, at virksomhederne ikke fyrer folk, fordi de 12 minutter medfører øgede udgifter, så betyder det jo rent faktisk, at de kommer til at producere mere. Det er jo sådan med virksomheder i dag – det ved jeg ikke om hr. Villy Søvn­dal ved, men os, der kommer fra erhvervslivet, kender måske en lille smule til det – at man producerer det, man kan sælge. Nu vil SF og Social­demokratiet påføre virksomhederne en øget produktion. Hvad skal de gøre ved den øgede mængde varer, der kommer ud af det? Skal de lægge dem på lager, eller skal de smide dem et eller andet sted hen, eller skal de forære dem væk? Altså, det giver da nogle enormt øgede omkostninger for virksomhederne, lageromkostninger, og hvad ved jeg. Er det modellen?
Kl. 15:50
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
Kl. 15:50
- Villy Søvn­dal (SF):**
Jeg synes, det er en lidt underlig argumentation, Dansk Folkepartis ordfører får sig viklet ind i her. Vi er i en situation, hvor verden er ved at gå helt i stå – det er jeg jo enig i – og hvor Danmark er gået rigtig meget i stå, det er jeg enig i, og det har regeringen, det har Dansk Folkeparti en stor del af ansvaret for. Pointen er jo, at vores plan går ud på at genstarte Danmark, at kickstarte Danmark, og så, når det er lykkedes, at sikre, at vi også øger samfundskagen ved at arbejde mere.
Det er jo ikke en ny socialistisk tanke. Jeg har hørt, at det er stats­ministerens gamle tanke, og jeg vil advare meget imod at kalde den

mand socialist; det ville være en fordrejning af virkeligheden. Jeg har hørt, at statsministeren selv siger, at han for 2 år siden var inde på samme tanke, og den er i øvrigt beskrevet i Arbejdsmarkedskommissionens rapport. Så jeg vil sige til hr. Per Clausen, at han skal passe på med at kalde statsministeren socialist, for så har man for alvor mistet sin orienteringsevne.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det var vist hr. Per Dalgaard og ikke hr. Per Clausen.

Det er hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:51

Karsten Lauritzen (V):

Jeg kan forstå, at hr. Villy Søvndal mener, at regeringens oprindelige plan om, at man skulle spare eller kunne spare 4 mia. kr. i kommunerne, ville føre til et blodbad, et decideret blodbad. Jeg vil bare spørge, om hr. Villy Søvndal fortsat er af den opfattelse, at det at spare 4 mia. kr. i kommunerne vil føre til et blodbad.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:52

Villy Søvndal (SF):

Jeg er helt overbevist om, at det vil betyde nedskæringer i et omfang, som jeg ikke tror jeg nogen sinde har set. Jeg har i øvrigt selv en fortid som kommunalpolitiker i Kolding, og det, man er i gang med nu, er langt mere vidtgående end noget, jeg kan huske er sket på noget tidspunkt. Det er ikke alene i Kolding. Det er jo det samme, man er i gang med i Silkeborg, og hvilken kommune det nu måtte være.

Så kan man efter temperament diskutere, hvad man skal kalde det. Er det blodbad? Er det masseak? Er det meget alvorlige nedskæringer? Jeg tror, at selv langt ind i det borgerlige Danmark er man dybt bekymret. Langt ind i Venstres kernevælgergrupper er man dybt bekymret over, at skattelettelser givet ufinansieret over en årrække betyder, at der ikke længere er råd til ordentlig ældreomsorg, til en ordentlig folkeskole, og at der afskediges på sygehusene.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:53

Karsten Lauritzen (V):

Det svar er jeg da glad for. Blodbad, masseak osv. er, hvad en besparelse på 4 mia. kr. vil føre til.

Så vil jeg godt bede hr. Villy Søvndal om at forklare, hvorfor Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne i deres såkaldte økonomiske plan selv skriver, at man vil effektivisere i kommunerne for 4 mia. kr. Hvorfor kan hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt effektivisere i kommunerne for 4 mia. kr., uden at det fører til et blodbad, men når det er regeringen, der gør det samme, er der bål og brand? Kan hr. Villy Søvndal forklare forskellen?

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:53

Villy Søvndal (SF):

Ja, det er meget let. Men det er i øvrigt et rigtig godt spørgsmål, synes jeg, Venstre stillede, og jeg kan godt forstå det: Hvordan kan det være, at I kan gøre det, vi ikke kan gøre? Jeg mener, at problemstil-

lingen er helt rigtig set. Der er noget, Venstre og Konservative ikke kan gøre, som S og SF kan gøre.

Det, vi gør, er jo at tilføre kommunerne penge og samtidig bede om de nødvendige omstillinger som det ene og som det andet afskaffe den byge af vanvittigt bureaukrati, som den nuværende regering har sænket ned over alle dele af den offentlige sektor. Det gælder ældreområdet, det gælder arbejdsmarkedsområdet i særdeleshed, det gælder folkeskoleområdet osv. Det er krav om registrering og minuttyranni i et omfang, vi aldrig nogen sinde har set før, og jeg tror, at selv Venstre i dag må erkende, at det har nået et omfang, som i sig selv vanskeliggør, at man kan nå de opgaver, man har mange steder i kommunerne.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:54

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil prøve at gå tilbage til lidt tidligere på dagen og tænke lidt på, hvad hr. Villy Søvndal var inde på i sin ordførertale. Det gør vel ikke noget. Hr. Villy Søvndal nævnte en såkaldt centrum-venstre-regering. Det er en af de visioner, man åbenbart har hos Socialistisk Folkeparti. Nu ved jeg ikke, hvor synsforstyrret eller skeløjet hr. Villy Søvndal er – det må vi lade andre om at vurdere – men hvor meget af det vil blive venstre, og hvor meget af det vil blive centrum?

For jeg tænker lidt på, at det ser ud, som om man bliver meget afhængig af Enhedslistens ganske få mandater. Det er nogle få medlemmer, som bl.a. har foreslået en dagpengeret på 30.000 kr. om måneden. Det vil, jævnfør de beregninger, vi har fået, medføre en årlig udgift på 65 mia. kr. i Danmark. De har også foreslået, at vi skal købe alle danske tvangsauktioner og så lade borgerne blive boende, uanset om det er en bolig på strandvejen eller det er en gammel faldedefærdig rønne i Hirtshals.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:55

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, det er bedst, hvis hr. Skibby føler en voldsom trang til at diskutere Enhedslistens forslag, at han drikker lidt koldt vand og venter, fordi det om lidt er Enhedslistens ordfører, der kommer herop. Jeg vil klart anbefale det, for jeg tror, at Enhedslistens ordfører langt bedre kan Enhedslistens forslag, end jeg kan.

Hr. Skibby har jo ret i, at det tyder på, at bevægelserne i dansk politik er meget store i øjeblikket. Dansk Folkeparti er klemmt, meget klemmt, fordi der er rigtig mange vælgere, der synes, man har svigtet alle de løfter, de har hørt Dansk Folkeparti give. Derfor er det selvfølgelig spændende at interessere sig for, hvad en kommende regering vil gøre. Det er rigtigt, at det vil være noget helt andet på alle afgørende punkter end det, vi har set under den nuværende regering. Hovedskitsen, der ligger, er det, S og SF har lagt frem i »En Fair Løsning«. Det er det, som er vores, de to største partier i oppositionens, bud på, hvordan vi synes fremtiden skal se ud.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:56

Kl. 15:59

Hans Kristian Skibby (DF):

Kære venner, det ændrer ikke på de arbejdsvilkår, en sådan regering ville have, nemlig at man bliver hundrede procent afhængig af det yderste venstre i dansk politik, marxistisk-leninistisk arbejderparti, kommunister osv. Det må man da også prøve at reflektere over hos Socialdemokraterne og hos SF.

Hr. Villy Søvnald var inde på brudte løfter. Vi andre vurderes ud fra resultater. Hr. Søvnalds parti vil indtil videre blive vurderet ud fra løfter, og jeg tror på, at hvis det, hr. Søvnald ønsker, skulle blive virkelighed, så ville der bliver rigtig mange brudte løfter i Danmark.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:57

Villy Søvnald (SF):

Det er jo rigtigt. Jeg tror, hr. Skibby har helt ret i, at Dansk Folkeparti netop bliver vurderet på resultatet, og det er vel derfor, at vurderingen er så hård, som den er. Når man laver et resultat, som det er tilfældet med den aftale, man lige har lavet, hvor man bryder alle de afgørende løfter, man har været ude at give, er det klart, at folk vurderer en på resultatet. Det synes jeg sådan set er fair nok. Man kan sige, at det, vi gør i vores »En Fair Løsning«, jo er meget præcist at sige, at der ikke er råd til det hele. Vi går i virkeligheden ind og laver en meget skarp prioritering og siger, hvad man kan forvente af en kommende S-SF- og forhåbentlig også R-regering.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:58

Erling Bonnesen (V):

Tak. Socialistisk Folkeparti har jo kritiseret voldsomt, at vi nu sænker dagpengeperioden fra 4 til 2 år, og jeg har forstået, at hvis man får magt, som man har agt, vil man indkalde til nogle drøftelser om det.

Det, der så kunne være det interessante, var, hvis vi også kunne komme det lidt nærmere, hvad SF's holdning til de drøftelser er, for man har vel ikke bare pantsat sin politiske holdning fuldstændig hos LO. Man har vel selv en mening om, hvad dagpengeperioden så skal rulles tilbage til.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:58

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes sådan set, at jeg har redegjort for det, men det er måske lidt tid siden, så jeg gentager det gerne.

Der er med hensyn til dagpengene tre ting, der set fra SF's synspunkt er interessante at debattere. Den ene er længden af dagpengeperioden, den anden er kompensationsgraden – det er jo en kendt sag, at den er meget lille i øjeblikket, at der er rigtig mange LO-arbejdere, der kun får godt halvdelen af det, de havde i løn, når de ryger på arbejdsløshedsdagpenge – og den tredje ting, der er spændende at diskutere, handler om alt det, der hedder uddannelse og rådgivning, inden eller når man bliver ledig. Det er de elementer, vi gerne vil diskutere. Det er muligt, at andre har andre elementer, de gerne vil diskutere, og det er jo det, der er det rigtig spændende ved at diskutere med omverdenen.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:59

Erling Bonnesen (V):

Det svar har jeg også hørt blive givet tidligere i debatten, men det giver jo ikke nogen konkrete løsninger. Det ender jo i sniksnak, som man ikke kan bruge til ret meget. Så skal vi jo skære tættere ind til benet, for hvad er det så, SF's holdning er? Hvad vil man fremføre, når man så i givet fald kommer til at sidde ved bordet? Man må jo have nogle bud på, hvor langt man vil være med til at rulle dagpengeperioden tilbage.

Socialistisk Folkeparti har jo selv tidligere været med til at lægge ryg og stemmer til en sænkning af dagpengeperioden, så man har jo nogle meninger om det. Hvad skal dagpengeperioden rulles tilbage til? Hvad er SF's synspunkt på det? Det har borgerne da krav på at vide, når man nu gerne vil gå ind i en drøftelse af det. Hvad er Socialistisk Folkepartis holdning? Det må vi have for en dag nu.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:00

Villy Søvnald (SF):

Jeg forsøger gerne igen, men man kan sige, at forståelsen jo både afhænger af vedkommende, der taler, og vedkommende, der lytter.

Vi har ikke et behov for at spare på dagpengene, det ligger ikke i vores udkast til »En Fair Løsning«. Vi sparer ikke på dagpengene for at finansiere de ting, vi vil. Så er der de tre elementer, jeg nævnte før, og som indgår i vores overvejelser: Dagpengeperiodens længde, spørgsmålet om kompensationsgrad, altså hvor meget man skal have, når man er på dagpenge, og så er det spørgsmålet om rådgivning, vejledning, efteruddannelse osv. Det, regeringen gør, som er rigtig slemt, er, at man, samtidig med at man afkorter dagpengeperioden, skærer i efteruddannelsesmulighederne for de arbejdsløse. Så er det bare, at det går rigtig galt.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 16:00

Martin Henriksen (DF):

Tak. Nu har der jo været diskuteret meget i forbindelse med genopretningspakken, og det synes jeg også at der er god grund til – 12 minutter mere eller 12 minutter mindre er selvfølgelig relevant – og der kunne jeg godt tænke mig at spørge ind til noget, som ikke har været berørt så meget i dag, nemlig udlændingepolitikken. Regeringen og Dansk Folkeparti har jo vedtaget en udlændingeaftale og har udmøntet den ved lovgivning i Folketinget. Der stemte SF bl.a. imod skærpede udvisningsregler for socialt bedrageri og skærpede krav til permanent opholdstilladelse.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvilke elementer af det, som SF har stemt imod, men som er vedtaget af et flertal i Folketinget, SF ønsker at rulle tilbage, såfremt de får magt, som de har agt.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:01

Villy Søvndal (SF):

Det er jo rigtigt, at det, vi vil på integrationsområdet, først og fremmest er at sikre, at integrationen lykkes. Vi har meget udførligt redegjort for vores integrations- og udlændingepolitik i et fælles udspil, vi lavede sammen med Socialdemokraterne i august 2008 – hvis jeg husker rigtigt. Jeg vil anbefale, at man går ind og læser det. Det er et udspil, som også løser mange af de problemer, der er. Altså, noget af det, som bekymrer os meget, er jo den fattigdomsskabelse, der ligger i de lave satser med kontanthjælpsloft og starthjælp, hvor man placerer mennesker på så lav en ydelse, at det i sig selv er med til at besværliggøre integration. Det er det ene punkt, vi er optaget af.

Det andet punkt, vi er optaget af, er at undgå, at folk opholder sig så lang tid på et asylcenter, men kommer ud og bliver en del af det omkringliggende samfund. Den tredje store ting, vi har været optaget af, har været noget, som TV 2 har været optaget af i en udsendelsesrække, som de har lavet, nemlig at sikre at handlede kvinder kan få ophold i Danmark, hvis de vil angive deres bagmænd, så vi undgår prostitution.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:03

Martin Henriksen (DF):

Det er o.k., at jeg ikke får noget svar. Det havde jeg heller ikke regnet med.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre lidt med hensyn til det, som SF stemte imod i forbindelse med udlændingepakken, altså bl.a. skærpede udvisningsregler for socialt bedrageri, altså at når udlændinge i Danmark laver socialt bedrageri, så udvider man mulighederne for at kunne udvise, og at man bl.a. skærper kravene til permanent opholdstilladelse. Det stemte man imod fra SF's side. Udlændingepolitikken har altså udviklet sig siden 2008. Det gør tilstrømningen til Danmark også, så derfor må politikken jo også ændre sig hen ad vejen.

Er det danskkravet, beskæftigelseskravet, man vil rulle tilbage, altså hvilke elementer i det, som man stemte imod, vil man rulle tilbage? Vil man rulle det hele tilbage? Man var også inde på, at udlændinge, der kommer til Danmark, skal have lettere adgang til at stemme. Skal udlændinge have lettere adgang til at stemme fra dag et, de kommer til Danmark, eller skal det være efter 1 år eller efter ½ år? Altså, hvad ønsker man at ændre i det, som et flertal i Folketinget har vedtaget, hvis man ønsker at ændre noget?

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:03

Villy Søvndal (SF):

En af de store modsætninger i det, regeringen har lavet, er jo, at man hylder det, man kalder dansk demokratisk medborgerskab, og samtidig gør man det sværere for mennesker, der kommer her til Danmark, at deltage ved lokale valg. Så vidt jeg husker i hovedet, forlænger man perioden fra 3 år til 4 år. Jeg synes da, det er underligt, hvis man siger, at man ønsker, at mennesker, der kommer her til Danmark, bliver demokratiske medborgere, og man så samtidig går ind og forringer deres mulighed for at være demokratiske medborgere.

Det er klart, at alle de ting, der er lavet kun for at drille, vil vi selvfølgelig ikke deltage i. Vi har et ønske om, at vi kommer til at leve her sammen med dem, der bor her også fra andre lande. Vi har

et ønske om at sikre en god integration, der gør, at vi alle sammen får et bedre forhold, ved at alle kommer til at bidrage til samfundsvækningen.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning, og det bliver så den sidste til korte bemærkninger.

Kl. 16:05

Peter Skaarup (DF):

For ikke så længe siden havde hr. Villy Søvndal og Socialistisk Folkeparti landsmøde, og der var en af de meget vigtige ting, der kom ud af landsmødet tilsyneladende, at man ikke ønsker at dæmonisere nogen. SF vil ikke dæmonisere nogen, SF vil ikke dæmonisere Dansk Folkeparti.

Nu læste jeg så hr. Kamal Qureshis indlæg i Politiken i søndags, og jeg kom til at tænke på det, hr. Villy Søvndal sagde på landsmødet, da jeg så gennemgik indlægget, for jeg synes faktisk, at alt det, hr. Kamal Qureshi skrev i det indlæg, var en total dæmonisering af Dansk Folkeparti. F.eks. blev der skrevet, at Dansk Folkeparti kalder alle muslimer for den sorte pest, at Dansk Folkeparti vil afvise flygtninge, længe før deres sag bliver vurderet, at Dansk Folkeparti anser homoseksuelle som afvigende, som må leve med deres seksualitet i skjul. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Villy Søvndal: Mente hr. Villy Søvndal og SF noget med ikke at ville dæmonisere Dansk Folkeparti?

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:06

Villy Søvndal (SF):

Ja, bestemt. Undskyld mig, det, jeg går rundt og siger, er jo ikke helt tilfældigt. Jeg mener, at det er helt afgørende, at vi respekterer hinanden som politikere. Vi er valgt til et Folketing. Vi kan være rygende uenige, og SF og Dansk Folkeparti er jo hinandens modsætninger på stort set alle områder. Det diskuterer vi så, men det gør da ikke, at en DF'er er et dårligere menneske end en SF'er, det betyder bare, at vi er rygende uenige og tager diskussionen om det. Det var såmænd min pointe på landsmødet, og det mener jeg uforbeholdt.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:06

Peter Skaarup (DF):

Nu kom vi så langt, at hr. Villy Søvndal mente noget med ikke at ville dæmonisere Dansk Folkeparti. Så er det så, at jeg ikke forstår, hvorfor man så skal læse den slags indlæg i Politiken og alle mulige andre steder. Efter SF's landsmøde skete der det, at flere SF'ere blev afsløret i at være Facebook-venner med grupper, der anser Dansk Folkeparti for at være nazister, og man oprettede kort tid efter en ny gruppe, som også var meget hårde modstandere af Dansk Folkeparti og ville dæmonisere Dansk Folkeparti. Og nu skriver man så i Politiken, at Dansk Folkeparti kalder alle muslimer for den sorte pest, at vi vil forskelsbehandle homoseksuelle osv. osv., som jeg læste op før.

Det, jeg egentlig bare gerne vil frem til, er: Vil hr. Villy Søvndal sige til sine folketingsmedlemmer, at det jo ikke kun gælder, når man holder bragetaler på landsmøderne, men at det også gælder, når man skriver indlæg i Politiken, at man ikke ønsker at dæmonisere nogen?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:07

perede derudaf, hvilket betød dyrere huslån, flere udgifter for erhvervslivet og deraf følgende svækket konkurrenceevne. Der er derfor grund til at være på vagt, når S-SF tilbyder en løsning, som går ud på at bruge langt flere penge i en situation med så stort et statsunderskud.

Kl. 16:07

Villy Søvndal (SF):

Bestemt. Jeg er helt sikker på, at også medlemmer af SF's folketingsgruppe hører mit svar nu, som jeg ikke mener er sådan en ølkassetale, jeg mener faktisk, at det er et pænt og høfligt svar på hr. Peter Skaarups forespørgsel. Det er, fordi jeg mener, at der, hvor det afgørende slag mellem SF og Dansk Folkeparti står, er rigtig mange steder. Det er ikke kun i diskussionen om, hvordan vi behandler mennesker, der er kommet her til Danmark, det er med hensyn til Dansk Folkepartis ansvar for en Irakkrig, det er Dansk Folkepartis ansvar for de nedskæringer, der sker i kommunerne, det er Dansk Folkepartis ansvar for de massive skattelettelser, der er givet til de mest velhavende danskere, det er Dansk Folkepartis ansvar for, at man brød løftet om ikke at ville halvere dagpengene, men en måned efter, man havde sagt at man ikke ville gøre det, gjorde det alligevel. Det er alle de ting, der gør Dansk Folkeparti og SF til hinandens absolutte modstandere, og den politiske kamp fortsætter vi med at føre, men vi fører den på den måde, at vi diskuterer via argumenter og ikke ved at sige, at nogle er dårligere mennesker end andre.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, fru Henriette Kjær.

Kl. 16:09

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Vi står i dag med to bud på, hvem der skal lede Danmark, og hvordan Danmark skal ledes i de kommende år: På den ene side har vi VK-regeringen, og på den anden side har vi et S-SF-alternativ.

På den ene side har man os, som vil rydde op efter krisen og skabe orden i statsfinanserne, og på den anden side et alternativ, som godt nok har fremlagt en flot og glitret plan, men desværre en plan, der slet ikke løser den opgave, vi står med for at få at nedbragt underskuddet på statsbudgettet. Regningen for krisen, for renoveringspuljen, for eksportkreditpakkerne, for at vi har sat så meget gang i økonomien, at vi er kommet meget bedre igennem krisen, end man havde turdet håbe på, vil oppositionen lade ligge i skuffen.

På den ene side har vi regeringspartierne, som handler ansvarligt, som ikke skjuler for befolkningen, at krisen har kostet dyrt. Når vi lukker Folketinget om få uger, så har vi gennemført en række tiltag, som bestemt ikke er populære, men vi har til gengæld været hudløst ærlige. På den anden side står oppositionen, som gennem det forløbne år er blevet stadig mere populistiske, og hvis eneste fokus er at lokke vælgerne til og ikke at løse Danmarks problemer.

Fagbevægelsens stort anlagte kampagne under sloganet »Som en tyv om natten« passer faktisk rigtig godt på S-SF, for de vil jo ikke fortælle, hvordan regningen for krisen skal betales. Deres løsninger er hemmelige. De vil komme som en tyv om natten. Vi skal lade være med at sammenligne dansk økonomi med den græske, siger oppositionen. Der er heldigvis stor forskel på de problemer, vi har i Danmark, og de problemer, som de sydeuropæiske lande har at slås med; ingen tvivl om det.

Men når vi er så optaget af at holde orden i dansk økonomi, så skyldes det jo, at vi engang, nemlig i 1982, var i en situation, som minder om den græske. Den socialdemokratisk ledede regering med Anker Jørgensen i spidsen måtte kaste håndklædet i ringen, og daværende finansminister Knud Heinesen erklærede, at Danmark stod på afgrundens rand. Bunden var gået ud af statskassen, renten galo-

Et af de skræmmebilleder, vi dagligt må høre på, er udsagnet om, at regeringen har bidraget til en nedsabling af den offentlige sektor, og at den offentlige velfærd er ringere end nogensinde. Det stemmer bare ikke overens med den faktiske udvikling. Den offentlige sektor beskæftiger flere mennesker end på noget andet tidspunkt i historien, nemlig 837.000 helt præcist. Og det er jo ikke noget, der er grebet ud af luften. Det er de faktiske, ærlige tal fra Danmarks Statistik.

Det er tankevækkende, at samtidig med at Hr. Villy Søvndal taler om, at regeringen gennemfører en regulær massekrig på vores velfærdssamfund, bliver der hver dag ansat 70 nye fuldtidsmedarbejdere i den offentlige sektor. Det er bare endnu et eksempel på en useriøs kampagne fra S og SF's side.

Fra konservativ side kan jeg klart love, at vi ikke vil bidrage til, at dansk økonomi kommer på afgrundens rand. Vi vil værne om det store arbejde, som regeringer siden 1982 har ydet, for at Danmark skal have en stærk og sund økonomi, fordi det ganske enkelt er den bedste garanti for, at vi her i Danmark kan opretholde det velfærdssamfund, som vi alle er så glade for. Hvis man lod økonomien køre af sporet, så er det de svageste, som både først og sidst betaler prisen.

Det er også derfor, det undrer mig, at Socialdemokraterne ønsker at spille hasard med dansk økonomi, og at man i stedet for at værne om arven fra Nyrup, nu er mere inspireret af tiden under Anker Jørgensen. Men det er måske den nye Socialdemokratiske retrostil, for efter en årrække at have forsøgt at modernisere sin relation til fagbevægelsen er man også her ved at søge tilbage til de gamle dage; til de dage, hvor en S-regering ydmygende skulle have godkendt sin politik i LO's hovedsæde.

Det er en farlig kurs at lade interesseorganisationer bestemme den politiske kurs, men der tegner sig efterhånden et billede af et regeringsalternativ, der består af LO samt udvalgte støttepartier. Men med S og SF-planen er det jo helt tydeligt, at hvis fagbevægelsen skal bidrage til en genopretning af økonomien, er prisen politiske indrømmelser på andre områder: Offentlige støttekrone til kampagner og krav om tilmelding til a-kasser. Socialdemokratiets manglende evne til at få styr på inflationen og de offentlige finanser i 1980'erne, skyldes jo netop, at man ikke kunne overtale fagbevægelsen til f.eks. at fjerne den automatiske dyrtidsregulering.

Man kan derfor kun håbe det bedste, hvis vælgerne skulle give S-SF regeringsansvar ved næste valg, men frygte det værste.

Kl. 16:14

Vi Konservative vil gerne påtage os ansvaret med at genoprette økonomien, og vi anerkender også, at ud over den kortsigtede udfordring med at få skabt balance mellem de offentlige indtægter og udgifter, står vi også over for mere langsigtede problemer.

Befolkningssammensætningen er ikke med os. Der er flere og flere, der forlader arbejdsmarkedet, og der vil mangle arbejdskraft i fremtiden. Samtidig vil udgifterne til velfærd vokse, vi lever længe, og stadig flere ting kan behandles på sygehusene, hvilket vil skabe pres på udgifterne.

Samtidig står vi over for nogle gigantiske udfordringer fra Kina, Indien, Brasilien, som er lande med meget lavere omkostninger end os; lande, som tidligere var kendt for at kunne producere simple ting, men som også byder voldsomt ind på vidensområdet. Det bliver en kæmpeudfordring at sikre vore virksomheders konkurrenceevne.

Derfor kommer vi ikke uden om at skulle reformere det danske samfund. Fra konservativ side er vi yderst tilfredse med, at den genopretning af økonomien, som nu gennemføres, også har ført til en reform af dagpengesystemet. Hermed tager vi endnu et markant refor-

mskridt oven på den ret markante skattereform, vi vedtog sidste år. Og tak til Dansk Folkeparti, fordi de vil være med til at tage det medansvar.

Kl. 16:20

Det er sund fornuft at få de ledige i arbejde så hurtigt som muligt. Derfor afkortede SR-regeringen jo dagpengeperioden flere gange i 1990'erne. Derfor har stort set alle de lande, vi sammenligner os med, dagpengeperioder, der er kortere end vores. I Sverige er den 1 år. Kvaliteten af dagpengesystemet er ikke og har aldrig været proportionalt med dagpengeperiodens længde. Det afgørende er, at de ledige kommer i job igen eller i uddannelse eller aktivering. Og her har vi også sat ind med en pakke, som for alvor skal sætte ind over for langtidsledigheden.

Vi Konservative ønsker, at reformsporet skal fortsætte. Til efteråret skal der laves en førtidspensionsreform og en reform af SU-systemet. Når vi ønsker reformer, er det, fordi vi på den måde sikrer os, at der er penge til de allersvageste medborgere i dette land. Vi håber, at der vil være politisk vilje i Folketinget til at lave brede løsninger på disse områder.

Vi respekterer det velfærdsforlig, som en bred kreds af partier er en del af, og som også rummer aftalen om efterlønsordningen. Der skal ikke herske tvivl om, at vi ikke har tænkt os at tage efterlønnen fra nogen i morgen. Men vi vil selvfølgelig være åbne og kunne debattere, hvordan vi løser fremtidens udfordring med manglende arbejdskraft – præcis som oppositionen har rejst debatten om arbejdstidens længde.

Vi kommer ikke uden om, at der skal arbejdes mere i Danmark, og den opgave at skabe rammerne og incitamenterne for det bliver en bunden opgave for os politikere i de kommende år. Men det er også vigtigt, at ændringer planlægges i god tid. Derfor er debatten om efterløn, arbejdstid og øvrige ordninger på arbejdsmarkedet vigtig. Det er vigtigt, at befolkningen kender udfordringerne og kender vores holdning til løsninger.

Danmark har siden 2001 ført en aktiv udenrigspolitik, hvor vi har taget et medansvar for frihed, demokrati og terrorbekæmpelse i verden. Den linje har vi fastholdt i det forløbne folketingsår. Forsvarsforliget og aftalen om den fremtidige Afghanistanindsats er vigtige aftaler, for når vi har soldater uden for landets grænser, er det alfa og omega, at vi herhjemme står sammen om indsatsen.

Også det sidste år og så sent som i går har vi mistet soldater i Afghanistan. Og mange familier må dagligt leve med den frygt, det er, at have unge udsendt i krig. Jeg vil gerne af hele mit hjerte takke dem for den indsats, de yder på Danmarks vegne.

Folketingsåret 2009-10 har været begivenhedsrigt. Set med konservative øjne har det været et år præget af rigtig mange politiske resultater. Vi har også en lang dagsorden foran os. Desværre er visse partier ramt af valgkuller og vil slet ikke tage ansvar. Vi har valgt at beholde arbejdstøjet på. Tak.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en del bemærkninger, og jeg skal lige læse de navne op, jeg har på listen, og så må man reagere, hvis andre ønsker ordet.

På listen står: hr. Henrik Sass Larsen, fru Pia Olsen Dyhr, fru Margrethe Vestager, hr. Per Clausen, hr. Simon Emil Ammitzbøll, hr. Christian H. Hansen, fru Astrid Krag, fru Anne Marie Geisler Andersen, hr. Klaus Hækkerup, hr. Steen Gade, fru Line Barfod, hr. Magnus Heunicke, fru Bente Dahl, fru Christine Antorini, hr. Jesper Petersen, hr. Leif Lahn Jensen, fru Pernille Frahm og fru Sophie Hæstorp Andersen.

Hvis der er andre, bedes man venligst reagere. Ellers tror jeg faktisk, vi kan nå de her spørgsmål, hvis alle holder taletiderne.

Så er det hr. Henrik Sass Larsen.

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg lyttede meget nøje efter ordførerens tale her for at finde ud af, om jeg kunne lytte mig frem til en forklaring på et af de centrale områder i forbindelse med regeringens nedskæringer, nemlig reduktionen i forhold til børnefamilieydelsen. For jeg har altid forstået det sådan, at det med familiepøolitik var en konservativ mærkesag og central værdi. Derfor ledte jeg lidt efter en forklaring på, hvad begrundelsen egentlig er for, at man har lavet de reduktioner. Er det, fordi det var det, man kunne komme igennem med, eller er det, fordi det er noget, man sådan virkelig går ind for? For jeg har hørt begge forklaringer i offentligheden.

Jeg vil bare høre, om der er sådan en eller anden forbindelse til det, man kalder gode gamle konservative værdier om familiepøolitik, eller om man er mere ovre i den liberalistiske boldgade, hvor man siger, at vi skal begrænse det pr. familie. Hvad er ordførerens argumentation for de nedskæringer, der er sket?

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:21

Henriette Kjær (KF):

Den genopretningsplan, som regeringen her har præsenteret og er i gang med at gennemføre, er udtryk for, at vi har et underskud på statsfinanserne, som skal dækkes. Derfor må vi jo finde pengene et sted.

Børnefamilieydelsen mener vi godt kan beskæres. Vi mener stadig væk, at det er en flot ordning, at man får 35.000 kr. skattefrit hvert år til sine børn. Og nu er det blevet til, at man så kun kan have et barn eller to børn, men sådan er det jo ikke. De fleste får det antal børn, de nu har mentalt og fysisk overskud til at få. Jeg hører ikke til dem, der tror på, at vi nu vil se en reduktion i børnetallet, eller at man vil få et dårligere familieliv.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 16:22

Henrik Sass Larsen (S):

Nu har det jo altid været sådan, at man har hørt konservative sige, at det er en god ting med familie, og at man skulle have mange børn. Der har endda været en minister, der har været ude at opfordre danskerne til at få ekstra mange børn. Man har selv inde på sin hjemmeside skrevet, at man har pralet af, at man på et tidspunkt fik forhøjet børnechecken med 2.000 kr. for børn under 3 år. Man har kørt en kampagne, hvor man siger: Vi smider ikke regningen i børneværelset. Og så ender man med, at eksempelvis en familie med fire børn får lov til at betale 23.000 kr. for det her indgreb. Hvordan i alverden kan det være i overensstemmelse med konservative værdier? Jeg tror virkelig, at der er rigtig mange, ikke bare socialdemokrater, kerneborgerlige vælgere, der sidder derude og undrer sig over, hvordan man er kommet på den idé?

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:23

Henriette Kjær (KF):

Nu bliver jeg jo rigtig nervøs i forhold til, hvis S og SF skulle komme til magten, for spørgsmålet er jo udtryk for, at man simpelt hen ikke kan finde ud af at skære ned. Det kan man ikke, for det gør ondt

at skære ned. Det er da ærgerligt. De forslag, der ligger i genopretningsplanen, er jo ikke nogen, som vi synes er fantastiske. Det er nogle, der er nødvendige. Det er nogle, vi helst vil være foruden. Men det er nødvendigt at få dækket det underskud, der er, og så må vi prøve at se, hvor man kan finde pengene. Jeg står gerne på mål for den besparelse, der er på børnefamilieydelsen. Jeg mener stadig væk, at det er et flot skattefrit tilskud, familierne får.

Jeg må bare sige, at det ville se sløjt ud, hvis det var Socialdemokraterne og SF, der sad ved magten nu, for der ville ikke blive handlet, men det er »En Fair Løsning« jo også et udtryk for. Der er jo ingen forslag i den plan, for man tør ikke, man kan ikke genoprette dansk økonomi.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 16:24

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg synes, at det er tankevækkende, at ordføreren taler om at genoprette dansk økonomi, for hvem er det, ordføreren vil genoprette økonomien efter? Ja, det er efter 9 års borgerligt styre. Det er jo en erkendelse af, at det ikke er gået særlig godt med dansk økonomi under regeringens arbejde. Ordføreren siger også, at De Konservative vil garantere, at økonomien ikke kører af sporet. Hvad siger ordføreren så til det, som Financial Times for 2 dage siden offentliggjorde om, at det danske underskud nu er på 5,9 pct., altså det offentlige underskud, og at vi er under et massivt pres i forhold til at få det ned? Man skal gøre noget for det på lang sigt – nu taler vi ikke bare om de kommende 3 år, men på lang sigt – for nylige analyser viser jo meget tydeligt, at gælden forøges med regeringens genopretningsplan. Hvad skal løsningen på det problem være, for man vil jo ikke vækste sig ud af det, man vil ikke skabe nye arbejdspladser, man vil skære ind til benet? Hvad er det, der skal gøre, at vi ikke får en forøget gæld på lang sigt med regeringens genopretningsplan?

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:25

Henriette Kjær (KF):

Jeg er noget forundret over spørgsmålet, fordi det, der ligger i »En Fair Løsning«, netop er øget gældsætning og fuldstændig uansvarlig politik. Vi fører en ansvarlig politik, der netop vil føre til, at den spirende optimisme, der er i økonomien nu, vil få fart på, og vi har da klokkeklart en forventning om, at vi i det kommende år vil se, at der kommer mere gang i hjulene igen, at vi får skabt flere arbejdspladser, at vi på den måde genererer flere penge, at vi får kagen gjort større igen. Det er det, der er hele formålet med dels en ekspansiv finanspolitik, der har været ført de seneste år, dels genopretningsplanen. Og derfor synes jeg slet ikke, at det ser så sort ud som det billede, fru Pia Olsen Dyhr tegner.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 16:26

Pia Olsen Dyhr (SF):

Hvis man kigger på regeringens genopretningsplan, kan man se, at der er intet, der sætter gang i innovationen i Danmark. Der er intet, der sætter gang i nye arbejdspladser. Det handler om at skære på alle de offentlige udgifter, men der er jo intet frirum til at sige: O.k., nu

skal vi i gang med at investere i forskning og innovation. Også her skærer man ind til benet, så hvad er det, vi skal leve af på lang sigt?

Berlingske Tidende havde i mandags en graf, der klart viste, at vi kommer til at gældsætte os yderligere efter 2013, hvis man følger regeringens genopretningsplan. Det er også tydeligt, fordi EU-Kommissionen gentagne gange har sagt, at de nordiske lande og Tyskland har et meget stort ansvar for at sikre, at der er fortsat vækst i Europa, at man ikke skærer for meget ind til benet. Så selv de højere magter, hvis man skal kalde dem det, har foreslået os, at vi nu sætter gang i investeringerne, og det vil regeringen ikke. Hvad er løsningen så? Er det væk med efterlønnen? Er det mere skæring af bistand, eller hvad er det for at sikre, at vi ikke får mere gæld i fremtiden?

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:27

Henriette Kjær (KF):

Jamen det, fru Pia Olsen Dyhr siger, er jo ganske enkelt ikke rigtigt. Vi har globaliseringsmidler, som netop går til forskning og udvikling og innovative tiltag, der gør, at Danmark kan klare sig i konkurrencen også fremover.

Så må jeg også bare sige igen, at det er et paradoks, at jeg skal stå og svare på de ting, som fru Pia Olsen Dyhr spørger om. Når man ser på den plan, som SF selv har været med til at fremsætte sammen med Socialdemokraterne, hvor man højt og flot har en idé om, at man kan spare en hel masse penge på bl.a. erhvervstilskud, må jeg sige, at den opfattelse deler jeg sådan set ikke. De erhvervstilskud, der i dag bliver givet, er netop også for at få skabt grønne job eller andre gode ting, som faktisk gør, at vi kan klare os i konkurrencen i fremtiden. Så det billede, fru Pia Olsen Dyhr her tegner, er jo helt, helt forkert.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan forstå, at den konservative ordfører finder, at besparelserne på børnechecken er nødvendige, og at det nu også er konservativ politik, at det er meget generøst, at de, som har en forsørgerforpligtelse, via vores skattesystem får en kompensation for det. Lad mig så spørge til det holdningsmæssige. Finder ordføreren så også, at det holdningsmæssigt sådan er en konservativ grundholdning, at det er en god idé at lave en ændring, som den blev præsenteret første gang, som i højere grad rammer familier med mange børn, med indvandrerbaggrund, fordi regeringens støtteparti finder, at det er bedst?

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:28

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes slet ikke, man kan stille det op på den måde. Alternativet til de besparelser, regeringen nu har fundet, var, at kommunerne skulle ud at spare penge på deres kernevelfærd, og det kan jeg høre på debatten i dag at der ikke rigtig er nogen der er interesseret i at kommunerne skal. Jamen så må man gå andre steder hen, og her er der så bl.a. børnefamilieydelsen, og den skærer vi ned på, men jeg mener stadig væk, det er et acceptabelt tilskud, at børnefamilier får 35.000 kr. om året skattefrit, og jeg mener, det er et godt bidrag til børnefamilierne, uanset om de har et barn, to børn eller fire, fem,

seks børn. Det er jo altså også familiernes ansvar – og det regner jeg også med er god radikal politik – at tage ansvar for sine egne børn.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 16:29

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil godt gentage spørgsmålet, for jeg er klar over, at ordføreren finder, at det er helt nødvendigt at gøre det her, og at man øjensynlig ikke havde andre muligheder. Mit spørgsmål gik i højere grad på, om man fra konservativ side nu er lige så stolt over og finder det lige så nødvendigt at lave en ordning, så man er sikker på, som Dansk Folkepartis formand skriver, at børnerige familier ikke bliver tilgodeset i uforholdsmæssig høj grad, som de ville blive, hvis man lavede en indtægtsgradering. Er det også konservativ politik, at det er vigtigt at sørge for, at indvandrerfamilier bliver ramt særlig hårdt, når regningen skal betales? For jeg synes, det er interessant at finde ud af, om det værdifællesskab, vi ved der er mellem Venstre og Dansk Folkeparti, nu også er et værdifællesskab mellem Konservative og Dansk Folkeparti.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:30

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, det er en helt forkert præmis, fru Margrethe Vestager sætter op. Det her handler om at bringe orden i dansk økonomi, og der plejer Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre at være enige. Det Radikale Venstre plejer at være med til at tage ansvar. Nu har vi på finansloven fundet forskellige poster, hvor der bliver skåret ned – børnechecken er et af stederne. Der bliver i fremtiden udbetalt 35.000 kr. som maksimalt beløb til familier med børn, og det synes vi Konservative er acceptabelt. Havde økonomien været glimrende, havde det ikke været nødvendigt at skære ned, og så havde vi ikke skåret ned, men det er nødvendigt, for vi tager ansvar. Men at prøve at sætte det ind i en udlændingepolitisk kontekst må jeg sige er søgt.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 16:31

Per Clausen (EL):

Jeg deler for så vidt fru Henriette Kjærs karakteristik af Dansk Folkepartis politik på det her område. Det kunne jeg nok ikke selv have sagt mere præcist.

Men det, jeg vil spørge Det Konservative Folkeparti om, tager udgangspunkt i, at jeg godt kan forstå glæden over at få Dansk Folkeparti til at foreslå konservativ politik, glæden over at få Dansk Folkeparti til at foreslå forringelser på dagpengeområdet og dermed sikre, at de skattelettelser, som de højtlønnede fik i 2010, kunne de beholde. Det forstår jeg godt glæden over, men jeg har måske lidt svært ved helt at forstå, at man så hopper med på det her med også at forringe vilkårene for børnefamilierne. Er det ikke i virkeligheden at lægge regningen i børneværelserne to gange – første gang allerede nu, fordi man mangler nogle penge, fordi man ikke vil gribe ind over for de skattelettelser til de højtlønnede, som de allerede har fået, og på lang sigt, fordi det fremgik af det, hr. Peter Christensen fra Venstre sagde, at der kom en ny regning senere? Så børnene kan altså komme til at betale to gange.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:32

Kl. 16:32

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, at debatten er ved at dreje ind på et forkert spor, for det lyder, som om børnefamilier pr. definition er svage. Det er de ikke. Børnefamilier er nogle af de stærkest funderede i det danske samfund. Det er der, man er aktiv på arbejdsmarkedet, og det er der, man har sin karrieres højdepunkt. Mange børnefamilier har god økonomi. Mange børnefamilier har ikke et problem med nedskæringen af børnefamilieydelsen. Derfor er præmissen for denne diskussion ved at køre helt af sporet. Det er, som om man ser alle børnefamilier i Danmark som sådan en satellit, der svæver rundt og har det rigtig, rigtig dårligt. Børnefamilier får også glæde af de skattelettelser, som denne regering har gennemført i nu tre omgange. Det gør børnefamilier også, så sådan er det. De er ikke særlig svage.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:33

Per Clausen (EL):

Men konsekvensen af at beholde skattelettelserne til de rigeste og undergrave børnefamilieydelsen er vel trods alt, at det især rammer familier med mange børn, som ikke har særlig mange penge. Det er vel pointen her.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan det hænger sammen med, at man på Det Konservative Folkepartis hjemmeside kan se, at de reklamerer med deres resultater, resultater, som giver bedre mulighed for at få familie- og arbejdsliv til at hænge sammen – der nævnes forhøjelse af børnechecken med 2.000 kr. for børn under 3 år – det er altså noget, Det Konservative Folkeparti virkelig brænder for. Hvad er så begrundelsen for, at Det Konservative Folkeparti vælger f.eks. at give en familie med fire børn et hak i tuden med 23.000 kr. i stedet for at prøve at se på, om der ikke var nogen af de rigeste i Danmark, der godt kunne betale lidt mere i skat, f.eks. det samme, som de gjorde i 2009, så de blev befriet for skattelettelserne for 2010?

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:34

Henriette Kjær (KF):

Hvis vi ikke foretager en genopretning af dansk økonomi nu, som regeringen sammen med Dansk Folkeparti har lagt op til, kommer det jo til at gå ud over de svage. Så kan vi begynde at tage en diskussion om, hvem der bliver ramt, og hvor problematisk det er.

Igen må jeg henvise til Grækenland, der desværre er et skræmmende og lysende eksempel på, hvor galt det kan gå. Det er jo den kurs, Enhedslisten, S og SF vil ind på, hvor vi pludselig må se, at der ikke er penge til dem, der virkelig er svage. De bliver de virkelige tabere. Vi griber ind i tide nu, og det rammer bredt, og det rammer alle. Ja, indrømmet. Vi er hudløst ærlige, som jeg sagde i min ordførertale, vi putter ikke med tingene, som man gør fra Enhedslistens side. Der fremkommer man stort set ikke med noget brugbart besparelselement.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen så skal jeg prøve at hjælpe fru Henriette Kjær med at få debatten tilbage på sporet. Det Konservative Folkeparti udsendte en pressemeddelelse den 21. december 2009, der hed »Så sænker vi skatten igen!«. Der stod, at nu bliver der færre topskatteydere, og at dette endda ikke engang var det bedste; det bedste var, at der til næste år ville være 350.000 færre.

Det lyder jo dejligt. Det eneste problem er, at man nu med genopretningspakken øger antallet af topskatteydere, både fordi man udsætter nogle af skattelettelse, og fordi man fastlåser grænserne. Både statsministeren og Venstres politiske ordfører har indrømmet, at det koster arbejdspladser, at man ikke får de her skattelettelser.

Har den konservative ordfører det ikke svært med, at man laver dele af genopretningsplanen, så det direkte koster danske arbejdspladser og dermed dansk vækst?

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:36

Henriette Kjær (KF):

Jo, selvfølgelig har jeg det svært med det. Jeg har det generelt svært med genopretningsplanen, for det, der bliver lagt op til i den plan, er jo ikke sjovt. Det rammer sådan set alle, også dem, der virkelig giver den en skalle på arbejdsmarkedet og ikke synes, de får nok ud af det.

Men det, der er trøsten og årsagen til, at vi kan støtte det her, er, at det er en udsættelse, der er tale om. Det er ikke en fjernelse, altså en afskaffelse af grænsen, der skulle sættes op, i forhold til hvornår man skal betale topskat; det er en udsættelse. Det kan vi leve med, og vi synes, det er rimeligt, når alle skal holde for.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Selv om Liberal Alliance ikke tager del i genopretningsplanen, så forstår jeg sådan set godt synspunktet om, at det nogle gange kommer til at gøre ondt, når man skal gøre noget. Det er fair nok, hvis det så er noget, der hjælper. Det, der er problemet ved det her med at lave skattestigninger, er, at det kommer til at koste danske arbejdspladser og dansk vækst.

Det er fuldstændig tåbeligt at lave en plan, som går i den modsatte retning af det, man selv siger er formålet. Om den del af planen må jeg bare sige, at den er udtryk for sådan en socialdemokratisk misundelsestankegang om, at det også skal gøre ondt på de rige, selv om det så koster arbejdspladser for nogle helt andre mennesker. Det er da et utrolig mærkeligt synspunkt. Ville det ikke være smartere, at man kun havde taget elementer med, der skabte arbejdspladser og skabte vækst, i stedet for at tage sådan et negativt element med ind i pakken?

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:37

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, det er en utrolig flot og afbalanceret plan, regeringen har lavet sammen med Dansk Folkeparti, og jeg er egentlig ked af, at Liberal Alliance ikke kunne være med i den plan. Vi kan jo det, Liberal Alliance gerne vil. Dansk Folkeparti har jo leveret det, som Libe-

ral Alliance går og efterspørger, nemlig at få sat reformer på dagsordenen.

Man må sige det lidt sådan, at Liberal Alliance står og råber ude på sidelinjen og er meget ambitiøse, men resultaterne skabes inde på banen, og det har Dansk Folkeparti hjulpet os med. Jeg er fortrøstningsfuld i forhold til arbejdsudbud osv., netop fordi vi har bevæget os ud ad reformsporet. Derfor tror jeg nok også, at vi skal klare de udfordringer, vi står over for i fremtiden.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 16:38

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det, formand. Når vi nu kan konstatere, at den her pakke, der er kommet, kommer til at ramme børnefamilier, og i fremtiden de familier, som har handicappede børn, så er der selvfølgelig noget på De Konservatives hjemmeside, der skal laves om ret hurtigt, for det er jo ligesom ikke de budskaber, der udkommer der, vil jeg egentlig bare spørge den konservative ordfører, fru Henriette Kjær: Hvorfor er man ikke mere gået ind og har kigget på, om der var andre muligheder, f.eks. at kræve fuld beskatning af de multinationale selskaber? Det kunne jo være en ting, som man også havde besluttet. Eller hvorfor har man ikke været inde at kigge på, at man årligt bruger 955 mio. kr. til aktiveringskurser, hvor folk kan sidde og finde ud af, om de er en ørn eller en ugle? Var det ikke en idé, at man havde foretaget sådan nogle besparelser, som er sådan mere ligetil, end at man havde sørget for, at den her besparelse ramte lige nøjagtig og rigtig dybt ind i folks børneværelse?

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Henriette Kjær (KF):

Nu bider jeg mærke i, at skatteministeren har øget presset på de multinationale selskaber og gør, hvad han overhovedet kan, og hvad der er juridisk muligt, for at inddrage skat fra netop de virksomheder. Der er ikke nogen lette løsninger, når man skal lave sådan en genopretningsplan. Der kommer man til at ramme grupper, man helst ikke vil ramme.

Jeg vil sådan set meget gerne være med til se på den her bevidstløse aktiveringskultur, der åbenbart hersker visse steder. Det synes jeg da er næste skridt, man kan tage, for det er selvfølgelig spild af offentlige kurser, at folk sidder og får nogle kompetencer, som de måske har fået 7-8 gange før på et lignende kursus, eller som de overhovedet ikke har brug for. Så det kan vi godt blive enige om vil være en god idé, men vi kommer ikke uden om de elementer, der er med i regeringens genopretningsplan her.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 16:40

Christian H. Hansen (UFG):

Det er jo bare underligt, at man så har undladt at tage nogle af de umiddelbare gode ideer med, som man i dag godt kan se – det her med aktiveringskurser og det her med beskatning af de multinationale selskaber. Når man har en skatteminister, der er ved at kigge på det, kunne man jo sagtens bare have taget det med i planen.

Så vil jeg også godt spørge De Konservatives ordfører, om man faktisk har regnet på den her besparelse, der kommer til at ske over

for handicappede familier i fremtiden. Har man lavet nogen beregninger af, hvad det kommer til at koste samfundet på længere sigt? Jeg tror, at det, der vil ske, er, at flere børn i fremtiden så vil blive døgnanbragt. Har man lavet det regnestykke?

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:41

Henriette Kjær (KF):

Nej, man har ikke lavet det regnestykke, for det er naturligvis svært at lave. Nu er det jo også sådan, at folk, der allerede er på ordningen, bevarer den fulde lønkomensation, mens nye – det er rigtigt nok – går ned på en månedlig ydelse på 19.200 kr. Jeg synes, det er en flot ydelse. Den ydelse ligger over det, f.eks. en kassedame eller en butiksansat får. Jeg synes ikke, vi skal skamme os over en sådan ordning. Det er jo også en ordning, der er flottere end det, de har i de lande, vi sammenligner os med – Norge og Sverige. I Sverige får man typisk 42.000 om året. Det kan blive dobbelt op, hvis det er et meget vanskeligt handicap, barnet har.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 16:41

Astrid Krag (SF):

Mange spørger om det her med børnefamilieydelsen og den konservative familiepolitik. Nogle har været inde at kigge på den konservative hjemmeside. Jeg mindes en nu tidligere konservativ minister, som sagde, at danskerne i gennemsnit skal have tre børn, et mere, end de får nu, og at det også er en del af løsningen på de økonomiske udfordringer, vi står over for på lang sigt, hvor vi jo kommer til at mangle hænder. Det er vi sådan set alle sammen enige om.

Mange har nævnt nedskæringerne i forbindelse med børnefamilieydelsen som et problem, hvis man vil have folk til at få flere børn. Med de 6.000 flere fattige børn, vi får med den her ændring, tror ordføreren så, at deres forældre vil sætte flere eller færre børn i verden fremover?

Det andet, som jeg synes mangler i den her diskussion, er spørgsmålet om nulvæksten. Den vil jo også betyde, at der ude i kommunerne bliver flere lukkedage, og at der bliver kortere åbningstider. Lige præcis det er to af de ting, som Dansk Arbejdsgiverforening har peget på som noget af det, der er det allerstørste problem for vores produktivitet og konkurrenceevne. Er det rigtig god konservativ familiepolitik, der skal gavne den danske økonomi, at lave de her nedskæringer på børneområdet?

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:42

Henriette Kjær (KF):

Nu forstår jeg slet ikke den her sammenligning med, at udgifterne i kommunerne ikke stiger. De falder jo heller ikke. Vi har de samme penge at bruge ude i kommunerne i år, til næste år og næste år igen. Hvorfor skulle det betyde flere lukkedage? Det kan jeg simpelt hen ikke forstå. Det skulle da betyde, at vi har det samme antal lukkedage, for vi har det samme budget. Det er helt forkert set, at det skulle føre til nedskæringer. Så er det da i hvert fald kommunen, der vil omprioritere nogle penge, og det må de jo tage ansvaret for og rede-gøre for over for deres borgere.

Til det med børnechecken vil jeg sige, at der altså ikke er proportionalitet mellem, hvor mange børn man får, og hvor stor børnechecken er. Det er langt mere afgørende, om der er gode pasningsmuligheder, om man kan få hjælp til at få passet sit barn, når det bliver sygt og man selv skal på arbejde, og om man har en livsledsager, man er glad for og tryk ved. Det er da det, der er afgørende for, om man overhovedet får børn. Jeg tror ikke, der er ret mange, der sidder og studerer satserne på børnefamilieydelsen, inden de går i gang.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Astrid Krag.

Kl. 16:44

Astrid Krag (SF):

Jeg er i hvert fald meget enig med den konservative ordfører så langt, at det er vigtigt, at man har en, man godt kan lide, hvis man vil lave børn. Det kan vi nok ikke ordne på andre måder her fra Folketingets side.

Men jeg synes faktisk, at den konservative ordfører har fat i noget meget afgørende, når hun siger, at noget af det andet, der betyder noget, er, at der er nogle ordentlige rammer, at der er nogle gode daginstitutioner. Der må man bare sige, at når den kommunale økonomi bliver presset, som den bliver, vil vi se flere lukkedage, så vil vi se kortere åbningstider. Der kan vi bare tage og kigge rundt i landet nu, hvor man flere steder har genåbnet budgetterne, og hvor man andre steder er i gang med at lave sparekataloger, så man kan leve op til nulvæksten.

Den konservative ordfører kan altså ikke stå og påstå, at nulvækst er det samme, som at der ikke bliver pres på de kommunale budgetter. Ifølge regeringens egen 2015-plan ville man give kommunerne 2 mia. kr. mere hvert år, for at de kunne følge med demografien. Det vil så sige, at kommunerne de facto har 2 mia. kr. mindre, hvis man skal tro regeringens egne tal. Og de penge skal selvfølgelig findes et sted. Jeg ved ikke, om det bliver mest på ældreplejen, eller om det bliver mest på børnepasningen, men et eller andet sted skal pengene findes.

Jeg synes bare ikke, det hænger særlig godt sammen med, at man i hvert fald tidligere fra De Konservatives side har sagt, at det er vigtigt, at folk i det her samfund får flere børn.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:45

Henriette Kjær (KF):

Igen må jeg så sige, at nulvækst jo ikke betyder, at budgetterne skal falde. Det betyder, at kommunerne har det samme antal midler at bruge på børn, ældre, skole osv.

Hvis vi så endelig nu siger, at der skal spares nogle penge, er det sådan, at den offentlige sektor er større end nogen sinde før; det er verdens største offentlige sektor, og så tror jeg, man skal være rigtig, rigtig dårlig til at kigge i budgetter og rigtig dårlig til at lede en kommune, hvis ikke man kan finde ud af at skære nogle steder og bruge pengene på kernevelfærden. For jeg er nemlig ganske enig i, at ældreplejen skal være i orden, det skal børnepasningen også, og det skal det, der foregår i folkeskolerne. Men så er der naturligvis andre steder i kommunen, som kan klare en besparelse lige i det her år, hvor det går lidt skidt. Budgetterne er vokset år efter år efter år, så jeg tror godt, det kan lade sig gøre at barbære dem ned.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pia Christmas-Møller for en kort bemærkning.

- Kl. 16:46
Pia Christmas-Møller (UFG):
 Den konservative ordfører har tidligere i debatten lagt stor vægt på fakta og virkelighed, og det har jeg stor sympati for. Jeg har også sympati for, at sund fornuft kommer til at spille en rolle.
 Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren, om jeg kan få at vide af Det Konservative Folkeparti, hvad jeg ikke kunne få at vide af Dansk Folkeparti, nemlig hvor meget man regner med at spare på de familier, der har handicappede børn, og som selv vælger at passe dem. Det er det ene helt kontante faktaspørgsmål, jeg har.
 Det andet er: Hvor meget er det nu lige, en døgninstitutionsplads koster i nutidskroner? Det vil jeg gerne vide som fakta i debatten om de her handicappedes forældre og deres beskæringer.
- Kl. 16:46
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ordføreren.
- Kl. 16:46
Henriette Kjær (KF):
 Det svarede fru Pia Kjærsgaard da sådan set også på, og det er 201 mio. kr. over 2 år, man kan spare på den her ordning.
 Med hensyn til hvad en døgnplads koster, er det jo forskelligt, alt efter hvad man vælger, men det koster selvfølgelig mange penge at skulle anbringe et handicappet barn på en døgninstitution. Men det er heller ikke sikkert, at det er det, det vil føre til. Jeg tror, der er mange, der vil tilpasse deres økonomi efter den nye ordning og stadig væk gå hjemme og passe deres barn, men kan de ikke det, skal der naturligvis være døgninstitutionspladser til de handicappede børn, der ikke kan blive passet hjemme.
- Kl. 16:47
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Fru Pia Christmas-Møller.
- Kl. 16:47
Pia Christmas-Møller (UFG):
 Jeg tror, fru Pia Kjærsgaard svarede mig, hvor meget man ville få om året efter den nye ordning, og ikke på, hvor meget man rent faktisk har tænkt sig at spare. Men nu kan jeg forstå, at fru Henriette Kjær mener, at der er 200 mio. kr. at spare. Så kan jeg oplyse, at en døgninstitutionsplads koster fra 1,3 mio. kr. til op mod næsten 2 mio. kr., alt afhængigt af, hvilken kommune i landet vi ser på.
 Så er det bare, jeg spørger: Hvor er det humane, det sociale og det økonomiske perspektiv i den her ordning? Det Konservative Folkeparti plejer jo at bryste sig meget af, at man netop er partiet, der lægger vægt på sund fornuft, men sandelig også på det sociale ansvar. Hvor er det lige, det er i den her sag, og hvor var Det Konservative Folkeparti, da den sag blev forhandlet på plads under forhandlingerne?
- Kl. 16:48
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ordføreren.
- Kl. 16:48
Henriette Kjær (KF):
 Ja, vi lægger lige præcis vægt på at tage ansvar. Det gør vi ved at gå ind og lave den her genopretningsplan, hvor vi sørger for, at regningen for krisen bliver betalt, alt andet havde været uansvarligt. Og det gør ondt, ja, det gør det, også på nogle af de grupper, vi traditionelt holder hånden under og ønsker at hjælpe og støtte, men sådan er det nu engang, når der skal spares. Det er svært, og det gør altid ondt, og det havde været næsten ligegyldigt, hvor man havde taget pengene. Havde det ikke været den her gruppe, havde det været en anden
- gruppe, som det var lige så beklagelig for. Derfor synes jeg så, at man er endt på – nu der skal spares – faktisk stadig væk at have en ganske flot ordning.
- Kl. 16:48
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Fru Anne Marie Geisler Andersen. Kort bemærkning.
- Kl. 16:49
Anne Marie Geisler Andersen (RV):
 I maj 2007 udtalte den konservative minister Carina Christensen, at velfungerende familier er en forudsætning for vækst og velstand. Vi har ønsket at skabe bedre forhold for børnefamilierne.
 Jeg kan forstå på den konservative ordfører, at børnefamilieydelsen ikke er en forudsætning for et godt familieliv. Hvilken politik mener den konservative ordfører da man skal føre for at understøtte, at folk får børn, og for at skabe gode forhold for børnefamilierne? Hvis bedre pasningstilbud er løsningen, gør man så samtidig disse tilbud billigere?
- Kl. 16:49
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ordføreren.
- Kl. 16:49
Henriette Kjær (KF):
 Den her regering har foretaget så mange tiltag for at forbedre børnefamiliernes vilkår, at jeg næsten ikke kan huske dem alle sammen. Vi har indført 1 års barselord, hvor det, vi overtog fra den tidligere regering, var ½ år. Vi har forbedret pasningsmulighederne med pasningsgaranti i alle kommuner. Vi har nedsat taksten i daginstitutionerne. Vi har lavet madordninger, frivillige madordninger i daginstitutionerne. Vi har lavet en lang række tiltag. Ja, inden den såkaldte madpakkeordning – det var sådan set ikke den, jeg tænkte på – gjorde vi det muligt for kommunerne at lave frivillige madordninger sammen med forældrene. Sådan kunne jeg blive ved. Det er bedre rammer for børnefamilierne, som netop gør, at det er nemmere at være børnefamilie i dagens Danmark, end det var før 2001.
- Kl. 16:50
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Fru Anne Marie Geisler Andersen.
- Kl. 16:50
Anne Marie Geisler Andersen (RV):
 Så svaret på mit spørgsmål må være nej.
 På Det Konservative Folkepartis hjemmeside i pjecen »Konservative værdier« er der et afsnit, der hedder: »Vi smider ikke regningen i børneværelset«. Vil det fortsat være en konservativ værdi?
- Kl. 16:50
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ordføreren.
- Kl. 16:50
Henriette Kjær (KF):
 Ja, det er det præcis, ligesom det er en radikal værdi, og det er derfor, vi laver den her genopretningsplan. Det er overordnet set, fordi vi mener, at vi skal levere et samfund videre til de kommende generationer, hvor der er god konkurrenceevne, hvor der er job, og hvor der er gode uddannelsesmuligheder. Det kan vi ikke, hvis ikke vi tager affære nu. Så bliver det et gældspræget samfund, de skal overtage, hvor de ikke har muligheder for at få de job og skabe de uddannelser, som er vigtige, for at de kan få et godt liv.

Kl. 16:51

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Herefter er det hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Steen Gade, kort bemærkning.

Kl. 16:53

Klaus Hækkerup (S):

Tak for det. Ordføreren nævnte efterlønnen i sit indlæg. Nu har Det Konservative Folkeparti jo længe ført en kampagne mod efterlønnen – og endda med stigende intensitet. Jeg vil derfor godt spørge: Hvad er det egentlig, Det Konservative Folkeparti forestiller sig? Er det, at man vil lukke for tilgangen til efterlønnen, eller er det, at man vil gå ind og skære i bidraget hos dem, der har indbetalt efterlønsbidrag for at opnå efterløn, og begrænse deres adgang til efterløn? Det er jo den første tanke, man må have gjort sig, når man har overvejet, hvad det egentlig er, man vil gøre ved efterlønnen.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:51

Henriette Kjær (KF):

For det første vil jeg gerne slå fast, at vi står fuldstændig bag det forlig, som efterlønnen er en del af, nemlig velfærdsforliget. Men vi vil tillade os at diskutere, om det skal fremrykkes, som den konservative leder, fru Lene Espersen, gjorde i januar måned på De Radikales nytårsstævne, hvor hun foreslog, at man fremrykkede ikrafttrædelsen af efterlønsforliget. Det er noget, man kunne gøre. Det blev skudt ned, det var der ikke flertal for, men nu har vi bragt det op.

Men helt oprindeligt stemte vi jo imod efterlønsordningen. Vi stemte ikke for i Det Konservative Folkeparti. Vi ønskede en særlig ordning for de nedslidte. Det mener jeg stadig væk der skal være. Der er nogle, der har været på arbejdsmarkedet i mange, mange år, og der skal være en ordning for dem.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 16:52

Klaus Hækkerup (S):

Jeg er sådan lidt forvirret over, hvad Det Konservative Folkeparti egentlig mener. Enten vil de fremrykke efterlønsordningen, eller også vil de begrænse den og stille nye kriterier for dem, der kan gå på den. Hvis vi overhovedet kunne få oplyst, hvad der var konservativ politik, ville det jo være meget rart.

Men mit spørgsmål til ordføreren for Det Konservative Folkeparti er: Hvor er besparelsen egentlig henne ved at fremrykke efterlønnen? Det er jo de samme udgifter, der skal afholdes – bare på et andet tidspunkt.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:53

Henriette Kjær (KF):

Jamen der vil da naturligvis komme en besparelse. I og med at man hæver efterlønsalderen tidligere, er der nogle mennesker, der vil blive på arbejdsmarkedet længere, som ikke skal have del i ordningen, og som betaler skat i længere tid. Så hvis man fremrykkede ordningen, som nu er fastsat til at skulle løbe fra 2019 til 2022, til tidligere i forløbet, så ville man naturligvis spare nogle penge.

Steen Gade (SF):

Tak. Fru Henriette Kjær var inde på den alvorlige økonomiske situation, vi står over for, og det er jo helt rigtigt, at det er kæmpemæssige udfordringer i forhold til, at Danmark har mistet konkurrenceevne, at vi ikke har fået investeret nok, og at innovationen enten er gået i stå eller i virkeligheden er i tilbagegang.

Derfor er mit spørgsmål til fru Henriette Kjær: Har De Konservative ikke, ligesom en række erhvervsfolk, ligesom The Economist og også EU's kommissær Olli Rehn, tænkt på, at det kan være, man bremser for hårdt op og i virkeligheden får den modsatte effekt, at man i virkeligheden skaber en ny krise oven i krisen? Har man ikke tænkt på det problem? For det lyder, som om fru Henriette Kjær er fuldstændig stålsat: Det der med at spare sig ud af krisen er bedre end at investere sig ud af krisen. Har man ikke haft nogle overvejelser om en anden vej?

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:54

Henriette Kjær (KF):

Det har vi jo netop lige præcis haft her de seneste år, hvor der netop er blevet ført en ekspansiv finanspolitik. SF er selv med i et forlig, der kraftigt øger bevillingerne til vores infrastruktur, og hvor der virkelig bliver sat gang i byggeriet af nye veje og broer. Det er penge, der ikke er udbetalt endnu, men vil komme til udbetaling og dermed bl.a. sætte gang i byggeriet og i hjulene. Der er skattelettelserne, som jo også betyder – på trods af at en lille del af dem er blevet udsat – at folk faktisk kan øge deres privatforbrug og dermed holde gang i detailhandelen og andre ting, som man naturligvis bruger sine penge på.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Steen Gade.

Kl. 16:55

Steen Gade (SF):

Det, fru Henriette Kjær sagde om infrastrukturinvesteringer, lever op til noget af det, jeg efterlyste, men ellers er det vel sådan set en erkendelse af, at regeringen i de gode år har misset at foretage de nødvendige investeringer til at forberede sig på den her konkurrencesituation.

Hvis vi kigger fremad, hvad har fru Henriette Kjær så tænkt sig at gøre mere? For de her nedskæringer fører jo til det modsatte. Man har jo i virkeligheden haft en oppumpning af økonomien, hvor vi har forstærket boblen, og nu skærer man uden i virkeligheden at få skabt fremtidens arbejdspladser. Hvis jeg må følge det lidt op, så var en af måderne f.eks. at melde ud, at vi skal gå til 30 pct.s reduktion af CO₂, ligesom fru Connie Hedegaard har meldt som kommissær. Er det noget, som regeringen vil gøre? For det kunne jo være en hjælp til at skabe nogle nye arbejdspladser. Alt andet er jo med til at forringe mulighederne for at skabe nye arbejdspladser, alt det, vi ser fra regeringens side.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Henriette Kjær (KF):

Den her økonomiske genopretningsplan er helt, helt nødvendig, og jeg mener ikke, at den, som man har påstået flere gange fra S og SF's side, vil bremse, jeg mener faktisk, at den vil generere aktivitet i Danmark, og det vil den, fordi udlandet får tillid til Danmark. Den her genopretningsplan sikrer, at vi bibeholder en lav rente, som er attraktiv, når man skal investere, den er attraktiv for vores erhvervsliv i forhold til deres konkurrenceevne, og det betyder altså, at Danmark er et interessant land at nedsætte sig i og skabe arbejdspladser i. Det ville det ikke være, hvis vi ikke førte den politik, som regeringen fører nu.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:57

Line Barfod (EL):

Fru Henriette Kjær siger, at det er nødvendigt med planen, som om der slet ikke var nogen alternativer til at smide regningen i børneværelset. Men man kunne jo tage fra nogle andre i stedet for at tage fra børnene. Man kunne jo sige, at det var nogle af de rigeste, der ikke længere skulle have den skattelettelse, som de har fået i år. Man kunne sige, at det skulle gøre ondt på nogle andre, for nu at bruge fru Henriette Kjærs eget sprogbud. Men jeg kan forstå, at hvis det f.eks. er folketingsmedlemmer, så synes De Konservative, at det er nogle, det gør for ondt på. Multinationale synes man måske også at det gør for ondt på. Bankdirektører synes man måske også at det gør for ondt på.

Hvad er begrundelsen for det politiske valg om, at det er børnene, der skal holde for med nedskæringerne på både børnechecken og velfærden ude i kommunerne?

Kl. 16:57

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:58

Henriette Kjær (KF):

Altså, nu har vi så mange gange hørt den sang om de her bankdirektører og de rigeste og deres skattelettelser. Det ville jo ikke give noget i kassen, hvis man endelig tog skattelettelsen fra de allerrigeste i Danmark. Tværtimod sikrer skattereformen, at der er flere, der vil gøre en ekstra indsats. Det er der brug for, og det tror jeg også fru Line Barfod anerkender. I de kommende år, hvor vi kommer til at mangle arbejdskraft, har vi sådan set brug for, at der er nogle, der bliver på arbejdsmarkedet længere; selv S og SF har anerkendt det i deres plan, »En Fair Løsning«, som netop animerer til, at man skal arbejde 12 minutter ekstra om dagen.

Vi har så lavet en skattereform, der gør, at det er mere attraktivt at arbejde, og at man får noget mere ud af det, og derfor er det helt forfejlet at sige, at de skattelettelser skal ruller tilbage. Og jeg synes også, det er forfejlet at sige, at den her genopretningsplan rammer børnene. Nej, den rammer danske familier bredt, desværre, men sådan er det.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:59

Line Barfod (EL):

Det er en underlig verden, fru Henriette Kjær lever i, hvis hun mener, at det ikke rammer børnene, når der ikke længere er penge til, at

man kan deltage i fritidsaktiviteter, ikke er penge til, at man kan holde en fødselsdag, når man henne i børnehaven oplever, at der er færre voksne til at snakke med børnene. Hvis fru Henriette Kjær mener, at børnene ikke kan mærke det, synes jeg, det er meget underligt.

Jeg synes da, det er langt mere oplagt, at de, der har fået kæmpeskattelettelser, ikke vil mærke det, hvis man tager noget af de skattelettelser, og det vil give de milliarder, der mangler i statskassen, sammen med, at man f.eks. lader de multinationale betale, og de andre mange forslag, som Enhedslisten har fremlagt, men som fru Henriette Kjær nægter at forholde sig til.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:00

Henriette Kjær (KF):

Jeg køber ikke den præmis med, at daginstitutionerne bliver ringere og lukker, og at der kommer mindre personale. Det er i hvert fald en kommunal beslutning, man så har truffet lokalt om, at sådan er ens prioritering, for midlerne herindefra ud til kommunerne er steget og steget igennem de år, den her regering har siddet, og i de kommende år vil det være på samme niveau, som det er i år, og det er ikke en nedskæring. Så derfor er det en forkert prioritering fra kommunernes side. Det bliver jeg altså nødt til at sige. Det er selvfølgelig beklageligt de steder, hvor det sker, men der er jo penge til at opretholde det niveau, som vi også har nu og har haft de seneste år, og det niveau er kun blevet bedre.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Magnus Heunicke for en kort bemærkning.

Kl. 17:00

Magnus Heunicke (S):

Tak. I en ganske almindelig dansk folkeskoleklasse er der et til to børn, som er kommet til verden ved hjælp af fertilitetsbehandling. Helt statistisk set er der et eller to børn, hvis forældre har fået hjælp til at få børn, og der bliver født ca. 5.000 børn i Danmark om året i familier, hvor moren eller faren har svært ved at få børn. Jeg tror, at rigtig mange kunne tænke sig et hudløst ærligt svar på, hvorfor det er, at de familier, som har svært ved at få børn, nu skal straffes økonomisk for, at der har været en fest, som man ikke kunne betale. Hvorfor er det de familier, som Det Konservative Folkeparti vil straffe ekstra hårdt?

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:01

Henriette Kjær (KF):

Det er det, fordi vi gerne vil sikre, at de kerneydelser, man kan forvente at få i det danske sygehusvæsen, er intakte, at man kan blive behandlet, når man bliver akut syg, når man har en livstruende sygdom. Vi kan se, at udgifterne til sygehuse stiger og stiger. Der kommer ny forbedret medicin hele tiden. Vi kan mere. Det bliver dyrere at behandle de mennesker, som vi behandler. Der er også større overlevelseshancer. Men vi kan ikke det hele, og hvis vi vil bruge pengene på det, som jeg kalder kerneydelser, så er der nogle steder, hvor vi må kræve en brugerbetaling, og det er så det, vi går ind og gør nu med brugerbetaling på fertilitetsbehandling.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 17:02

Magnus Heunicke (S):

Jeg kunne godt tænke mig at høre De Konservative: Er den plan, der nu lægges frem, en familievenlig plan, eller er det måske en familiefjendsk plan? Jeg tror, rigtig mange mennesker, rigtig mange familier i Danmark er dybt skuffet over, at det parti, som for få år siden slog sig op på at være familiernes parti, nu er med til at lave en så familiefjendsk plan. For hvorfor er det, at man som almindelig børnefamilie skal betale?

Jeg vil godt spørge ordføreren direkte: Hvad vil det efter den her plan koste en familie, som godt vil have børn, men hvor faren eller moren har problemer af den ene eller anden art, at de skal igennem en behandling? Hvad det vil koste for en typisk familie? For man har forhåbentlig regnet på, hvad det vil koste dem, der altså har svært ved at få børn, og som skal igennem en behandling, der i dag er gratis, men som med det her forslag med et slag pludselig kommer til at koste rigtig mange penge. Hvad er prisen?

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:03

Henriette Kjær (KF):

En fertilitetsbehandling koster pr. insemination omkring 17.000-20.000 kr. i det private. Derudover kan der komme medicin, og nogle gange skal man have tre behandlinger. Så det er da selvfølgelig en del penge. Det koster det også at adoptere børn. Det er der også nogle der gør i dag, og det betaler de selv for. Der har jeg ikke hørt Socialdemokraterne i tide og utide råbe op eller stille op for den gruppe.

Jeg mener stadig væk, det er en besparelse, der kan forsvares. Den kan forsvares, lige præcis fordi vi tager hånd om børnefamiliernes fremtid, fordi vi vil sikre et Danmark, der er værd at vokse op i, hvor der faktisk er nogle arbejdspladser, hvor virksomhederne ikke er løbet ud af landet, som jeg har en forventning om at de vil gøre, hvis og i så fald Socialdemokraterne og SF vil komme til, for så vil vi jo se, at selskabsskatterne vil stige. Det vil give virksomhederne en virkelig, virkelig tung opgave at skulle konkurrere med virksomheder i andre lande, hvis de er placeret i Danmark.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det fru Bente Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 17:04

Bente Dahl (RV):

Tak for det.

Den danske økonomi har det skidt. Den konservative ordfører sagde i sin ordførertale, at Det Konservative Folkeparti er et meget økonomisk bevidst og ansvarligt parti. Derfor undrer det os, at vi i øjeblikket ser en regering, inklusive Det Konservative Folkeparti, der dækker sig ind under EU for at begrunde det, som regeringen siger er løsningen på de økonomiske problemer. EU forlanger ikke besparelser, men forbedringer. Europa-Kommissionen har vurderet det konvergensprogram for 2009, som regeringen har fremlagt, med nulvækst og sparemål, men Kommissionen har ikke fået forelagt et reformprogram.

Vil den konservative ordfører bekræfte, at det ikke er EU, der kræver besparelser af Danmark, men at det er regeringens og Dansk Folkepartis politiske valg at lave den plan, som er fremlagt nu?

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:05

Henriette Kjær (KF):

Nej, det vil jeg ikke. Vi har bundet os til at følge EU's vækst- og stabilitetspagt, og det gør så, at vi også er forpligtet til at nedbringe vores underskud. Men det er nu ikke det, der skal være argumentet.

Argumentet skal være, at vi skal have et gældfrit Danmark, som vi kan levere videre til de børn, der vokser op nu, og at vi, som jeg lige har sagt, kan få skabt nogle arbejdspladser, også i fremtiden, så man der ikke hænger på en regning, der gør det besværligt at være borger i det danske samfund. Derfor tager vi fat om problemerne nu.

Så EU skal sådan set ikke være argumentet, men det er da en del af årsagen til, at vi skal spare.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Bente Dahl.

Kl. 17:05

Bente Dahl (RV):

Nå, EU skal ikke være argumentet. Men så kan jeg ikke forstå, at regeringen bruger det i så vid udstrækning, som man gør. Jeg vil gerne have uddybet lidt mere om økonomi på kort sigt og på længere sigt. En af vores fremmeste økonomiske eksperter, Nina Smith, udtaler i Berlingske Tidende den 22. maj 2010: »Det er store besparelser, som regeringen vil komme med på kort sigt, og spørgsmålet er, om man ikke hellere skulle fokusere på langsigtede reformer«.

Jeg citerer videre: »Derfor er det til dels et politisk valg, om man vælger at stramme finanspolitikken fra 2011 og spare meget kraftigt på de offentlige udgifter, eller man i stedet vælger at gå i gang med at gennemføre mere langsigtede reformer, som konsoliderer dansk økonomi på det lange sigt«.

Så er det, jeg spørger den konservative ordfører: Er det ikke regeringens politiske valg ikke at lave tilbundsgående reformer, men i stedet for en fuldstændig skæv genopretningsplan, der rammer de svage, folkeoplysningen, uddannelsen, forskningen m.m., altså alt det, som vi skal leve af i fremtidens Danmark?

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:07

Henriette Kjær (KF):

Den her regering laver ikke andet end reformer, dag og nat, og De Radikale kan snart ikke følge med. Vi har overhalet De Radikale. Vi har lavet en meget, meget ambitiøs skattereform, og nu laver vi en dagpengereform. Der kommer en førtidspensionsreform, der kommer en SU-reform, og vi skal se på sygedagpenge – hvad mere kan man ønske sig? Hvis befolkningen skal følge med, tror jeg lige, vi skal stoppe op og puste ud.

Derfor laver vi også noget på den lange bane, og det er jo derfor, den her plan er så god. Vi må lave nogle besparelser her og nu, der gør ondt – ja – og som ikke er lige populære, men vi har også det lange lys på. Vi er klar over udfordringerne, og derfor tager vi fat.

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 17:07

Kl. 17:10

Christine Antorini (S):

Tak. Nu lagde jeg mærke til, at den konservative ordfører lige for et kort øjeblik siden meget malende fremmanede et billede af, at erhvervslivet ville løbe ud af Danmark – sådan var ordene – ville løbe ud af landet, hvis S-SF gennemførte sin økonomiske plan. Det er der faktisk ikke en eneste virksomhedsleder der har sagt. Til gengæld har der været udtrykt dyb skepsis så sent som i dag fra erhvervslivets interesseorganisationer på grund af den kæmpestore nedskæring, der sker på forskning og uddannelse i den spareplan, der ligger fra regeringen.

Jeg kunne godt tænke mig at høre fra den konservative ordfører, hvorfor i alverden man er nået frem til, at der skal spares næsten 4 mia. kr. på forskning og uddannelse som et led i at fremtidsrette Danmark.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:08

Henriette Kjær (KF):

Jeg er fuldstændig uenig i, at der skal spares 4 mia. kr. Det er en kendt besparelse, der kommer, og som universiteterne har været klar over. Så har de skullet spare noget på administration, ja. Det skal man også i ministerierne, det skal man i alle andre offentlige styrelser og myndigheder, og det er kun rimeligt, at man også skal gøre det på universiteterne. Vi har stadig væk et meget højt budget, hvad angår forskning, og jeg tror ikke, der er nogen, der kommer til at lide skade, på grund af at universiteterne i denne omgang også må holde for.

Men jeg tror, der er nogen, der kommer til at lide skade, når den socialdemokratiske regering eventuelt skulle komme til, for man kan jo ikke finde pengene ved at skære erhvervstilskud ned. For der er ikke ret mange erhvervstilskud tilbage, og dem, der er, er jo nogle, Socialdemokraterne også godt kan se er nødvendige.

Så har man proklameret, at man vil hæve selskabsskatterne, og det er da at lægge gift ud for virksomhederne.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Christine Antorini.

Kl. 17:09

Christine Antorini (S):

Det er jo fuldstændig nonsens, når den konservative ordfører kan stå og sige, at det er kendte besparelser. Hvis det er kendte besparelser, er det jo ikke 4 mia. kr., som kan ryge i det hul, som De Konservative vil være med til at dække. Det er for 4 mia. kr. nye besparelser. Det er forskning, der rammes, men jeg vil godt sætte ord på, hvad det i øvrigt er, man sparer på.

Man sparer på alle de kortuddannede voksne, de ufaglærte. Man sparer på den mulighed, de har, for at tage voksenefterskole, alt det, der skal gøre, at de kan gå fra ufaglærte til faglærte. Man øger brugerbetalingen for dem, der gerne vil uddanne sig, og det gælder både for de kortuddannede og på de videregående uddannelser. Man gør det sværere at tage på voksenefterskole, fordi godtgørelsen bliver mindre for virksomhederne, og det står direkte i planen, at det betyder, at færre virksomheder har en motivation til at sende deres medarbejdere på uddannelse.

Summa summarum er der blevet skåret knap 4 mia. kr. Er det ikke korrekt, at det er en besparelse, der indgår i at dække det hul, som Konservative ønsker at dække?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:10

Henriette Kjær (KF):

Det er fuldstændig rigtigt, at der bliver sparet på de områder, fru Christine Antorini her nævnte, og jeg kan stå fuldt ud på mål for de besparelser. Når vi øger brugerbetalingen, øger vi også incitamentet til at gennemføre den uddannelse, man har meldt sig til. Vi kan se, der har været et stort frafald, og vi kan også se, at der er mange, der har uddannelser i forvejen og tager en efteruddannelse, og det er selvfølgelig altid rart, men måske mere til gavn for dem selv og deres eget forgodtbefindende end for at komme ud og matche et job på arbejdsmarkedet.

Det er rigtigt, at virksomhederne skal betale nogle flere penge for videre- og efteruddannelse af deres medarbejdere, ja. Det er ikke kun børnefamilierne, der bliver ramt. Det er også virksomhederne, der i den her periode må tage deres del af ansvaret.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 17:11

Jesper Petersen (SF):

Det bliver sagt af den konservative ordfører, at planen her skaber vækst, og at den vil generere aktivitet, men faktum er jo faktisk desværre, at når man træder så hårdt på bremsen, som regeringen gør, sker der det modsatte, altså at vi vil få et fald i BNP på grund af regeringens spareplan, og at der er, siger en analyse nu fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, 27.000 private arbejdspladser i fare på grund af spareplanen. Når man laver nulvækst i den offentlige sektor for 13,5 mia. kr., når man laver skattestigninger, så fører det til en lavere vækst, det fører *ikke* til, at man skaber job til alle de mennesker, som er blevet arbejdsløse inden for de sidste par år på grund af finanskrisen. Det tager regeringen så åbenbart ikke alvorligt nok til at ville gøre noget ved det. Tværtimod gør man det værre ved at lave en plan, der ikke bringer folk i arbejde, og som ikke skaber vækst. Jeg troede ellers, det var De Konservatives politik gerne at ville gøre noget ved det.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:12

Henriette Kjær (KF):

Altså, jeg hæfter mig ved, at det trods den krise, vi er i, egentlig er gået ganske godt og også er gået bedre, end vi umiddelbart forudså. F.eks. er der faktisk nu 25.000 færre arbejdsløse, end vi for et halvt års tid siden troede, der ville være nu. Det går bedre, end vi havde turdet håbe på, og det giver da også mig et håb om, at den spirende vækst, vi ser nu, vil generere og føre til, at der kommer mere aktivitet i samfundet, flere arbejdspladser, mere eksport, og at det vil skabe vækst i Danmark, på trods af at vi altså også har den her kriseplan.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 17:12

Jesper Petersen (SF):

Mine argumenter blev jo ikke modsagt. Jeg fik en bekræftelse af, at det faktisk vil føre til et fald i BNP og det vil føre til, at op mod 30.000 danskere, som kunne være kommet i beskæftigelse, ikke kommer i beskæftigelse på grund af regeringens spareplan. Det bekræftede fru Henriette Kjær, og det er jeg sådan set glad for. Det, ordføreren så også får sagt, er, at det egentlig er gået ganske godt, og at hun har et håb om, at det spirende opsving, der måske er, nok skal løse tingene. Altså, hvad kan alle de mange tusinde mennesker, der er blevet arbejdsløse, bruge det til: at fru Henriette Kjær egentlig synes, at det er gået ganske godt, og nu håber på, at der kommer et opsving? Skulle vi ikke politisk hjælpe det på vej i stedet for at bremse det, som er det, regeringen gør? Den bremser det på kort sigt og bremser det på længere sigt ved at skære ned på forsknings- og uddannelsesområdet, i stedet for at gøre det, som vi foreslår, nemlig at fremrykke offentlige investeringer, så vi kan få nogle af alle de tusinder af mennesker, som desværre er blevet arbejdsløse over de senere år, i arbejde. De kan desværre ikke bruge fru Henriette Kjærs håb til ret meget.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:14

Henriette Kjær (KF):

Jeg bekræftede overhovedet ikke noget af det, hr. Jespersen Petersen sagde, og jeg er dybt uenig i analysen. Vi Konservative ønsker en større privat sektor, vi ønsker flere job i den private sektor, vi ønsker ikke en større offentlig sektor. Vi har verdens største offentlige sektor, og den er stor nok. Det, opgaven går ud på nu, er at skabe grobund for, at nogle private virksomheder vil slå sig ned i Danmark, at iværksættere vil starte en ny virksomhed. Det gør de kun, hvis der er en lav rente og gode økonomiske forhold i et land, for så er det interessant at slå sig ned. Hvis det hele sejler, som er det, S og SF vil lægge op til at det kommer til at gøre, for man vil ikke foretage sig noget, så er det et uinteressant land at slå sig ned i, og derfor er den her plan det rigtige.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:14

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg må sige, at De Konservative forvirrer mig, og jeg tror også, de forvirrer alle andre. Vi hører, at De Konservative har pralede af, at de har været med til at sikre og forhøje børnechecken, senere ser vi, at de skærer ned, og nu hører vi så, at ordføreren står og synes, at det, der er tilbage, er rigtig flot. Vi har også set, at fru Lene Espersen, formanden for De Konservative, på et tidspunkt ønskede at afskaffe efterlønnen, senere blev hun så banket på plads af statsministeren og Dansk Folkeparti, og så ønskede hun det ikke, men nu ønsker hun det igen. Samtidig hører vi ordføreren stå her og sige, at efterlønnen ikke bliver afskaffet i morgen. Jeg ved ikke, hvad andre synes, men jeg er forvirret. Kan ordføreren ikke godt forstå det?

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:15

Kl. 17:15

Henriette Kjær (KF):

Jamen så er vi jo to forvirrede mennesker, for jeg er lige så forvirret over Socialdemokraternes politik: Først vil man rulle regeringens skattelettelse tilbage, det har man i øvrigt villet hver gang, vi har lavet nogle, og nej, så vil man alligevel ikke. Så vil man rulle dagpengereformen tilbage; nej, det vil man måske ikke, man vil have nogle forhandlinger og sådan noget. Jeg er sådan set også forvirret på et højere plan over alt det, Socialdemokraterne vil.

Men jeg synes ikke, der er nogen grund til, at hr. Leif Lahn Jensen er forvirret over regeringens politik og Det Konservative Folkepartis politik, for vi lægger den jo frem, vi siger åbent, hvad det er, vi vil; vi putter ikke med noget. Det står i den genopretningsplan, vi har lagt frem, man kan se, hvad det er, vi vil, og jeg har sagt, hvad det er, vi vil. Så ordføreren skal spørge lidt mere konkret ind til, hvad det er, man er i tvivl om, og så skal jeg prøve at svare mere konkret.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 17:16

Leif Lahn Jensen (S):

For mig lyder det altså mere, som om ordføreren er mere forvirret over sin egen plan og regeringens plan. Der er også flere citater. Den 19. maj sagde hr. Mike Legarth fra De Konservative: Derfor kan der ikke være tale om at udskyde næste års skattelettelse. Så gik der ca. en uge, og så udskød man skattelettelse. Senere pralede man, som jeg sagde før, også af, at børnechecken var så høj, og at det var ens fortjeneste, og hvis vi går ind og kigger på hjemmesiden, kan vi se, at der står: »Konservative er partiet for dig, der ikke smider regningen i børneværelset«.

Jeg hører også fru Henriette Kjær sige, at man er hudløst ærlig. Ja, man er måske ærlig i dag, og så mener man noget andet i morgen, og der er man måske også ærlig. Jeg er dybt forvirret, og jeg er egentlig usikker på, om man *kan* stole på De Konservative. Skal man stole på det, de siger i dag, eller skal man stole på det, de siger i morgen?

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:17

Henriette Kjær (KF):

Man skal se på konjunkturerne. Man skal se på, hvornår der er højkonjunktur, for så har det offentlige mulighed for at bruge nogle flere penge på forskellige ordninger, og man skal se på, hvornår der er lavkonjunktur, hvornår man skal holde igen. Det er sådan, man fører økonomisk ansvarlig politik. Jeg ved godt, at det kender man ikke til i Socialdemokratiet, men det er sådan, vi praktiserer vores politik. I gode tider er der råd til lidt mere, for der er kagen større, der er flere virksomheder, der har mange ansatte, som betaler skat, og firmaerne betaler virksomhedsskat, og så er der flere penge at bruge af. Nu er der lidt færre, der kommer færre skattepenge ind i kassen, og så er der også færre penge at bruge. Det er bl.a. derfor, vi skal spare – og så gør vi det.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er flere, der har meldt sig med ønske om bemærkninger, men desværre bliver der kun plads til to mere, og det er Pernille Frahm og Sophie Hæstorp Andersen. Beklager for de andre.

Fru Pernille Frahm.

Kl. 17:20

Kl. 17:18

Pernille Frahm (SF):

Tak, det var dejligt, jeg nåede at komme med.

Ordføreren har sagt, at det var vigtigt, at man ikke smed regningen i børneværelset, og det er også det, der står på De Konservatives hjemmeside, men et af de steder, hvor man har valgt at skære, er jo netop på forskning og uddannelse, som flere andre ordførere også har sagt.

Et af de områder, der virkelig kommer til at give problemer, er voksen- og efteruddannelsen, for vi har brug for at få investeret her – det sagde Anders Fogh Rasmussen i 2004 – hvis vi skal hamle op med den globale konkurrence. Dengang valgte man at give et løft; nu drosler man så ned. 446 mio. kr. vil man spare.

Beregninger viser, at det vil medføre, at ca. 4.000 af dem, der vil blive fyret i løbet af den her periode, vil få meget svært ved eller slet ikke vil lykkes med at få et job. Udgiften til dem alene vil være over 0,5 mia. kr., og det vil sige, at regeringen faktisk sparer 446 mio. kr. for senere hen at få en regning på over 500 mio. kr. En udgift på 100 mio. kr. ekstra kommer regeringens forslag til at koste. Er det fornuftigt konservativ politik?

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:19

Henriette Kjær (KF):

Nej, det er det bestemt ikke, og sådan kommer det heller ikke til at gå. Nu er det jo sådan, at vi har et meget ansvarligt erhvervsliv, der selvfølgelig også ser en interesse i, at deres medarbejdere bliver efteruddannet og videreuddannet og fastholdt i deres job. Årsagen til, at de er så ansvarlige, er måske ikke kun, at de har et godt hjerte – det tror jeg nu at mange af dem har – men også, at de ved, at de kommer til at mangle kvalificeret arbejdskraft i fremtiden, så de vil gerne holde på deres gode medarbejdere, de vil gerne opkvalificere dem. Og derfor er det også vores tese, at de er villige til at betale den ekstra del af brugerbetalingen, som de nu bliver pålagt.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pernille Frahm.

Kl. 17:19

Pernille Frahm (SF):

Det er sjovt, at når det er ekstraudgifter, som De Konservative pålægger erhvervslivet, så vil de tage imod dem med kyshånd og bøje sig pænt for dem, men når vi snakker om at lave nogle erhvervsbeskatninger og sådan noget, så siger man, at det vil jage dem ud af landet. Men det er selvfølgelig nok alt efter, hvor man ser det fra, kan jeg forstå, og lige nu ser man det deroppefra, og det er åbenbart et godt sted at se tingene fra.

Men er ordføreren opmærksom på, at en af regeringens egne eksperter i voksen- og efteruddannelse faktisk advarer voldsomt imod det her? Formanden for Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, hr. Kjeld Møller – nu skal jeg lige have efternavnet rigtigt – Kjeld Møller Pedersen, siger, at det her vil betyde, at flere kommer ud i ledighed, og at færre får den efteruddannelse, de har brug for for at kunne få nye job, når ledigheden rammer dem på et senere tidspunkt. Er ordføreren opmærksom på, at regeringens egne eksperter faktisk advarer imod det, som ordføreren er med til at gøre nu?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:21

Henriette Kjær (KF):

Ja, jeg har læst forskellige udtalelser, men jeg er altså af en anden opfattelse. Det kan da godt være – og det skulle være mærkeligt andet; den indrømmelse vil jeg gerne give – at det vil komme til at ramme nogle. Det er beklageligt, men sådan er der jo flere ting i den her genopretningsplan, som vi desværre bliver nødt til at lave, fordi vi skal finde 24 mia. kr., og det kommer til at ramme nogle. Vi kan ikke bilde os selv ind, at man kan finde 24 mia. kr., uden at nogen i det her samfund rammes. Og jeg synes egentlig, at vi har været ret gode til at finde de mest skånsomme områder, så vi stadig væk kan have fokus på den kernevelfærd, som vi gerne vil prioritere højt.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:21

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes faktisk, at man med regeringens pakke har fundet frem til alle de områder, hvor vi netop har haft behov for at investere for at komme rigtigt ud på den anden side af krisen.

Det, jeg vil spørge ind til, er: Er den konservative ordfører enig i, at det er et samfundsproblem, at 15 pct. af alle i den fødedygtige alder faktisk har problemer med at få børn, og at problemet formentlig er stigende, fordi der er flere mænd, der skyder med blankt inde i soveværelset, uden at vi ved hvorfor, og fordi der er flere kvinder, som bliver født med sygdomme, der gør, at de har sværere ved at få børn? Synes ordføreren, at det er et samfundsproblem, og at man skal tage fat på, at folk har svært ved at reproducere sig selv, og at det er et problem, at fertiliteten er dalende i Danmark?

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:22

Henriette Kjær (KF):

Ja, det kan vi ikke blive uenige om. Selvfølgelig er det et problem. Det er tal, der gerne skal bringes ned, og vi skal finde årsagerne til det. Vi kender nogle af årsagerne, og der er også god oplysning om, hvordan folk kan undgå at blive infertile. Men det er naturligvis et stort problem.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:22

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg er selvfølgelig meget glad for, at ordføreren siger, at det er et samfundsproblem. Så undrer jeg mig lidt over noget andet. Der er jo en lang række andre sygdomme i Danmark, som man også godt kunne forebygge. Der er f.eks. folk med et alkoholmisbrug, og folk, der tager på skiferie og får knæskader. Der er mange sygdomme i Danmark, som kunne forebygges, hvis vi gjorde noget bedre og var bedre til at oplyse. Alligevel er det ikke sådan, at vi går ind og lægger brugerbetaling på de områder, ligesom man nu gør med fertilitetsbehandling. Man rammer de rigtig, rigtig mange mennesker, som i fremtiden står over for problemer, når de skal have børn.

Er der andre områder, hvor De Konservative ser at det er helt o.k. at lægge brugerbetaling på, fordi en sygdom kan forebygges? Skal vi forvente et forslag om, at der bliver brugerbetaling på alkoholbehandling, stofmisbrugsbehandling eller i forbindelse med folk, der tager på skiferie og kommer til skade med knæene? Eller hvor skal vi ellers lægge brugerbetaling ind i det danske sundhedsvæsen, når man nu har taget ét område ud og sagt, at det er o.k. her?

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:23

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil bare lige anføre, at denne regering også har sikret sig, at man i højere grad selv skal betale for hjemtransporten, når man kommer til skade på sin skiferie. Det synes jeg også er ganske rimeligt.

Det er en ubehagelig diskussion, men vi kommer til at tage den, i forhold til hvad det offentlige sundhedsvæsen skal stille til rådighed for borgerne. Jeg tror, vi kommer ud i nogle diskussioner i fremtiden for netop at kunne bevare en god behandling af de akutte sygdomme og af de livstruende sygdomme og sørge for, at der ikke er nogen tvivl om, at man kommer hurtigt til, og at man naturligvis får den sidste nye behandling. Så er der altså nogle andre behandlinger, som ligger på grænsen, og man må diskutere, om der skal være brugerbetaling på dem.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så siger jeg tak til den konservative ordfører. Herefter er det den radikale ordfører, fru Margrethe Vestager.

Kl. 17:24

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Danske borgere tager ansvar igen og igen, i det frivillige sociale arbejde, i idrætsforeningerne, i det politiske arbejde, som besøgsvenner, og når der skal passes en livslinje eller sidde ved en hospiceseng. Der er så mange eksempler på, at borgerne tager ansvar for deres medborgere både her og uden for Danmarks grænser. Det er medborgerskab, når det er bedst. Det er et godt land, hvor det er på den måde.

Det er også et godt land, når vi taler sammen på en forpligtende måde om det, der skal gøres, og de valg, som skal træffes. Det er, både når det gælder en sund økonomi, og når det gælder om at få råd til den velfærd og den omsorg, som kendetegner Danmark, at vi finder brede løsninger og indgår kompromiser, der kan bære.

Sådan er det tilsyneladende bare ikke mere. Radikale Venstre blev smidt ud fra forhandlingerne om at genoprette dansk økonomi, fordi vi ønsker reformer af dagpenge og efterløn i stedet for besparelser. De Konservative fik lov at blive trods deres reformønsker, og Dansk Folkeparti satte så dagsordenen.

Det er nu og her. Men det er ikke bare historien om regningen for en økonomisk krise. Det er opgøret med Fogh Rasmussens og den nuværende statsministers økonomisk politik. Statsministeren siger, at den økonomiske politik var på sporet, indtil den økonomiske krise ramte. Det kan jeg kun genkende som sporet af tabte muligheder. VKO skylder mindst 5 mia. kr. i 2015, mindst 18 mia. kr. i 2020. Det er godt nok mange penge. Regningen er ikke betalt, og herom kan der ikke være to meninger.

Statsministeren siger, at Danmark skal være rigest. Tja, i en ny prognose vurderer den internationale organisation for økonomisk samarbejde og udvikling, OECD, at Danmark vil ligge helt bagest i feltet, når det gælder økonomisk vækst frem til 2025. Faktisk er det kun Japan, der vil have en lavere vækst, når økonomerne vurderer

det økonomiske potentiale i årene frem til 2025. Og dér – altså i Japan – er statsministeren gået af.

Hvor eurolandene i gennemsnit kan vokse med 2,3 pct., ser dansk økonomi ud til at vokse med knap det halve. Dermed er vores største udfordring at skabe vækst, især med fokus på at blive dygtigere. Prognoser af den type er som en lammende lussing til Fogh Rasmussens og den nuværende statsministers politik. Fogh Rasmussen ville have de økonomiske lærebøger skrevet om. Fogh Rasmussen troede ikke på recession. Fogh Rasmussen kastede Danmark ud i et ikke finansieret skattestop, der til dato har kostet os over 100 mia. kr.

3.109 dage – skattestopstøtteren tæller stadig på Venstres hjemmeside, godt nok med en note om før og efter VKO's skattereform. Men det er dog tankevækkende, at man ikke engang kan tage sig sammen til at stoppe tælleren, på trods af at statsministeren klart har erkendt, at VKO's seneste aftale betyder, at skatteskruen strammes. Der er ikke noget at tælle, der er ikke noget skattestop.

Danmark lever på klods. Regeringen tør ikke løfte blikket og se længere frem end til 2013. Kortsigtet økonomisk politik er blevet regeringens valgsporg. Siden hvornår er det blevet en borgerlig dyd? Regeringen er en regering, der med sænket blik har gemt sig bag fru Pia Kjærsgaard og EU – en mildest talt overraskende kombination som forsvarskæde for regeringen.

Regeringen forsvarer sig så med, at det er EU, der kræver dette og hint af os – men EU kan ikke tvinge Danmark. EU kan henstille, men ikke tvinge Danmark til at gøre en masse ting, som vi ikke vil. Sparevejen er VK's eget valg. Til gengæld synes fru Pia Kjærsgaard at kunne tvinge regeringen til både dette og hint. Om de vil eller ej, må stå hen i det uvisse, men de gør det i hvert fald.

Dermed har regeringen truffet et valg. Det er af indlysende grunde afgørende og nødvendigt, at dansk økonomi bygges op igen. Men alle har et valg, og regeringen har valgt. Regeringen har valgt sparevejen med en enkelt reform af dagpengene som en blomst i buketten af tidsler. For det er tidsel på tidsel.

Kl. 17:29

Regeringen tørrer regningen af på børnefamilierne. Regeringen tørrer regningen af på de frie skoler, efterskoler, højskoler, produktionskoler, på børn, unge og voksnes muligheder for uddannelse og på den forskning, som skal give grundlag for vækst og indsigt. Det er lige så kortsigtet som en pulverlankekur dagen før bikinisæsonen. For er der noget, vi har brug for, er det uddannelse og muligheder for børn, unge og voksne. Det er borgernes indsigt, kreativitet og viden, der skal give Danmark vækst. Det er det rugbrød, frugt og grønt, vi har brug for – og så viljen til at tænke langt.

Regeringen betaler ikke regningen. Hver gang vi spørger, får vi at vide, at det er SU'en og førtidspensionen, der skal levere resten. De Radikale kommer gerne, hvis formålet er holdbarhed, men reformer af SU og førtidspension kan ikke levere 5 mia. kr. i 2015, medmindre vi taler om massive forringelser for studerende og førtidspensionister, og det er ikke seriøst. Vi kommer for at udvikle. Og vi kommer for at gennemføre tilstrækkelige og rimelige reformer. Det kan lade sig gøre. Der er et valg.

Det Radikale Venstres plan er en reformplan, for vi har truffet et valg: Vi ønsker at afvikle efterlønnen. Vi ønsker at gennemføre en skattereform, der virker, og hvor finansieringen er på plads, når penge skal bruges. Vi ønsker, at erhvervsstøtten målrettes. Vi ønsker at gøre op med, at det er aldersbetinget, om man får adgang til dette eller hint til reduceret pris eller gratis.

Der er én grund til, at vi er så optaget af en sund og stærk økonomi: Det er den eneste mulighed, vi har, for at sikre omsorg for udsatte, sårbare og nedslidte borgere. Det er den eneste måde at sikre muligheder for alle.

Et andet spor, som Danmark har forladt, er klimasporet. CONCI-TO's store analyse viser, at det er den økonomiske krise, der giver mindre CO₂ – ikke regeringens politik, ikke handlinger, ikke en

ændret adfærd. Det, der er brug for, er ændringer i produktion, landbrug og transport, og dem har regeringen ikke haft formatet til at gennemføre.

Dermed spilder regeringen tiden. På samme måde som regeringen tillod sig at spille tid og kræfter på intern splid og en uklar strategi ved COP15. Det er jo ikke kun klimaet, det er også miljøet. Uanset besværgelserne om, at ikke en frø, ikke en fugl, ikke en fisk har fået det værre, så må man bare sige, at status er middelmådig.

I nogle af de store undersøgelser ligger Danmark på en lidt sølle 32. plads, og sammenligner man med EU, OECD, de andre rige lande, så ligger Danmark bare middelmådigt – middelmådigt, når det kommer til luftens kvalitet, til vores vandressourcer, biodiversitet, skovbrug, fiskeri, landbrug og kampen mod klimaforandringer. Der er med andre ord brug for andet og mere end ødelæggelsen af Østerild og udskudte kørselsafgifter. Der er brug for en egentlig klima- og miljøpolitik, så Danmark bliver miljø- og klimamæssigt bæredygtigt.

På lørdag er det Grundlovsdag. Vi vil alle sammen holde store taler om demokratiet, men i år vil der for alvor være malurt i bægeret. Det vil være første gang i mange, mange årtier, tror jeg, at et flertal i Folketinget har indskrænket vores demokrati – ellers har vi udvidet det: kvinders stemmeret, lavere valgretsaldere. Men for første gang har et flertal besluttet sig for, at nu vil vi tage noget fra nogen, når det kommer til demokrati.

Under den tragikomiske overskrift demokratisk integration har VKO besluttet, at der skal gå 4 år frem for 3, før udlændinge kan få stemmeret. Det er dybt beklageligt, at et af regeringens resultater i det forgange folketingsår er en indskrænkning af de demokratiske rettigheder for en gruppe af medborgere. Forhåbentlig kan vi nå at lave det om, inden der bliver kommunalvalg igen. Nu suppleres denne indskrænkning med en indskrænkning af folkeoplysningen, med indgreb mod de frie skoler, efterskoler, højskoler, produktionsskoler, de unges, børnenes og de voksnes uddannelse. Det er selve folkeoplysningen, der står for skud.

Stemmeret, folkeoplysning, muligheder. Det er medborgerskab. Det er Danmarks fundament. Det bygger Radikale Venstre på.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er foreløbig seks korte bemærkninger. Jeg nævner lige, hvem det er, der foreløbig har indtegnet sig. Det er Henriette Kjær, Frank Aaen, Kristian Thulesen Dahl, Mikkel De-ncker, Tage Leegaard og Jakob Axel Nielsen, og vi starter med Henriette Kjær, værsgo.

Kl. 17:34

Henriette Kjær (KF):

Jeg takkede jo i min ordførertale for, at De Radikale vil støtte dagpengereformen. Hr. Morten Østergaard siger til Jyllands-Posten den 26. maj:

Det er taget direkte ud af det radikale reformprogram, så det er i sig selv godt.

Til gengæld siger SF's hr. Ole Sohn, at S og SF vil annullere det meste af aftalen, og til Politiken siger hr. Nick Hækkerup:

Man vil med garanti se, at der ikke bliver taget penge fra dagpengeområdet. Når først vi har vundet valget og sidder ved forhandlingsbordet, er jeg sikker på, at De Radikale også vil være lydhøre over for fornuftige løsninger.

Derfor er det jo, at jeg vil høre, hvad De Radikale har af forventninger til det samarbejde, man nu åbenbart committer sig til, i og med man har sagt, at man vil støtte en S-SF-regering og måske også selv være en del af den. Hvordan får man løst problemet med efterlønnen?

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:35

Margrethe Vestager (RV):

Spørgeren spurgte først til dagpengene, men sluttede af med efterlønnen. Jeg går ud fra, at det handler om dagpengene.

Først og fremmest synes jeg, at det er interessant at kunne få et samarbejde, fordi vi jo ikke har kunnet få et samarbejde med regeringspartierne om dagpengereformen. Vi kan stemme for lovforslagene, men vi kan ikke blive en del af en aftale, og sådan er det. Det er fair nok. Det er regeringspartiernes valg. Det, jeg synes er vigtigt, er selvfølgelig, at man følger sin politik til dørs, at hvis det er ens politik, der bliver lagt frem i Folketinget, så stemmer man for den. Jeg har den forventning, at kommer der et nyt flertal efter et valg, vil vi gøre det, som jo er en del af dansk politisk historie, nemlig indkalde parterne, drøfte, hvordan det ser ud, finde ud af, om det nu er landet, som det skal, og om det er på en rimelig måde. Men det er jo klart, at når vi stemmer for nu, stemmer vi ikke for det modsatte om de få måneder, der forhåbentlig går, inden vi har et nyt flertal.

Kl. 17:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Henriette Kjær for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:36

Henriette Kjær (KF):

Ja, jeg mente naturligvis dagpengene. Men det lyder jo meget nemt, selv om jeg nu synes, at det ser mere svært ud end som så.

Men så vil jeg gå videre til efterlønnen, for den er De Radikale jo også meget opsat på at få afskaffet. Der har S og SF jo fuldstændig fredet efterlønnen i deres nye forslag »En Fair Løsning«. Og igen, hvordan hænger det sammen med de store ambitioner, som De Radikale har på hele reformområdet, at man vil samarbejde med nogle partier, som altså på ingen måde er interesseret i at lave de reformer, som De Radikale ønsker sig?

Kl. 17:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:37

Margrethe Vestager (RV):

Nu tror jeg egentlig, at VKO fører i den olympiske kategori efterlønsfredning, men det er så en anden ting.

Det, jeg synes er mest tankevækkende ved situationen, er jo, at Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre er enige om at begynde en afvikling af efterlønnen i 2019. Derfor forekommer det tudetosset for at sige det lige ud, at den afvikling, vi har brug for, først træder i kraft i 2019, i stedet for at vi begynder den i god ro og orden i dag. Det synes vi ville være det oplagte at gøre, og det er også derfor, vi har bedt statsministeren om at indkalde velfærdsforligskredsen, hvilket blankt blev afvist ved nytårstid, for da var der slet ikke brug for noget sådant. Det synes jeg er meget, meget underligt, når man skal høre på, hvordan der så er blevet brug for den type indgreb, som vi har foran os nu.

Når vi er så optaget af at afvikle efterlønnen, er der én grund til det, og den er, at vi synes, at mennesker, som kan arbejde, skal være på arbejdsmarkedet, fordi det er den eneste mulighed for at få rum til faktisk at gøre noget for dem, der er nedslidte. Jeg oplever den samme optagethed hos S og SF, og derfor tager jeg det, at vi finder en løsning, med fuldstændig ro i maven.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 17:38

bejdsløse, kan jeg ærlig talt ikke se nogen som helst sund fornuft i, at Det Radikale Venstre skulle give sig til at hjælpe VKO med deres asociale politik.

Kl. 17:41

Kl. 17:38

Frank Aaen (EL):

VKO sender jo som bekendt regningen til børnefamilierne, de arbejdsløse, pensionisterne, universiteterne, de fattigste i udviklingslandene, og langt, langt det meste af det er Det Radikale Venstre jo heldigvis imod. Der er bare ét punkt, hvor Det Radikale Venstre tilslutter sig VKO, og det er med hensyn til de arbejdsløse. Nu ved jeg godt, at det der med at halvere dagpengeperioden er noget, Det Radikale Venstre har ment i mange år, men hvorfor tilslutter Det Radikale Venstre sig, at en del af regningen skal sendes til de arbejdsløse i en periode, hvor arbejdsløsheden stiger som en del af en hamrende asocial VKO-plan?

Kl. 17:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:39

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan et meget, meget langt stykke ad vejen tilslutte mig karakteristikken af VKO's plan. Når det kommer til dagpengene, kan man sige én ting om Det Radikale Venstre, som man i hvert fald ikke kan sige om VKO, nemlig at vi ikke har gået og puttet med det. Vi forsøger at komme igennem med vores reformer, vi afskaffer efterlønnen en gang om ugen, så godt vi kan komme af sted med det, og det samme gælder i vid udstrækning vores ønske om en dagpengereform.

Når vi er optaget af en dagpengereform, er det, fordi vi ønsker, at vores systemer virker for at få folk tilbage på arbejdsmarkedet. De allerallerfleste mennesker – og det gælder også nu, hvor vi har haft krise, og hvor der stadig væk er udsigt til ledighed – kommer heldigvis i arbejde inden for 2 år. Og jeg synes ikke, det er et mål i sig selv, at man kan være på dagpenge i lang tid. Jeg synes, det er et mål i sig selv, at man får mulighed for at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Og hvis man som ledig har været ledig i 2 år, synes jeg, der må være nogen, der får den idé, at her er et menneske, som har brug for en ny uddannelse, for et brancheskift, for et eller andet andet, hvad det nu kan være. Og det er baggrunden for det radikale ønske om at ændre på dagpengeperioden og knytte nogle af de andre ting til. Vi tror, det er bedst, at man kommer tilbage på arbejdsmarkedet, og dermed er en lang dagpengeperiode ikke i sig selv et gode.

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:40

Frank Aaen (EL):

Nej, det er selvsagt ikke et mål, at folk er lang tid på dagpenge, det giver sig selv. Og jeg spørger sådan set heller ikke til den velkendte uenighed mellem Det Radikale Venstre og Enhedslisten. Vi tror ikke på, at det at fjerne efterlønnen og halvere dagpengeperioden skaber flere arbejdspladser; jeg tror bare, det skaber flere fattige arbejdsløse. Men jeg har så alligevel altid troet, at når Det Radikale Venstre havde den politik, som partiet nu har, skulle man se de der beskæring af dagpengeperioden som led i en indsats for samtidig at skabe flere arbejdspladser, altså, at man i hvert fald gjorde noget, for at dem, der så mister deres dagpengeret, får chancen for at få et arbejde. Men her er det jo en del af en plan, hvor der skæres ned, og hvor der bliver flere arbejdsløse. Og i en periode, hvor der bliver flere ar-

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:41

Margrethe Vestager (RV):

Nej, men det er også lidt træls for os, hvis det bliver set som en hjælp, for vi synes sådan set, at VKO kunne have utrolig god gavn af at få en længere ledighedsperiode, også gerne ud over 2 år, og gerne 4 eller 8 for den sags skyld. Så jeg synes, det ville være ærgerligt, hvis det blev set som en hjælp, og nogen kunne måske endda få den idé, at de skulle ... osv. osv.

Jeg tror ikke, det tjener noget at gå ind i selve uenigheden. Når vi gør det, vi gør, er det, fordi vi synes, vi skal følge vores politik til dørs. Vi har ikke lagt låg på; det er en del af vores idé om, hvordan dansk økonomi bliver genoprettet. Og når vi er optaget af det reformspor, er det jo bl.a., fordi det giver mulighed for at sikre realvækst i kommunerne. Og vi synes ikke, det er i orden, at den offentlige sektor skal sakke bagud i forhold til den private, for en del af fundamentet for at have et ordentligt velfærdssamfund er, at det offentlige skal følge med. Og forudsætningen for det kan vi kun finde i reformerne, det være sig reformer af dagpengene, reformer af efterlønnen, flere udlændinge til Danmark for at arbejde osv. osv.

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der et par hovedordførere, der har meldt sig. Derfor hopper vi i den rækkefølge, jeg annoncerede før. Først er det hr. Simon Emil Ammitzbøll, og bagefter er det hr. Peter Christensen.

Kl. 17:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Jeg vil sådan set gerne starte med at rose, fordi jeg faktisk var utrolig glad for den ordførertale, som fru Margrethe Vestager holdt. Det hovedfokus, der var på at skabe vækst, er vi meget, meget enige i Liberal Alliance. Det er den altoverskyggende vigtige dagsorden, som Folketinget har foran sig. Det ville være rart, hvis der også var andre, der mente det i en større kreds, men sådan er det ikke.

Hvordan kan Det Radikale Venstre skabe en vækst dagsorden sammen med hr. Frank Aaen, der lige har hånet et af de eneste ordentlige initiativer i genopretningspakken, hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt, der gerne vil rulle tingene tilbage og dermed begrænse væksten på alle de områder, hvor det virkelig vil rykke? Det Radikale Venstre har jo en hel buket af reformforslag og gode ideer, som man kan se på hjemmesiden, men hvordan vil man gennemføre det sammen med de røde partier?

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:44

Margrethe Vestager (RV):

Forhåbentlig vil vi ikke kun gennemføre det sammen med de andre partier i oppositionen. Som jeg sagde i min ordførertale, er noget af det, der har kendetegnet Danmark som en god ting ved vores demokrati, de brede aftaler, og derfor regner jeg da også med, at den optagede, der er af vækst, af en anden dagsorden ikke forlader Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, hvis de skulle miste flertallet efter næste valg. Så forventer jeg den samme optagede af at deltage i det arbejde.

Meget kan man sige om partierne i oppositionen, men det, jeg oplever, er sådan set en dyb alvor i bestræbelsen på at finde veje til, at der bliver vækst i Danmark igen af hensyn til beskæftigelsen, af hensyn til investeringer rundt omkring, af hensyn til det at få en bæredygtig dagsorden. Det er jo en meget god idé at starte et politisk samarbejde med i hvert fald at være fælles om målene.

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:45

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jo, men der er jo bare den helt basale forskel, at VKO kan man faktisk få til at lave reformer, når det virkelig kniber. Vi så jo, at der kom en dagpengereform. Da der endelig virkelig var brug for det, kom det faktisk. Kan man forestille sig, at man kunne have fået hr. Frank Aaen og hr. Ole Sohn til det samme? Det har jeg utrolig svært ved at forestille mig.

I øvrigt laver vi jo også nogle brede aftaler. Vi har f.eks. sammen med Det Radikale Venstre, regeringen og Dansk Folkeparti lige lavet en aftale omkring de langtidsledige. Det er vi meget glade for.

Så må jeg bare angribe hele præmissen. Ønsker S og SF egentlig at lave et vækstprogram? Som jeg ser det, har man ikke fremlagt noget. Man har fremlagt et knips med fingrene-løsning om, at det hele kan løses med 12 minutter, og så skal resten i øvrigt aftales i et baglokale hos fagbevægelsen. Hvor er det, at S og SF er på linje med Det Radikale Venstre på reformdagsordenen?

Kl. 17:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:46

Margrethe Vestager (RV):

Hvis der er nogen, der kniber regeringen, er det vist Dansk Folkeparti, for så vidt jeg husker regeringens udspil, var det stort set kemisk renset for reformer. Det var en lang nedskæringsdagsorden. Det er jo sådan set noget af det paradoksalt interessante, at det kan ske i dansk politik, at det er Dansk Folkeparti, som kommer til bordet og siger: Det her må I tage væk. Det kan vi ikke stå inde for. Vi vil hellere gennemføre den her dagpengereform.

Det er så meget desto mere absurd, eftersom vi jo blev bortvist 3 dage før ved at have sagt det samme. Jeg gad godt at have set Venstres og Konservatives ministre og ordførere i hovedet, da Dansk Folkeparti kom med den melding, at de var klar til en dagpengereform, fordi hvis de havde set bare tilnærmelsesvis så fornærmede ud, som da vi kom med det forslag, så har der været et maskespil, som virkelig har kunnet konkurrere med det, der i øvrigt foregår på Kongens Nytorv i Det Kongelige Teater. Jeg synes, det er tankevækkende, at VK har været trukket til det, de gange der er sket noget, hvor der faktisk er en optimisme, en vilje, en vision om, at det her er Danmark. Det kan blive meget, meget bedre, hvis man forlader sparevejen og går reformvejen i stedet for.

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Peter Christensen.

Kl. 17:47

Peter Christensen (V):

Fru Margrethe Vestager holdt et indlæg, der skulle være i tråd med radikal historie, men problemet er jo, at den aktuelle ageren er langt væk fra den historiske radikale grundposition, nemlig at man netop

forfølger sin politik og gennemfører den med dem, man kan. Det kan vi jo også se, når vi lytter til, hvad de røde partier i øvrigt mener her i Folketingssalen, hvilket ligger så langt væk fra det reformspor, som fru Margrethe Vestager taler om. Vi kan se, hvordan der bliver stemt ved dagpengeperiodeforslaget. Helt konkret kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad det er i det forslag til vedtagelse, jeg læste op her i formiddag, der gør, at De Radikale ikke kan støtte det.

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:48

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo ikke nogen skam at sige nej til noget godt, hvis man kan få noget bedre.

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Peter Christensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:48

Peter Christensen (V):

Godt. Det bedre er så et nej til en dagpengereform fra SF, et nej til en dagpengereform fra Socialdemokratiet og Enhedslisten. Det er det, der er bedre. Det viser jo fuldstændig hulheden i den radikale holdning. Man har forladt den gamle position, nemlig at det vigtigste var politikken. Nu er det vigtigste ministerbilen, som man drømmer om og tror på at man kan få foræret af hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt. Hvorfor ikke komme tilbage på et spor, hvor vi fører en politik, der er til gavn for Danmark, og så fokusere på det, i stedet for at det nu kun skal handle om at være i en position, hvor alt det, man siger, står i skærende kontrast til det, de andre partier på den røde fløj mener?

Kl. 17:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:49

Margrethe Vestager (RV):

Der blev jeg lidt forvirret. For Det Radikale Venstre stemmer for dagpengereformen, og hvis spørgeren har set forslaget til vedtagelse, ved han, at forslaget til vedtagelse rummer lige præcis det, vi kan stå inde for. Der står ikke noget om, at noget skal ruller tilbage. Der står ikke noget om et nej til nogen ting. Der er et fokus i det forslag til vedtagelse, som er fuldstændig soleklart, og som handler om at sørge for, at det ikke er besparelserne, der er Danmarks sorte fremtid, men at det er en holdbar reformvej, der er Danmarks fremtid, for bl.a. at sørge for, at vores kommuner kan udvikle sig og udvikle deres service over for borgerne.

Jeg ved godt, at det ikke er VK's politik. Det er jo helt åbenlyst. Dansk Folkeparti støtter heller ikke, at der skal være vækst i kommunerne. Sådan er det. Det er en meget klar og meget vigtig forskel. Men Det Radikale Venstre kan stå fuldstændig bag det her forslag til vedtagelse, ligesom vi kan stå bag, at vi støtter vores egen politik, også når den bliver fremlagt af VKO.

Kl. 17:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Når jeg hører fru Margrethe Vestager, må jeg blankt erkende, at det hele lyder sådan lidt mavesurt. Det lyder i virkelighe-

den bare, som om den radikale leder er virkelig, virkelig hamrende fornærmet over det forløb, der har været. For kigger man på det politiske indhold, burde der være så meget i genopretningspakken, som Det Radikale Venstre ville sige var meget tættere på det, de er tilhængere af, end det, S og SF har fremlagt. Eksemplet med dagpengereformen er jo slående. Man taler for reformer, og så lægges der nu noget frem, der faktisk bygger på reformer, og så har Det Radikale Venstre meget, meget svært ved at sige noget som helst positivt om det alligevel. Anderledes har vi jo hørt det fra Radikal Ungdom. Her har formanden sagt:

»Den blå plan er meget bedre end den røde plan, fordi den tager bedre hånd om de aktuelle økonomiske udfordringer. På kort sigter løser S og SF's plan ikke ret meget og bringer ikke Danmark ud af den aktuelle økonomiske krise ...«.

Det siger formanden for Radikal Ungdom. Hvad er egentlig fru Margrethe Vestagers svar til sine unge i Radikal Ungdom, når de kommer frem med det budskab, at de egentlig godt kan se, at den genopretningsplan, der her er tale om, krone for krone gør det, den skal, mens S og SF's plan måske bedst kan betegnes som en plan, der handler om fugle på taget?

Kl. 17:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:51

Margrethe Vestager (RV):

Jamen alt sådan noget drøfter vi jo med hinanden. Men der er bare en ting, jeg gerne vil have bragt fuldstændig på plads, og det er, at jeg ikke er i nærheden af at være fornærmet. Jeg er så er vred. Jeg er så vred over fuldstændig perspektivløse, visionsløse, tilfældige besparelser på friskoler, efterskoler, højskoler, produktionsskoler, voksnes efteruddannelse – dér, hvor folk får muligheder. Det er jeg ikke fornærmet over, det er jeg vred over.

For man har valgt, og man kunne have gjort noget andet. Det er ikke noget med, at det er nødvendigt. Der er et valg. Derfor er jeg ikke fornærmet, derfor er jeg vred over, at der bliver ført en politik, der på den måde lukker døre for folk i stedet for at brede det her skønne land ud og bygge på en historie, hvor folk tager ansvar, hvor folk tager initiativ, hvor folk befrugter hinanden, giver viden, indsigt, kreativitet – det, vi har brug for for at skabe vækst. Det er jeg ikke fornærmet over, det er jeg vred over.

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Hr. Kristian Thulesen Dahl for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Jamen så var min fornemmelse nok alligevel rigtig. Jeg formulerede det måske bare sådan lidt mere stilfærdigt. Så det var jo altså rigtigt, at det her ikke handler om det politiske indhold. Det handler om forløbet, det handler om vreden over de her ting. For når man kigger i den radikale plan, er det eneste, der for alvor står om, hvor man så skal finde pengene, at man i stedet for at lave et sådant eftersyn af de offentlige udgifter, som fru Margrethe Vestager henviser til i forhold til skolesektoren osv., har det forslag om at fjerne efterlønnen, som Det Radikale Venstre har og gerne vil finansiere alting med. Det er jo rigtigt nok, at Det Radikale Venstre mener det. Det er der så ikke skyggen af mulighed for at få igennem i Folketinget, for det har jeg også forstået at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti afviser. Så hvad er det, der ud fra det gør, at det så skulle være mere attraktivt?

Så bliver jeg igen nødt til at spørge, hvordan fru Margrethe Vestager forklarer sin vrede over for Radikal Ungdom, når Radikal Ungdoms formand altså siger:

»Den blå plan er meget bedre end den røde plan, fordi den tager bedre hånd om de aktuelle økonomiske udfordringer. På kort sigter løser S og SF's plan ikke ret meget og bringer ikke Danmark ud af den aktuelle økonomiske krise ...«.

Vi har jo altid kendt Det Radikale Venstre som et parti, der i hvert fald fremhæver sin økonomiske ansvarlighed og vil være sammen med dem, der vil bringe økonomisk ansvarlighed til riget. Så hvordan forholder det sig med det i forhold til udtalelserne fra formanden for Radikal Ungdom?

Kl. 17:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:54

Margrethe Vestager (RV):

For at sige det ligeud: Hos os er det sådan, at ungdomsorganisationen er en uafhængig organisation. Jeg ved godt, at det ikke er sådan i alle partier, men sådan er det hos os. Og vi er bare uenige. Vi er i bund og grund uenige. For det, der bliver taget her, er ikke økonomisk ansvar. Det her er ikke en regning, der bliver betalt.

Havde vi hæftet os ved processen, havde det været, sådan som hr. Thulesen Dahl siger, nemlig at vi var blevet fornærmede over processen, så havde vi jo bare sagt klart nej. For processen har været så elendig. Det har været så patetisk og ynkeligt et forløb, så man må sig betakke. Ingen har været inddraget, ingen har været hørt, vi bliver bortvist, alle bliver bortvist, og man kommer frem til noget, som ingen har forudset. Processen er da uhørt. Vi er netop optaget af det indholdsmæssige. Derfor stemmer vi for vores egen politik, når den bliver fremlagt, og derfor er vi imod den del af det politiske indhold, som vi ikke kan stå inde for, og det er besparelserne på forskning, frie skoler, efterskoler, højskoler, produktionsskoler, voksnes efteruddannelse. Uanset hvor man er i det her samfund, bør det være en politisk bestræbelse at skabe muligheder i stedet for at lukke ned.

Kl. 17:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Mikkel Dencker.

Kl. 17:55

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil så skifte tema lidt. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan fru Margrethe Vestager forventer at De Radikale vil få indflydelse på udlændingepolitikken i fremtiden, hvis man skulle stå i den situation, at Det Radikale Venstre skal levere de afgørende mandater til en S-SF-regering om nogle år. Vil man f.eks. kræve, at 24-årsreglen bliver afskaffet, eller vil man lade Socialdemokratiet lave et flertal sammen med VOK-partierne om stadigvæk at bevare 24-årsreglen? Vil man acceptere det?

Kl. 17:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:55

Margrethe Vestager (RV):

Vi har tænkt os at gøre, ligesom andre partier gør: at komme med vores politik og sige, at det her er det, vi ønsker gennemført. Så tager vi forhandlingen derudfra, og så må vi finde et kompromis, som kan bære. Jeg tror, at spørgeren kender fuldstændig fra sit eget parti, at det er en meget konstruktiv måde at gå til det på.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Mikkel Dencker.

Kl. 17:56

for det modsatte i løbet af ganske kort tid. Men mit bud er, at der sagtens kan gøres mere på det danske arbejdsmarked for at gøre det velfungerende, moderne og fleksibelt, og derfor glæder vi os da til, at der kan blive en proces, hvor man faktisk taler med de mennesker, som er på arbejdsmarkedet – det være sig både arbejdsgivere og arbejdstagere, men selvfølgelig også kommuner og regioner, som skal gøre noget af det her til virkelighed.

Kl. 17:59

Mikkel Dencker (DF):

Ja, det var jo et rigtig radikalt svar. Det var fuldstændig uklart og uforståeligt, så jeg prøver igen: Vil Det Radikale Venstre udnytte sin position i fremtiden til at afskaffe 24-års-reglen – ja eller nej?

Kl. 17:56

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Tage Leegaard.

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:56

Tage Leegaard (KF):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik svar på, hvordan det fremtidige samarbejde med Enhedslisten skal køre, men så vil jeg godt stille et yderligere spørgsmål. Fru Margrethe Vestager taler meget om, at man gerne vil have dynamik. Nu bliver der sandsynligvis fremlagt et forslag om, at man skal indføre en millionærskat, og hvis der er noget, der bremser dynamik, er det at beskatte dem, der virkelig står for noget produktivitet. Hvordan vil fru Margrethe Vestager stille sig til det?

Fru Margrethe Vestager taler også meget om, at vi interesserer os for, hvordan det vil blive fremover. Jeg synes, vælgerne har krav på at få at vide, hvor Det Radikale Venstre egentlig er henne; om de egentlig bare er ude på at få skiftet regering, fordi man så måske kan få den her ministerbil, eller hvad meningen er.

Kl. 18:00

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstres erfaring er, at man ikke får noget ud af at stille ultimative krav. Jeg ved ikke, om man gør det i Dansk Folkeparti, det har jeg ingen anelse om, men mit bud er, at det gør man. Det virker i hvert fald sådan, når man ser på resultatet af det, der er blevet gennemført, men det gør vi ikke i Det Radikale Venstre. Vi kommer med vores politik, og selvfølgelig får vi indflydelse på alle de politikområder, hvor vi er en del af flertallet. Det giver helt sig selv, sådan er det. Hvis det er tåget for hr. Mikkel Dencker, at man skal komme med sin politik og indgå kompromiser, så tror jeg, det helt skal stå for hr. Mikkel Denckers egen regning.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Tage Leegaard.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:00

Tage Leegaard (KF):

Tak.

Nu kan jeg forstå på fru Margrethe Vestager, at hun er meget vred, og at hun, når hun er det, ønsker at markere det ved at sige: De andre vil slet ikke lege med mig. Nu kunne jeg godt tænke mig at vide, om det er sådan, at de partnere, fru Margrethe Vestager tænker sig måske at skulle lege med om et års tid, også skal vide det: Når jeg er vred, så er jeg vred, og så går jeg bare, så I kan egentlig ikke rigtig regne med mig alligevel?

Så kunne jeg godt tænke mig at høre om det samarbejde, som måske skal være, hvis det uhyggelige skulle ske, at vi får et regeringsskifte og De Radikale og Enhedslisten skal arbejde sammen. Hvordan vil det så hænge sammen med, at Enhedslisten vil genindføre 4-års-reglen på dagpengeområdet og De Radikale egentlig hellere vil den anden vej? Hvordan vil man egentlig på de ting til at forenes?

Kl. 17:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:58

Margrethe Vestager (RV):

Fra radikal side har vi fremlagt vores skattepolitik, som hedder »Skat der virker«. Vi har ikke valgt at foreslå, at der gennemføres en millionærskat, vi har i stedet for valgt at arbejde i det spor, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har lagt med at reducere værdien af rentefradraget. Det har vi, fordi vi mener, at nogle af de mennesker, som har de største indkomster, også har mulighed for at tage meget store lån, og vi tror, det er vigtigt, at der bliver en stor tilskyndelse til at spare op, for bare at tage et eksempel.

Det, der er vigtigt for os, når vi har peget på fru Helle Thorning-Schmidt som leder af en kommende regering, er, at vi håber, der så kan føres en anden politik – en politik, som afspejler, at man ønsker at genopbygge udviklingsbistanden, at man ikke ønsker at sende Danmark i krig med én stemmes flertal, og at man ønsker en udenrigspolitik, som har en anden vægtning i stedet for at være så krigerisk, som den har været under Fogh og Løkke, for bare at give nogle ganske få eksempler.

Hvis jeg skal give et sidste eksempel på det indenrigspolitiske område, er det jo også at få brudt fattigdomspolitikken. Jeg ønsker altså ikke at støtte en regering eller være en del af en regering med den linje, som VKO har lagt, hvor man bevidst og målrettet gennem et tiår har gjort mennesker fattigere. Det synes jeg hverken der er vækst, indsigt eller fremdrift i.

Kl. 18:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Jakob Axel Nielsen.

Kl. 18:01

Margrethe Vestager (RV):

Der er en bemærkning, som jeg har haft lyst til at gøre i løbet af dagen, nemlig at jeg synes, det er meget tankevækkende, at det er et helt gennemgående tema hos alle VKO-ordførere, at der kommer et regeringsskifte. Jeg synes, der er en vis lettelse at spore i stemmen hos dem over at blive befriet for ansvar, men det er så en anden ting.

Jeg synes, det er fint med denne interesse for, hvad der sker, hvis der kommer et nyt flertal. Set med radikale briller er det sådan, at vi kommer med vores politik, og vi finder løsninger. Som jeg sagde i mit svar til fru Henriette Kjærers spørgsmål, har vi tænkt os at stemme for en dagpengereform, og det betyder jo også, at så stemmer vi ikke

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg synes på mange måder, at fru Margrethe Vestager minder om LO's topledelse. Det, der bliver sagt, er, at man godt vil være med til nogle ting, men det er afgørende, at man gør det med de rigtige. Man

vil altså ikke lave noget med VOK fra LO's side, det vil Det Radikale Venstre heller ikke, uanset hvad indholdet er. Det vil man kun med den ene fløj.

Derfor er hr. Tage Leegaards spørgsmål jo meget relevant. Har man klistret sig til den ene side på trods af store uenigheder om reformsporet og skattesporet – hvor jeg må jeg indrømme, at De Radikale er fornuftige – bare fordi man vil i ministerbiler? Hvis det er tilfældet, vil fru Margrethe Vestager så lade sig rulle over med hensyn til forlængelse af dagpengeperioden, som vi kan høre at Socialdemokraterne vil forlænge til 4 år? Der er da kommet meget prestige i fra Socialdemokraternes side at få den forlænget, vil man bare acceptere det? Vil man også stemme for en millionærskat?

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:02

Margrethe Vestager (RV):

Nu ved jeg ikke, hvor spørgeren har befundet sig de seneste uger, de seneste dage, men det er i hvert fald gået hen over hovedet på spørgeren, at vi sådan set stemmer for dagpengereformen. Vi stemmer sammen med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti om den mindre del af denne aftale. Det vil sige, at det ikke er vigtigt for os, at S, SF eller Enhedslisten også stemmer for det. Det er vigtigt for os, fordi det er radikal politik. Det vil sige, at det er et klokkeklart uimodsigeligt eksempel på, at det ikke handler om, hvem vi samarbejder med, men hvad vi samarbejder om. Det er præmissen for vores politik, og dermed er præmissen for spørgerens spørgsmål også fuldstændig bortfaldet.

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Jakob Axel Nielsen.

Kl. 18:03

Jakob Axel Nielsen (KF):

Hvordan har fru Margrethe Vestager det så med at knytte sig til en alliance, som lægger så ufattelig meget politisk prestige i, at der skal være en længere dagpengeperiode, og at der skal være den her konkurrenceforringende millionærskat? Hvordan har fru Margrethe Vestager det med det?

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:03

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har det godt med det. Jeg har det rigtig godt med det, fordi det, der er kernen, når Det Radikale Venstre arbejder, er, at når vi støtter et politikområde, får vi indflydelse på det. Vi er villige til at indgå kompromiser, men vi er også villige til at søge og få den indflydelse, der selvfølgelig skal til, hvis man er en del af et flertal. Jeg ved ikke, om det er konservativ erfaring at arbejde på den måde, men det er min erfaring, at sådan kan det gøres, og derfor har jeg det rigtig godt med at støtte og søge et andet flertal end det, der hersker med Danmark i øjeblikket.

Kl. 18:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til den radikale ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Her udsætter jeg så mødet i en time. Mødet genoptages kl. 19.05.

:
Mødet er udsat. (Kl. 18:04).

Kl. 19:05

Forhandling

Formanden :

Mødet er genoptaget.

Det er stadig forespørgsel nr. F 49, og vi er i ordførrækken kommet til hr. Per Clausen fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 19:05

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er gået op for mig i løbet af debatten i dag, at der er rigtig mange gode grunde til at få et valg hurtigt, så vi kan få en ny regering. Og det er ikke bare, fordi vi så får en bedre regering, det er også, fordi vi så får en langt mere omsorgsfuld opposition. Vi kunne jo her inden pausen konstatere, at man i Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti er frygtelig bekymrede for, hvad vi og Det Radikale Venstre skulle kunne finde på at gøre ved hinanden.

Jeg vil bare sige i al stilfærdighed, at efter at jeg har set, at det er lykkedes for Det Konservative Folkeparti ikke bare at få Dansk Folkeparti til at stemme for en dagpengereform fuldstændig mod alt, hvad de har lovet meget, meget kort tid, inden de gør det, og man har oven i købet at få dem til selv at foreslå, at der skulle laves en dagpengereform, hvor dagpengeperioden forkortes, så ser jeg sådan set frem til den dag, hvor fru Margrethe Vestager kommer og siger: Hør nu her, Per Clausen, skulle vi ikke tage og forlænge dagpengeperioden? Jeg vil sige, at der ikke vil falde et bittert ord fra min side i den anledning.

Jeg vil anbefale, at den opposition, vi vil få efter næste valg, så opretholder sin omsorgsfulde tone og giver udtryk for, at man er glad for, at problemerne er løst. Det er bare for at sige, at der altså er to ting, der taler for, at vi skal have en ny regering og en ny opposition, og det er faktisk regeringspartierne, der står for begge argumenter: rigtig dårlige regeringspartier og en rigtig omsorgsfuld og kærlig opposition. Det synes jeg er godt, for det der med at være omsorgsfuld ligger ikke så meget til mig.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg jo synes, at indledningen på debatten i dag var bemærkelsesværdig på mere end en måde. Det er faktisk sjældent, at Venstre sådan skifter de sætninger ud, de plejer at bruge. Faktisk var det sådan, at statsministeren, efter at han nu i meget lang tid har talt om, at regningen skal betales, og at vi alle skal være med til at betale den, havde fjernet det der med, at vi alle skal være med til at betale den, fra sin tale i dag. Jeg tænkte, at det var en fejl, og så derfor frem til hr. Peter Christensens tale. Han havde også fjernet det. Og det kan jeg sådan set godt forstå, for den løgn var måske alligevel så fed, at det var lidt for dumt at holde fast i den. Så nu taler man så om social balance i stedet for, og det er jo et forholdsvis diffust begreb, som folk har lidt små forventninger til.

Pointen er, at det, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti er blevet enige om, er, at den største del af regningen skal betales af børnefamilierne, de arbejdsløse og de uddannelsessøgende. Vi kan vel sige, at jo mindre adgang man havde til festen, jo større en andel af regningen skal man betale, og jo mindre ansvar man har for krisen, jo mere skal man straffes. For hvordan skulle man ellers kunne forklare, at det netop er de arbejdsløse, som ikke har noget ansvar for krisen, og som allerede er blevet ramt én gang ved at blive fyret, som nu risikerer at blive smidt ud af dagpengesystemet og over på kontanthjælp eller over på ingenting. Smeden, mureren, fabriksarbejderen, som i forvejen må leve med dagpengesatser på cirka halvdelen af det, de tjente, før de blev fyret, skal nu rammes igen.

Bankdirektører, som både har et stort medansvar for krisen, og som er blevet fyrsteligt belønnet med markante lønstigninger og skattelettelser, ja, de skal bare vente 2-3 år på at få nye skattelettelser, efter at de lige har fået skattelettelser på ca. 0,5 mio. kr. Jeg skal skynde mig at sige, at skatteforhøjelserne ikke kun kommer til at ramme bankdirektørerne, hvis det er Enhedslisten, der får magt, som vi har agt, de kommer også til at ramme Vestasdirektøren – det var der lidt tvivl om, men der er altså ikke nogen særlige firmaer, som slipper.

Dansk Folkepartis rolle i den her sag er interessant. Dansk Folkeparti foreslår gerne og støtter forringelser for de arbejdsløse i strid med tidligere løfter. Det er 5-6 uger siden, man sagde, at man ikke kunne finde på at gøre det. Det gør man, bare man kan komme igennem med en særlig straffeekspedition mod flygtninge og indvandre-re. Og det, vi jo i grunden mangler at få forklaringen på, er, hvordan det kan skabe flere arbejdspladser at afkorte dagpengeperioden. Det, der derimod er fuldstændig klart, er, at flere mennesker, som trues med, at de skal gå fra hus og hjem, fordi de mangler et forsørgelsesgrundlag, skaber flere desperate mennesker, som er villige til at acceptere underbetaling og et dårligt arbejdsmiljø for i det mindste at få et job.

På den måde skaber man forudsætningerne for social dumping, præcis lige som man gjorde, da man gennemførte en lang række stramninger af reglerne for at få fast opholdstilladelse i Danmark, hvor man sørgede for at få de regler lavet på en sådan måde, at der også er mennesker, som er kommet til vores land fra andre lande, som forsøger at bide sig fast her i Danmark, og som vil gøre hvad som helst for at beholde et job, fordi det er det, der er præmissen for, at man kan få den faste opholdstilladelse.

Kl. 19:10

Man kan selvfølgelig spørge, om det er et særligt formål for Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti at skabe en underklasse, som er villig til at lade sig underbyde på arbejdsmarkedet, eller om det bare er en konsekvens af deres politik. Under alle omstændigheder vil det være til glæde for skruppelløse arbejdsgivere og skabe større ulighed.

Børnefamilierne skal også holde for. Det startede med en dansk udgave af et barnspolitikken, det var alligevel for hård en kost, så nu er vi gået over til en tobarnspolitik. Når De Konservative snakker om at efterlade regningen i børneværelset, får det en helt ny betydning med VKO's forslag om forringelser af børneydelsen og nedskæringer på skoleområdet. Børnefamilierne betaler nu, og børnene betaler den regning, som regering alligevel ikke betaler, i fremtiden – dobbelt op til børnene og børnefamilierne.

De samme børnefamilier vil uden tvivl også blive ramt af de fortsatte forringelser i kommunerne. For reelt betyder den såkaldte nulvækst, at der på en række områder vil komme forringelser i de kommende år. Nu gider regeringen ikke engang lade som om, der foregår reelle forhandlinger med kommunerne. Kommunernes økonomi vil fremover være fuldstændig styret af flertallet i Folketinget.

Alle taler om vigtigheden af uddannelse, ikke mindst efter- og videreuddannelse. Den gruppe, der fik for lidt uddannelse, skal sikres en ny mulighed. Alligevel er det netop også et af de områder, VKO kaster sig over, for her skal skæres ned, her skal spares. Universiteterne og forskningen rammes også. 1 pct. af bruttonationalproduktet til offentlig forskning er ikke mere det minimum, vi skal op på, men det maksimum, vi ikke må bevæge os over. Der må skæres på universiteternes administration, siger Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti. Vi ved, at det vil ramme undervisningen og forskningen, færre penge til undervisning vil ikke mindst ramme studerende fra miljøer, som ikke har nogen tradition for at tage en uddannelse. Også dette element i VKO's politik vil skabe større ulighed.

Som en særlig understregning af, at VKO går efter dem, der ikke var med til festen, og dem, der ikke har noget ansvar for krisen, har

man valgt også at skære ned på ulandshjælpen. Man siger, at det ikke vil betyde noget. Alligevel tror jeg nok, at man må sige, at når der spares 0,5 mia. kr. på ulandshjælpen, vil det få alvorlige konsekvenser for tusindvis af de fattigste mennesker i verden.

Efter farcen og katastrofen på klimatopmødet har regeringen nulstillet ambitionsniveauet. I EU har man lagt sig i ly af de lande, der ikke ønsker at gøre en aktiv indsats. Globalt forholder man sig passivt. Og i Danmark har man ingen plan for, hvordan man skal leve op til Danmarks internationale forpligtelser, endside for at gå i spidsen for en aktiv indsats for at skabe beskæftigelse og løse klima- og miljøudfordringerne i samme hug. På klima- og miljøområdet er vi tilbage til tiden umiddelbart efter det såkaldte systemskifte i 2002. Venstres tid som et grønt parti blev kort og meget lidt glørværdig.

Nedskæringspolitikken en nødvendig, siger statsministeren. Vi skal leve op til kravene i EU's stabilitetspagt. Det samme skal man i de øvrige EU-lande. Konsekvensen bliver en nedskæringspolitik, som vil føre til millioner af nye arbejdsløse i EU og titusindevis af nye arbejdsløse i Danmark. Tydeligere kan det vist ikke blive, at EU's økonomiske politik og stabilitetspagtens krav er udtryk for en rendyrket borgerlig, økonomisk politik. Det er også derfor, at EU kan bruges til at undskylde regeringens politik. Det er, fordi de hæn-ger meget godt sammen.

Men vi skal også skære ned, fordi det er nødvendigt for at undgå, at de finansielle markeder taber tilliden til os og spekulerer mod kronen, ligesom bankernes voldsomme rentekrav undergraver en række europæiske landes økonomi, siger statsministeren. Det paradoksale er altså, at det primært var bankernes spekulation, som skabte den økonomiske krise, som truer velfærden i en lang række lande. Staterne reddede bankerne med en række bankpakker, men alligevel er det stadig bankerne, som er den dømmende og udøvende magt, når det handler om at afgøre, om de enkelte lande fører en ansvarlig økonomisk politik. Vi synes, at man i stedet for skulle gå efter at stække bankernes magt.

Vi afviser forringelser på dagpengeområdet og af børnechecken. Vi afviser også forringelser vedrørende brugerbetaling for uddannelse og tolkebistand. Vi stiller krav til en kommende regering med Socialdemokraterne og SF om, at forringelserne skal aflyses, også dem, der rammer de arbejdsløse, så snart statsministeren hedder Helle Thorning-Schmidt.

Trods krisen er der faktisk stadig penge nok i Danmark. Enhedslisten har fremlagt en plan, der kan fremskaffe 50 mia. kr. ved øgede indkomster og besparelser. Finansministeren havde ikke lyst til høre om det, derfor blev vi ikke inviteret til forhandlinger, da man skulle diskutere den nye pakke. Jeg kan godt forstå det, det ville være irriterende med den slags forstyrrende indlæg om, at man kunne rydde op efter regeringen uden at lade det gå ud over de fattige i Danmark, men tilbuddet står nu stadig ved magt både over for den nuværende og den kommende regering. Vi leverer gerne penge til de forbedringer, som vi forsøger at indføre.

VKO-flertallet har spillet fallit. Man løber fra alle løfter til vælgerne for at sikre de rigeste danskeres interesser. VKO har valgt befolkningens flertal fra. Nu er tiden inde til, at befolkningens flertal får mulighed for at svare igen. Derfor skal vi have et valg nu.

Kl. 19:15

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og det er hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 19:15

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det har været en lidt mærkelig debat, vi har haft her i dag. Det siges, at regningen er samlet op. Det siges, at hvis bare man arbejder 12

minutter mere om dagen, kan vi få »En Fair Løsning«. Men ingen af delene passer jo rigtigt, og det ved vi også godt. Det ved regeringen godt, det ved oppositionen godt, og det ved vælgerne også godt.

Jo, vi har fået en genopretningspakke, og den anerkender vi lukker et hul på 24 mia. kr. Vi er også glade for, at en del af den genopretningspakke er en dagpengereform, som vi i Liberal Alliance længe har ønsket os. Vi kan konstatere, at der ikke var nogen partier her i Tinget, der ville støtte vores forslag om samme den 6. maj i år, da vi senest stemte om det, men vi er ikke dem, der er sure over, at andre får æren for vores forslag. Det vigtigste er, at vi får forandringerne.

Men når man lukker hullet på 24 mia. kr., lukker man næsten halvdelen ved skattestigninger, og det er vi ikke særlig begejstrede for i Liberal Alliance. Vi mangler også at se nogle klare vækstinitiativer, og det er ærgerligt. Mere ærgerligt er det så, at vi har en opposition af Socialdemokraterne og SF, som tror, at det hele bare kan løse sig ved et par smarte slides og nogle busreklamer og outdoor reklamer. Bare det var så let, bare det var så vel.

Lad os i stedet for tage udgangspunkt i fakta: Faktum er, at OECD spår, at Danmark får en af de laveste vækstrater i den vestlige verden i de kommende 15 år. Faktum er, at vi i Danmark har en offentlig sektor, som er eksploderet i størrelse, både når det gælder forbrugte kroner, og når det gælder antallet af ansatte. Faktum er, at lønningerne i Danmark stiger mere, end de gør i de lande, vi skal konkurrere med. Faktum er, at vi har verdens højeste skattetryk. Og faktum er, at vi lige så langsomt glider ned ad listen over verdens rigeste lande, og det vil blive ved, hvis vi fortsætter, som vi gør nu.

Det burde ikke være svært at se, at noget må gøres. Der må tages fat, vi skal komme i gang. Det kræver bare, at vi har politisk vilje, og at vi har politisk mod. Venstres politiske ordfører, hr. Peter Christensen, sagde, at han gerne ville være den lille dreng fra H.C. Andersens eventyr »Kejserens nye klæder«, der siger om den nøgne kejser: Han har jo ingenting på. Jeg tror, hr. Peter Christensen så sig selv lidt i forhold til S og SF, men jeg må bare sige, at når vi har hørt debatten her i dag, må vi konstatere, at Liberal Alliance er de små drenge fra »Kejserens nye klæder«. Det er os, der siger, at ingenting sker. Det er os, der siger, at det ikke er, som vi alle sammen herinde lader som om det er.

Derfor kommer vi med konkrete forslag. Vi stiller forslag om lavere skat, og det gælder både for virksomhederne og for danskerne. Det vil give Danmark en bedre konkurrenceevne. Det vil blive mere attraktivt at starte ny virksomhed. Det vil blive mere attraktivt for udenlandske virksomheder at placere afdelinger i Danmark. Det vil blive mere attraktivt for højtuddannet arbejdskraft fra hele verden at komme og bidrage på mere fast basis til det danske samfund.

Men det er ikke nok at sætte skatten ned. Vi er også nødt til at bryde med nogle af tabuerne i dansk politik, tre styk: Vi må have efterlønnen væk, vi må have markant mere udlicitering, og vi må have en mere effektiv offentlig sektor.

Lad os starte med efterlønnen. Efterlønnen er jo det helt store dyr i åbenbaringen i dansk politik, og efterlønnen er i virkeligheden også det, som både regeringens genopretningsplan og oppositionens såkaldte fair løsning handler om. Det handler om, at man er nødt til at spinke og spare og skære osv. for at bevare efterlønnen. Det er så de unge, der må betale. Det er uddannelsesinstitutionerne, der må betale. Det er børnefamilierne, der må betale. Det er tåbeligt og uden perspektiv.

Børnefamilierne og de unge kan få lov til at gå på arbejde 12 minutter mere og få hugget deres skattelettelse, mens efterlønsmodtagerne kan hygge sig ved Middelhavskysten, mens de får penge for at lave ingenting, på trods af at de er i den arbejdsdygtige alder. Lad os dog afskaffe den efterløn.

Kl. 19:20

Det andet punkt handler om øget udlicitering og konkurrenceudsættelse. I virkeligheden er det bare om at komme i gang, der er milliarder at samle op ude i kommunerne. Vi hører i disse dage danske kommunalpolitikere klynke og pibe i pressen, men i stedet for at klynke og pibe i medierne burde de komme i gang med at passe deres arbejde. Og et godt sted var at komme i gang med udlicitering og konkurrenceudsættelse.

Det tredje punkt handler om en mere effektiv offentlig sektor. Det kræver færre offentligt ansatte, og her tænker jeg ikke på 8.000. Jeg tænker på 30.000, 35.000 eller 40.000 færre offentligt ansatte. Det kræver, at man får et mindre bureaukrati, og at vi rydder op i regeljungen. Men 30.000-40.000 færre offentligt ansatte er faktisk ikke så slemt. Det er ikke nogen ultraliberal drøm. Det er faktisk bare en drøm om at komme ned på det antal offentligt ansatte, der var, dengang socialdemokraten Poul Nyrup Rasmussen var statsminister – så slemt var det vel heller ikke.

Hvis vi sætter skatten ned, hvis vi fjerner efterlønnen, hvis vi udliciterer noget mere, hvis vi sætter antallet af offentligt ansatte ned på Nyrupniveau, kan vi få vækst, den vækst, der skaber velstand, og den velstand, der er grundlaget for velfærden. Ingen vækst, ingen velstand – så simpelt er det.

Hvad har vi så hørt i dag? Jo, vi har hørt én stor konkurrence om, hvem der kan levere det højeste skattetryk. Regeringen og Dansk Folkeparti har ladet det stige med 10-11 mia. kr., men det er ikke nok for S og SF, for slet ikke at tale om Enhedslisten, som jeg slet ikke kan gætte mig til hvor højt et skattetryk vil ønske.

Jeg har den konservative politiske ordfører fru Henriette Kjærs ord for, at de højere skatter med genopretningspakken koster arbejdspladser. Jeg har Venstres politiske ordfører hr. Peter Christensens ord for, at de højere skatter med genopretningspakken koster arbejdspladser. Ja, jeg har endda statsministerens ord for, at de højere skatter med genopretningspakken koster arbejdspladser.

For hvad er det, der er sket? Man har lavet en skattereform, hvor man lægger afgift på afgift på afgift på danskerne. 114 er et tal, der har været nævnt, 150 fik vi at vide i et andet svar. Regeringen ved det åbenbart ikke helt præcis selv, men over 100 er det i hvert fald. Et forsigtigt gæt er, at genopretningspakkens skattedel koster 10.000 danske arbejdspladser.

Men så har jeg fået forklaret af både Venstre og De Konservative, at det ligesom er for at skabe balance i tingene. Jeg ved ikke helt, om den balance er mellem alle de arbejdspladser, dagpengereformen skabte, og at man så tager dem igen ved at lave skattedelen, skattestigningen. Jeg synes i hvert fald, det er en mærkelig balance. Det svarer lidt til, at hvis man går hen til en god ven og giver et kram, er man nødt til at stikke vedkommende en flad for ligesom at få balance i oplevelsen. Der skal både være noget skidt og noget godt, og det er også det, der er tilfældet med genopretningspakken.

Statsministeren talte i sin tale om, at fundamentet skal være i orden, når man bygger etage på etage oven på, og det lyder jo meget godt. Men hvorfor i alverden har vi så kun diskuteret etager her i dag og ikke fundament? Fordi vi i Folketinget har en eller anden sær idé om, at vi skal regulere og forbyde og påbyde, lave nye regler. 1.340 love og bekendtgørelser kom der sidste år. I år har vi i Folketinget brugt tid på at diskutere utrolig mange mærkelige ting, og tro mig: Når man er ordfører for et lille parti, opdager man, hvor mange mærkelige ting vi diskuterer i det her Folketing, alt fra burkaer til solarier over dyresex, og hvad ved jeg. Lad os dog lade borgerne være i fred og give dem frihed til at leve deres liv, som de har lyst til.

Den, der kommer for sent, bliver straffet af historien. Det sagde Mikhail Gorbatsjov til Erich Honecker kort tid før Murens fald. Det her handler ikke om SF, men det handler om, at vi skulle se på fundamentet. Lad os dog komme i gang med de reformer, lad os dog få gang i væksten. Det er det eneste socialt ansvarlige, der er at gøre,

for det er de dårligst stillede, der bliver tabere, hvis ikke vi laver en klar vækst- og reformpolitik. Det er uddannelsessystemet, der taber. Det er sundhedsvæsenet, der taber. Det er forskningen, der taber.

Lad os komme i gang med arbejdet. Lad os få øget vækst. Lad os få en mere effektiv offentlig sektor. Lad os få lavere skat. Lad os få mere personlig frihed. Den konservative ordfører fru Henriette Kjær sagde, at De Konservative er trukket i arbejdstøjet. Men hvis det er sandt, så lad os dog gå ned i maskinrummet og gå i gang med arbejdet, så Danmark igen kan blive en vindernation.

Kl. 19:25

Formanden :

Der er ønske fra hr. Christian H. Hansen om en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 19:25

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det, formand. Det er, fordi Liberal Alliances ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll, kom ind på alle de her forbud, der var, og at dem skulle man få ophævet. Vi skulle sådan set ikke blande os i noget som helst. Så blev det også nævnt, at vi heller ikke skulle blande os i dyresex, altså det, der også kaldes sodomi.

Skal jeg forstå det på den måde, at man i Liberal Alliance synes, at det er fuldt legalt og helt i orden, at mennesker har dyr med sex, sådan opfatter jeg det, og er det et signal om, hvad Liberal Alliance ønsker på dyrevelfærdsområdet, nemlig ingenting, og at man faktisk bare står og håner, at der er over 50.000 mennesker i Danmark, der har skrevet under på, at man ønsker et forbud?

Kl. 19:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:26

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi vil ikke forbyde dyr med sex, som spørgeren kom til at sige, men jeg går ud fra, at det var sex med dyr, der mentes, og det er fair nok.

Jeg synes faktisk, at det her spørgsmål er en fuldstændig illustration af, hvad det var, jeg prøvede at sige i min tale. Vi synes, at det er utrolig mærkeligt, hvad man skal forholde sig til midt under den største økonomiske krise siden anden verdenskrig. Det er alt fra dyresex til burkaer, og hvad ved jeg.

Det er fuldstændig korrekt forstået. Vi synes, at vi skal have gang i reformerne, gang i en mere effektiv offentlig sektor, få noget lavere skat, få noget vækst, sådan at danskerne kan have nogle arbejdspladser, noget velstand og noget velfærd også i fremtiden. Ja, det er korrekt forstået.

Kl. 19:27

Formanden :

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 19:27

Christian H. Hansen (UFG):

Nu går jeg så ikke ud fra, at det er dyresexreformerne, Liberal Alliance vil have gang i, men nogle andre reformer på nogle andre områder. Jeg kan altså forstå det på den måde, at alt, hvad der er på dyrevelfærdsområdet, glemmer man fuldstændig i Liberal Alliance. Vi skal bare have gang i nogle reformer, og vi skal skabe et Danmark, hvor der ikke er plads til, selv om der er en økonomisk krise, at drøfte andre ting. Det er vel rimeligt nok, at den ene ting ikke udelukker den anden.

Nu har jeg selv støttet det forslag, som hr. Simon Emil Ammitzbøll har fremsat, nemlig om, at homoseksuelle skulle have lov til at adoptere børn. Der kunne man jo så også spørge, hvorfor vi skal be-

skæftige os med det, når vi har økonomisk krise. Det er jo også sådan et lille nicheforslag – men der er forskel, kan jeg forstå.

Kl. 19:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:28

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Sammenligningen mellem homoseksuelle og folk, der dyrker dyresex, tror jeg at jeg vil lade ligge. Så vil jeg bare sige, at allerede med den dyreværnslovgivning, vi har i dag, er det ulovligt at påføre dyr unødigt skade og smerte, og vi synes sådan set, det er en ganske fin lovgivning, der tager hånd om det her problem.

Når det er sagt, vil jeg bare endnu en gang sige, at det her illustrerer, hvad der er vigtigt for nogle, og hvad der er vigtigt for andre. Hr. Christian H. Hansen kan have sine prioriteringer. Vi har i Liberal Alliance nogle prioriteringer, der handler om, at Danmark skal være verdens rigeste land, og man taler om, at vi skal have vækst, ikke bare nogle flygtige drømme om 2020-mål, samtidig med at vi kan se, at vi har nogle af de laveste vækstrater, men det bliver konkret politik, hvor man tager konkrete initiativer.

Kl. 19:29

Formanden :

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Næste ordfører er fru Sofia Rossen fra IA.

Kl. 19:29

(Ordfører)

Sofia Rossen (IA):

I sensationspressen og på Facebook vrirler det med opfordringer til Danmark om at sælge Grønland til Canada eller til Norge for at spare penge her i krisen. Præmissen i den idé er selvfølgelig, at Danmark ejer territoriet Grønland og menneskene, der bor der – og at Danmark derfor frit kan sælge os til en pris, Danmark finder rimelig. Det siger sig selv, at den tanke er udtryk for vanvid. Danmark ejer ikke længere Grønland, det grønlandske folk eller de grønlandske naturrigdomme. Den danske kolonitid er forbi. Dette er gået op for alle – måske lige på nær nogle få politikere, sensationspressen og diverse Facebooksegmenter, der stadig gør krav på vores land.

Jeg har gennem det sidste halve år været stedfortræder for fru Juliane Henningsen. Det har været en udfordring for mig, især i en tid, hvor der har hersket frustration over den økonomiske krise, vore lande er ramt af.

I Grønland måtte vi sidste sommer gennemføre en gigantisk redningsaktion af landets vigtigste virksomhed, Royal Greenland, og flere af vores større virksomheder er trængte. Priserne på vore fisk og skaldyr er faldet, alt imens priserne på vore importvarer er steget.

Turismen er faldet, ledigheden er steget, og inflationen har taget en himmelflugt. Vi har underskud i den grønlandske landskasse, og vi har måttet optage lån i udlandet for at kunne finansiere driften af vores samfund.

Som om det ikke var nok, så rammes vore fangere nu økonomisk af EU's importforbud mod sælskindprodukter. Vores argument for retten til at udnytte levende ressourcer har altid været stærkt, fordi det har bygget på bæredygtighed og god etik. Det gælder også i forhold til hvalfangst. Men det hjælper ikke meget at argumentere for døde ører. Om få dage skal det dansk-grønlandske mandat i Den Internationale Hvalfangstkommission, IWC, forhandles på plads. I den forbindelse vil jeg gerne bede den danske regering om fortsat at støtte op om Grønland og Færøerne ud fra princippet om bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer.

Det ville være synd at sige, at det er nemme tider for Grønland i EU-henseende. Og det ville være endnu mere synd at sige, at det er nemme tider at udvikle vores selvstyre og vores økonomi i. Men ikke desto mindre er der grund til optimisme. Jeg oplever faktisk i Grønland, at den økonomiske modgang gør os stærkere i vores kamp for at skabe et ansvarligt og selv bærende samfund.

Naalakkersuisut har indgået en solid samarbejdsaftale med de grønlandske kommuner, interesseorganisationer og erhvervslivet om initiativer og reformer, der skal rette op på økonomien på den lange bane. Vi fører en stram finanspolitik og gennemfører betydelige besparelser i selvstyret og ude i kommunerne.

Vi satser på at uddanne og arbejde os ud af krisen, og vi satser på at udvikle velfærden og den sociale tryghed især for samfundets yngre generationer. Finansiering af nye tiltag på børne- og ungeområdet omprioriteres, og det sociale område får et løft, som især kommer de dårligst stillede børnefamilier til gode. Vi står også over for at skulle gennemføre en storstilet reform af skatte- og velfærdssystemet, der skal skabe et socialt balanceret skattesystem. Der er sat gang i det sociale byggeri i de større byer i Grønland, så alle kan få en passende bolig. Vi påbegynder en strukturændring af vores erhvervsliv, og fiskerierhvervet effektiviseres og moderniseres. Det er kort sagt nogle meget omfattende tiltag, der er sat i gang for at skabe et bedre samfund i Grønland.

De mest udsatte mennesker i vores samfund rammes hårdest i kriser som denne. Af samme grund har jeg haft udsatte grønlandere i Danmark som mit fokus i folketingsarbejdet. Jeg har i dag haft socialministeren i samråd for at få en forsikring om, at sociale projekter for udsatte grønlandere i Danmark under satspuljeordningen videreføres. Jeg arbejder også på at få justitsministeren til at sikre, at grønlandske indsatte i danske fængsler får mulighed for at blive overført til det nye fængsel i Nuuk på en forsvarlig og værdig måde.

Kl. 19:34

Som Folketingets repræsentant i det arktiske samarbejde har jeg fokuseret på, hvordan vi hjælper de mere isolerede befolkninger, der lever i de arktiske kystområder. Det er dem, der rammes mest direkte på deres levebrød, når klimaforandringerne for alvor sætter ind og ændrer økosystemet og fangstmulighederne.

Netop klimaforandringerne og den globale opvarmning giver os store udfordringer som et arktisk naturafhængigt folk. Men klimaforandringerne giver os ironisk nok også muligheder. I år foretog vi den første olieboring i farvandet vest for Disko. Et oliefund kan betyde begyndelsen på Grønland som olieregion og som økonomisk velstillet nation. Men vi skal passe på. Vi ønsker et olieeventyr og ikke et oliemareridt som det i Den Mexicanske Golf. Vi kræver den yderste sikkerhed og forsvarlig fremfærd af de olieselskaber, der byder ind i Grønland.

Vi kræver vished om hele sikkerhedssituationen i Arktis. Af samme grund har jeg indkaldt til en høring i august måned om sikkerheden og beredskabet i det arktiske område. Vi kan ikke være velforberejdede nok i forhold til de udfordringer, vi står med, i takt med at klimaforandringerne tager til og handelssejladens samt olieeftersøgningen øges i de arktiske farvande.

I Grønland er vi fuldt ud bevidste om, at vi ikke skal satse på olie som en nem vej mod økonomisk selv bærenhed. Men vi er også fuldt ud bevidste om, at vi ikke skal satse på bloktilskuddet fra Danmark i en uendelighed. Derfor er bloktilskuddet nu også fastfrosset, og vejen er banet for en gradvis hjemtagelse af politiske og administrative ansvarsområder. Et økonomisk stærkt og selvstændigt Grønland er det eneste forsvarlige mål for os og for så vidt også for Danmark, der bidrager med bloktilskuddet.

Det er selvfølgelig – og forhåbentlig – mest sagt som en joke, at Danmark burde spare penge ved at sælge Grønland og grønlanderne til Canada eller Norge. Men for de få, der mener det alvorligt, vil jeg understrege, at Grønland ikke kan gøres op i kroner og ører. Nok er

økonomien en vigtig faktor i relationen mellem Grønland og Danmark, men den er langt fra alt. Vi tror på, at vi kan skabe et fællesskab med Danmark ved at løsne de økonomiske bånd – ikke ved at sætte et prismærke på ryggen af hinanden og sælge hinanden til højstbydende, men tværtimod ved at samarbejde som to ligeværdige parter.

Med disse ord ønsker jeg alle en rigtig god sommer og siger tak for denne gang.

Kl. 19:37

Formanden :

Tak til fru Sofia Rossen. Så er det hr. Lars-Emil Johansen som ordfører for Siumut.

Kl. 19:38

(Ordfører)

Lars-Emil Johansen (SIU):

Tak. Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg vil fraråde alle at tale om at sælge hinandens lande. I sidste ende kan det jo blive ganske usikkert, hvem der sælger hvem.

Udviklingen i det arktiske område i disse år er af helt afgørende betydning, ikke blot for Grønland, men for hele klodens fremtid. Det er en udvikling, der massivt vil komme til at påvirke forsyningen af jordens fremtidige energibehov, afviklingen af klodens fremtidige transportbehov og dækningen af den globale industris fremtidige råvarebehov. Det er de tre væsentligste drivkræfter bag al anden forretningsmæssig og sikkerhedspolitisk aktivitet mellem klodens stater. Alt dette skyldes de nu uundgåelige klimaændringer, det skyldes polernes smeltende is.

I Arktis taler vi ikke længere om, hvorvidt klimaet er ved at ændre sig, men om, hvor hurtigt det vil gå, og hvordan vi tilpasser os den nye verden. Det samme gør de andre stater, hvis grænser støder op til Det Arktiske Ocean, og som derfor også selv mærker de direkte følgevirkninger af isens bortgang på godt og på ondt. Der er hos disse stater en fuldstændig klarhed over, hvilke enorme potentialer for udvikling og forandring dette medfører, og hvilke sikkerhedspolitiske og handelspolitiske konsekvenser det uundgåeligt vil have. Derfor mødes disse stater, kaldet Arctic 5, nu på højeste plan for at sikre, at hele denne nye udvikling kan ske i en ramme, der er baseret på internationale regler, retfærdige fordelinger af ressourcerne og demokratisk dialog. For Grønland gælder det hele vores fremtid. Det er nemlig den proces, der skal sikre de fortsatte vækstbetingelser i Arktis. Det er den proces, der skal sikre, at vi i Grønland også kan få glæde af klimaændringerne og ikke kun den negative arv fra det gamle europæisk-amerikanske industrisystem.

Så længe Grønlands udenrigspolitik endnu varetages af den danske regering, er vi desværre afhængige af, om regeringen og dens ansvarlige ministre hernede faktisk fatter omfanget af den arktiske udvikling og dens betydning for os. Det synes desværre ikke helt at være tilfældet med den nuværende regering. Derfor vil jeg benytte lejligheden til at henvise til de muligheder, der er indbygget i den nye selvstyrelov for at overdrage forhandlinger om de arktiske forhold med vores arktiske naboer til os selv – »under betegnelsen Kongeriget Danmark, for så vidt angår Grønland« – som der står i loven.

Den til enhver tid siddende danske regering har det i sin fulde magt at uddelegere sådanne forhandlinger til den grønlandske regering, og den grønlandske regering kan næppe tænkes at ville prioritere disse møder forkert. Så mit budskab er ganske enkelt: Hvis regeringen ikke vil varetage vores interesser i den arktiske udvikling på det niveau, som det kræver, så overlad det til os selv. Man kan ikke både kræve retten over vores udenrigspolitik og samtidig undlade at varetage vore udenrigspolitiske interesser.

Ved det sidste møde i det såkaldte Arctic 5 i Canada lykkedes det efter en stålsat grønlandsk indsats at sikre formanden for Naalakker-

suisut en plads ved forhandlingsbordet ved siden af Danmark. Men det ville dog være mere naturligt i forhold til den udvikling, som selvstyret står for, og i forhold til emnet, om det fremover ganske enkelt var selvstyrets repræsentant selv, der sad i forhandlerstolen, gerne stadig ved siden af Danmark, men i hovedrollen og med de rette prioriteringer.

Hvis de perspektiver, der tegner sig for Arktis inden for såvel minedrift som olie- og gasforekomster, er rigtige, kan vejen til økonomisk uafhængighed for Grønland være langt kortere, end vi tror, og det ville være et gode for os alle sammen. Jo hurtigere vi kan komme ud af bloktilskudsøkonomien, des bedre. Derfor må vores bestræbelser på at udskifte bloktilskuddet fra Danmark ikke få lov til at hvile et eneste øjeblik.

Selvstyreordningen må aldrig blive en økonomisk eller politisk sovepude. Derfor har vi brug for hurtigst muligt at sikre den bedst mulige samfundsmæssige planlægning og naturbeskyttelse i forhold til de kommende råstofprojekter, ikke for at stoppe dem, men for at fremme dem.

Kl. 19:43

Vi har brug for et beredskab nu, der er effektivt nok til at håndtere enhver form for ulykke, som en udvinding af råstofferne desværre kan medføre. Vi har brug for endnu bedre sikkerhedskrav til de firmaer, der vil arbejde i vores land. Vi har brug for de redskaber, der kan sikre, at vort land ikke kun bliver rent og sundt, men samtidig også både frit og rigt. Et sted, hvor vi burde kunne hente hjælp til denne udvikling, er hos den supermagt, der gennem de sidste næsten 60 år har brugt vores land som base i sin militære strategi.

Aftalen med USA om missilskjoldet på Thulebasen betød for os i Grønland, at vi selv for første gang i historien accepterede en fremmed militærmagt i vores land, en militærmagt, der havde bragt skjulte atomvåben til vores land, tabt atombomber i vores havn, skabt forureninger på isen og i havene omkring os og faktisk gjort os til potentielt angrebsmål gennem hele den kolde krig foruden alt det, vi endnu ikke ved noget om angående USA's baser i vores land. Derfor forventede vi også, at vi ville få så meget igen fra USA, at vi med ro i sindet kunne forsvare dette drastiske skridt over for den grønlandske befolkning. Det er ganske enkelt ikke sket.

Af den grønlandske regerings seneste udenrigspolitiske redegørelse fremgår det, at den aftale stort set ikke har givet Grønland andet end et par gode råd, et par telefonnumre i USA og enkelte sponsorerede studieture til bl.a. vores egen indlandsis. Det er ganske enkelt ikke godt nok. Siumut har derfor nu rejst krav om, at denne aftale genforhandles, og at udbygningen på Thulebasen af missilskjoldet sættes i bero, indtil der foreligger en ny aftale. Noget for meget.

En ny aftale kan på helt anderledes vis udvise en ny gensidig respekt for samarbejdet mellem USA og det selvstyrede Grønland, f.eks. gennem en vidtrækkende aftale om amerikansk hjælp til offshoreberedskabet i forbindelse med olie- og gasboringer, som Grønland får brug for fremover. De smertelige erfaringer, USA i dag gør sig i Den Mexicanske Golf, og som medfører den største medfølelse hos os alle, må kunne bruges til noget godt og stærkt for os alle i fremtiden. På den måde kan olieulykken dernede trods alt bidrage til en bedre fremtid andre steder.

Det er altid farligt at gå ud på nysis, men i Arktis gælder det, at uden færden på isen er der ingen fangst. Netop den bevidsthed har tidligere holdt vores folk i live, når klimaet rasede. På samme måde vil vi nu i Grønland starte på en udvikling af selvstændigheden både i vort eget samfund og i hele vores forhold til verden, som selvstyreloven åbner mulighed for. Den bedste fremtidsmodel for den mål-sætning vil være et frit aftalt fællesskab mellem selvstændige folk, en free association, sådan som FN anerkender det.

Men inden vi når så langt, er der stadig en lang række ting, der bestemmes fra denne sal, hvad angår Grønland. I den sammenhæng vil jeg gerne udtrykke min glæde over det arbejde, der løbende fore-

går i Grønlandsudvalget herinde, og hvor jeg føler at forståelsen for de grønlandske politiske vilkår og den nye verdensorden under selvstyret har fundet et bredt fodfæste. Derfor er det også en særlig glæde for mig at kunne rejse med udvalget til Thule i september, hvor vi ved selvsyn kan opleve, hvad militærbasen betyder og har betydet for lokalsamfundet. Samtidig vil rejsen føre os ned langs kysten, så vi kan få indblik i, hvad de kommende olie- og gasboringer offshore vil medføre. Det er nyttig viden for vores og Folketingets videre beskæftigelse med grønlandske forhold. For os i Arktis gælder det gode ord om, at det jo altid er godt at kende sin besøgstid.

Kl. 19:48

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning. Hr. Morten Østergaard.

Kl. 19:48

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne anerkende hr. Lars-Emil Johansens engagement med hensyn til hele klimadebatten og den betydning, det i sagens natur har for Grønland.

I tiden op til klimatopmødet, mens der stadig væk var fuldt engagement fra den danske regerings side, brugte den jo også Grønland og klimaforandringerne aktivt til at forsøge at skabe international forståelse for problemerne. Vi har også hørt statsministeren sige – og jeg citerer fra talen:

»Det er rigsfællesskabets styrke, at vi træffer egne valg om udviklingen af vores samfund inden for en fælles ramme. Men det er også en styrke, at vi står sammen i det internationale samarbejde.«

Når man hører det, hvordan har man det så, når man oplever, at den regering, der godt kunne bruge Grønland, da man arbejdede for COP15, ikke har tid til at deltage i forhandlingerne i Arctic 5, som netop beskæftiger sig med præcis det samme område?

Kl. 19:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:49

Lars-Emil Johansen (SIU):

Tak. Nu er vi grønlandere jo høflige af natur, og derfor vil jeg gerne sige, at det er en intern dansk prioritering, hvilke regeringsmedlemmer der kommer til hvilke møder. Derfor siger jeg her, at hvis det er sådan, at den danske regering ikke føler sig tilskyndet til det eller er interesseret nok i arktiske spørgsmål, er der faktisk mulighed for at overlade den kompetence til Grønland i henhold til selvstyreloven, den såkaldte overførselslov, tror jeg nok, den hedder.

Kl. 19:49

Formanden :

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 19:49

Morten Østergaard (RV):

Jamen det er der jo måske lejlighed til at få statsministeren til at uddybe her om et øjeblik. Og jeg vil bare spørge hr. Lars-Emil Johansen, høflighed eller ej: Er det ikke en lille smule hyklerisk at sige, at vi står sammen i det internationale samarbejde, når man ikke er i stand til at varetage en forhandling, som foregår på højeste niveau, og som er af vital betydning for Grønland?

Kl. 19:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:50 Jeg synes, det bærer præg af for meget status quo og for lidt quo vadis, altså hvor skal vi hen?

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jo, jeg mener, at man, når man i henhold til grundloven er forpligtet til at varetage Grønlands udenrigspolitiske interesser, så også bør gøre det på det niveau, det skal gøres på. Men når det nu ikke har fundet sted, er det altså min henstilling, at der faktisk kan rådes bod på dette forhold, idet der i lovgivningen er mulighed for at uddelegere den forhandlingskompetence, som man tilsyneladende ikke er interesseret i fra dansk side, til Grønland. Grønland er, kan jeg garantere for, interesseret, og den grønlandske landsstyreformand var helt oppe på dupperne til dette møde og kæmpede for at få lov til at være med.

Kl. 19:50

Formanden :

Tak til hr. Lars-Emil Johansen. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Så er det hr. Høgni Hoydal som den næste ordfører for TF fra Færøerne.

Kl. 19:51

(Ordfører)

Høgni Hoydal (TF):

Jeg forstod her til morgen, at statsministeren har planer om at flytte til Færøerne, for han sagde jo i afslutningen af sin tale, at han ville bygge sit etagehus på klippegrund. Han skal være hjertelig velkommen. Jeg vil sige, at kúrrur kemur eftir kæti og tramin eftir marglæti. Det er et ældgammelt færøsk ordsprog, som statsministeren sikkert forstår, og som løst oversat betyder, at bekymring kommer efter kådhed og djævelskab efter overforbrug. Det er jo generationers dyrekøbte erfaringer, der ligger i disse ord.

I Færøerne har vi bare siden anden verdenskrig gennemgået mindst tre store kriser og haft tre store kollaps, aldrig på grund af mangel på penge, men hver gang på grund af for mange penge, der blev pumpet ud i en overophedet økonomi, og som blev brugt til at gavne de få og også til at nedfiske vores eget naturlige grundlag med subsidier osv. osv. Disse kriser har været udløst af en blind tro på, at man med fiktive værdier eller med danske bloktilskud kunne bygge en selv bærende økonomi, og at man dermed lagde ansvaret fra sig for at bygge en varig økonomi for vores kommende generationer.

Det er vel også erfaringen fra den globale finanskrisen, som alle gennemlever nu, og den deraf afledte økonomiske krise og den åbenbare globale ressourcekrise. Vi har jo set en uhørt spekulation med og nærmest manisk tro på fiktive værdier, der bare i virkeligheden har omfordelt alle værdierne i verden til de få på bekostning af de mange. I alle lande, også i de nordiske lande, er det så fællesskabet og demokratierne, der har skullet rydde op og betale regningen for finanskapitalens fremfærd. Indtjeningen blev privatiseret, men regningen nationaliseret, spekulationen er global, men oprydningen er national. I visse lande kunne man jo fristes til at sige, at man næsten har levet efter Ronald Reagans gamle devise, altså både i de enkelte statskasser og også i de private firmaer: Jeg er holdt op med at bekymre mig om underskuddet, det har nu vokset sig så stort, at det kan stå på egne ben.

Statsministeren var noget mere bibelsk i sin redegørelse her til morgen, vil jeg sige. Det var noget med de syv fede år, der så afløses af de syv magre, og nu skal vi så bare vente på, at vi får syv fede år igen. Sådan forstod jeg i hvert fald hans sætninger om de milde vinde, som globaliseringen havde sendt mod Danmark og omverdenen, som nu var blevet afløst af en tsunami og et mørke, som nu ville slippe sit greb. Jeg har nu svært ved at behandle kriseerfaringerne som bare et midlertidigt naturkatastrofelignende fænomen, der er kommet udefra, altså at systemet midlertidigt er gået ned ligesom en computer, og at det nu bare gælder om at skruer lidt på strømforsyningen og rense nogle kredsløb, og så kan vi reboote systemet igen.

Kl. 19:54

Jeg synes hellere, vi bør se på kriseerfaringerne som et historisk knudepunkt, hvor man næsten kunne sige, at vi igen står i overgangen fra, skal vi kalde det et uskyldens årti til et skyldens årti, altså at det første årti i dette århundrede byggede på en ukritisk væksttro, en lovprisning af de finansielle spekulanter, neoliberalt tankegods, en udskyldelse af regningen til fremtidige generationer og en ignorance over for de sociale og økologiske konsekvenser af den globalisering, der bare var for spekulanterne eller de finansielle mørkemænd, vil jeg sige.

Det har også været en tro på en endimensional udenrigspolitik, altså det, som bliver kaldt en aktivistisk udenrigspolitik, som også har bestået i, man kan sige en legitimering af krigsdeltagelse, invasioner i andre lande, og det mener jeg også er en slags uskyldssramme, man har sat om det, hvor man ikke har været åben og ærlig over for de tragiske konsekvenser, som krigen fører med sig, for både det krigsramte folk og de soldater, der udsendes. Altså, vi opretholder et billede af, at krig er sådan en slags højteknologisk, civiliseret konfliktløser, som ikke har de gyselige konsekvenser, som jo alle oplever, når maskerne falder og tæppet trækkes fra. Det ser vi både i Irak, i Afghanistan og ikke mindst nu i Gaza, hvor det internationale samfund stadig væk vægrer sig ved at tage de store konsekvenser af, kan man sige den sorgens dialektik, der foregår i Gaza, sidst med angrebene på de her aktivister, der prøvede at få nødhjælp ind til Gaza.

Maskerne er faldet for mange ting under finanskrisen, også med krigsdeltagelsen, og vi har ikke gjort op med årsagerne til krisen. F.eks. har vi haft den store skattedebat her i dag, og vi taler altså stadig væk om at beskatte menneskelig aktivitet, arbejde, værdifrembringelse, at almindelige mennesker skal betale afgifter af enhver forbrugsgode, men hvilken beskatning lægger vi egentlig på finanskapitalens fremfærd? Vi beskatter alt, der skaber værdier, men død kapital, der flyttes, beskattes meget lidt, og på samme måde beskattes naturressourceudnyttelse, altså de fælles naturressourcer, der udnyttes af de enkelte, meget lavt. Det tror jeg bliver en hovedbestanddel i at gøre op med den struktur, der har skabt den finansielle og økonomiske globale krise.

Ligesom maskerne er faldet i verden, falder maskerne også lidt for det her såkaldte rigsfællesskab. Det vil jeg rose statsministeren for, han er lidt mere kontant i sin udmelding her, end vi har hørt før. Vi har jo altid hørt, at det er ligeværdige parter, og at færingerne bestemmer selv osv., men statsministeren siger jo her, at der f.eks. i hvalfangstspørgsmål og på en lang række andre områder er divergerende interesser for Danmark, for Færøerne og for Grønland, og der vil de danske interesser vinde, også på vigtige områder. Det er forståeligt, men det er ikke acceptabelt for Færøerne og for Grønland. Hvalfangstspørgsmålet er et spørgsmål om, at rettigheden til at udnytte sine ressourcer er så vitalt for Færøerne og Grønland, at vi ikke kan leve med, at Danmark så på grund af EU og på grund af internt pres bliver nødt til at sige: Det må vi gå imod. Det siger bare så meget, som at selvfølgelig, som statsministeren siger, kan vi stå sammen i det internationale samfund, men det kunne vi lige så godt gøre som tre selvstændige aktører, der havde hver sin stemme i udenrigspolitiske anliggender, f.eks. i IWC, hvor Færøerne og Grønland kunne arbejde for, kan man sige de interesser, vi har, og hvor Danmark så kunne stå frit med hensyn til at tage sine konsekvenser.

Vi har også set maskerne falde lidt i nogle udtalelser fra statsministeren, når det gælder udviklingen i færøsk politik, hvor vi jo gentagne gange har hørt: Nu skal I bare tage hjem og blive enige, så skal I nok få det, som I vil have det.

Nu er alle de færøske politiske partier enige om et forslag til en færøsk grundlov. En grundlov, der simpelt hen fastsætter de demokratiske strukturer på Færøerne, siger, at det færøske folk har hele

bestemmelsesretten, at lovgivningsmagten ligger i Færøerne, den udøvende og den dømmende magt, og så kan vi vælge at uddelegere det til Danmark, hvis vi har lyst. Det er simpelt hen essensen i denne grundlov. Den fastsætter også nogle rettigheder for de enkelte borgere, selvfølgelig, den fastsætter rettigheden til ressourcerne osv., så alt i alt er det et meget fremsynet arbejde, som alle partier er enige om.

Men nu ser vi så, at det her med, at færingerne bestemmer selv, nok ikke helt er sådan i virkeligheden, for statsministeren har sagt, og hr. Søren Espersen har sagt, at statsministeren nu skal i samråd for at sige: Det her går jo ikke, det kan man ikke, og det må man ikke. Og så får vi stadfæstet her, at det jo er sådan, at færingerne nok kun bestemmer selv, så længe vi bestemmer det, som Danmark har bestemt i forvejen. Det viser denne sag. Og jeg synes, det ville være meget uheldigt, hvis sagen om den færøske grundlov angribes på grund af nogle meget, meget nationalistiske og indsnævrede fortolkninger af det danske riges historie, forholdet til Færøerne og Grønland, for det her er virkelig et stort fremskridt, hvor alle partier på Færøerne er enige, det er vi for resten også i hvalsagen og en lang række andre sager, hvor der så kommer nogle konflikter, som man må løse på en civiliseret måde.

Ideen bag, at vi arbejder for selvstændighed i Færøerne, er jo ikke den, at vi har noget imod Danmark. Det er simpelt hen for at få vores egen stemme, vores eget ansvar i det internationale samfund og for at kunne gå efter ikke bare de interesser, vi har som enkeltnation, men også de interesser, vi har sammen med de andre nordatlantiske nationer som Norge, Island og Grønland, f.eks. i spørgsmålet om klima, om ressourcer, om havmiljø, om hvaler osv., og det ville være et stort fremskridt, hvis vi kunne komme dertil, og ville også, kan man sige, øge ansvaret i forholdet mellem Danmark og Færøerne og Grønland, og det ville også øge ansvaret internt i det færøske politiske system, hvor man ikke kan leve med, at man konstant fejrer tingene ind under gulvtæppet og siger: Det er jo Danmarks skyld. Vi bør tage det ansvar selv og selv føre vores politik, og jeg håber, at statsministeren, når nu han løfter sløret for de virkelige magtforhold i rigsfællesskabet, også vil gå det skridt at sige: Jamen det er jo fint nok. Det ville være udmærket.

På samme måde bliver vi også hele tiden nødt til, hvis vi skal skabe en selv bærende økonomi i Færøerne, at modernisere vores samfund, vores kultur og vores sprog, og det er det, selvstændighedskampen handler om og også om at få en bæredygtig økonomi, der ikke hviler på arbejdsfri indtægter fra Danmark eller på lånte penge fra udlandet; det har vi set har ført til de store katastrofer, hvor vi har gennemgået den samme proces, som Danmark nu står i, som vi nu også delvis står i, og som hele verden oplever i disse dage.

Kl. 20:01

Formanden :

Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 20:01

Søren Espersen (DF):

Hr. Høgni Hoydal nævner selv samrådet, vi skal have med statsministeren den 15. juni, og det er også derfor, at jeg tager ordet. Jeg synes, det er en forvrængning at sige, at jeg har sagt, at det må Færøerne ikke. Det er jo ikke noget, jeg skal bestemme, men det er en forvrængning at sige, at jeg har sagt det.

Det, jeg har sagt, er, at hvis Færøerne vedtager den her forfatning, som den ligger, er det en de facto-udmeldelse af rigsfællesskabet, og det synes jeg at man skal holde sig for øje. Man kan ikke både blæse og have mel i munden. Selv Dansk Folkeparti har ikke det mindste imod, at Færøerne bliver en selvstændig stat, men så er det det, man vedtager. Og så kan man jo vedtage de forfatninger, som man vil.

Jeg synes også, at hr. Høgni Hoydal i den forbindelse skal erindre sig selv om, at han faktisk har underskrevet grundloven, ellers kunne

han ikke stå på den talerstol, han står på nu, og det her forfatningsudkast siger jo, at selv Lagtingets administration strider mod grundloven.

Men det, jeg vil spørge om, er: Hvorfor går man i gang med sådan et kæmpe stort projekt i løbet af mange år uden en eneste gang at have kontakt til Statsministeriets jurister?

Kl. 20:02

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:02

Høgni Hoydal (TF):

Tak for spørgsmålet og tak for begrundelsen, som jeg forstår delvis set ud fra hr. Søren Espersens synspunkt. Men grunden til, at man går i gang med at lave en færøsk grundlov med grundlag i det færøske folks ønsker og de færøske politiske partiers ønsker, er, at vi går ind for demokrati. Det er, fordi det ikke er Statsministeriets jurister, der skal fastsætte, hvilke rettigheder det færøske folk har, og hvordan vi ser vores fremtid udviklet, og hvordan vi mener at vores borgerrettigheder skal fastslås i Færøerne. Det er jo en proces, der må foregå demokratisk i Færøerne blandt de færøske borgere, og sådan er den foregået.

Der er intet, der forhindrer, at Færøerne vedtager sin egen grundlov, uanset hvordan man tolker det her rigsfællesskab. Norge havde sin egen grundlov i 1814 og var i union sammen med Sverige og brugte selvfølgelig denne grundlov til at sige, at når vi så opretter vores egen stat, gør vi det med grundlag i de rettigheder og de processer, vi har fastslået i vores egen grundlov. Det er simpelt hen ideen bag.

Kl. 20:03

Formanden :

Hr. Søren Espersen.

Kl. 20:03

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gerne stille det klare spørgsmål til hr. Høgni Hoydal: Føler hr. Høgni Hoydal sig forpligtet af den underskrift, han selv har sat herude, da han blev medlem af Folketinget? Føler han sig stadig væk bundet af den underskrift, som han satte herude, da han blev medlem af Folketinget? Det turde være meget let at besvare.

Det andet er, at hr. Høgni Hoydal siger, at der intet er til hinder for at lave sin egen grundlov på Færøerne. Jo, hvis den strider mod grundloven, er der noget til hinder for det. Og det er det, jeg siger: Det, der foregår på Færøerne, kommer i den forkerte rækkefølge. Hvis man vil være en selvstændig stat, kan man blive det om 4½ minut, jeg tænker, at vi oven i købet kan nå at lave et forslag til vedtagelse om det her i Folketinget, hvis det skulle være, som vi alle sammen begejstret vil stemme for, og derefter vil vi sige: Lykke til på rejsen!

Så kan man bagefter lave de grundlove, man vil, i sin nye stat. Men man kan ikke både blæse og have mel i munden. Det er det, jeg gerne vil bede hr. Høgni Hoydal forholde sig til – og også om at huske mit første spørgsmål. Husk det første spørgsmål. Føler hr. Høgni Hoydal sig forpligtet af sin underskrift på grundloven?

Kl. 20:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:04

Høgni Hoydal (TF):

Tak for det. Jeg skal svare på det første spørgsmål med det samme. Jeg har underskrevet grundloven, ligesom mine forgængere har gjort

det, ud fra den opfattelse, at den danske grundlov gælder på Færøerne som det danske folks grundlov. Den er sat i kraft for Færøernes vedkommende, uden at det færøske folk har vedtaget den, så jeg har ikke underskrevet, at det færøske folk nogen sinde har meldt sig ind i det danske rige.

Det færøske folk er kun blevet spurgt én gang om sin stilling. Der valgte de selvstændighed. Så det færøske folk har ret til at beslutte en ikrafttrædelse af en færøsk grundlov, selvfølgelig har de det. Det er også det, der ligger i kortene her. Det er ikke noget, som jeg skal bestemme, det er et forslag til en grundlov, der skal ud til folkeafstemning i Færøerne.

Det er et forslag til en grundlov, der siger, at dersom Færøerne vælger at oprette sig som egen stat, skal man følge nogle helt demokratiske procedurer, hvor folket skal spørges osv. osv., så det er en helt demokratisk proces, og sådan skal man se det. Men alle de der juristerier, som kommer ind i sagen, gør jo bare, at man glemmer den demokratiske proces, som ligger i det.

Til slut vil jeg bare sige til hr. Søren Espersen, at jeg ser det sådan, at en rettighed ikke er noget, nogen kan give dig, en rettighed er noget, som ingen kan tage fra dig. Sådan ser vi også denne proces.

Kl. 20:06

Formanden :

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 20:06

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre, hvordan man egentlig opfatter den danske grundlov på Færøerne, og hvilke rammer man i Færøerne mener den danske grundlov sætter. Der er det, der står i grundloven, og der er det, der politisk bliver vedtaget, jævnfør at man f.eks. også har givet både Færøerne og Grønland ret til at udskrive skatter, selv om det står i grundloven, at det kun er det danske Folketing, der må udskrive skatter. Så hvordan opfatter man de begrænsninger, der er i grundlovens bogstav, i forhold til hvad der politisk bliver besluttet?

Kl. 20:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:06

Høgner Hoydal (TF):

Vi opfatter alle sammen, for her tror jeg, at jeg taler på alle partiers vegne – nu kan min kollega her i Folketinget nok have en lidt anden opfattelse – at vi er et folk, der har selvbestemmelsesret. Det er der ingen tvivl om.

Så har der været en proces, hvor vi først har været et norsk skateland. Så er man kommet under Danmark på en eller anden måde.

Grundloven er sat i kraft af kongen i sin tid uden nogen folkeafstemning. Så man har opfattet det sådan, at dette ikke gælder som en slags integration i det danske rige, man har også kunnet udvide og tolke tingene på en anden måde.

Det er fuldstændig rigtigt, som fru Line Barfod siger, at man altid har brugt grundloven til at sige: Der kan ikke være et hjemmestyre. Det var det første. Så kunne man ikke overtage sagsområdet vedrørende råstoffer i undergrunden. Så kunne man ikke føre en selvstændig udenrigspolitik. Så kunne man ikke lave selvstændige fiskeriataler. Men alt det har vi vundet, vi har fået anerkendt, at det kan man godt. Så den her tro på, at man bare kan tage en facitliste med den danske grundlov og trække den ned over hovederne på det færøske folk, kan man sige for længst er ophævet af praksis.

Kl. 20:07

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 20:07

Line Barfod (EL):

Betyder det så, at det, man diskuterer på Færøerne, er at få en politisk debat med Danmark om, hvilke rammer der skal være gældende, eller mener man, at grundlovens bogstav skal gælde, og at det er et spørgsmål for domstolene? Er opfattelsen i Færøerne, at man vil have en politisk debat og forhandling med Danmark, og at det er det, det handler om, eller er det noget, man skal have domstolene til at tage stilling til?

Kl. 20:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:07

Høgner Hoydal (TF):

Vi opfatter det som en ren politisk handling. For første gang vedtager man en færøsk grundlov. Den fastsætter så de begrænsninger, som de færøske myndigheder har over for folket, altså både landstyre, Lagtinget og domstolen. Så ser vi det sådan, at når denne grundlov er vedtaget, kan man derefter selvfølgelig forhandle med Danmark om, hvordan man vil organisere tingene, hvis det er det, man vil.

Så bliver det sådan, at vi holder os til vores grundlov og til de beslutninger, det færøske folk har truffet, og Danmark holder sig selvfølgelig til sin opfattelse af tingene. Og så kan man forhandle på et ligeværdigt grundlag.

Det, der altid er sket hidtil, når der er kommet processer fra Færøerne side, er, at man hele tiden har stået med den danske grundlov i hånden og sagt: Det kan I ikke. Og man har ikke argumenteret politisk for, hvad meningen egentlig er, hvad fremtiden er, hvad ideen er. Man har kun brugt nogle juridiske udtalelser, hvor man særlig har brugt nogle udtalelser fra professorer fra Københavns Universitet gennem tiderne, og de har så været det endegyldige argument. Og dermed er al demokratisk debat slået ned og gået død med det samme.

Kl. 20:08

Formanden :

Hr. Per Dalgaard for en kort bemærkning.

Kl. 20:08

Per Dalgaard (DF):

Hr. Høgner Hoydals begrundelse for, at Færøerne nu udarbejder en forfatning eller grundlov for deres egne øer, er, at færingerne går ind for demokratiet. Så vil jeg spørge: Hvad er det i rigsfællesskabets akter, der gør, at det ikke føles demokratisk for færingerne?

Kl. 20:09

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:09

Høgner Hoydal (TF):

Tak for et meget klart spørgsmål.

Som jeg nævnte i min tale, er det ikke sådan, at vi opfatter det her forhold som noget med store stygge ulv osv., men der er nogle begrænsninger, og vi kan tage eksemplet med vores interesser i hvalsalgen. Der har det færøske parlament besluttet, at Færøerne skal gå ind for kommerciel hvalfangst – det kan vi sige, ikke? Så kommer man herved, og så bliver Danmark nødt til at sige, at det kan man ikke gå ind for, for her er der altså en anden interesse for den sag. Dermed bliver den færøske demokratiske beslutningsproces f.eks. i den sag sat til side af Danmark, på grund af nogle overordnede interesser selvfølgelig. Det er ikke så mærkeligt, det er bare ikke demokratisk.

Så der er en masse eksempler. Jeg kunne give hr. Per Dalgaard en række eksempler på, at vi ikke kan træffe beslutninger. Vi kan tage Irakkriegen. Det færøske parlament stemte imod at deltage i Irakkriegen. Danmark har i dag ansvaret for udenrigspolitik og forsvarspolitik og har draget Færøerne med i Irakkriegen. Er det demokratisk?

Kl. 20:10

Formanden :

Hr. Per Dalgaard for en kort bemærkning.

Kl. 20:10

Per Dalgaard (DF):

Det, færingerne rent faktisk nu vil, er, at der skal være to grundlove i det danske rige, en, der gælder for Færøerne, og en, der gælder for Danmark. Hvordan skulle det kunne fungere i praksis?

Kl. 20:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:10

Høgni Hoydal (TF):

Der vil jeg sige uden at være specielt provokerende, at forholdet mellem Danmark, Færøerne og Grønland, som man kalder for et rigsfællesskab, opfatter man fra dansk side, når det kommer til de her sager, som en slags enhedsstat, altså at Danmark i virkeligheden er ét rige med ét folk, og så har man de her to gamle bilande, kan man sige, ikke?

Fra færøsk side opfatter vi det ikke sådan. Vi ser det sådan, at det samarbejde, der har været, er mellem to folk, og at disse to folk har de samme demokratiske rettigheder, de samme rettigheder til at bestemme deres egen fremtid og også til at vedtage deres demokratiske grundlag, som en færøsk grundlov ville blive. Sådan ser vi på det fra færøsk side.

Der er divergerende opfattelser af det her mellem Danmark og Færøerne. Det har der altid været, og det må man så tage og løse bagefter, når vi har vedtaget vores egen grundlov.

Kl. 20:11

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl, kort bemærkning.

Kl. 20:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Jeg har to ting, for det her er jo en utrolig spændende debat. Det første spørgsmål til hr. Høgni Hoydal: Er det ikke rigtigt, at man ikke kan have to grundlove? Altså, man har én grundlov i givet fald for et rigsfællesskab, eller også har man en grundlov for et selvstændigt Færøerne.

Det paradoksale her er jo også, at den danske grundlov fortæller om rigsfællesskabet, mens udkastet til den færøske grundlov overhovedet ikke nævner rigsfællesskabet med et ord. Så kan det siges tydeligere, at det, man ønsker, er at løsrive sig fra Danmark? Det er jo et synspunkt, man kan have og forfægte, og det er selvfølgelig konsekvensen med det grundlovsudkast, der ligger.

Det er vel også derfor, og det er så mit andet spørgsmål, at da Lagtingets administration vurderede det her spørgsmål – og jeg vil gerne bede hr. Høgni Hoydal bekræfte, at det er rigtigt – kom administrationen, og det må jo være de jurister, der er på Færøerne og behandler de her spørgsmål, frem til, at det her udkast til en grundlov for Færøerne er i strid med den danske grundlov, og derfor anbefalede de ikke, at man arbejdede videre med det, men man vedtog politisk alligevel at arbejde videre med det.

Kl. 20:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:12

Høgni Hoydal (TF):

Ja, det er fuldstændig korrekt. Det er fuldstændig korrekt, at der også på Færøerne har været de her to grupper af jurister, hvor nogle siger, at man skal tolke det her forhold på samme måde, som danske jurister gør det, mens der er andre, der har helt andre holdninger. Men det er sådan en mere juridisk teoretisk debat.

Det, der er sagen her, er, at alle partier på Færøerne er enige om, at med dette dokument, som vi kalder grundloven eller forfatningen, fastlægger vi det færøske folks rettigheder som et folk og fastlægger også, hvordan vi skal gebærde os demokratisk, når vi skal ændre på de forhold, der har været gældende og skal gælde fremover. Det vil sige, at oprettelse af en færøsk stat eller en yderligere indlemmelse i Danmark eller en indlemmelse i EU ifølge det her forfatningsudkast også skal foregå efter de procedurer, som det færøske forfatningsudkast siger, dvs. med folkeafstemning osv. osv.

Så til det her med at have to grundlove: Selvfølgelig kan vi have vores egen grundlov. Hvor står det, at vi ikke kan det? Hvor står det henne?

Kl. 20:13

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 20:13

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, af den grundlov, der jo er gældende for det danske rige, fremgår det eksempelvis, at der er et statsoverhoved, det er monarken, det er Hendes Majestæt Dronningen. Kan hr. Høgni Hoydal ikke bekræfte, at i udkastet til en forfatning, en grundlov for Færøerne, er der slet ikke nævnt noget om et statsoverhoved – der er monarken slet ikke nævnt?

Der er jo ikke nogen her, der er i gang med at sende militæret af sted mod Færøerne. Det, vi bare forsøger at sige helt stillfærdigt, er jo, at hvis man på Færøerne vedtager en grundlov, der er i strid med den danske grundlov, og som ikke nævner noget om noget statsoverhoved, som ikke nævner noget om noget rigsfællesskab, og som ikke er lavet i samarbejde med Danmark, så er det selvfølgelig, som hr. Søren Espersen også har gjort det klart, de facto en udmeldelse af rigsfællesskabet. Længere er den jo ikke.

Så kan man jo søge alle de samarbejder bagefter, man vil. Man kan jo gå til Danmark og spørge, om Danmark vil kigge på noget fiskerikontrol, man kan gå til England, man kan henvende sig, hvor man vil, det skal vi jo ikke blande os i; der er jo ikke nogen, der holder på Færøerne på den måde. Men det, man foretager sig, er jo åbenbart i strid med den danske grundlov. Det siger juristerne i Lagtingets egen administration.

Hvis det var her i huset og der kom et forslag til behandling – nu skal man jo ikke diskutere med Folketingets formand – vil jeg gå ud fra, at reglerne er, som jeg erindrer dem, nemlig at hvis man her får at vide, at et forslag er grundlovsstridigt, så må det ikke komme til behandling her i Folketingssalen. Men på Færøerne har man det altså sådan, at selv om juristerne i Lagtingets egen administration siger, at noget er i strid med den danske grundlov, så bestemmer man bare politisk, at det er man ligeglad med; man behandler det alligevel.

Kl. 20:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 20:15

Høgni Hoydal (TF):

Det er jo ikke sådan, at man er ligeglad – overhovedet ikke. Det er bare sådan, at den her sag handler om en forfatning, der skal til folkeafstemning, sådan at det færøske folk for første gang selv bestemmer sine rettigheder, selv bestemmer afgrænsningerne af magten, selv bestemmer, hvilke procedurer der skal gælde, når man ændrer på statsforfatningsmæssige forhold.

Jeg kan bare gentage: Norge havde sin egen grundlov i 1814, og den sagde heller ikke noget om et statsoverhoved. Det vil sige, at grundloven bare fastsætter, hvilke rettigheder folket har. Med hensyn til hvordan man organiserer sig i et statsfællesskab, eller hvad vi skal kalde det, fastsætter den her lov bare en procedure for, hvordan man gør det. Den siger jo egentlig, at det færøske folk kan vælge selv; de kan både vælge at oprette deres egen stat med den her grundlov, de kan også vælge at holde fast ved det, der er, de kan vælge at gå ind i EU osv.

Man skal skelne. En grundlov som den, der ligger på Færøerne, fastsætter bare nogle demokratiske rettigheder for det færøske folk til at vælge sin egen skæbne, og det er fuldt i tråd med folkeretten og fuldt i tråd med alle internationale traktater, som Danmark har skrevet under på.

Kl. 20:16

Formanden :

Tak til hr. Høgni Hoydal. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Edmund Joensen fra Sambandspartiet på Færøerne.

Kl. 20:16

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Folketingets afslutningsdebat skulle gerne give et billede af situationen i alle rigets dele. Som medlem fra Færøerne vil jeg derfor kort bidrage med en beskrivelse af en del af den aktuelle økonomiske og politiske situation i Færøerne.

Stilstand og store underskud på de offentlige budgetter præger Færøernes økonomi. Virksomhederne kæmper, arbejdsløsheden vokser, og det offentlige budget viser røde tal. Det indeværende år vil planmæssigt give et underskud på ca. 800 mio. kr., og 2011 skulle stå i minus 600 mio. kr. Det er meget i et samlet budget på ca. 4,6 mia. kr. Målet er, at underskuddet skal være væk i 2015. Man vil, ligesom i Danmark, undgå at blive fanget i en gældsfælde, hvor rentebyrden bliver uoverkommelig og det økonomiske råderum forsvinder. Det vil kræve kraftige besparelser allerede fra nytår, og der kan forventes en forringelse af velfærden på Færøerne.

Noget, der forværrer den økonomiske situation yderligere, er, at Færøerne i gode tider har overtaget flere sagsområder fra Danmark. Nu, hvor indtægterne svigter, magter det offentlige ikke at bære udgifterne til alle de nye sagsområder, og den samlede økonomiske bæreevne svigter. Bedre er det ikke blevet af, at der for år tilbage – også i opgangstider – blev skåret kraftigt i bloktilskuddet til Færøerne. Det var en hovedløs beslutning, og i dag mangler pengene.

Jeg vil gerne understrege, at de sidste 2 år med international krise til fulde har vist, at rigsfællesskabet er en særdeles stabiliserende faktor for Færøernes økonomi: bankpakker, eksportkredit, styrket indskydgaranti og ca. 600 mio. kr. direkte ind på finansloven. Det er disse ting, der sikrer, at vi i Færøerne i dag ikke har islandske tilstande.

Det, der skulle have været en modernisering af Færøernes styrelseslov, er nu mundet ud i et forslag til ny forfatning. Det giver anledning til bekymring hos mange. En række jurister påpeger, at lovforslaget bryder med den danske grundlov såvel som med hjemmestyrereloven. Mit grundsynspunkt er selvfølgelig, at i rigsfællesskabet har

vi kun den ene grundlov, nemlig Danmarks Riges Grundlov, og at den gælder for alle dele af riget, også Færøerne. Det er der nogle der ser ud til at have glemt.

Kl. 20:20

EU-spørgsmålet er igen blevet aktuelt i den politiske debat i Færøerne. Færøerne står som bekendt uden for EU, selv om Den Europæiske Union er langt den vigtigste handelspartner for Færøerne og et øget samarbejde med EU har store udviklingsmuligheder med sig. Efter at et udvalgt af embedsmænd og specialister har leveret en ny rapport om Færøernes forhold til EU, står det klart, at der kun er én interessant vej for Færøerne at gå. Det er efter min opfattelse oplagt, at Færøerne – sammen med Danmark – går ind i samtaler med EU om at få Danmarks EU-medlemskab til at dække Færøerne, dog med afgørende undtagelser på det vigtige fiskeriområde.

Endnu hersker der politisk uenighed i Færøerne om den kurs, vi bør vælge. Men i mandags udtalte lagmand Kaj Leo Johannesen, at en løsning sammen med Danmark er den rigtige kurs. Det er vigtigt, at vi får fordelene og ulemperne afklaret, således at Færøerne og det færøske folk kan tage stilling til EU-spørgsmålet på et sagligt og reelt grundlag. Jeg vil i denne forbindelse høre, om statsministeren er enig i, at det er en mulighed, at Færøerne og Danmark i god forståelse søger at finde en EU-løsning, som tager højde for Færøernes interesser.

Jeg vil nu gerne komme med en kort opfølgning på det 3-årige klima- og havforskningsprojekt, som Folketinget bevilgede støtte til på finansloven for 2009. I kraft af bevillingen sidder der nu fem unge mennesker i Torshavn og i København og forsker i klima og havstrømme omkring Færøerne. Når projektet afsluttes om halvandet år, kan vi forvente at have lært en masse nyt om havstrømmenes indvirkning på jordens klima. Vi vil også vide noget om den indvirkning, som kommende klimaændringer kan få på havets levende organismer og på de fiskebestande, som har så stor betydning som føde-midler og som økonomiske ressourcer.

Der sættes stor pris på dette vigtige projekt i det færøske havforskningsmiljø. Projektet er med til at give os en bedre forståelse af havet i sin helhed og er med til at sikre en bæredygtig forvaltning af fiskebestandene.

Et andet projekt, som her på det sidste har fået stor opmærksomhed og bred opbakning i Færøerne, er det såkaldte Projekt Salt. Der er tale om et kulturprojekt, som går ud på at omdanne en gammel saltsilo fra 1930'erne til et koncert- og kulturhus af international standard. Projektet løftes i fællesskab af både færøske og danske kræfter, og jeg glædes over, at der også fra politisk side i Danmark har været interesse for det spændende projekt.

Her til sidst vil jeg takke jer, mine kolleger, for et godt samarbejde i folketingsåret og ønske jer alle en god sommer. Tak.

Kl. 20:24

Formanden :

Tak. Så er det hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 20:24

Søren Espersen (DF):

Jeg takker hr. Edmund Joensen for talen, for der tror jeg egentlig at det fremgår meget klart, som også hr. Edmund Joensen sagde, at der kun kan være én grundlov, der må gælde for alle dele af det danske rige. Det synes jeg var en væsentlig udtalelse, kort tid efter at hr. Høgni Hoydal havde sagt det modsatte. Jeg forstår også, at det har vakt bekymring hos mange på Færøerne; det tror jeg også vil ske her i Danmark, når det går op for den danske offentlighed, hvad det er, der er i gang.

Hr. Høgni Hoydal sagde, at alle partier på Færøerne er bag det her udkast til forfatning, og det vil jeg gerne have be- eller afkræftet.

	Kl. 20:25		Kl. 20:29
Formanden : Ordføreren.		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	
	Kl. 20:25		Kl. 20:29
Edmund Joensen (SP): Tak. Altså, jeg kan svare for Sambandspartiet, at vi i dag har en styrelseslov for Færøerne, som er der i henhold til grundloven, selvfølgelig, og hjemmestyrelsen. For Sambandspartiet er det helt klart, at det her er en modernisering af den nuværende styrelseslov, som tager det samme hensyn til grundloven og til hjemmestyrelsen, som man har gjort hidtil.		Edmund Joensen (SP): Altså, jeg er enig på den måde, at hvis man med vilje vedtager en ny grundlov på Færøerne, som ikke tager hensyn til Danmarks Riges Grundlov og hjemmestyrelsen, har man et stort problem, og så er man på herrens mark. Jeg vil bare gentage det, som jeg sagde i talen, nemlig at de førende jurister på Færøerne er fuldstændig enige i, at det her forslag er grundlovsstridigt. Og administrationen i Lagtinget foreslog, at det her forslag skulle afvises af Lagtinget, fordi det var i strid med grundloven og hjemmestyrelsen. Så jeg tror ikke, det kræver en dybere diskussion her i Folketinget at se, at den er helt gal her.	
	Kl. 20:26		Kl. 20:30
Formanden : Hr. Søren Espersen.		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Hr. Høgni Hoydal for en kort bemærkning.	
	Kl. 20:26		Kl. 20:30
Søren Espersen (DF): O.k., vi får forhåbentlig afklaret alle de der tekniske detaljer omkring det på mødet den 15. juni, selv om der vist kun er sat tre kvarter af – og det er jeg da bange for ikke er nok, må jeg sige til statsministeren – men det vil vi vende tilbage til. Jeg vil også lige have en bekræftelse fra hr. Edmund Joensen på, at Højesteret ikke er nævnt i forfatningsudkastet, at et statsoverhoved ikke er nævnt i forfatningsudkastet, og så at der står noget, som på færøsk vistnok hedder heimarættur – jeg er sikkert ikke ret god til færøsk, men det betyder en eller anden form for statsborgerskab, som kommer til at være et specielt færøsk statsborgerskab. De tre ting vil jeg gerne have bekræftet: at der ingen Højesteret er med, at der ingen statsoverhoved er med, og at Færøerne indfører sit eget statsborgerskab.		Høgni Hoydal (TF): Tak. Nu svarede hr. Edmund Joensen ikke på hr. Jesper Langballe meget gode spørgsmål, men så kan jeg måske lige indskyde, at Sverige og Norge mig bekendt var i union frem til 1905, men lad det nu fare. Det, jeg vil spørge hr. Edmund Joensen om, er, om han igen kan bekræfte, at det er alle partier på Færøerne, der står bag det udkast, det forslag til en færøsk forfatning, der ligger på bordet. Det må vi have svar på. Det andet, jeg vil spørge om, er: Når hr. Edmund Joensen siger, at det kan man ikke og henviser til nogle jurister, er hr. Edmund Joensen så enig i, at det færøske folk er et folk med selvbestemmelseret, som er ligestillet med det danske folk? Og hvis det er det, hvordan kan det så være, at hr. Edmund Joensen godtager, at det danske folk kan vedtage en EU-forfatning, uden at vi er blevet spurgt? Hvordan kan det lade sig gøre, hvis vi ikke kan have vores egen forfatning? Det ville være interessant at få svar på det spørgsmål.	
	Kl. 20:27		Kl. 20:31
Formanden : Ordføreren.		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	
	Kl. 20:27		Kl. 20:31
Edmund Joensen (SP): Ja, altså det er rigtigt, som hr. Søren Espersen siger, at vi får det hele uddybet her den 15. juni, hvor vi har et møde med statsministeren i Færøudvalget. Der kan vi gå ind i alle de nødvendige detaljer. Derfor vil jeg kun sige, at vores parti anser status for at være nøjagtig den samme som i den nuværende styrelseslov. Der ændres ikke noget i forhold til grundloven eller til hjemmestyrelsen.		Edmund Joensen (SP): Altså, det er en fuldstændig unødvendig diskussion, vi har her, for alle ved jo, at hvis den færøske befolkning vil løsrive sig og have sin egen grundlov, så er det som sagt så mange gange her af statsministeren og af Folketinget helt op til det færøske folk at afgøre. Så den diskussion er fuldstændig unødvendig, og derfor vil jeg lade den vente, til hr. Høgni Hoydal møder op med det store flertal på Færøerne og vi har folkeafstemning og alt det, der skal til.	
	Kl. 20:27		Kl. 20:31
Formanden : Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Hr. Høgni Hoydal.	
	Kl. 20:28		Kl. 20:31
Jesper Langballe (DF): Vi har hørt hr. Høgni Hoydal kaste sig ud i en meningsudveksling med en række danske folketingsmedlemmer, hvor hr. Høgni Hoydal blæste på al logik og historisk sammenhæng. Bl.a. anførte han, at Norge jo fik sin egen grundlov i 1814, Eidsvollforfatningen, selv om Norge på det tidspunkt var i rigsfællesskab med Danmark. Jeg vil gerne spørge hr. Edmund Joensen, om han er enig med mig i, at den handling fra norsk side jo altså var en torpedo imod den svenske grundlov. Personligt synes jeg, det var ganske udmærket, fordi jeg jo er dansker, men er det ikke rigtigt, at det var en de facto-opløsning af rigsfællesskabet med Sverige?		Høgni Hoydal (TF): Nej, det skal heller ikke blive en intern diskussion, for vi har jo her en sag, hvor der er enighed blandt alle de færøske politiske partier. Hele parlamentet i Færøerne har jo sagt, at det her er det rigtige. Det skal ud til folkeafstemning.	

Nu oplever jeg så den samme proces, som jeg oplevede før, nemlig at der, kan man sige, så kommer en debat hernede, som vi ikke har rejst, men som hr. Søren Espersen har rejst, og det har han også ret til, men som jeg synes er uheldig, fordi den kan være med til igen at splitte det flertal, som ellers har været fuldstændig enig.

Derfor vil jeg bare spørge hr. Edmund Joensen, om han i denne sag repræsenterer sig selv, eller om han taler på vegne af sit parti og på vegne af den enighed, der er blandt de færøske politiske partier, eller om han her bare taler på vegne af et lille mindretal, der så er enig med hr. Søren Espersen.

Kl. 20:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 20:32

Edmund Joensen (SP):

Jeg kan sige, at Sambandspartiet har den samme opfattelse af det her arbejde, nemlig at det skal bruges til den nye styrelseslov – og ikke andet. Selvfølgelig er det sådan, at de andre, der hører til løsrivelsesfronten, udnytter den her situation med det forslag, der ligger i Lagtinget.

Jeg synes, at jeg bedst kan beskrive det sådan, som vi for sjov plejer at sige i det færøske Lagting, nemlig at nogle gange forelægges der en lov for Lagtinget, og så er indholdet blevet noget helt andet, når det kommer ud igen. Det, man plejer at tage som eksempel, var, da en person forelagde et forslag for Lagtinget om, at man skulle frede skarven på Færøerne, altså fuglen skarven. Da forslaget kom ud igen, havde man fredet *haren* i stedet for.

Jeg opfatter den her styrelseslov, som skal moderniseres, på den måde, at hr. Høgni Hoydal og andre gerne vil have et andet resultat ud af det her. De vil have en hare i stedet for en skarv.

Kl. 20:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 20:34

Søren Krarup (DF):

Nu er det en meget venlig, men også temmelig ulogisk diskussion, for det ligger jo i sagens natur, at når man har en grundlov, kan der kun være én. Hvis hr. Høgni Hoydal har skrevet under på Danmarks grundlov, er den grundloven for ham. Hvis Færøerne laver en grundlov, er det ensbetydende med en løsrivelse fra Danmark, naturligvis. Man kan kun have én grundlov.

Derfor synes jeg også, at vi lige må gøre opmærksom på, at det historiske eksempel med Sverige og Norge jo består i, at Norge ganske rigtigt i 1814 laver sin egen grundlov. Derefter bliver landet i øvrigt – jeg er lige ved at sige – indlemmet i Sverige, sådan at den norske grundlov ikke gælder som grundlov. Derfor kommer der i 1905 et brud mellem Sverige og Norge, hvorefter Norge bliver et selvstændigt land.

Så hr. Høgni Hoydal er meget ulogisk og usammenhængende i sin argumentation.

Kl. 20:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 20:35

Edmund Joensen (SP):

Ja, jeg har den samme opfattelse, nemlig at man kun har én grundlov, og at hele riget har Danmarks Riges Grundlov. Den skriver vi under på, når vi møder op i Folketinget, og det er den, vi skal re-spekttere og holde os til. Selvfølgelig har en anden del talt om løsrivelse

og om at få accept fra Folketinget, fra folket, og om at få lov til at lave sin egen grundlov. Sådan må rækkefølgen være.

Kl. 20:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Lars-Emil Johansen for en kort bemærkning.

Kl. 20:36

Lars-Emil Johansen (SIU):

Der er en sammenkædning mellem rigsfællesskabets opretholdelse og overholdelsen af den samme grundlov. Jeg vil gerne konstatere, at ordet rigsfællesskab ikke optræder et eneste sted i den danske grundlov – Grønland og Færøerne er knap nok omtalt – kun at der vælges to medlemmer på henholdsvis Færøerne og Grønland. Jeg vil gerne spørge hr. Edmund Joensen, om han er enig i det synspunkt, at et folk har ret til en grundlov, og at både det færøske og det grønlandske folk er folk i henhold til den internationale folkeret, som er anerkendt i den lovgivning, der er vedtaget herinde.

Kl. 20:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 20:36

Edmund Joensen (SP):

Jeg er enig med hr. Lars-Emil Johansen i, at vi er flere folk i det danske kongerige, vi er danske, vi er færøske, og vi er grønlandske, og at det selvfølgelig er sådan, at folk har deres rettigheder. Men jeg mener også, at Danmarks rige netop er et land, der er eksemplarisk med hensyn til at give de rettigheder til de folk, og det ser vi både i Grønland og på Færøerne: Der er fuld bestemmelsesret, og Folketinget har gang på gang sagt, at det er folkene i Grønland og på Færøerne, der selv afgør deres skæbne i fremtiden.

Kl. 20:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så siger vi tak til ordføreren. Nej, undskyld, jeg troede, at hr. Lars-Emil Johansen afstod fra den anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 20:38

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg vil bare lige føje noget til den der misforståelse med, at rigsfællesskabet forudsætter én grundlov. Rigsfællesskabet kan efter min opfattelse og efter de undersøgelser, som Selvstyrekommissionen har haft, sagtens have flere grundlove. Det er jo faktisk sådan, at der i international lovgivning er almindeligt kendskab til det, der hedder Free Association, fri association, nemlig et rigsfællesskab på basis af en traktat mellem to selvstændige folk. Det er en model, der bruges. Er det en model, som hr. Edmund Joensen har kendskab til, og er det i givet fald en model, som han kan anbefale? Man behøver ikke lade det gå ud over rigsfællesskabet for at få en grundlov for sig selv.

Kl. 20:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 20:39

Edmund Joensen (SP):

Nu bevæger vi os i de højere juridiske lag, så jeg er nok ikke den rigtige til at fortolke, hvad vi kan, og hvad vi ikke kan. Men jeg kan konstatere, at vi kan meget i det her rige, og det beror helt på, at vi snakker godt sammen, og at vi aftaler med hinanden, hvad vi skal gøre. Så findes der muligheder imellem folk, det har Folketinget og Danmarks rige bevist så mange gange.

Kl. 20:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så vil hr. Per Dalggaard også gerne have en kort bemærkning.

Kl. 20:39

Per Dalggaard (DF):

Nu forholder det sig jo sådan, at omkring Færøerne og omkring Grønland har Danmark jo en fiskeriinspektion via vores søværn. Hvilken grundlov skal den forholde sig til, skal det militære forholde sig til den danske grundlov eller den færøske eller, når vi når så vidt, til en grønlandsk – en tredje – grundlov? Er vi ikke ude i vanvid her? Er der ikke nogen, der må tage en beslutning om, hvor de egentlig føler at de hører til?

Kl. 20:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 20:40

Edmund Joensen (SP):

Altså, for mit vedkommende synes jeg egentlig, at den arbejdsfordeling, vi har i dag, med, at Danmark forvalter højhedsretten og har sine inspektionsskibe osv. ved grænser og den slags, er, som den skal være. Jeg mener, at med den nye styrelse, vi har vedtaget, både i Folketinget og i Lagtinget, er der en klar opdeling af, hvem der har ansvaret, når det gælder Færøerne og Grønland. Og der tages udgangspunkt i, at vi har den samme grundlov.

Kl. 20:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Dalggaard.

Kl. 20:41

Per Dalggaard (DF):

Så ser vi jo i stor spænding frem til, hvordan færingerne nu her snart beslutter, om det er rigsfællesskabet, de vil tilhøre, og det samme gælder egentlig grønlænderne. Det vil selvfølgelig få de konsekvenser, at vi ikke kan opretholde den overhøjhed i forbindelse med fiskeriinspektionen. Det vil jo være kropumuligt.

Der er ingen her, overhovedet, som holder på Grønland eller Færøerne. Altså, hvis de folk vil være frie, må de da gerne være det. Jeg er sikker på, at det forholder sig sådan. Sådan er i hvert fald min holdning, og jeg er også sikker på Dansk Folkepartis holdning: Hvis færingerne og grønlænderne vil være frie, må de gerne det.

Kl. 20:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 20:41

Edmund Joensen (SP):

Jeg siger tak for de mange spørgsmål og den interessante debat, vi har haft.

Kl. 20:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Vi siger tak til ordføreren.

Jeg kan måske tillade mig at sparke den enkle historiske bemærkning ind, at jeg nu ganske bestemt mener, at svenskekongen anerkendte Eidsvollforfatningen i 1814. Det var til hr. Søren Krarup.

Det er hr. Steen Gade for et privatistindlæg.

Kl. 20:42

(Privatist)

Steen Gade (SF):

Om end min hustru er norsk, vil jeg ikke gøre mig til ekspert i Eidsvollforfatningen, men i stedet for tage ordet i et privatistindlæg, som jeg har gjort det, siden jeg kom i Folketinget anden gang.

Grunden til, at jeg har haft de her privatistindlæg, er, at jeg synes, det danske samfund begik nogle grundlæggende fejl, da Anders Fogh Rasmussen og fru Pia Kjærsgaard fik magten, ved at nedprioritere vores engagement i forhold til ulandene, at nedprioritere hele vores grønne indsats så markant, som det skete fra 2001 og fremover, hvor man med Anders Fogh Rasmussen i spidsen og med Bendt Bendtsen nedprioriterede vores vindmølleudbygning, vores klimaindsats, vores naturindsats og vores miljøindsats – altså over hele linjen.

Jeg sagde til den nuværende statsminister sidste år ved statsministerens første afslutningsdebat, at hvis det næste år – altså det, vi lige har gennemlevet – blev på en sådan måde, at vores nuværende statsminister begyndte at gøre det, som Anders Fogh Rasmussen sagde i sine sidste år at han ville gøre, nemlig at vi nu skulle til at være grønne, at klimaet skulle prioriteres, og at vi skulle sætte ulandsbistanden op langsomt, så ville jeg ikke gå på talerstolen. Når jeg står her, er det jo, fordi vi faktisk er i en situation, hvor det modsatte er sket.

Lad mig starte med ulandene. Det lød jo, som om Anders Fogh Rasmussen havde fortrudt nedprioriteringerne og Danmark under indtryk af, at verdenssamfundet lagde større og større vægt på, at man skulle øge ulandsbistanden, også skulle følge trop. Det var vel egentlig også på den måde, at den nuværende statsminister introducerede sin statsministerperiode. Det er i hvert fald det, der fremgår af regeringsgrundlaget.

Det var faktisk sådan, at vi den 24. februar 2010, altså i det her år, kunne læse, at regeringen som bidrag til at sikre den nødvendige konsolidering af de offentlige finanser i perioden 2011-2013 ville fastholde ulandsbistanden nominelt på samme niveau som i 2010, idet det skulle sikres, at bistanden ikke faldt et niveau under 0,8 pct. af bruttonationalindkomsten. Det var en tilpasning og i virkeligheden en nedprioritering af, hvad man havde sagt før.

Men man sagde altså i februar i år: Vi går aldrig under 0,8 pct. Hvad er der sket siden? Der er sket det, at vi nu går under 0,8 pct. Vi går ned på 0,76 pct., hvis ellers økonomien i Danmark kommer til at gå nogenlunde, og det er efter min opfattelse et meget kraftigt svigt, der er sket her.

På det grønne område har vi statsministerens fiasko på COP15, men hvad der på en måde er værre, er, at de andre områder inden for miljøområdet jo er præget af udsættelser, og at der stadig ikke er en politik, der lever op til alle ordene.

Hvis statsministeren nu mente noget med, at vores fremtid afhænger af en grøn omstilling, hvis han var stålsat, som han sagde, ville statsministeren jo i dag i sin tale have sagt: Vi kæmper i EU for at få en 30-procents-reduktion af CO₂, for på den måde vil vi fremme de nye private virksomheder inden for miljøteknologi, energibesparelser og vedvarende energi. Det er de erhvervsfolk, der råber på, at vi tager os sammen. Det er for vores egen skyld, at vi skal gøre det her. Det er for EU's skyld, for at få et hjemmemarked, og det er for danske virksomheders skyld og dermed for jobbenes skyld, at vi skal prioritere miljø betydelig højere, end vi gør.

Så mit råd til statsministeren er: Gå til 30 pct. i EU, og få det meldt ud inden sommer i stedet for den træden vande, som vi hørte fra klima- og energiministeren her til morgen.

Kl. 20:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

En kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 20:47

Kl. 20:50

Karsten Lauritzen (V):

Hr. Steen Gades løfter til verdens fattigste lyder jo smukke. Mit spørgsmål til hr. Steen Gade er vel ikke lige så smukt, men i hvert fald lige så betydeligt, nemlig: Hvor er finansieringen til de bistandsløfter, som hr. Steen Gade står og kommer med fra Folketingets talerstol?

Kl. 20:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 20:47

Steen Gade (SF):

Jeg har ikke givet løfter. Jeg har fortalt, at regeringen er løbet fra sit løfte, at regeringen er løbet fra løftet, man gav i februar til Folketinget, og dermed fra det, som regeringen hævdede var bundlinjen på ulandsbistanden. Det er i virkeligheden det, der driver mig. Havde vi stået og haft den debat, kunne vi have fået en diskussion om, hvorvidt vi skulle gøre det bedre, men det her har jo svækket Danmarks forhandlingslinje. Det har jo svækket Danmarks image i verden.

I september måned er Danmark sammen med Senegal nogle af dem, der tager initiativ til at få FN's 2015-mål diskuteret i FN. Det har da svækket Danmark, at vi nu skærer ned i ulandsbistanden. Det er sådan set bare det, jeg beder statsministeren om at forholde sig til, nemlig den svækkelse af Danmarks image, af Danmarks position.

Kl. 20:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 20:48

Karsten Lauritzen (V):

Men nu skylder hr. Steen Gade jo at anerkende det, der er fakta, og det er, at man fastfryser udviklingsbistanden på 15,3 mia. kr. i 2011, 2012 og 2013. Det er selvfølgelig rigtigt, at hvis samfundsøkonomien vokser, falder procentsatsen, men beløbet er det samme, og det ligger betydeligt over de 0,7 pct., som FN giver som anbefaling. Vi er fortsat i den klub af kun fem lande, som giver det, FN anbefaler, så jeg tror ikke, at det svækker vores indflydelse.

Nu siger hr. Steen Gade, at der ikke er givet nogen løfter, men der var en forespørgselsdebat i sidste uge i Folketingssalen, hvor hr. Steen Gades partikollega og den socialdemokratiske ordfører lovede, at udviklingsbistanden skulle øges til 1 pct., og så spørger jeg bare hr. Steen Gade: Hvor er finansieringen henne? Hvor står det i Socialdemokraternes og SF's såkaldte økonomiske plan, at udviklingsbistanden skal øges til 1 pct.? Hvor er finansieringen?

Kl. 20:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 20:49

Steen Gade (SF):

Den debat havde vi i sidste uge. Jeg har faktisk ikke syntes, at vi skulle gentage den debat, jeg har egentlig bare villet konfrontere statsministeren med, at han er løbet fra et løfte oven i alle de indenrigspolitiske løfter, han er løbet fra, og at det er at lade de fattigste i verden bære byrden her. Det er også i modstrid med det, den tidligere udviklingsminister, fru Ulla Tørnæs, sagde for halvt år siden, hvor hun forsikrede, at krisen netop ikke skulle betales af verdens fattigste. Jeg ved da godt, at det er Dansk Folkeparti, der har krævet det, ja, de praler jo af det, men jeg synes bare, at en statsminister må forholde sig til, at han er gået længere ned end det, han sagde for 4 måneder siden.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en hel række medlemmer, der gerne vil have hr. Steen Gade til at uddybe sine synspunkter. Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 20:50

Mads Rørvig (V):

Hr. Steen Gade angriber jo selv statsministeren vedrørende ulandsbistanden, og hvor mange procent af bruttonationalindkomsten der gives til dette, og hr. Steen Gade har selv indført og anført på SF's hjemmeside, at han mener, at udviklingsbistanden skal udgøre 1 pct. af BNI. Jeg synes, hr. Steen Gade skylder svar på finansieringen til det løfte. Kan hr. Steen Gade ikke komme lidt nærmere ind på det?

Kl. 20:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 20:50

Steen Gade (SF):

Nej, for den debat kunne hr. Mads Rørvig jo have deltaget i i sidste uge, for den har vi haft. Jeg deltager i en afslutningsdebat, hvor jeg tager stilling til, hvad der er sket i det forløbne år, og jeg beder statsministeren kommentere, hvorfor han har skåret ned og ladet ikke bare de fattigste her i landet, men også de fattigste i hele verden betale krisen og dermed bryder et løfte. Det er sådan set grunden til, at jeg har taget ordet, og det er grunden til, at jeg ønsker at tage ordet i den her debat.

Kl. 20:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 20:51

Mads Rørvig (V):

Jeg bliver en lille smule forarget, for jeg deltog jo faktisk også i den forespørgselsdebat hernede i Folketingssalen, og jeg synes nu stadig, at mit spørgsmål er berettiget, når hr. Steen Gade selv rejser problematikken omkring udviklingsbistanden og mener, at den skal være 1 pct. af BNI. Så jeg vil gerne spørge igen: Hvor er finansieringen til det løfte?

Kl. 20:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 20:51

Steen Gade (SF):

Jamen den debat havde vi i fredags. Det, jeg vil have statsministeren til at tage stilling til, er, hvorfor han løber fra et løfte. Det er jo statsministerens debat i dag. Det her handler om, at vi kigger på, hvad der er sket i det forløbne år – hvad har man gjort, og hvilke prioriteringer har man foretaget? Og der er det, jeg påpeger, at jeg synes, at den prioritering at lade det gå ud over verdens fattigste er forkert, og det er også et løftebrud. Det er også med til at svække Danmarks image, hvilket på sigt også betyder, at det går ud over salg af danske produkter på den lange bane.

Kl. 20:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 20:52

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes jo, det er relevant, når hr. Steen Gade nu har startet den her debat, at vi så også kan få svar fra hr. Steen Gade på, hvad det er for nogle brudte løfter, der bliver talt om. For i den genopretningsplan, som SF og S har lagt frem, er der jo overhovedet ikke nogen finansiering af den øgede udviklingsbistand, som hr. Steen Gade taler for og står og agiterer for på talerstolen og nærmest klandrer landets statsminister for ikke at kunne levere.

Derfor vil jeg blot spørge, hvorfor det løft, som SF ønsker fra de nuværende 15,3 mia. kr. til den ene procent af BNI, ikke er finansieret i genopretningsplanen?

Kl. 20:53

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 20:53

Steen Gade (SF):

Jeg har i den her debat kun forholdt mig til, at regeringen, herunder også selvfølgelig fru Ellen Trane Nørbys partifælle statsministeren, for godt og vel 2 måneder siden sagde, at de ikke ville lade det her gå ud over verdens fattigste. Da dette er en debat, der afslutter året, synes jeg, det er det, vi skal tage stilling til, og jeg har faktisk ikke i den her debat rejst krav om, at ulandsbistanden skal stige. Det mener jeg at den skal, og det vil vi kæmpe for, men det er bare ikke det, der er til debat her. Til debat her er, at man lader verdens fattigste betale og løber fra et løfte.

Kl. 20:54

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 20:54

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Hvis der er nogle, der løber fra et løfte her, er det jo SF og Socialdemokraterne, som har sagt, at man vil have udviklingsbistanden op på 1 pct. af BNI, og det fremgår jo på ingen måde af den økonomiske plan, som SF og S har lagt frem – overhovedet ikke. Og derfor må man jo spørge hr. Steen Gade, hvad det er for et løftebrud, der er tale om, og hvad det er for nogle svigtede forventninger, som ulandene må have, for det, der sker med den genopretningsplan, som regeringen har lagt frem, og som vi jo bl.a. også diskuterer i afslutningsdebatten i dag, er, at man fastfryser bistanden nominelt. Det vil sige, at der jo på ingen måde bliver færre penge til de projekter, som Danmark har engageret sig i.

Jeg er nødt til at spørge igen, for de, der laver løftebrud, er jo SF og S, og derfor ville det jo være interessant, hvis hr. Steen Gade ville svare på, hvorfor der ikke er nogen finansiering af de løfter, som SF og S har fremsat over for verdens fattigste.

Kl. 20:55

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 20:55

Steen Gade (SF):

Vi har meldt ud, at straks vi får magten, genopretter vi som første fase i at øge ulandsbistanden den til det niveau, som den her regering netop nu har skåret den ned fra. Så dermed er det besvaret.

Men det er jo da et løftebrud, når jeg kan citere fra finansloven for 2010, hvor regeringen skrev følgende:

Det er regeringens sigte over en årrække at øge udviklingsbistanden fra 0,8 pct. af bruttonationalindkomsten.

Det var i finansloven for 2010. I februar 2010, hvor man begynder at skride en lille smule, siger man så, at nej, vi kan ikke lade den øge, men vi kan sørge for, at den ikke falder til under 0,8 pct. af bruttonationalindkomsten. Og nu melder man ud, at hvis økonomien udvikler sig, som man forventer, og som vi alle sammen håber, nemlig at det går bedre, vil udviklingsbistanden falde til 0,76 pct. i 2013 uden en bundlinje.

Kl. 20:56

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 20:56

Jacob Jensen (V):

Det er muligt, at det er ubekvemt for hr. Steen Gade at få de her spørgsmål om et emne, som hr. Steen Gade jo selv rejser fra talerstolen. Men jeg synes stadig væk, det er rimeligt, at hr. Steen Gade så forholder sig til det, der bliver spurgt om i den sammenhæng.

Kan hr. Steen Gade bekræfte, at løftet fra SF's side om at hæve ulandsbistanden til 1 pct. af BNI er finansieret inden for den plan, som S og SF har lagt frem, der hedder »En Fair Løsning«? Kan hr. Steen Gade bekræfte det?

Kl. 20:56

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 20:56

Steen Gade (SF):

Jeg vil slet ikke ind i den diskussion i dag, for det er jo at snakke udenom. Grunden til, at jeg har taget ordet her, er ikke at få en ny ulandsdebat, men det er sådan set for at få belyst nogle områder, som jeg selv synes er vigtige, altså hvorfor Danmark bevæger sig den forkerte vej under den her regering. Det er, at ulandsbistanden begynder at falde endnu mere, end vi havde skåret den ned i forvejen, og at den grønne prioritering ikke eksisterer, samt at vi er ved at miste respekt og anseelse i omverdenen.

Kl. 20:57

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 20:57

Jacob Jensen (V):

Men det er jo en gratis omgang at stå og udstikke gyldne løfter til verdens fattigste, hvis man så ikke engang kan pege på, hvor man vil finde pengene henne, vil jeg sige til hr. Steen Gade. Jeg synes da, det er forargeligt, hvis ikke man kan det. Det er derfor, jeg bare vil hjælpe hr. Steen Gade lidt og spørge, om hr. Steen Gade kan bekræfte eller afkræfte, at finansieringen til det løfte, som SF her giver igen, om at hæve ulandsbistanden til 1 pct. af BNI, ligger i »En Fair Løsning«. Eller ligger den et andet sted? Eller ligger den måske ingen steder? Er det det, der er svaret, altså at det løfte faktisk ikke er finansieret? Og hvad kan verdens fattigste så bruge det til? Ingenting.

Kl. 20:57

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 20:57

Steen Gade (SF):

Nu synes jeg, det er hr. Jacob Jensen, der får en gratis omgang, fordi han ikke forholder sig til det, jeg har sagt. Det er jo ikke, fordi det er helt unormalt her i huset, det skal jeg indrømme. Men jeg har faktisk talt om nedskæringerne i ulandsbistanden, og det er det, jeg synes er

en vigtig del af det, altså at vi i løbet af året gør op, hvor vi er kommet til.

For øvrigt kan jeg bekræfte, at SF går ind for, at ulandsbistanden skal stige til 1 pct.

Kl. 20:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Søren Krarup, nej, han er blevet væk. Så er det hr. Per Dalggaard for en kort bemærkning.

Kl. 20:58

Per Dalggaard (DF):

Hr. Steen Gade har fuldstændig ret i, at Dansk Folkeparti har bragt det der med ulandsbistanden på banen. Det skyldes to ting. For det første bekymrer finansieringen os selvfølgelig, men det vil hr. Steen Gade jo ikke svare på. Men så kan jeg da forsøge. Det er selvfølgelig de danske skatteborgere, der skal betale det. Det er de ældre. Det er skolerne, altså alle de skoler, der nu har været nævnt her op til flere gange. Det er børnehaver. Det er alle de mennesker, der arbejder i hverdagen herhjemme, der skal betale det gilde, SF står her og fremfører.

Men for det andet har vi også det problem i Dansk Folkeparti, at vi gerne vil give hjælp, hvis det hjælper. Men hr. Steen Gade ved sikkert udmærket godt, at undersøgelser viser, at ulandsstøtten som sådan helt overordnet set faktisk har en meget ringe effekt. Martin Paldam fra Aarhus Universitet har undersøgt et hav af lande for at se, om ulandsbistanden har hjulpet, og hans resultat er, at det har den ikke.

Kl. 20:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 20:59

Steen Gade (SF):

Jeg har faktisk ikke kritiseret Dansk Folkeparti i den her sag om lige nedskæringerne, for det har jo været Dansk Folkepartis politik i årevis, at vi ikke skulle over 0,7 pct. Så man kan jo også sige tillykke til Dansk Folkeparti, fordi det er lykkedes. Den, jeg har kritiseret, er statsministeren, som for omkring 2 måneder siden lovede, at den ikke skulle under 0,8 pct.

Kl. 21:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Dalggaard.

Kl. 21:00

Per Dalggaard (DF):

Jeg kan forstå på hr. Steen Gade, at han er fuldstændig ligeglad med, om de mange milliarder, vi sender ud, har nogen effekt eller ej. Bare der kommer nok ud og endnu flere, så er hr. Steen Gade og Socialistisk Folkeparti glade, for så er vi set ude i verden som gode og rare. Så læsser vi penge ud, som ingen effekt har.

Med hensyn til den grønne prioritering og nedsættelse af CO₂-udslip osv. er det jo ikke ukendt, at erhvervslivet ude i Europa, specielt bilindustrien, synes, at vi altså lige skal slappe af med dette med de 30 pct. og se, om det i det hele taget også der har nogen effekt.

Kl. 21:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 21:00

Steen Gade (SF):

Må jeg svare på det med nedsættelse af CO₂-udslippet? Hvis jeg nu må få lov at tænke lige så meget på danske interesser, som hr. Per

Dalgaard hævdede han gjorde, så skulle vi faktisk gå ind for 30 pct., for vores industri står mere klar end megen anden industri. Derfor er det også et spørgsmål om at være med til at skabe arbejdspladser i Danmark og især skabe nye arbejdspladser. Derfor kæmper vi for 30 pct. reduktion i 2020 i EU.

Kl. 21:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 21:01

Kristian Jensen (V):

Jeg synes, det har været pinligt at opleve, at hr. Steen Gade med den lange erfaring, hr. Steen Gade har i Folketinget, ikke har styr på, hvilke debatregler der er. Når hr. Steen Gade går op som privatist, må hr. Steen Gade finde sig i, at vi så stiller spørgsmål til de indlæg, der kommer. Og det spørgsmål, som mine kolleger fra Venstres folketingsgruppe har stillet, har været: Hvad er det for en finansiering, hr. Steen Gade og SF har bag det løfte, vi nu har fået, altså at SF i den første valgperiode, hvor SF måtte være i regering, vil hæve bistanden til 1 pct.? Hvor er den finansiering henne? Det vil jeg spørge hr. Steen Gade om.

Kl. 21:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 21:02

Steen Gade (SF):

Nu kan man se forskelligt på pinlighed, men jeg forstår, at hr. Kristian Jensen ikke synes, det er pinligt at løbe fra et løfte.

Kl. 21:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 21:02

Kristian Jensen (V):

Jeg synes, det er arrogant. Det er simpelt hen arrogant over for de folketingsmedlemmer og over for de folk, der følger debatten, at der, når vi stiller spørgsmål, ikke kommer noget svar.

Jeg vil gerne bare spørge helt konkret. Hr. Steen Gade har nu givet et løfte om, at SF vil hæve bistandsprocenten til 1 pct. af BNP igen. Det koster ca. 3 mia. kr. Hvor er finansieringen? Er svaret, at der ikke er nogen finansiering? For så er det jo hykleri, vil jeg sige til hr. Steen Gade. Så spørgsmålet er ganske klart, og jeg håber, at tilhørerne må få et svar fra hr. Steen Gade. Hvor er SF's finansiering til at hæve bistandsprocenten til 1 pct. af BNP igen?

Kl. 21:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 21:02

Steen Gade (SF):

Som jeg sagde, er der en finansiering. Vi genopretter den nedskæring, som den her regering foretager, straks der kommer et andet flertal. Det er melding et. Det andet er, at vi arbejder for over en årække at øge bistanden til 1 pct.

Så synes jeg faktisk, det er lidt pinligt, at der ikke endnu er nogen af dem, der sådan set har ansvaret for, hvad der er ført af politik i det her land, som vil påtage sig ansvaret, andet end Dansk Folkeparti, som glæder sig over en nedskæring. Det er jo jer, der er løbet fra jeres eget løfte.

- Kl. 21:03 Kl. 21:06
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.
- Kl. 21:03 Kl. 21:06
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.
- Kl. 21:03 Kl. 21:06
- Sophie Løhde** (V):
Hvis man gerne vil forsvare, må man også forklare. Og nu deltog jeg også selv i debatten i fredags, hvor man slyngede om sig med vidtløftige løfter fra Socialistisk Folkepartis side og fra Socialdemokraternes side. Problemet med debatten i fredags var – det er jo sådan set grunden til, at vi bliver nødt til at spørge her i dag – at vi ikke fik noget svar. Hvor er pengene til det løfte, som hr. Steen Gade har fremsat, om, at ulandsbistanden skal løftes til 1 pct. af BNP? Hvor er finansieringen til det løfte? Det nytter jo ikke noget, at vi alle sammen rejser os og går på talerstolen og siger, at vi godt kunne tænke os det, og at vi godt kunne tænke os det, og at vi også har en målsætning om det og det. Hvis pengene ikke er der, er det jo et tomt løfte.
- Så jeg vil gerne bede hr. Steen Gade om i dag at anvise, hvor pengene er bag løftet, og ellers må vi jo tage til efterretning, at det er endnu et i rækken af ufinansierede løfter fra Socialistisk Folkeparti.
- Kl. 21:04 Kl. 21:07
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Hr. Steen Gade.
- Kl. 21:04 Kl. 21:07
- Steen Gade** (SF):
Jeg kan jo godt gentage det. Straks, der kommer et regeringsskifte, bliver den nedskæring her genoprettet. Og vi vil fra SF's side arbejde for i løbet af en årrække at øge bistanden til 1 pct. That's it.
- Kl. 21:04 Kl. 21:07
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Løhde.
- Kl. 21:04 Kl. 21:07
- Sophie Løhde** (V):
O.k. Men pengene kan vi ikke få at vide hvor er. Det er en hemmelighed her i Folketinget. Man vil gerne love noget, men man vil bare ikke fortælle, hvor pengene er. Det er selvfølgelig også en tilgang til politik og til løfter. Men nu kan jeg forstå, at hr. Steen Gade den 19. august på Socialistisk Folkepartis hjemmeside har lovet, at ulandsbistanden skal op til 1 pct. af BNI. Derfor bliver jeg bare nødt til at spørge igen: Hvor er pengene bag det løfte? Hvor er finansieringen? Kunne vi ikke få et svar her i dag, når hr. Steen Gade tillader sig at tage ordet og gerne vil debattere det her? Så er det da det mindste, man kan forlange, altså at der også er nogle svar tilbage at få fra Folketingets talerstol.
- Kl. 21:05 Kl. 21:08
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Hr. Steen Gade.
- Kl. 21:05 Kl. 21:08
- Steen Gade** (SF):
Ja, jeg har jo svaret. Jeg synes, det er interessant, at Venstre mønstrer så mange folk til at opføre sig, som om de er i opposition. Jeg har tænkt lidt over i dag, at det egentlig er interessant, at man tror så lidt på sig selv, at man sådan set ikke kan forsvare sig selv, men opfører sig, som om det er os andre, der er regering. Det er vi faktisk ikke. Og jeg har sagt, at når vi nu kommer til, genopretter vi de nedskæringer, og så vil vi arbejde for en stadig stigende ulandsbistand. That's it.
- Kl. 21:05 Kl. 21:08
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Hr. Steen Gade.
- Kl. 21:05 Kl. 21:08
- Pia Kjærsgaard** (DF):
Ja, det er fint. Man kan jo altid finde på et eller andet. (*Munterhed*). Jeg kunne jo simpelt hen sådan set fortsætte.
- Man sidder her og følger debatten, og jeg vil egentlig bare lægge mig i sporet af de andre og sige, at hr. Steen Gade jo virkelig er klædt af i den her debat. Man kan jo ikke gå herop og sige, at man vil genoprette det hele – nu er det i det her tilfælde ulandsbistanden – uden at man kan påvise, hvor pengene skal komme fra. Det er faktisk en dyr affære, som hr. Steen Gade har bevæget sig ud i, og så er det altså besynderligt, at man ikke kan sige, at man altså tager de her milliarder der og derfra og putter over, for sådan synes vi i Socialistisk Folkeparti, sådan synes vi på venstrefløjten.
- Derfor må jeg på lige fod med mine kollegaer spørge: Hvor vil man skaffe de penge fra? Det skal ikke bare være noget med, at det altid har været SF's politik, og at man nu vil genoprette osv., man skylder vælgerne et svar.
- Kl. 21:05 Kl. 21:08
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Hr. Steen Gade.
- Kl. 21:05 Kl. 21:08
- Steen Gade** (SF):
Jeg ved ikke, om jeg kan gøre fru Pia Kjærsgaard klogere ved at svare nu, men jeg kan i hvert fald gøre hende gladere ved at rose hende, for det er jo Dansk Folkepartis sejr, at vi har fået denne nedskæring. Og det er faktisk det, jeg har rejst i debatten, nemlig at det er en nedskæring. Det er ikke fremtidig ulandsbistand, det er simpelt hen det, at regeringen løber fra et løfte, som man har givet, og som man vel for 2-3 måneder siden mente et eller andet med, formoder jeg.
- Kl. 21:05 Kl. 21:08
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Fordi det lader til, at debatlysten er direkte voksende, skal jeg lige gøre opmærksom på, at der er afsat maks. ½ time til korte bemærkninger til privatister, og det tidspunkt er i dette tilfælde udløbet kl. 21.17.
- Det var hr. Erling Bonnesen, der gerne ville have en kort bemærkning.
- Kl. 21:05 Kl. 21:08
- Erling Bonnesen** (V):
Tak. Når man sådan lytter til debatten nu, så må man jo sige, at her falder masken virkelig. Det er jo rent bluff. Man kan næsten sige, at det nærmer sig fup. Det er lige før, det kommer på højde med de fupannoncer, vi nu har set fra LO det sidste stykke tid. Man går på talerstolen og siger, at man gerne vil det og det. Det er så fair nok, det er selvfølgelig et forsøg på at prøve at score nogle point, men det falder jo fuldstændig til jorden, når man så når til betalingen af det. De 3 mia. kr. kan vi så lægge oven i de andre 50 mia. kr., vi i forvejen har på listen af ufinansierede ting. Hvad vil slutresultatet af det her blive for de borgere, som nu følger med i det her? Det vil jo blive, at de får en kæmpe, ny skatteregning, hvis SF får magt, som de har agt. Det er jo slutresultatet af det her bluff, som vi hører nu.
- Kl. 21:05 Kl. 21:08
- Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Hr. Steen Gade.

Kl. 21:09

Kl. 21:11

Steen Gade (SF):

Jeg kan høre, at der ikke er nogen, der vil forholde sig til den realitet, at vi skærer ulandsbistanden ned, og at regeringen løber fra de løfter, den har givet. Jeg må jo så konstatere, at det er så svært at få den diskussion, enten fordi man er flov over det – det er jo en mulighed – eller også, fordi man er ligeglad. Jeg tror faktisk, at det er på grund af den første mulighed.

Kl. 21:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 21:09

Erling Bonnesen (V):

Det er jo et velkendt kneb i den politiske debat, at hvis man ikke kan svare på det, man bliver spurgt om, så prøver man at lave et modangreb, men det holder jo ikke her. Det falder jo fuldstændig til jorden. Jeg kan jo kun konstatere, at det vil resultere i en ny skatteregning til borgerne og til danskerne. Det næste spørgsmål er, hvordan den skatteregning så bliver. Er der overhovedet nogen grænse for, hvor meget skatterne til borgerne må stige, hvis SF kommer til?

Kl. 21:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 21:09

Steen Gade (SF):

Ja, det med knebet er jo rigtigt nok, at lave et modangreb. Jeg synes, det er det, der er i gang her, hvor man ikke vil forholde sig til problemstillingen, som jeg har rejst. Det kan godt være, at man synes, den er helt irrelevant. Jeg synes ikke, den er irrelevant, og jeg kan jo godt med visse mellemrum gentage, at når der kommer et regeringskifte, så bliver den her besparelse på ulandsbistanden taget tilbage, og derefter vil vi lave en stigende ulandsbistand.

Kl. 21:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jørgen Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 21:10

Jørgen Poulsen (RV):

Tak.

Jeg synes ærlig talt, det er ved at blive en meget, meget mærkelig debat. Den handler pludselig om troværdighed hos oppositionen. Må jeg godt minde om, at i 2001 havde vi en regering og havde en procent, som var over 1, og hvad er der sket siden? Der er sket det, at vi er gledet ned ad slisken til et niveau, der er det samme som 1984-niveauet, så vi skal et kvart århundrede tilbage, og hvem har så mest troværdighed? Den regering, som holdt en procent på 1, eller den, som nu er nede på 0,76?

Kl. 21:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 21:11

Steen Gade (SF):

Jeg er enig med hr. Jørgen Poulsen og kan ikke rigtig tilføje noget.

Kl. 21:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jørgen Poulsen.

Jørgen Poulsen (RV):

Jo, men jeg synes bare, det er mærkeligt, for det her handler jo om troværdighed. Vi gik ind for at udvikle en ny udviklingsstrategi for den danske bistand. Banen blev kridtet fuldstændig klart op, den daværende minister fru Ulla Tørnæs, som jeg kan se også er her, gjorde det fuldstændig klart, at udgangspunktet for den debat var, at vi mindst ville kunne holde niveauet på 0,8 pct., så hvem har svigtet her? Det synes jeg må stå rimelig klart.

Kl. 21:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 21:12

Steen Gade (SF):

Ja, og en af de ting, der sådan set gjorde, at jeg besluttede at sige lidt om det her, er jo, at statsministeren sagde i sin tale, at han beklager, at oppositionen ikke har villet tage medansvar for Danmarks indsats i den tredje verden, og er der noget, vi vil tage medansvar for, så er det faktisk indsatsen i den tredje verden. Det, vi ikke vil tage medansvar for, er løftebrud i forhold til den tredje verden.

Kl. 21:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Den sidste korte bemærkning er fra hr. Jeppe Kofod.

Kl. 21:12

Jeppe Kofod (S):

Tak.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge SF's ordfører, fordi SF's ordfører selv nævnte, at i regeringens eget finanslovsforslag for 2010 stod der om ulandsbistanden, og jeg citerer:

Det er regeringens sigte over en årrække at øge udviklingsbistanden fra 0,8 pct. af BNI. Citat slut.

Den samme regering, som nu kommer med kritik af, at oppositionen har et mål på 1 pct., skrev i sin egen finanslov, at man havde en idé om at øge andelen af BNI, uden at fortælle, hvordan man ville finansiere den andel, og uden at angive, hvor stor en andel af BNI ulandsbistanden skulle være i de kommende år, så hvor troværdige er alle de spørgsmål, vi har hørt her? De er jo fuldstændig utroværdige, og så synes jeg, det er vigtigt at spørge: Statsministeren lovede for 3 måneder siden, at ulandsbistanden ikke må falde til under 0,8 pct. af BNI. Nu gør han noget andet, og hvor troværdigt synes SF's ordfører det i virkeligheden er?

Kl. 21:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 21:13

Steen Gade (SF):

Jeg synes ikke, at statsministeren på hverken det grønne område og i forhold til klimatopmødet eller i forhold til det her er ret troværdig. Det er helt rigtigt, hvad hr. Jeppe Kofod understreger, at det, som SF siger om stigende ulandsbistand, svarer til det, der står i regeringens eget finanslovsforslag, så utroværdigheden ligger på regeringens side. Jeg forstår sådan set godt, at det har man ikke kunnet lide, og så har man syntes, man skulle prøve at bortforklare det hele og lave et eller andet raid og prøve at tørre det af på os andre, men andre må dømmes, om regeringen kom godt fra det.

Kl. 21:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jeppe Kofod.

Jeppe Kofod (S):

Det, jeg godt kunne tænke mig at følge op på med et spørgsmål, er, om SF's ordfører tror, vi kan få et helt ærligt svar fra statsministeren senere i debatten på, hvorfor man ikke holder et løfte, man har givet de allerallerfattigste. Jeg vil spørge hr. Steen Gade: Er sandheden ikke, at det, som er resultatet af den aftale, regeringen har lavet med Dansk Folkeparti, er, at man skærer 2,3 mia. kr. af udviklingsbistanden i de kommende år, og at det er et eklatant løftebrud i forhold til det, man skrev i regeringsgrundlaget i februar måned, hvor man sagde, at ulandsbistanden ikke skulle falde? Hvordan synes hr. Steen Gade egentlig, at regeringen ser ud i det spil her, og er det ikke rigtigt, at regeringen har kastet sig i armene på Dansk Folkeparti på det her område, og at vi er mange, der beklager det?

Kl. 21:14

Kl. 21:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 21:15

Steen Gade (SF):

Jo, jeg synes, at det, hr. Jeppe Kofod siger, er bekræftet. Jeg ser da også frem til, om statsministeren svarer. Man kan sige, at nu har jeg holdt dette afsluttende privatistindlæg for anden gang, siden jeg kom i Folketinget, og jeg er da sådan set spændt på, om statsministeren svarer denne gang. Så bliver det første gang, og det vil da sådan set være opmuntrende på baggrund af den store interesse for både ulandsbistand og for 30 pct. reduktion af CO₂ i EU og for en øget indsats på klima- og miljøområdet. Så ville det da være interessant, om statsministeren også kom ind på det i sit svar.

Kl. 21:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til hr. Steen Gade. Så er det hr. Kristen Touborg som privatist.

Kl. 21:16

(Privatist)

Kristen Touborg (SF):

Jeg finder faktisk ikke nødvendigvis, at formen med privatistindlæg lægger op til en særlig hensigtsmæssig debat, men når man ikke kan få statsministeren i tale på anden vis, kan det blive nødvendigt at gøre det sådan.

Ved Folketingets åbningsdebat den 6. oktober 2009 havde jeg et privatistindlæg, hvor jeg bl.a. spurgte statsministeren, om han fandt, at en afstand på næsten 100 km til nærmeste hospital med en akutmodtagelse som i Vestjylland ville være acceptabelt for befolkningen der eller andre steder i landet. Det svar, statsministeren gav, var faktisk rimelig åbent og konkret. Jeg citerer, hvad statsministeren sagde den 6. oktober:

»Så vil jeg sige til hr. Kristen Touborg, at jeg er meget optaget af situationen i Holstebro, og regeringen fremlægger i morgen et sundhedsudspil. Og jeg kan sige ganske kort, at der med garanti opretholdes en akutfunktion på Holstebro, punkt 1, indtil et tidspunkt, hvor det nye vestjyske sygehus er bygget og åbnet, punkt 2, indtil det tidspunkt, hvor der er truffet beslutninger, der fremstår så troværdige i forhold til det med at skabe den nære trykthed omkring et akutberedskab, at det er forsvarligt at træffe en sådan beslutning.

I menneskeord betyder det jo, at det endelige spørgsmål, den endelige afgørelse af spørgsmålet om en akutfunktion på Holstebro Sygehus, er et spørgsmål, der skal afklares fremskudt om nogle år af de politikere, der sidder på det tidspunkt, i lyset af det, man så har fået bygget i det vestjyske, og i lyset af de præhospitale modeller, man har fået op at stå. Det er det, jeg kan sige om den sag, for jeg forstår så godt, at man i Holstebroområdet selvfølgelig har en naturlig be-

kymring, og derfor skal de forudsætninger, der skal til for en eventuel lukning af akutfunktioner i Holstebro, selvfølgelig være skabt forinden.«

Det var altså et klart løfte om, at der vil være en akutmodtagelse på Holstebro Sygehus, indtil et nyt sygehus er bygget ved Herning. Men når jeg så efterfølgende har forsøgt at få statsministeren til at bekræfte løftet via spørgsmål, viger statsministeren udenom og henviser sagen til sin fagminister.

Det får befolkningen i Vestjylland altså ikke særlig meget ud af. Daværende sundhedsminister hr. Jakob Axel Nielsen svarede bl.a., at akutfunktionen ikke er lukket.

Jeg spørger i spørgsmål nr. S 1717 den nuværende sundhedsminister sidst i marts i år:

»Ager ministeren at indfri statsministerens løfte til spørgeren, som blev givet under forhandlingerne af statsministerens åbningsdegørelse om at opretholde akutfunktionen på Holstebro Sygehus?«

Så svarer indenrigs- og sundhedsministeren hr. Bertel Haarder:

»Jeg kan henholde mig til det, statsministeren udtaler.«

Så må jeg jo sige: Goddag mand økseskaft. Var der nogen, der sagde magtarrogance? Sagen er nemlig den, at på trods af statsministerens løfte er der reelt næsten ingen akutmodtagelse tilbage på Holstebro Sygehus. Basislægerne er fjernet fra akutmodtagelsen i Holstebro. Det vil sige, at alle med større akutte skader bliver henvist til Herning. Det drejer sig f.eks. om skinnedensbrud, brækkede ankler eller albuer, skuldre, der er gået af led osv. Praktiserende læger har fået besked om, at patienter med sådanne skader straks skal henvises til Herning.

Tilbage er næsten kun skader på skolebarnet, der er faldet ned af klatrestativet og har slået sig. Og så er der altså to specialiserede områder, som er bevaret i Holstebro, behandling af blodpropper i hjernen og øre-næse-hals-området. Men det hjælper ikke ret meget i forbindelse med trafikulykker.

Jeg vil sige til statsministeren, at det altså er en sølle måde at opfylde sit løfte fra åbningsdebatten til vestjyderne om, at der bliver opretholdt en akutfunktion i Holstebro, indtil Gødstrup står klar. Jeg forstår fuldt ud, at vestjyderne vender sig fra statsministeren og Venstre, hvis løfterne opfyldes så dårligt, som det ser ud til.

Statsministerens forgænger Anders Fogh Rasmussen gjorde meget ud af at fremhæve kontraktpolitikken ved at sige: Det, regeringen lover, kan befolkningen også regne med at vi holder. Jeg håber, at den nuværende statsminister vil leve op til dette slogan og stå ved det løfte, statsministeren gav Folketinget og vestjyderne under åbningsdebatten den 6. oktober 2009.

Kl. 21:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 21:21

Erling Bonnesen (V):

Tak. Nu er hr. Kristen Touborg også fødevarerordfører for sit parti, Socialistisk Folkeparti. Nu er vi sådan i øjeblikket vidne til, at hele fødevarersektoren og landbrugserhvervet er i en meget, meget vanskelig situation. SF er gået ud ved forskellige festlige lejligheder og har sagt, at man gerne vil gøre noget for erhvervet. Så undrer det mig, at man så også kan læse, at SF faktisk vil pålægge landbrugserhvervet ekstra skatter for over 1 mia. kr. Så kan man da med rette stille spørgsmålet: Vil det hjælpe erhvervet?

Nej, det vil det ikke, det vil både fjerne arbejdspladser og eksport. Det er da en lidt underlig hjælp, er det ikke det?

Kl. 21:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Nu ved jeg ikke helt, hvad mit fødevareordførerskab har med mit privatistindlæg at gøre, men jeg vil meget gerne sige, at jeg synes, at det er en meget dårlig måde, når man giver skattelettelser til et bestemt erhverv, samtidig med at man pålægger en hel masse andre ekstra udgifter.

Kl. 21:22

venlig tone. Jeg siger også tak til hr. Høgni Hoydal for invitationen til på et tidspunkt at bygge fast bopæl på klippegrund. Den vil jeg gemme i mit hjerte, og på et tidspunkt om rigtig mange år, hvor jeg skal beskæftige mig med noget andet end det, jeg gør i dag, vil det da fremstå som en attraktiv mulighed.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 21:22

Må jeg ikke bare omkring Stjórnarskipan Føroya, altså hele spørgsmålet om en færøsk grundlov, sige, at regeringen har det synspunkt, at Færøernes position i rigsfællesskabet er et færøsk anliggende. Hvis man på Færøerne beslutter sig for fuld selvstændighed, er det i sagens natur et synspunkt, vi vil respektere. Men man må altså gå ind ad fordøren i den diskussion og ikke ind ad bagdøren, sådan som der er en tendens til at det sker for nærværende. Men ingen skal være tvivl om, at uanset hvor meget jeg selv holder af rigsfællesskabet, og at jeg synes, det vil være fattigt og ærgerligt – det siger jeg helt ærligt – hvis det skulle udvikle sig på en sådan måde, at Færøerne ønsker selvstændighed, så vil vi i sagens natur selvfølgelig respektere det.

Erling Bonnesen (V):

Jamen bare til venlig orientering til ordføreren vil jeg sige, at de lettelser, der er givet, er en kompensation for nogle andre byrder, så det er reelt ikke en lettelse, det er en kompensation, kan man sige.

Men det, der kunne være rart at få sat på plads, og det har vi næsten også fået, for der blev svaret udenom, er, at man ønsker at hjælpe et betrængt erhverv ved at pålægge det ekstra skatter. Så er det, man kan stille spørgsmålet: Hvordan vil det så hjælpe? Hvad vil slutresultatet blive? Det vil blive færre arbejdspladser og mindre eksport. Det er jo slutresultatet, så det er noget af en hjælp!

Kl. 21:22

Kl. 21:23

Indtil en sådan situation måtte opstå, vil vi med fuldt engagement arbejde alle de steder, hvor vi kan, for at fremme færøske interesser. Det er så også svaret til hr. Edmund Joensen på spørgsmålet om Færøerne tilknytning til EU. Hvis man på Færøerne træffer offensive beslutninger om en anden placering i forhold til EU, kan man selvfølgelig fuldt og fast regne med, at Danmark vil engagere sig i det og gøre, hvad vi kan for at fremme færøske interesser i så henseende.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kristen Touborg.

Kl. 21:23

Så meget om Nordatlanten. Så er der jo også resten af riget. Her har vi som sagt haft en interessant debat. Og hvad efterlader den så af hovedindtryk? Ja, for mig står det lysende klart efter at have lyttet til debatten her i dag, at to ting står meget klart.

Kristen Touborg (SF):

Hvis hr. Erling Bonnesen havde sat sig lidt mere ind i lige netop den sag om skat til landbruget, om hektarstøtteordninger og om EU-støtte, ville hr. Erling Bonnesen også vide, at der er givet væsentlig større kompensation end det, der er opkrævet fra landbruget i de senere år.

Så jeg synes, at hr. Erling Bonnesen skulle prøve at sætte sig lidt bedre ind i, hvad der er foregået, måske også i, hvad der er foregået før den tid, hvor hr. Erling Bonnesen kom i Folketinget.

Kl. 21:23

På den ene side har vi en ansvarlig regering, der har gjort det til sin hovedopgave at føre Danmark sikkert igennem krisen, og som er i gang med at lykkes med det på en måde, hvor Danmark ikke rammes så hårdt, som vi ser det i en række andre europæiske lande. Nuvel, arbejdsløsheden er steget, og én arbejdsløs er én arbejdsløs for meget, men jeg er alligevel både glad og stolt over at kunne sige, at den sikre hånd, regeringen har haft på rattet hele vejen igennem krisen, har betydet, at vi med al sandsynlighed kommer fri af krisen med en langt lavere arbejdsløshed, end vi frygtede. Det er godt.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg tror, vi kan afslutte debatten om Holstebro Sygehus her. Så er det statsministeren.

Kl. 21:24

At være en ansvarlig regering med støtte fra vores faste parlamentariske grundlag, Dansk Folkeparti, er at have ført Europas mest offensive økonomiske politik, hvor vi har investeret, har fremrykket offentlige investeringer i kommuner og stat, har lavet en fuldt finansieret – det fik vi jo også afklaret her i dag – skattereform, som er en hånd under familiernes økonomi, har frigivet SP-opsparinger, har lavet bankpakke, kreditpakke og bedre erhvervs-kreditordninger, har lavet bedre eksportlånordninger og meget andet.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for ordet. Først og fremmest vil jeg sige tak for en god og en spændende og en levende debat her i dag. Jeg synes, at det har været en fornøjelse at opleve det arbejdende folkestyre. Der har været mange spændende debatter. Man kunne så spørge: Er alle spørgsmål ikke besvaret? (*Mange medlemmer beder om en kort bemærkning*). Det er øjensynlig ikke tilfældet.

Men lad mig starte i Nordatlanten. Jeg synes faktisk, at der var en meget spændende debat om Nordatlanten, Grønland og Færøerne. Og jeg vil bare sige til fru Sofia Rossen og til hr. Lars-Emil Johansen, at jeg ser meget frem til, at vi i et tæt og tillidsfuldt samarbejde skal udvikle og udfolde de muligheder, som den nye hjemmestyrelovgivning har skabt. Jeg vil også gerne give et tilsagn om, at Danmark naturligvis er at finde de steder, også i internationale fora, hvor de grønlandske interesser skal varetages. Jeg har selv et godt og, synes jeg selv, tillidsfuldt samarbejde med landsstyreformand Kuupik Kleist, og det ser jeg frem til kan foldes ud i årene, som kommer.

Det gælder også i forhold til hr. Høgni Hoydal og hr. Edmund Joensen, som jo helt ærligt ikke ser helt ens på spørgsmålet om Færøernes samhörighed med Danmark, men begge taler til mig i en

Til det at være en ansvarlig regering og føre den politik hører jo også at tage ansvar for at samle regningen op. Og det er det, der også står klart efter i dag, nemlig at det mod og det ansvar både har regeringen og tager regeringen på sig. Over for det står en opposition, som ikke rigtig vil vedkende sig, at der er et konsolideringsbehov på den korte bane.

Kl. 21:29

Dermed svigter oppositionen jo altså ganske almindelige danske, som sidder og kigger på deres huslån og bekymrer sig over, om de huslån nu kan refinansieres til en fornuftig rente. Man svigter de virksomheder, som har brug for kreditter. Det er jo et totalt svigt ikke at tage ansvaret for på den korte bane at lave den konsolidering af dansk økonomi, der gør, at vi kan være sikre på som en lille, åben økonomi, at der ikke kommer spekulation mod kronen, at der ikke pludselig kommer et u hensigtsmæssigt rentespænd.

Det tager regeringen på sig, og det har regeringen heldigvis et flertal for, altså for at samle kriseregningen op på en socialt ansvarlig måde – og til benefice for hr. Per Clausen vil jeg da gerne sige, at det sker på en måde, hvor alle bidrager til at betale. Det er en rege-

ring, der er realistisk, det er en regering, der er bevidst om sit historiske ansvar, nemlig det historiske ansvar, enhver regering har for at holde orden i den danske økonomi også i en krisetid. Så det står klart, at vi har en regeringsduelig, ansvarlig, realistisk indstillet regering.

Den anden ting, der står klart, er, at der over for den regering står en opposition, som opfører sig uansvarligt, som baserer sin charmeoffensiv over for den danske befolkning på falske påstande, som ignorerer behovet for, at vi konsoliderer dansk økonomi på kort sigt, som nægter at forholde sig til Danmarks problemer her og nu, som blindt vil se til, at den danske gæld vokser, som ikke anviser konkrete løsninger, men som alene fyrer smarte overskrifter af, overskrifter, som lyder rigtig godt, men som ingen ved om reelt kan gennemføres – 12 minutters mere arbejde om nogle år, smarte slogans, flotte billeder, lækre busreklamer, godt ser det ud. Men det store spørgsmål er: Kan gennemføres? Er der noget under overskrifterne? Og har de partier, der har sat overskrifterne vilje og i øvrigt tilladelse til selv at fylde indhold i overskrifterne? Eller skal de spørge nogle andre?

Nu sagde fru Helle Thorning-Schmidt jo så kækt, at hvis man besøger programmet »Luksusfælden«, bliver man mødt af en socialdemokratisk vært, Mette Reismann, og sådan en skulle der jo til, hvis der for alvor skulle være orden i økonomien. Der sidder altså en rigtig socialdemokrat og har styr på det der program. Jeg skal ikke stå her og påstå, at jeg er fast seer, men jeg har da fulgt så meget med, at jeg ved, at et af de standardråd, der indgår, er, at man kan sige sig fagforeningsmedlemskab op, og så har man sparet nogle penge dér. Det kan jo så ikke være en rigtig socialdemokrat alligevel, det står da i hvert fald i kontrast til den måde, som det rigtige Socialdemokrati med den rigtige socialdemokratiske formand styrer sin politik på. Hun har i øvrigt deponeret den i et og alt hos fagbevægelsen.

For det er sandheden bag de flotte slogans, det er sandheden bag busreklamerne, at der er en tredje passager om bord. Det er jo ikke hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt, der selv styrer den karet, der er jo også en Harald Børsting om bord. Og hvad mener han egentlig om den her sag? Er tilsagnet om, at vi alle skal arbejde 12 minutter mere om nogle år, en gratis omgang? Hvis man spørger ham, noterer jeg mig da i hvert fald, at han siger, at han ikke har bundet sig til specifikke løsninger. Sandheden om den sag er vel, at der er en eller anden modydelse et eller andet sted, sådan er det jo nok, og det er også fair nok.

Kl. 21:34

Når man spørger ind til alle de her ting om, hvordan de 12 minutter skal realiseres, og hvad det er for et dagpengesystem, vi egentlig skal have, og hvad der skal ruller tilbage, og hvad der skal blive stående, hvis der kommer en ny regering, får vi det helt ærlige svar her i dag af oppositionens leder her i parlamentet, fru Helle Thorning-Schmidt, at man vil møde op med et stykke blankt papir. Det er jo en interessant tilgang til det potentielle job som rigets statsminister. Man møder op med et stykke blankt papir, og så sætter man sig ned, og så må man se, hvordan det nu kommer til at tage sig ud i forhandlinger med arbejdsmarkedets parter.

De her valgmuligheder efterspørgeres. Hr. Villy Søvndal var også inde på, at der er klare skillelinjer i dansk politik, der er deres vej og vores vej, og jeg vil da gerne medgive hr. Villy Søvndal, at han har en pointe. Der er to veje, og de kan meget nemt illustreres. Den ene vej er den aftale, regeringen har indgået med Dansk Folkeparti. Det er en tung og kompleks aftale, og det er sikkert ikke en tordnende populær aftale, fordi det er sjovere at give end at tage, men det er en ansvarlig og konkret og realistisk aftale, hvor vi krone for krone viser, hvad der skal til, for at Danmark kan samle kriseregningen op og komme sikkert videre. Det er den ene mulighed. Den anden mulighed er så et stykke blankt papir. Og jeg medgiver, at det da er et klart valg. Det er da et uhyre klart valg. Og herfra overlader jeg det sådan

set trykt til befolkningen selv på et tidspunkt at tage stilling, men der er lang tid til.

Hvad har vi så ellers fået sat på plads her i dag? Jo, nogle ting er der da kommet frem, der var f.eks. hele diskussionen om de ufinansierede skattelettelser, hvor det nu står klart, at der ikke er givet nogen ufinansierede skattelettelser. Jamen altså, jeg noterede mig jo til referatet et nik fra fru Helle Thorning-Schmidt på det helt rigtige tidspunkt, nemlig da jeg spurgte til, om jeg så kunne få bekræftet, at vi er enige om, at den skatteaftale, der blev lavet sidste år, er fuldt finansieret. Og det er den.

Så er der de andre skattelettelser tilbage fra 2004 og 2007. Og jeg medgiver, at efter min intervention i debatten tidligere på dagen stod der stadig væk nogle åbne spørgsmål tilbage. Hvis man nu kigger lidt i historiebøgerne, vil man se, at det altså er sådan, at vi lavede nogle skattelettelser i 2007. De var ikke til de rige, de var til alle danske skatteydere, og de gik ud på at indføre et beskæftigelsesfradrag og at kigge på mellemskattegrænsen, og jeg tror i øvrigt, at den højeste gevinst, man kunne opnå, var i størrelsesordenen 5.600 kr., det var maksimumgevinsten, uanset hvilken kategori skatteyder man var. Det var de skattelettelser, vi lavede i 2007.

Hvad har Socialdemokratiet så sagt om de pågældende skattelettelser i 2007? Jo, hvis man slår op i Socialdemokratiets eget forslag til finanslov for 2008, står der, og nu citerer jeg så fra Socialdemokratiets finanslovsforslag, at man anser skattelettelserne for at være fuldt finansieret af det økonomiske råderum, som dermed alternativt kan anvendes til velfærdsforbedringer.

Så Socialdemokratiet fremlægger altså i 2007 et finanslovsforslag, hvor man selv siger, at den her frygtelige regering sammen med Dansk Folkeparti har lavet nogle skattelettelser, som er fuldt finansierede, og i stedet for at give dem som skattelettelser til ganske almindelige danskere i form af beskæftigelsesfradrag, så det kan betale sig at gå på arbejde frem for at få overførselsindkomster, vil man hellere lave velfærdsforbedringer. Det er jo fair nok. Det er jo fair nok, men det understreger altså bare min pointe om, at selvfølgelig var de skattelettelser tilbage i 2007 fuldt finansierede. Jeg synes, at det er rart at få sat det på plads.

Det er også rart at få sat på plads, at de aftaler, vi indgik om skat sidste år med tillæg af den genopretningsaftale, vi har indgået, også betyder, at man i de næste 3 år, hvor man skal konsolidere dansk økonomi, får et positivt bidrag til statskassen. Jeg medgiver, at næste år, hvor vi stadig væk stimulerer dansk økonomi, er der et lille minus fra skattereformen sidste år med de supplerende beslutninger, vi har truffet i forbindelse med genopretningspakken, på 2,8 mia. kr. Men allerede året efter har vi en indtjening på 2,4 mia. kr., og året efter har vi en indtjening på 10,7 mia. kr. Så der er altså ikke noget underfinansieret dér. Der er fra skattereformen og beslutningen om at udskyde topskattelettelserne et positivt bidrag direkte ned i statskassen i 2011, 2012 og 2013, når man ser det under ét.

Kl. 21:39

Når jeg har sagt det, ved jeg også godt, at hr. Simon Emil Ammitzbøll eller en anden repræsentant for Liberal Alliance om lidt vil springe op og skælde mig ud over dette åbenlyse angreb på traditionel liberal politik, og det må jeg så tage på mig og måske komme i forkøbet ved her helt ærligt at indrømme: Ja, vi kræver flere skatter ind de næste 3 år end det, vi egentlig havde tænkt os. Ja, der er et positivt bidrag fra den skatteaftale, vi indgik sidste år. Der kommer flere penge ind, end vi giver ud, og sådan må det altså være, når der er en regning, der skal samles op.

Hvad fik vi så ellers at vide i dag? Jo, en ting, som jeg synes er befriende for den politiske debat – det er muligvis for feinschmeckere, men jeg tror alligevel, det er centralt – er, at hr. Ole Sohn trak i land med hensyn til de uværdige beskyldninger, der i den offentlige debat er blevet rettet mod embedsmændene i Finansministeriet. Det er beskyldninger, som oppositionen ellers skingert har fremført, hver

gang de ikke har kunnet give et substantielt svar på journalisternes spørgsmål. Det har været uværdigt, og jeg synes, det var befriende at opleve en gruppeformand for Socialistisk Folkeparti sætte det på plads og sige, at vi selvfølgelig kan regne med de embedsmænd, vi har ansat – det er hele indbegrebet af det danske folkestyre og demokrati.

Jeg er med på, at det står lidt i modsætning til hr. Villy Søvnalds lidt mere løse betragtninger om, at embedsmænd til enhver tid skulle please de politiske chefer, der sad i stolen. Det er så et syn på det at have og anvende magt, som jeg er fuldstændig uenig i. Jeg har det synspunkt, at embedsmænd i Danmark – og det er jo det, hele vores kultur hviler på, nemlig at en minister forgår og embedsmænd består – er tro mod fagligheden, og jeg kan ikke forestille mig, at man kan få en eneste embedsmænd i Finansministeriet til at sætte pen til et papir, hvis han ikke kan stå inde for det faglige indhold. Det er mit synspunkt, og det var også det, hr. Ole Sohn sådan set bekræftede, om end det har en lidt anden nuance end det, hr. Villy Søvnald sagde, men der skal jo være plads til nuancer.

Men jeg hæfter mig ved hr. Ole Sohns udsagn, og jeg tror, det er vigtigt for den videre politiske debat, for det fører jo så også til, at man må konstatere, at når Finansministeriet totalt hudfletter den såkaldte fair løsning, der er lagt frem, så har det jo nok et eller andet på sig. Og det er jo ligesom at gå ud og købe en brugt bil: Hvis det ser lidt for godt ud til prisen, er det nok, fordi det er et lidt for godt – i anførselstegn – tilbud, man der har fået.

Sådan er det jo med den plan, der er lagt frem. Med hensyn til de 12 minutter er der intet som helst svar på, hvordan det skal indfris, intet som helst bud på, hvad det er for nogle tilskyndelser, der skal gives for at få folk til at arbejde noget mere, ikke noget gennemregnet regnestykke overhovedet. Det er sådan set bare løse overskrifter, som jo i virkeligheden dækker over, at den plan for det første slet ikke adresserer, at Danmark lige nu og her står med en regning, der skal samles op – lige nu og her; det er ikke en abstrakt øvelse, den kan ikke gå væk med smarte overskrifter – og for det andet giver den sådan set heller ikke for alvor nogen håndfaste bud på, hvordan det hænger sammen på den lange bane.

Det hænger måske sammen med en tredje ting, der kom frem i debatten, nemlig det her sådan lidt kedelige tema om EU's konvergenskrav. Det er et spørgsmål, som jo specielt irriterer fru Helle Thorning-Schmidt. Det irriterede hende også, da hun blev spurgt til det emne i forbindelse med fremlæggelsen af oppositionens økonomiske plan. Da sagde hun jo sådan lidt kækt, at EU nok har andet at tage sig til, så hvorfor al den der snak? Det passer jo sådan set ikke ind i den smarte plan, hvor man også selv skriver på en af siderne, at planen slet ikke forholder sig til det her spørgsmål om 2011, 2012 og 2013.

Kl. 21:43

Siden har vi jo set en positiv udvikling, også her anført af hr. Ole Sohn, som jo er den, der dirigerer alle tropperne, både de tropper, der indgår her i parlamentet, og de tropper, man trækker på andre steder. Det virker, som om man nu har indstuderet det svar, der hedder: Ja, selvfølgelig skal konvergenskravene overholdes. Og straks efter det ja, begynder man så at tale om bankdirektører. Men det er dog et fremskridt, at man anerkender konvergenskravene. Problemet er jo bare, at man overhovedet ikke indfrier dem. Man skaber et billede af, at det der kan man få til at gå væk, og så kan man flygtigt tale om noget andet, der ligger ude i fremtiden.

Så har oppositionen jo her i dag på ny tordnet imod regeringens udspil om dagpenge. Der er ikke de tillægsord, man ikke har taget i sin mund. Det tankevækkende er jo, at når man så får spørgsmålet om, hvad der skal ruller tilbage, så blæser svaret i vinden. Der gives simpelt hen ikke noget klart svar på det spørgsmål. Det er jo sådan set, synes jeg, på en og samme tid tankevækkende, men også lidt beskæmmende, at oppositionen nu kritiserer regeringen og Dansk Fol-

keparti for at træffe en reformbeslutning, som anpriser af Det Radikale Venstre, som man håber på at kunne danne flertal med på et tidspunkt, og så kan man ikke give noget klart svar på, hvilken skæbne det projekt skal have, hvis man får magt, som man har agt. Det er jo sådan set et ringe svar, i forhold til de danskere som leder efter klare svar midt i en krisetid.

Så jeg synes alligevel, at vi har fået et eller andet med hjem fra debatten. Der er to veje: Et stykke tomt papir og en konkret plan.

Så er der jo det med virkeligheden, Villys virkelighed, som vi jo altid besnærende bliver lokket med, hver gang vi møder op til debat i Folketinget. For vi har jo i hr. Villy Søvnald en person, som helt ind under huden har mærket og øjensynlig også har patent på at mærke den virkelige virkelighed. Villy kommer i den virkelige virkelighed, vi andre studerer bare talkolonner.

Må jeg ikke bare sige om den virkelige virkelighed, at jeg kender den udmærket. Jeg bevæger mig rundt i den hver dag, jeg følger tit mine børn op i den lokale folkeskole, jeg kommer rundt i den lokale virkelighed. På fredag skal jeg til Vejle, det er i nærheden af Kolding, og det nærmer sig faktisk hjemmebanen, altså Villys virkelige verden, som Villy har patent på.

Jeg synes, at man skal vare sig for det. Jeg synes, at man som oppositionsleder kravler op på en meget, meget høj piedestal, når man siger: Vi kender den virkelige virkelighed, den, som danskerne bevæger sig rundt i, den, som danskerne trækker deres børn rundt i lige fra daginstitution til folkeskole – eller alderdomshjem eller offentligt sygehus. Man kravler meget, meget højt op! Jeg er rundet af den virkelighed, og jeg vil gerne sige til hr. Villy Søvnald, at jeg ikke tegner den i douce farver.

Det frister mig ikke særligt det der med at komme ud at køre med hr. Villy Søvnald, men jeg vil sige, at hvis det endelig skulle komme på tale en dag, vil jeg sådan set foreslå en cykeltur på en god lang distance – det kunne være hjemme fra mig selv og over til hr. Villy Søvnald, og vi kunne måske sætte et par dage af til det. For det gode ved at cykle er jo – i modsætning til at køre i IC3-tog eller ministerbil eller andet – at så foregår det i et tempo, hvor man også får nuancerne med.

Kl. 21:48

Danmark er ikke det land, hr. Villy Søvnald maler op. Danmark er ikke nogen rygende ruin, Danmark er ikke nogen social massegrav, Danmark er ikke noget forarmet, nedslidt samfund. Danmark er et samfund, som danskerne grundlæggende holder af. De står op hver morgen, de går på arbejde, og på grund af regeringens politik går rigtig mange af dem på arbejde. Langt færre har brug for, som man ser i andre lande, at vende sig om på den anden side, fordi de er presset ud af arbejdsmarkedet på grund af arbejdsløshed.

De følger deres børn i skole. Det er ikke nogen perfekt skole, det er godt nok den dyreste skole i hele verden, men den er ikke perfekt. Det er ikke alle steder, at der er elektroniske tavler endnu. Der er også nogle steder, hvor der ikke er undervisningsassistenter i alle klasserne endnu. Der er også nogle skoler, hvor man ikke har læsevejledere endnu, men det er en skole, der gør fremskridt. Det er en skole, hvor man nu læser lige så godt i 3. som før i 4. klasse. Det er en skole, hvor man nu regner lige så godt i 4. som før i 5. klasse. Det er ikke så ringe endda.

Det er et samfund med et sygehusvæsen, som behandler stadig flere patienter for stadig mere komplekse sygdomme. Det er et samfund, hvor man på 7 ud af 8 kræftsygdomme har gjort markante fremskridt over de seneste år. Det er et samfund, hvor man, hvis man bliver ramt af arbejdsløshed midt i halvtredserne, er sikret fortsat forsørgelse, en mulighed for seniorjob, en mulighed for at komme videre på efterlønn.

Det er ikke så ringe et samfund endda, men det er heller ikke noget perfekt samfund. Og derfor min anbefaling om, at hvis det skulle blive til noget en dag, må det altså blive i et tempo, hvor vi kan få

nuancerne med. Jeg tror, at danskerne er trætte af politikere, der forsøger at sætte et skel op i befolkningen, som ikke findes – et skel mellem nogle, der øjensynlig vil rive samfundet fra hinanden, og nogle, der vil skabe paradys på Jord. Det er jo ikke sandheden.

Sandheden er jo den, at ganske almindelige danskere som jeg selv, der står op hver morgen og passer deres arbejde og betaler deres skat, har en oplevelse af, at de lever i et ganske rimeligt samfund. De kan også se, at der er skævheder, de kan se, at der er ting, der skal være bedre. Vi taler ikke op til dem, men ned til dem, hvis vi bliver ved med at tale i de der sorte dommedagsprofetier.

Hvad er det egentlig for en tillid, hr. Villy Søvndal vil indgyde de skolelærere, som hver dag udfører et stort og flot arbejde, når man taler det hele ned? Hvad er det egentlig for et mod, man vil tale ind i de sygeplejersker og SOSU-assistenten og læger, som altså håndterer mere end 100.000 flere patienter nu, end da regeringen kom til, ved hele tiden bare at tale det hele ned? Hvad er det egentlig for en stemning, man taler ind i det danske samfund? Jeg vil ikke være med til det. Derfor kunne jeg ikke drømme om nogen sinde at sætte mig ind på bagsædet hos hr. Villy Søvndal og så køre rundt til de dårlige eksempler, som selvfølgelig også findes i det danske samfund.

Nej, hvis det skal være, skal det være en tur, hvor vi får nuancerne og helhedsindtrykkene med os, for så vil vi se et land, som ubestridt er blandt de bedste i hele verden. Vi vil også se et land, der er udfordret af en krise, udfordret af en verden, der løber hurtigere og hurtigere, udfordret af et Asien, der konkurrerer op imod det, og det land kalder på ansvarlig politisk ledelse. Ikke på gimmick, ikke smarte plancher, ikke slogans, ikke gammeldags politik, sådan som den har været ført, hvor alt handler om processer og hvem siger det smarte og hvem kan lave oneliners, men på rigtig politik, hvor man træffer rigtige, modige, konkrete og virkelige beslutninger, også når det gør ondt.

Det er sådan set det, der står tilbage efter debatten her i dag, nemlig at det mod, den lyst, den vilje, den kampgejst, den tro på danskerne har regeringen, mens nogle andre forsøger at charme sig til en regeringsovertagelse. Det er fair nok, men jeg må så bare sige, her hvor vi slutter folketingsåret, at der i hvert fald er lang tid til, for folketingsvalget finder som planlagt sted i november 2011.

Kl. 21:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Det forholder sig sådan, at vi har noteret 39 medlemmer, der har bedt om ordet. Nu læser jeg dem op, og det er af hensyn til, at hvis nogen ønsker at trække sig, kan andre komme til. For det er kun cirka halvdelen af det antal, jeg læser op, der vil nå at få ordet inden for den 1½ time, der er afsat til korte bemærkninger:

Fru Helle Thorning-Schmidt, hr. Villy Søvndal, fru Margrethe Vestager, hr. Per Clausen, hr. Simon Emil Ammitzbøll, hr. Morten Bødskov, fru Mette Frederiksen, hr. Morten Østergaard, fru Johanne Schmidt-Nielsen, fru Yildiz Akdogan, hr. Magnus Heunicke, hr. Eigil Andersen, hr. Frank Aaen, fru Christine Antorini, fru Maja Panduro, hr. Flemming Bonne, hr. Ole Hækkerup, hr. Hans Kristian Skibby, hr. Christian H. Hansen, hr. Jens Peter Verner, hr. Bjarne Laustsen, hr. Jonas Dahl, hr. Jeppe Kofod, hr. Rasmus Prehn – hr. Jonas Dahl er nævnt to gange, så der er kun 38 medlemmer, der har bedt om ordet – hr. Kim Mortensen, fru Sophie Hæstorp Andersen, hr. Jesper Petersen, hr. Orla Hav, hr. Lennart Damsbo-Andersen, fru Pia Olsen Dyhr – hr. Orla Hav er også nævnt to gange, så nu er der kun 37 – hr. Nick Hækkerup, hr. Flemming Møller Mortensen, hr. Benny Engelbrecht, hr. Thomas Jensen, fru Julie Rademacher, fru Julie Skovsby og hr. Leif Lahn Jensen.

Det er bare, så man ved det.

Fru Helle Thorning-Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 21:54

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det har været en god debat og en god dag her i Folketinget, og en af de ting, som jeg sætter pris på, er, at vi har fået sat på plads, at de skattelettelser, der blev givet i henholdsvis 2004 og 2007, var ufinansierede, for de var – det har statsministeren indrømmet – finansieret af råderummet, et råderum, som regeringen ikke magtede at skaffe. Så de var ufinansierede. Men det var egentlig ikke det, jeg ville tale om, for det har vi talt rigtig meget om.

Jeg vil gerne tale om de danske lønmodtagere. Der er nogle ting i en politisk debat, som man egentlig forventer at unge VU'ere vil rejse sig op og sige, og så er der nogle andre ting, som man regner med at en statsminister skulle sige. Men vi har i dag en situation, hvor landets statsminister stiller sig op på Folketingets talerstol og mistænkeliggør de danske lønmodtagere. Han gør sig lystig over trepartsforhandlinger. Han mener, at hvis man indgår i trepartsforhandlinger, er man i lommen på Harald Børsting og andre. Og på den måde kaster han, synes jeg, en meget fin tradition, vi har haft i Danmark igennem mange år, i grams.

Det vil jeg selvfølgelig gerne bede statsministeren om at rette lidt op på, og derfor vil jeg spørge statsministeren: Vil han ikke give mig ret i, at vi har nogle af de måske mest ansvarlige lønmodtagere i hele verden? De har lige netop stemt et overenskomstresultat hjem, som er beskedent, ordentligt og fornuftigt og i tråd med, at lønmodtagerne altså har sagt meget tydeligt, at de gerne vil bidrage til at forbedre Danmarks konkurrenceevne.

Kl. 21:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Statsministeren.

Kl. 21:56

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, det vil jeg utrolig meget gerne gøre, for det er bestemt på sin plads. Der er ingen tvivl om, at de overenskomstresultater, der er blevet forhandlet hjem på det private arbejdsmarked, rammer rigtigt i en svær situation, og det er der grund til rose begge sider af arbejdsmarkedets parter for – ingen problemer i det.

Jeg kaster overhovedet ikke trepartsforhandlinger i grams. Regeringen har selv gjort brug af dem, og jeg vil bestemt ikke afskrive mig muligheden for, at det kunne være relevant igen. Jeg kan så se, at der synes at være en slags signal om, at man på lønmodtagersiden synes, at man nu skal investere kontingenterne i markedsføring af oppositionen i reklamer, som ikke holder vand. De er fupreklamer, som så også er trukket tilbage. Og det med at forhandle med den siddende regering, har man måske ikke så meget lyst til.

Men jeg er sådan set helt enig med fru Helle Thorning-Schmidt i, at det, der kendetegner den danske model, er, at både arbejdsgivere og lønmodtagere skal varetage deres interesser, og til det hører selvfølgelig også at forhandle med den regering, der sidder. Derfor glæder jeg mig da også til, at der kan opstå chancer for, at regeringen kan indgå i trepartsforhandlinger.

Kl. 21:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg vil meget nødig risikere at komme i den situation, hvor jeg skal korrekse min partiformand eller statsministeren for at overskride talletiden, så jeg skal bare nævne, at den er på 1 minut.

Fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 21:57

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jamen jeg er da glad for, at jeg nu har givet statsministeren mulighed for at trække lidt i land i forhold til arbejdsmarkedets parter, for det

klæder ærlig talt ikke statsministeren at være så hånlig over for trepartsforhandlinger. Vi har en situation i Danmark, hvor oppositionen har sagt helt tydeligt og klart, at hvis vi skal ud af krisen, bør vi arbejde mere. Det har vi sagt åbent og ærligt til lønmodtagerne. I andre lande ville de have stået i demonstrationer herude og have sagt: Det kan der ikke blive tale om. I Danmark siger de: Det vil vi gerne tale konstruktivt om. Og det, de får fra deres statsminister, er, at de bliver hånet for, at det åbenbart nu er dem, der skal bestemme det hele, og at det at gå til trepartsforhandlinger betyder, at man så har kastet sig i armene på dem, og at det er dem, der skal bestemme alting.

Derfor vil jeg gerne bede statsministeren om en gang til at bekræfte, at trepartsforhandlinger er en god idé, og også at bekræfte, at hvis man gerne vil have danske lønmodtagere til at arbejde mere – hvilket jeg også regner med at statsministeren synes er en god idé, eftersom han har fremhævet det finske eksempel i dag – er det faktisk en rigtig god idé at tale med dem om, hvordan man skulle gøre det, eventuelt i trepartsforhandlinger. Kunne statsministeren ikke bekræfte det?

Kl. 21:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Statsministeren.

Kl. 21:58

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg håner bestemt ikke nogen lønmodtagere endsige deres organisationer. Hvis man føler, at der skulle være noget hån, vil jeg sige, at det sådan set ikke er mit ærinde, og at de eneste, jeg adresserer mine indlæg til her i dag, er fru Helle Thorning-Schmidt selv og hr. Villy Søvndal. For det er jo fint med trepartsforhandlinger, men det er jo ikke fint, at man ikke kan sige, hvad man vil med dem. Derfor er det jo ikke i orden, at man ikke bare håner regeringen, men bruger sprogets værste gloser om den dagpengereform, vi har lavet, og at der så på spørgsmålet om, hvad for et dagpengesystem man selv vil lave, intet svar er. Det må vi snakke med nogle andre om, siger man. Det er da ikke at håne dem, man skal snakke med – tværtimod – men det er da at pege på, at vi har en opposition, som ikke selv kan formulere sin egen politik.

Må jeg så ikke for fuldstændighedens skyld lige sige om det med skattelettelserne i 2007, at hvis fru Helle Thorning-Schmidt har det synspunkt, at de skattelettelser var ufinansierede, må man altså konstatere, at det forslag, Socialdemokratiet dengang fremsatte om at bruge de samme penge i stedet til velfærdsloft, også var totalt ufinansieret. Det er da noget af en indrømmelse.

Kl. 22:00

Formanden :

Hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning.

Kl. 22:00

Villy Søvndal (SF):

Først vil jeg sige tak til statsministeren for invitationen til en cykeltur. Jeg ser frem til at komme rundt i det tempo, vi nu kan være med i alle sammen, og se på, hvordan virkeligheden er. Og så vil jeg godt beklage, at jeg tror, jeg kom til at gøre statsministeren uret på to punkter. Jeg var ikke klar over, at statsministeren havde det forhold til biltrafik, at han ikke vil rundt i bil, for ellers havde jeg selvfølgelig inviteret på en cykeltur fra starten af. Jeg beklager, at jeg ikke var opmærksom på det.

Det andet, jeg godt vil beklage, eller hvor man i hvert fald godt kan få medlidenhed med statsministeren, er, at det, der i dag skulle være statsministerens store indlæg, store intervention, nemlig det der med de ufinansierede skattelettelser, faldt til jorden. Det må ærgre statsministeren grusomt, at det i den grad faldt til jorden med et brag, sådan som tilfældet var, og at statsministeren er nødt til at erkende,

at der i 2004 og 2007 blev givet ufinansierede skattelettelser, og at den sidste skattelettelse var en underfinansieret skattelettelse. Det må være ærgerligt, når man har forberedt sig på, at det skulle være dagens clou, at opleve, at det falder til jorden.

Kl. 22:01

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:01

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, jeg ved ikke, hvad der falder til jorden. Jeg kan se, at hr. Villy Søvndal i hvert fald har sat sig ned, så der er da i hvert fald noget, der bevæger sig.

Vi kan godt genopføre det, men altså, det er fuldstændig sådan, som jeg har sagt det: De skattelettelser, der blev givet i 2007, er fuldt finansierede. Lad mig bare citere fra Socialdemokratiets finanslovudspil: Man anser skattelettelserne for at være fuldt finansierede af det økonomiske råderum, som dermed alternativt kan anvendes til velfærdsforbedringer. Jamen hvordan søren kunne Socialdemokratiet tilbage i 2007 foreslå at bruge et milliardstort beløb til rigtige udgifter i det rigtige samfund, hvis ikke finansieringen var i orden? Nej, selvfølgelig ikke – de er fuldt finansierede, og det siger Socialdemokratiet selv.

For så vidt angår aftalen sidste år, vil jeg sige, at vi jo fik fru Helle Thorning-Schmidts strategiske nik til, at selvfølgelig er det en finansieret skattereform. Og jeg har i øvrigt lige her for et øjeblik siden suppleret med, hvordan indfasningen er i 2011, 2012 og 2013, hvor skatteomlægningen med udskydelse af topskattegrænserne jo altså giver et positivt bidrag til statskassen de 3 år under et.

Kl. 22:02

Formanden :

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 22:02

Villy Søvndal (SF):

Siden vi havde debatten i formiddags, har der jo været en, om man så må sige, uvildig inde over det, nemlig et af Skattekommisionens medlemmer, professor Bo Sandemann Rasmussen, som siger, og jeg citerer fra Ritzau:

De skattelettelser, som kom i 2004 og 2007, blev givet uden at kradsse pengene ind andre steder, altså ufinansierede. Citat slut.

Han siger om den anden skattereform fra sidste år:

Den er fuldt finansieret på lang sigt, men underfinansieret frem mod 2019. Citat slut.

Det er jo lige præcis det, vi har sagt hele tiden. Hvorfor er det her ikke kun en skolastisk diskussion? Det er, fordi de massive besparelser, der er i gang rundt om i kommunerne nu, som statsministeren og jeg vil møde på vores cykeltur, hvis vi ikke kun skal se landlige omgivelser, men også være, hvor der bor mennesker, jo er affødt af, at det hul, der er gravet i kassen på grund af ufinansierede og underfinansierede skattelettelser, gør det nødvendigt at spare med hensyn til velfærd, børn, arbejdsløse [lydudfald] ... ikke kun her i huset, men også ude i det virkelige liv.

Kl. 22:04

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:04

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes, at det, vi ser nu, er et fuldstændig urimeligt angreb på fru Helle Thorning-Schmidt, som i 2007 altså var formand for det parti, der fremlagde et finanslovsforslag, hvor man foreslog, at der skulle

bruges nogle milliarder, som vi andre havde brugt på at give skattelettelser til ganske almindelige danskere med små indkomster, og hvor man foreslog: Nej, lad være med det – altså, hvorfor lave et beskæftigelsesfradrag, der kan gøre det muligt for danskerne at have en fordel ved at gå på arbejde? – lad være med det, lad os bruge penge på velfærdsforbedringer. Det var jo det, man foreslog, og nu står hr. Villy Søvndal og siger, at det var et forslag, som slet ikke var finansieret. Det er da et voldsomt angreb. Det kommer til at trække spor, for hvis det er hr. Villy Søvndals attitude i forhold til et udgiftsforlag, der kommer fra Socialdemokratiet, kan vi jo ikke fæste lid til noget af det fremadrettet.

Sandheden om den her sag er jo, at skattelettelserne i 2004 og 2007 er finansierede inden for den økonomiske politik, der blev lagt, fuldstændig som vi også inden for den økonomiske politik, der er lagt, finansierer nye udgifter. Sådan er det, og det er sådan set ikke til diskussion. Her har jeg jo stærk støtte fra Socialdemokratiet.

Kl. 22:05

Formanden :

Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 22:05

Margrethe Vestager (RV):

Jeg ved, at statsministeren bedst kan lide at tale om fremtiden, og det er der sådan set god grund til at gøre, fordi regningen jo som bekendt ikke er betalt. Jeg har forstået, at regeringen vil komme med en 2020-plan, og så vil jeg bare gerne have statsministerens ord for, at regningen bliver betalt, og at det ikke er noget med, at lige pludselig hokuspokus skal regningen, der udestår frem til 2015, behageligt og mageligt skubbes ud til 2017 eller 2019 eller et eller andet tidspunkt ude i fremtiden.

Det er bare for at være helt sikker på, at statsministeren kan stå inde for, at regningen bliver betalt, sådan at den kommende 2020-plan faktisk betyder, at den bliver betalt i 2015.

Kl. 22:06

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:06

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo helt fantastisk, at fru Margrethe Vestager – ansvarsfuldheden selv, som støtter op om det her eksperiment med de smarte overskrifter, hvor man end ikke betaler de regninger, der er forfalden til betaling i dag – har det syn, at vi andre nu konkret skal anviser samtlige regninger, der måtte forfalde fra nu af og frem til 2050. Det er jo sådan set at veje regeringen og oppositionen af på meget forskellige vægte.

Jeg vil gerne sige, at vi betaler regningerne i den rækkefølge, de opstår, og vi har med det, vi har vedtaget her, fuldstændig gjort op med regningen efter krisen. For krisen har betydet, at dansk økonomi er blevet afsporet, og vi bringer dansk økonomi op på sporet igen i modsætning til oppositionen, som, mens toget holder afsporet, siger: Mere fart under kedlerne, lad os komme videre ad den der afsporede vej, helt ud til afgrunden. Men vi får toget op på sporet igen.

Ja, når vi kører frem i fremtiden, vil der opstå udfordringer, både frem mod 2020, 2025, 2030, 2035, 2040 og 2050, og hvor længe vi nu alle sammen regner med at være med. Og så længe den her regering sidder, kan jeg give et klart tilsagn om, at vi naturligvis samler regningerne op hen ad vejen.

Kl. 22:07

Formanden :

Jeg vil bare lige sige, at den gule knap er vejledende, men den røde er absolut ikke vejledende.

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 22:07

Margrethe Vestager (RV):

Det var et meget, meget mærkeligt svar på et meget enkelt spørgsmål, for det er jo finansministeren, der har talt regningen sammen. Det er ikke en regning, der sådan svæver i vinden. Det er en finansminister, statsministerens finansminister, der har gjort regnebrættet op og fundet, at i 2015 – altså ikke i 2050 eller i en eller anden fjern fremtid, hvor vi sidder og ser, om vi stadig væk kan skaffe smøger på et eller andet plejehjem, uanset hvordan det nu kommer til at se ud – skal vi i alt have betalt en regning på 31 mia. kr.

Nu har regeringen med sin plan betalt noget af den regning, og jeg spørger sådan set bare i al fredsommelighed: Indeholder den plan, som statsministeren selv har bebudet – og det er ikke noget, jeg har fundet på, det er noget, statsministeren selv har bebudet – for 2020, også, at regningen bliver betalt til 2015, ja eller nej?

Bliver regningen betalt af denne regering, som har ansvaret nu?

Kl. 22:08

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:08

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, jo, jeg forstår skam godt, hvad der bliver spurgt om, og derfor svarer jeg også på det. Men jeg er nødt til lige at anfægte det der bilde af, at vi ikke skulle samle regningen op. Vi samler den fulde kriseregning op. Så er vi tilbage på sporet, og frem til 2015 mangler der så et beløb på 5 mia. kr. Fru Margrethe Vestager må jo glæde sig over, at det er regeringen, der styrer butikken – så længe i hvert fald – for ellers ville regningen jo være markant større. For oppositionen vil jo slet ikke røre ved den lige nu og her.

Så laver vi en 2020-plan, og den vil vise, hvilke udfordringer Danmark har frem til 2020. Og er jeg statsminister frem til 2020, vil jeg da gerne give den garanti, at så bliver regningerne frem til 2020 selvfølgelig betalt, når de forfalder. Det siger sig selv, for vi kaster ikke regningerne fra os, vi lader ikke rudekuverterne ligge uåbnede hen.

Kl. 22:09

Formanden :

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 22:10

Per Clausen (EL):

Nu sagde statsministeren jo også i 2004 og i 2007, at regningen ville være betalt i 2010, så jeg ved ikke helt, hvor stor vægt man skal lægge på statsministerens løfter.

Jeg har forstået, at statsministeren trygt ser frem til det kommende valg, men af lutter godhed over for oppositionen, må jeg forstå, vil han udsætte det så lang tid som muligt. Den godhed behøver han ikke vise, vi er klar til valget nu.

Så sagde statsministeren også, at han gerne ville bruge det begreb, at alle bidrager til at betale regningen. Men klogt nok undlod statsministeren at bruge hele den sætning, han brugte i starten, hvor han holdt pressemøde om, hvordan regningen skulle betales. Da sagde han nemlig: så alle bidrager lige meget. Ordene lige meget var væk, og det kan jeg godt forstå, for sandheden er, at man ikke betaler lige meget. Jo mindre ansvar man har for krisen, og jo ringere ens økonomi er, jo mere skal man betale.

Kl. 22:10

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:10

Kl. 22:14

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke bare sige, at den pakke, vi har lagt frem, er en socialt afbalanceret pakke. Den drejer på alle skruer: lidt mere i skat, styr på udgifterne og reformer, og alle bidrager.

Det er rigtigt, at alle ikke bidrager i samme omfang som i regeringens oprindelige udspil. Det medgiver jeg, for i regeringens oprindelige udspil havde vi lagt op til, at folkepensionisterne skulle yde et bidrag ved at afstå fra en fremgang i deres folkepension. Vi havde lagt op til, at førtidspensionisterne skulle yde et bidrag ved at afstå fra en fremgang i deres førtidspension. Vi havde lagt op til, at SU-modtagere, sygedagpengemodtagere og andre skulle afstå, og det er vi bakket på. Så der beder vi altså ikke om det bidrag, der var i vores første udspil.

Det er jeg glad for, fordi vi i stedet har fundet andre og langt bedre løsninger, bl.a. en dagpengereform, som både hjælper til at samle regningen op og gør Danmark til et rigere samfund på sigt.

Kl. 22:12

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 22:12

Per Clausen (EL):

Det, som jo står tilbage, er, at de skattelettelser – og lad os så bare sige Vestasdirektøren i stedet for bankdirektøren til en afveksling, og så er det endnu mere end 0,5 mio. kr., vi snakker om – har man stadig væk. De skattelettelser på 7,3 mia. kr., som de 10 pct. rigeste danskere har fået i år, har de stadig væk.

Ham eller hende, der kommer til at betale prisen, er jo den arbejdsløse murer eller maler, som efter at være kommet ned på halv indkomst, fordi vedkommende bliver arbejdsløs på grund af bankkrisen, nu kan se frem til en stor risiko for at ryge på kontanthjælp eller på ingenting. Og hos de mennesker skaber statsministeren al den utryghed i familierne, som han ellers har talt om at han ikke ville skabe, når han tidligere har forsvaret skattestoppet.

Kl. 22:12

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:12

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Dem, der skaber utryghed hos familierne, er dem, der ignorerer, at der er en regning fra en succesfuld krisehåndtering, der skal samles op lige nu og her. For de gambler med kronen, de gambler med renten, og de er på vej til at føre Danmark ind i en gældsfulde, hvor vi i mange år frem kommer til at bruge for mange af skatteborgernes penge, uanset om det er Vestasdirektørens skattepenge eller den enlige mors skattepenge, på at betale renter frem for at betale for god sygehusbehandling eller god undervisning eller god børnepasning. Det er dem, der gambler med de ganske almindelige danskeres – og jeg skriver mig selv ind i den kategori – fremtid. Det er derfor, vi tager ansvaret for at samle den her regning op på en rimelig måde.

De skatteomlægninger, vi lavede sidste år, som er fuldt finansierede, og som har den indbyggede sociale retfærdighed, at det er de samme grupper, der betaler deres egne skattelettelser, har ikke skabt det her problem. De er en del af løsningen.

Kl. 22:14

Formanden :

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil sige, at statsministeren klarede det meget fint, både mit spørgsmål og svaret i talen, så nu kan vi jo slippe for at tale om skat. Jeg *har* forstået, at regeringen sætter skatten op, jeg *har* forstået, at det koster på væksten, og jeg *har* forstået, at det har man ikke tænkt sig at gøre noget ved, så den tager vi til side. Så vil jeg i øvrigt rose statsministeren for at holde humøret oppe, når man diskuterer med oppositionen, hvor Enhedslisten vil sætte skatten op, De Radikale vil lave reformer, Socialdemokraterne vil løse det hele på 12 minutter og hr. Villy Søvndal bare vil ud at cykle, alt imens vi har den største økonomiske krise på den her side af anden verdenskrig. Jeg vil faktisk godt sige, at jeg synes, at det, hvis statsministeren skulle invitere hr. Villy Søvndal nogen som helst steder hen, så burde være i Finansministeriet til noget anskuelighedsundervisning.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at jeg jo kun har siddet her i Folketinget i 5½ år, og at jeg aldrig har set en så løbsagtig plan som den, S og SF er kommet med, så indholdsløs. Har statsministeren nogen sinde set, at nogen partier har fremlagt en plan, der er uden konkret indhold, i en målestok som den, vi har set i den såkaldte fair løsnings?

Kl. 22:15

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:15

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal ikke kunne sige, om jeg ikke selv på et eller andet tidspunkt har deltaget i noget studiekredsarbejde i Venstres Ungdom eller til Ungdommens Nordiske Råd eller andet, hvor vi har formuleret politiske programmer med den, kan man sige, fristilstilgang til tingene, som vi ser i den her plan; det vil jeg ikke udelukke. Men jeg vil sige, at jeg i forhold til, at det er et bud på at styre Danmark fri af krisen, og i forhold til, at det er en plan, vi kunne forestille os man skulle aflevere på bordet hos en fuldmægtig i centraladministrationen og bede vedkommende om at oversætte til virkelighed, ikke har set noget tilsvarende. Altså, det er jo fristil op mod konkret økonomisk planlægning, og selvfølgelig er det sjovere og mere attraktivt at skrive fristile end at lave konkrete planer, for konkrete planer har jo det i sig, at de bliver til virkelighed.

Derfor må regeringen selvfølgelig også stå her og svare på en række beslutninger, som regeringen er i færd med at træffe, og som ikke er lige sjove alle sammen. Men sådan er vilkårene nu altså bare engang; det hører med til det at være en ansvarlig regering.

Kl. 22:16

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 22:16

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ja, jeg har også selv en fortid i ungdomspolitik, så det kan godt være, at det er der, man måske finder mindelserne til den her såkaldte fair løsning. Faktisk vil jeg sige, at selv »Fair Forandring«, som jeg syntes var en frygtelig skatteplan, dog havde det indhold, at vi kunne se, hvad det var, oppositionen mente, mens man fandt ud af, at det var for farligt, så nu er man gået over til bare at tale i overskrifter og busreklamer, og det er meget nemmere. Det er i hvert fald mit indtryk, men det bliver statsministeren og jeg nok ikke uenige om.

Det, jeg så godt kunne tænke mig at vide, når vi nu har afskrevet oppositionens plan og man ikke vil gøre noget for skatten, er: Hvad skal vi så gøre for at få gang i væksten? Altså, i Liberal Alliance ligger det os utrolig meget på sinde, at Danmark får mere gang i vækst-

en, end OECD forudser i øjeblikket. Vi har fremlagt noget med skat, vi har fremlagt noget med at afskaffe efterlønnen, vi har fremlagt noget med, at man kunne udlicitere noget mere, og endelig har vi fremlagt noget med, at man kunne få lidt færre offentligt ansatte, bare ned på Nyrup Rasmussen-niveau; kunne man ikke blive fristet af det sidste?

Kl. 22:17

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 22:17

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er helt enig med hr. Ammitzbøll i, at vi skal have væksten igen. Det er sådan set også grunden til, at regeringen så offensivt og så konkret nu sørger for at få betalt kriseregningen og får det på plads, også politisk, her inden sommerpausen. Så er den af bordet, ikke kun i forhold til økonomien, for det er vigtigt, for er den ikke betalt, risikerer vi det med spekulation mod kronen og renter og andet, som også vil tage luften ud af væksten, men jo også politisk, for at kunne koncentrere os om det fremadrettede. Så den dagsorden, der tegner sig fra efteråret, er en vækst dagsorden, og det handler om mange ting, det handler også om at lave reformer.

Der glæder jeg mig til at oppositionen forhåbentlig vil være i arbejdstøjet, for jeg er jo grundlæggende enig i og har selv peget på det i september 2008, at en af vejene til på den lange bane at få vækst, da er at øge arbejdsudbuddet, f.eks. ved at få lavet overenskomster, hvor vi arbejder mere fleksibelt, og hvor vi kan levere mere arbejdstid på vores arbejdsplads, ved at få de unge hurtigere igenem uddannelsessystemet og ved at lave en førtidspensionsreform, som gør, at vi ikke parkerer folk livslangt på førtidspension. Så det vender vi tilbage til.

Kl. 22:18

Formanden :

Så er det hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 22:18

Morten Bødskov (S):

Tak for ordet, formand.

Jeg tror, der er rigtig mange – hvis der stadig væk er nogen, der følger debatten her – som har svært ved at forstå statsministerens sprogbrug og ikke mindst den virkelighed, de selv befinder sig i. Lidt længere nede ad gaden sidder der en bankdirektør, som 1. januar fik mere end 400.000 kr. i skattelettelse, og for et par uger siden fremlagde statsministeren et udspil, som vil få alvorlige konsekvenser for en almindelig folkepensionists økonomi de kommende 3 år – så alvorlige konsekvenser, at hvis regeringens oprindelige udspil var blevet vedtaget, ville denne folkepensionist ifølge regeringens egne beregninger miste 3.240 kr. for altid og for evigt.

Kan statsministeren ikke prøve at forklare os, der er her, hvori det socialt afbalancerede består, når bankdirektøren skal have mere end 400.000 kr. i skattelettelse, mens folkepensionisten skulle af med mere end 3.000 kr. hvert år for evigt?

Kl. 22:20

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:20

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke sige om skat, at min tilgang til skat er ikke, at man får noget. Skat er altså noget, man betaler – jo, jo – men det er bare lidt vigtigt, for vores samfund er bygget op på den måde, at folk går på arbejde, og så tjener de nogle penge.

Mit udgangspunkt er – jeg indrømmer, at Socialdemokratiet kan have et andet – men mit udgangspunkt er i hvert fald, at det er folks egne penge. Så beder vi dem om at betale skat, og vi har faktisk indrettet os på en sådan måde, at de, der tjener mest, også betaler mest. De 20 pct. rigeste i det her samfund betaler næsten 50 pct. af alle skatter. Det gjorde de før skattereformen, og det gør de også efter skattereformen.

Nu gør de det så på en anden måde, for før skattereformen gav vi dem mulighed for at have kæmpestore fradrag til pension og udskudt skat. Det har vi så skåret væk. Så slipper de til gengæld lidt billigere lige her og nu, men det rækker ikke ved, at vi har et socialt ansvarligt skattesystem, hvor der er en sammenhæng mellem, at de, der tjener mest, også er dem, der betaler mest.

Kl. 22:21

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 22:21

Morten Bødskov (S):

Jamen det er jo helt klart og meget ærligt sagt, hvad det er, der er statsministerens tilgang til skat og skattesystemet. Det er jo det, vi har set, nemlig at bankdirektøren skulle have en skattelettelse på mere end 400.000 kr. om året, og folkepensionisten skulle så af med mere end 3.000 kr. om året for altid for at betale regningen for de her skattelettelser.

Min tilgang og vores tilgang til skattepolitik er ikke, at vi tager fra folkepensionisten. Det er jo dér, forskellen er, og hvis der stadig er nogle folkepensionister, som sidder og følger denne debat, tror jeg stadig væk, de sidder med et meget stort spørgsmål, som er ubesvaret: Hvordan kan statsministeren sige, at det, man laver, er – citat: socialt afbalanceret – når man den 1. januar giver en bankdirektør 400.000 kr. i skattelettelse om året og fremlægger et forslag, som vil betyde, at folkepensionisten vil miste mere end 3.000 kr. om året for altid? Det skylder statsministeren et svar på.

Kl. 22:22

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:22

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, at de folkepensionister, der måtte sidde og følge debatten her i dag, glæder sig over, at der er lavet en politisk aftale, som betyder, at vi fortsat – også selv om vi har været ude i et økonomisk stormvejr og har investeret målrettet i at sikre, at deres børn og børnebørn ikke tabte deres job – har mulighed for at regulere folkepensionerne efter de gældende regler.

Det tror jeg der er glæde over og tilfredshed med, for det er jo sandheden om regeringens politik, sådan som den nu gennemføres. Vi tager ikke noget fra nogen. Vi regulerer folkepension, førtidspension og sygedagpenge fuldstændig efter gældende regler og har ikke tanker om at gøre noget modsat – i øvrigt i modsætning til Socialdemokratiet, som jo altså regner med, at man nu skal sætte arbejdstiden op. Men den velstandsfremgang, det giver, skal overførselsindkomstmottagerne altså ikke have del i. Den skal de ikke have adgang til, for medmindre man har det synspunkt, får man aldrig de 15 mia. kr. hjem.

Kl. 22:23

Formanden :

Så er det fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 22:23

Kl. 22:26

Mette Frederiksen (S):

Ja, et er jo den politiske aftale, noget andet er, hvad hr. Lars Løkke Rasmussen gør (*Formanden*: Det hedder statsministeren) – statsministeren, undskyld – og den plan, der blev fremlagt fra regeringens side, var jo, at overførselsindkomsterne i Danmark skulle fastfryses, at pensionisten skulle betale, at kontanthjælpsmodtageren skulle betale. Og nu har vi været igennem en lang diskussion i dag, og det, der står tilbage, er jo et Folketing, der er dybt uenige om, hvordan man løser den økonomiske krise.

Forhåbentlig kan vi stadig være enige om, at der skal ske en genopretning af dansk økonomi. Det, mange af os ikke forstår, er, hvorfor der er nogle få, udvalgte grupper, der skal holde særligt for i den sammenhæng. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge statsministeren, om statsministeren kan forstå, at eksempelvis forældre til handicappede børn eller alvorligt syge børn synes, det er mærkeligt og måske direkte forkert, at de skal betale ekstra meget for at løse den økonomiske krise.

Kl. 22:24

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:24

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men det er jo desværre ikke sådan, som fru Mette Frederiksen sagde, nemlig at vi kan være enige om, at økonomien skal genoprettes. Det er jo det, der står klart efter i dag: Det er vi jo desværre ikke enige om. Jo, regeringen er enige om det, og regeringen er da heldigvis enige med et flertal i Folketinget om det, men vi står jo altså over for en opposition, som øjensynligt ikke er enige, og som skubber det til hjørnespark og siger, at vi en gang senere, på et tidspunkt når vi har lavet nogle trepartsforhandlinger, måske skal arbejde lidt længere, og hvis vi gør det om føje år, bliver vi om føje år et rigere samfund. Det er jeg sådan set enig i, men det er bare ikke noget svar på dagens aktuelle udfordring, som handler om, at vi lige nu og her skal have indtægter og udgifter til at svare bedre overens med hinanden.

Ja, det er tungt at få det på plads, og ja, der er elementer i det, vi har aftalt, som vi da hellere ville have været foruden. Det siger sig selv.

Kl. 22:25

Formanden :

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 22:25

Mette Frederiksen (S):

Men hvorfor skal vi bruge al den tid på at beklukke hinandens motiver? Hvorfor anerkender statsministeren ikke, at der er to forskellige løsninger på, hvordan vi som samfund håndterer den økonomiske krise? Hvorfor bruger statsministeren ikke tiden på Folketingets talerstol på at diskutere, hvilke politiske og økonomiske redskaber der er bedst?

Statsministeren bruger tiden forkert, for jeg får ikke engang svar på det spørgsmål, der bliver stillet. I den plan, der er lagt frem af regeringen og Dansk Folkeparti, er der udnævnt en række grupper, som kommer til at holde særlig hårdt for. Jeg synes stadig væk, det er på sin plads, at statsministeren svarer på, hvorfor det eksempelvis er forældre til kræftsyge børn, forældre til børn med stor funktionsnedsættelse, der nu skal gå ned i indtægt, og hvorfor det er par, der brændende ønsker sig et barn, men som ikke umiddelbart kan få det og i dag får det via kunstig befrugtning, der lige pludselig skal opleve, at der bliver indført brugerbetaling i det danske sundhedsvæsen.

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:26

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er da ked af at skuffe fru Mette Frederiksen, men det kan jo ikke nytte noget, at jeg står og anerkender, at der er to forskellige løsninger, når der kun er en. Altså, det kan jo bare ikke nytte noget. Der er kun en løsning: den, regeringen har lagt frem. I forhold til den udfordring Danmark har med at rette økonomien op i 2011, 2012 og 2013 – og det er kedeligt, og det er ærgerligt, og det er trist, og det handler om konvergenskrav og alt muligt andet – er der kun *en* løsning.

Socialdemokratiet har jo ikke fremsat et konkret forslag til, hvordan man laver den konsolidering, der skal finde sted over de næste 3 år, med den halve procent af bruttonationalproduktet målt på strukturel saldo, for nu at være helt teknisk omkring det, som er efterspurgt og krævet af EU. Det har Socialdemokratiet ikke gjort. Og så længe Socialdemokratiet ikke har gjort det og i øvrigt helt ærligt skriver i sin plan, at det har man ikke, er der jo kun en løsning, beklager meget. Kom tilbage, kom med et konkret forslag til, hvordan vi laver den genopretning her i 2011 og 2012 og 2013, så kan vi tale om det.

Kl. 22:27

Formanden :

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 22:27

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for, at statsministeren en gang imellem nævner EU, men jeg er nu ked af, at det altid er et spørgsmål om, at man skal tørre regningen af på EU, i stedet for ligesom at tage ansvaret for den førte økonomiske politik.

Men økonomisk politik handler jo meget om troværdighed. Det, man jo ved om regeringen, hvis vi skal prøve at tage regeringens økonomiske politik alvorligt, er, at den ikke på noget tidspunkt har kunnet overholde sin egen plan, hverken hvad angår udgifter eller indtægter. Med en enkelt undtagelse har man jo ikke kunnet holde udgifterne på det niveau, man havde planlagt, og man har ikke på noget tidspunkt været på omgangshøjde med at skaffe det råderum, man var i gang med at bruge af.

Det er derfor, at det bliver så interessant nu, når man diskuterer regningen og har besluttet sig for, at kortsigtet økonomisk politik er en dyd. I 2015 har jeg forstået, at regeringen har en målsætning om, at vi skal have strukturel balance i den offentlige økonomi. Vil statsministeren bekræfte, at det er et løfte, han afgiver, at regeringen vil skabe strukturel balance i 2015, koste hvad det vil?

Kl. 22:28

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:28

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan klart bekræfte, at vi har en 2015-plan, der hviler på, at der skal være strukturel balance i 2015.

Jeg kan jo også klart sige, at selv om krisen har slået os voldsomt ud af kurs, altså med ét slag voldsomt ud af kurs, så er vi nu tilbage på kursen, for vi har mere end betalt kriseregningen. Vi har også taget hul på at betale det, der mangler frem til 2015. Ja, vi styrer selvfølgelig efter, at der skal være strukturel balance i 2015. Så ved hr. Morten Østergaard, hvor han har regeringen.

Det store spørgsmål, som vi ikke har fået svar på her i dag, er: Hvor har hr. Morten Østergaard de nye venner, som der skal føres økonomisk politik med, hvis man har magt, som man har agt?

Kl. 22:29

Formanden :

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 22:29

Morten Østergaard (RV):

Jeg må på det skarpeste afvise, at det skulle være nye venner. Det er gamle venner. Da vi havde magten sidst i 1990'erne, forbedrede vi holdbarheden år for år i dansk økonomi.

Det kan statsministeren jo ikke sige om den her regering. Det kan statsministeren jo ikke sige: Fra 2001 og frem hvert eneste år har man jo med en enkelt undtagelse forværret holdbarheden. Nu kommer man så og siger, at man betaler kriseregningen, men hvad med regningen for al den laden stå til, der var indtil da, hvor man jo heller ikke overholdt målene? Selv når det gik godt, kunne man ikke overholde målene for, hvor mange udgifter man ville have.

Hvis vi tager statsministerens egne 2020-målsætninger, drømmene om Danmark, så skete der jo det, at man lige forskubbete nogle af sine tidligere målsætninger. I 2015 skulle vi være verdens bedste iværksætternation. Nu er det så blevet skubbet til 2020. Det, jeg frygter – og jeg vil bede statsministeren om at bringe mig ud af den frygt nu – er, at når man kommer med en 2020-plan, skubber man også sine økonomiske målsætninger og derfor ønsket om det klokkeklare løfte, at regeringen ikke løber fra målsætningen om at have strukturel balance i 2015, men at det ligger helt fast.

Kl. 22:30

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:30

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes ikke, at hr. Morten Østergaard skal være så frygtsom. Altså, hvis man ser på regeringens politik siden 2001, er det jo ikke et rigtigt billede, der tegnes, når det siges, at vi ikke har forbedret holdbarheden.

Vi har jo skridt for skridt lavet reformer, der har fået flere ud på arbejdsmarkedet, nogle gange i øvrigt sammen med Det Radikale Venstre, som jo er det eneste parti på den side af skillelinjen i dansk politik, der en gang imellem har holdt sig til at ville lave noget. Andre gange har det været op mod Det Radikale Venstre, når vi har lavet kontanthjælpsloft, 450-timers regel og andre ting, der har gjort, at det bedre kunne betale sig at arbejde.

Men effekten af det har jo været, at vi løbende har forbedret dansk økonomi på en sådan måde, at den nettogæld, som regeringen overtog, da vi blev regering i 2001, og som svarede til 20 pct. af samfundets velstand, var forvandlet til et nul, da krisen ramte os. Det er da en bedre økonomisk situation. Det er altså bedre at have et nettogodehavende end at have en nettogæld, der svarer til 20 pct. af velstanden. Det er jo resultatet af den politik, regeringen har ført. Det er også derfor, at vi ramte krisen i så god form. Det er derfor, at vi nu kommer igennem på en måde, som fremkalder misundelse andre steder i Europa.

Kl. 22:31

Formanden :

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Regeringen har jo gang på gang gentaget, at hvis man forkorter dagpengeperioden, vil der ske det, at folk kommer hurtigere i arbejde. Jeg synes nu alligevel, at det er interessant at finde ud af, hvor mange mennesker statsministeren regner med ryger over på kontanthjælp.

Jeg spørger, fordi i det lovforslag, vi behandlede i mandags, det forslag, hvor man halverer dagpengeperioden, er indregnet 1,3 mia. kr. som merudgift til kontanthjælp. Det undrer jo lidt, når man så samtidig hører regeringen sige, at det, der vil ske, er, at folk kommer i arbejde. Det er jo så i øvrigt uden alle de mange mennesker, som ikke kan komme på kontanthjælp, fordi de f.eks. har en ægtefælle, der har en almindelig indkomst. Men altså, hvor mange mennesker regner statsministeren med vil ryge over på kontanthjælp som følge af halveringen af dagpengeperioden? Hvis man laver en sådan lidt hurtig hovedregning, kan de 1,3 mia. kr. regnes om til 13.000 mennesker.

Kl. 22:32

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:33

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men det vil så være en alt for hurtig og alt for forkert hovedregning, for det er jo ikke de forudsætninger, vi gør os. De forudsætninger, vi gør os, er der i øvrigt historisk belæg for, for vi er jo ikke de første, der har afkortet dagpengeperioden. Det gjorde den tidligere socialdemokratiske regering også og med den effekt, at det opsving, man ellers så omkring det femte år for, hvornår folk så kom i beskæftigelse, mirakuløst blev rykket frem til omkring det fjerde år. Og det er sådan set vores ambition at gentage det.

Det er også derfor, at den her beslutning træffes nu og fases ind, sådan at de første, der mærker en mulig effekt af den her periodeafgrænsning, vil gøre det i sommeren 2013, hvor vi bør være fri af krisen, og hvor vi bør være tilbage i det scenarie, som oppositionen jo også taler om her i dag, nemlig de langsigtede udfordringer, der handler om, at vi mangler hænder på det danske arbejdsmarked.

Kl. 22:34

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 22:34

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

O.k. Så det, statsministeren siger, er, at vi ikke kan regne med de ting, der står i de lovforslag, der kommer fra regeringen, at de ting, man skriver i bemærkningerne, er noget vrøvl, fuldstændig forkert, og at vi ikke skal tage det alvorligt. For der står i bemærkningerne til L 222, som vi behandlede i 8 timer i mandags, at man regner med en merudgift på 1,3 mia. kr. til øgede udgifter til kontanthjælp.

Så mit spørgsmål til statsministeren er: Er pointen, at befolkningen og Folketingets medlemmer ikke kan regne med de ting, regeringen selv skriver i sine lovforslag? Er det det, vi hører statsministeren sige?

Kl. 22:34

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:34

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det, vi hører mig sige, og det, jeg hører mig selv sige, er, at ambitionen med at nedsætte dagpengeperioden i kombination med at føre en

offensiv arbejdsmarkedspolitik, hvor vi bl.a. nu sætter ind over for langtidsledighed, er at sørge for og arbejde for, at færrest mulige danskere selvfølgelig falder for den her periodeafgrænsning. Det siger sig selv. Hele formålet med den øvelse er jo ikke at ekspedere folk over på kontanthjælp. Hele formålet med den øvelse er at sørge for, at arbejdsløs er man så kort en periode som overhovedet muligt.

Vi kan se, at efter den krise, vi nu er godt på vej ud af, og som vi kommer igennem med en lavere arbejdsløshed end det, vi havde frygtet, vil vi vende tilbage til et Danmark, hvor vi på ny er udfordret af, at der forsvinder flere fra arbejdsmarkedet end dem, der kommer ind på arbejdsmarkedet, hvor vi kommer til at mangle hænder, hvor vi derfor også kan skabe job til mennesker, og hvor folk ikke behøver at gå og være arbejdsløse i 4 år for at komme i beskæftigelse igen.

Kl. 22:36

Formanden :

Så er det fru Yildiz Akdogan for en kort bemærkning.

Kl. 22:36

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. I sin tale roser statsministeren genopretningsplanen, som man har indgået med Dansk Folkeparti, og så siger statsministeren, at planen er realistisk, rimelig og socialt afbalanceret. Man kan undre sig lidt, især over de to sidste ord, nemlig afbalanceret og det rimelige i regeringens politik. Hvad er det, der gør, at det er de ledige, at det er familier med et alvorligt sygt barn eller handicappet barn, eller det er den enlige mor eller for den sags skyld de barnløse eller førtidspensionisten, der skal betale den her pris for regeringens såkaldte rimelige, afbalancerede politik? Faktum er jo, der aldrig har været så meget skævhed som under den her regering, og jeg vil egentlig gerne prøve at tage en sag op fra Ekstra Bladet. Det er Maria Sand, som er en enlig mor til tre børn, det vil sige, at hun er ramt af regeringens nedsatte børnebidrag, og så har hun også lige mistet jobbet. Værre kan det vel ikke blive for en familie. Maria siger følgende – det er i øvrigt noget, hun har skrevet til statsministeren: Min fremtidsdrøm var at læse til sygeplejerske, men det vil jeg ikke nu. Hvorfor skal I altid spare på de ældre og børneområdet? Det er trods alt vores børn, som er fremtiden. Undskyld, men hvordan skal man snart få en hverdag til at hænge sammen. Det er altid os med lav indkomst, som det rammer.

Jeg vil gerne spørge ministeren i forbindelse med det, som Maria spørger om her: Hvordan kan det være, at det altid er dem med de laveste indkomster, der skal betale den højeste pris?

Kl. 22:37

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:37

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er dem med de laveste indkomster, og det er folk, der lever på kanten af samfundet, som for alvor bliver klemte og kommer ud at hænge, hvis ikke vi har orden i vores økonomi. Hvis ikke vi sørger for at få balance og sørger for, at indtægter og udgifter kommer til at passe bedre til hinanden, så vil vi se – vi kan se det i en række andre lande – at man bliver straffet ved kasse et, så vil vi i en årrække komme til at gå og betale skattepenge til renter i stedet for at investere dem i børnehaver eller i uddannelsessystemet, og hvem kommer til at betale prisen for det i sådan en fremtid? Det er da de svage, det er da de udsatte. Og derfor er det i virkeligheden ikke mindst jo i deres interesse, at vi konsekvent og hurtigt og effektivt og uden omsvøb samler den regning op, som krisen har efterladt os med.

Kl. 22:38

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 22:38

Yildiz Akdogan (S):

Som sædvanlig talte statsministeren udenom. Jeg kan ikke forstå, hvordan det kan være, at statsministeren synes, at det er rimeligt og afbalanceret, at det er familier med et handicappet barn, der skal betale den højeste pris. Hvorfor er det, at det lige præcis er den her gruppe, det skal gå ud over? Er det rimeligt? Er det afbalanceret? Synes statsministeren, at det er en fair politik at lade de personer, der er mest udsatte, betale den her pris?

Kl. 22:39

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:39

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men det er da heller ikke lige præcis den gruppe, der skal betale. Altså, hvis man ser den pakke, som regeringen har aftalt, er det en bred pakke, som rummer mange elementer; hvor vi låser udviklingsbistanden; hvor vi sørger for at honorere vores løfter om at investere 1 pct. af samfundets velstand på forskning – men så heller ikke mere – over tid; hvor vi beder alle skatteyderne om at betale noget mere; hvor vi beder alle, der får børnecheck, om at afstå fra dele af den børnecheck. Det er jo en bred vifte af initiativer, hvor vi ikke skubber nogen grupper foran os, men hvor vi beder alle danskere om hver især at være med til at samle den her regning op, fordi alternativet er så skræmmende.

Det er jo også det, der er skræmmende efter debatten her i dag, nemlig alternativet. Det vil man slet ikke tale om, det lader man være usagt.

Kl. 22:40

Formanden :

Fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 22:40

Julie Rademacher (S):

Hvis vi ikke får orden i vores økonomi – siger statsministeren. Vi har hele dagen i dag skulle belæres om økonomisk politik fra statsministeren. Vi har hørt om de ufinansierede skattelettelser og regningen. Belæringer og forkludringer, ja, forkludrede forklaringer, alt muligt skal man høre på. Økonomisk ansvarlighed gør statsministeren sig til fortalere for.

Derfor mener jeg også, at det ville være et relevant spørgsmål at stille statsministeren, om det er korrekt, som den prominente HARocker Brian Sandberg siger i bogen »Gangster«, at statsministeren, hr. Lars Løkke Rasmussen, roste Stein Bagger for at være et økonomisk geni.

Kl. 22:41

Formanden :

Jeg vil bare sige igen, at statsministeren hedder statsminister og ikke noget andet. Det er statsministeren, der svarer. Værsgo.

Kl. 22:41

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg må altså sige, at jeg synes, at det er en mageløs fejring af det høje debatniveau i Socialdemokratiet, at man nu trækker en efter mine oplysninger fængslet, drabssigtet rocker ind i den politiske debat og åbenbart vil opstille sådan et: Hvem har ret her? Er det statsministe-

ren eller en drabssigtet rocker? Jeg kunne simpelt hen ikke drømme om at bevæge mig ned på det niveau, som tegner Socialdemokratiet.

Kl. 22:42

Formanden :

Fru Julie Rademacher.

Kl. 22:42

Julie Rademacher (S):

Nu er det jo sådan set statsministeren, der omgikkes disse mennesker. Jeg kunne rigtig godt tænke mig så opfølgende at få at vide, om statsministeren mener, at Brian Sandberg taler usandt. Eller er det korrekt, som Brian Sandberg udtaler, at statsministeren, tidligere finansminister – i øvrigt på det tidspunkt – har sagt og udtrykt, at Stein Bagger var et økonomisk geni? Det er et relativt simpelt spørgsmål, man kan svare ja eller nej til. Har statsministeren udtalt dette, eller taler Brian Sandberg usandt?

Kl. 22:42

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:42

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, jeg håber da, at Socialdemokratiets formand på et eller andet tidspunkt har sin værdighed i behold og får rettet sat dem, der nu taler fra bageste række her. Jeg kunne ikke drømme om at svare på det spørgsmål. Det er ikke, fordi jeg har nogen problemer med det i sin substans, overhovedet. Jeg omgås heller ikke rockere. Men altså, hvad er det så for en præcedens, vi skaber?

Er det sådan, at alle mulige voldsdømte, drabsdømte, voldtægtsforbrydere og alle mulige andre, der sidder rundtomkring i landets fængsler, kan skrive læserbreve med løst sagte påstande, og så skal jeg stå her og svare på det? Det er jo da helt urimeligt.

Jeg kan give den garanti som formand for mit eget parti Venstre, at uanset hvem der sidder i den der stol efter næste folketingsvalg, vil vi aldrig nogen sinde trække den politiske debat ned på så lavt et niveau som det, vi ser her.

Kl. 22:43

Formanden :

Så er det hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 22:44

Jesper Petersen (SF):

Jeg vil gerne bringe diskussionen tilbage til skattepolitikken, og jeg vil starte med en rettelse. Statsministeren har flere gange sagt, at de skattelettelser, man gav tidligere, i modsætning til dem, man lige har givet nu, hvor alle vist er enige om, at de er pilskævt fordelt, var givet til mellemindkomsterne. Og det er jo altså forkert. Det er jo sådan, at med den skattelettelse, der blev gennemført i 2007, fik de nederste 10 pct. i indkomstgrupperne 70 kr. i skattelettelse, og de øverste 10 pct. fik 5.300 kr. i gennemsnit. Der er jo da noget af en forskel, og billedet er lidt det samme med den skattereform, man senest har lavet. Det er en meget, meget socialt skæv fordeling, og det er jo det gennemgående i regeringens skattepolitik.

Det, jeg så vil spørge om, er det her med finansieringen af de skattelettelser, der er givet, for statsministeren forsøgte at snakke udenom, da hr. Villy Søvndal spurgte om det for lidt siden. Der er jo i dag en professor, der har sagt, at oppositionen har ret i, at skattelettelserne fra 2004 og 2007 er ufinansierede. Tager den her økonomiprofessor fuldstændig fejl?

Kl. 22:45

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:45

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke sige til hr. Jesper Petersen, som nu henviser til, hvordan skattelettelserne i 2004 og 2007 var fordelt, at ja, det er sådan, at forudsætningen for, at man kan se sine skattelettelser, er, at man betaler skat. Det vil altid være sådan, at hvis man sætter skatter ned, vil den sidste tiendedel jo ikke i kroner og øre få ret meget ud af det, fordi de heller ikke betaler ret meget i skat. Jeg fastholder fuldt ud det, jeg sagde før om skattelettelserne i 2004 og 2007, nemlig at de har en profil, hvor de kommer ganske almindelige danske skatteydere til gode i form af beskæftigelsesfradrag og i form af en lavere mellem-skat.

Så vil jeg sige, at ja, skattelettelserne i 2007 var finansierede – det bliver en repetition – og både regeringen og oppositionen, her altså Socialdemokratiet, regnede med de penge. Regeringen gav målrettede skattelettelser, og oppositionen fremlagde et finanslovforslag, hvor man brugte de samme penge – de samme penge – på at øge de offentlige udgifter. Begge dele var vel finansierede.

Kl. 22:46

Formanden :

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 22:46

Jesper Petersen (SF):

Skattelettelserne i 2004 var finansierede af et økonomisk råderum, der viste sig ikke at være der, ergo var der ikke råd til dem; de er ufinansierede. Skattelettelserne i 2007 blev finansieret ved, at der var nogle andre lettelser, man skulle have lavet, men så sagde man: Dem lader vi være med at lave, vi laver nogle andre i stedet for, og dermed er de finansierede. Det stemmer ikke, pengene er der ikke, de skattelettelser er ikke finansierede. Det er der en økonomiprofessor fra Aarhus Universitet der har udtalt til Ritzau i dag, og det er gentaget i tv og andre medier, at de skattelettelser fra 2004 og 2007 ikke er finansierede. Tager den her økonomiprofessor fuldstændig fejl? Jeg husker et tirsdagspressemøde for ikke så mange uger siden, hvor statsministeren sagde, at enhver førsteårsstuderende på økonomistudiet kunne slå op og selv godtgøre, at skattereformen var fuldt finansieret. Når man nu har så stor tiltro til, hvad de lærer allerede det første år på landets økonomistudier, hvad så med professoren, der siger, at lettelserne fra 2004 og 2007 ikke er finansierede? Tager han fuldstændig fejl, ja eller nej?

Kl. 22:47

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:47

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, hvis det er i den udlægning, som bliver refereret her, tager man fuldstændig fejl.

Skatteaftalen sidste år er en ren omlægning; der er noget skat, vi fjerner, mod at tage noget ny skat hjem. Det er en skatteomlægning. Skattelettelserne i 2004 og 2007 er finansierede inden for den økonomiske politik, det økonomiske råderum, fuldstændig på samme måde som at Socialdemokratiet selv med deres finanslovforslag i 2007 for 2008 siger: Hov, med den økonomiske politik, vi følger, er der altså plads til at bruge nogle flere penge næste år; regeringen vil give skattelettelser, vi vil give velfærdsydelser.

Det er jo fair nok, man kan bruge pengene, som man vil, men både Socialdemokratiet og regeringen kunne altså tilbage i 2007 få øje på, at der var nogle penge inden for råderummet i dansk økonomi. Det var i øvrigt i en situation, hvor vi var fuldstændig på kurs; vi afdrog gælden i et større tempo end det, vi havde planlagt. Der var så-

dan set ikke nogen slinger i valsen, og ja, derfor var det selvfølgelig finansieret inden for det økonomiske råderum.

Kl. 22:48

Formanden :

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 22:48

Frank Aaen (EL):

Lad os lige holde fast i de her skattelettelser, for der har jo været en enorm diskussion af, hvem der har de rigtige tal. Jeg vil i det følgende holde mig et hundrede procent til regeringens egne tal.

Jeg har fra skatteministeren fået et svar, der opgør alle regeringens skattelettelser frem til 2010, reformerne i 2004 og i 2007 og skattestoppet for bilafgifter osv., og af det svar fremgår det, at den samlede skattelettelse – som altså var en ren lettelse og ikke noget med, at man tog pengene et andet sted, men bare en lettelse – var på 200 mia. kr.

Dertil kom forårspakke 2.0, og jeg vil citere fra regeringens eget lovforslag, hvor der står: »Samlet set medfører Forårspakke 2.0 en umiddelbar underfinansiering«. Og den opgøres i en tabel til 20 mia. kr. frem til 2012.

Det er altså i alt 220 mia. kr. Ville det ikke have været rart at have dem i dag i stedet for bare at sende regningen videre til børnefamilierne, til pensionisterne, til de arbejdsløse og til de fattigste rundtomkring på kloden?

Kl. 22:49

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:49

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis ikke vi havde lavet de strategiske skattelettelser tilbage i 2004 og 2007, fuldstændig finansieret inden for rammerne af den økonomiske planlægning, ville vi have været langt værre stillet, da vi ramte krisen.

Det er jo de beslutninger, der har medvirket til at fremme holdbarheden i dansk økonomi, f.eks. beslutningen om, at alle danskere, der går på arbejde, skal have et beskæftigelsesfradrag, så der er forskel på ikke at gå på arbejde og at gå på arbejde, så det kan betale sig at arbejde. Det er da noget af det, der har øget vores arbejdsstyrke. Det er noget af det, der gjorde, at vi fik en rekordhøj beskæftigelse og en rekordlav arbejdsløshed i de gode år, før krisen ramte os.

Det er noget af det, der har gjort, at vi har fået skatteindtægter, vi ellers ikke ville have fået, og holdt udgifterne til forsørgelse nede på et niveau, hvor de ellers ikke ville have været. Det er da det, der har gjort, at vi kunne afdrage gælden i et tempo, som vi slet ikke havde planlagt med. Det er det, der har gjort, at Danmark ramte krisen i en langt bedre form end andre europæiske lande. Og det er det, der har gjort, at vi har haft råd til under krisen at investere så offensivt, som vi har gjort.

Kl. 22:51

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 22:51

Frank Aaen (EL):

Tak til statsministeren, for vi er åbenbart enige om tallene. Nu er det jo også regeringens egne tal, så det kan jeg godt forstå.

220 mia. kr. er taget op af kassen, for at man kan give skattelettelser til dem, der er rigest her i samfundet, og det fastholder man: 220 mia. kr. i skattelettelser.

Hvorfor sender man bare regningen videre til børnefamilierne, til de arbejdsløse, til pensionisterne og til de fattigste ude i verden?

Hvorfor overvejer man ikke, om f.eks. nogle af de skattelettelser, der er givet i år til de rigeste, og som man har planlagt at give i de kommende år, skulle justeres, i stedet for at man tager fra børnefamilierne?

Kl. 22:51

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:51

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er da slet ikke i tvivl om, at hr. Frank Aaen og jeg ikke kan blive enige om skattespørgsmål, og derfor kan man jo også kun frygte en fremtid, der måtte opstå, og hvor hr. Frank Aaen måtte få indflydelse på det her spørgsmål, for så skulle vi altså, måtte jeg forstå, brandskatte den danske befolkning med akkumulerede 220 mia. kr., som vi burde øge skatterne med. Det havde været rigtig, rigtig godt, hvis vi havde gjort det.

Vi har ansvarligt og inden for rammerne af den økonomiske planlægning, vi har haft, og som vi har fulgt, gældsafdraget langt mere, end vi havde planlagt, frem til krisen ramte os, givet fuldt finansierede skattelettelser i 2004 og 2007, skattelettelser, der bidrager til at gøre Danmark rigere, og altså sidste år vedtaget en skattereform, som bidrager til at gøre Danmark rigere – 5,5 mia. kr. for at være helt præcis.

Kl. 22:52

Formanden :

Så er det fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 22:52

Christine Antorini (S):

Tak. Det er sådan, at statsministeren i morgen og i overmorgen skal mødes med Vækstforum, og det, der er på dagsordenen, er uddannelse. Der er også blevet fremsendt materiale til Vækstforum med en række meget illustrative statistikker, som viser, hvor afgørende det er, at Danmark har et meget udbygget voksen- og efteruddannelses-system, som især viser sin berettigelse, når vi er i en krise, som vi er i nu, fordi det er det, der gør, at voksne kortuddannede kan uddanne sig fra ufaglært til faglært og omstille sig til de job, der måtte komme.

Hvordan harmonerer det med, at en af de helt store samlede nedskæringer, som ligger i genopretningsplanen, er nedskæringer for knap 4 mia. kr. på forskning og uddannelse? Det er de kortuddannede, det er voksen-SU'en, det er muligheden for merituddannelse – det er hele den indsats, der skal diskuteres i morgen, som regeringen nu vil skære ned på.

Kl. 22:53

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:53

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har godt hørt, at det har været fremme i debatten tidligere i dag, og jeg beklager sådan set, at jeg ikke adresserede det allerede i min første replik, hvor jeg måske havde lidt mere tid, end jeg har nu. Jeg vender ryggen til formanden i håb om, at vi kan ignorere den røde lampe en lille smule.

Påstanden om de her 4 mia. kr., der spares på uddannelse og forskning, er sådan set ikke korrekt. For situationen er den, at vi har en målsætning om, at vi bruger 1 pct. af vores velstand, af bruttonationalproduktet, på forskning, og den står vi fuldstændig vagt om,

fuldstændig. Faktisk er det sådan, at i det kommende par år kommer vi over 1-procents-målsætningen. Og hvis man ser på, hvordan forskningsbevillingerne er i 2011, 2012, 2013 og 2014, vil man se, at de i alle disse år vil være større end det, vi har afsat i år – større end det, vi har afsat i år.

Kl. 22:54

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 22:54

Christine Antorini (S):

Det har sådan set ikke så meget med de nedskæringer, som ligger i regeringens genopretningsplan, at gøre. Der er det sådan, at hvis man summer op på alt det, der skæres ned på de unge, der ikke får så meget, når de er på produktionsskole, i forhold til når de er i skolepraktik, og på de kortuddannede, der skal på voksen- og efteruddannelse, altså hele den palet af nedskæringer, der er på de kortuddannede, summer det op til 2,8 mia. kr.

Derudover bliver der taget 1 mia. kr. fra globaliseringspuljen til investeringer i udstyr og bygninger på universiteterne. Det er den nedskæringspakke, som er blevet lagt på bordet.

Er det det, som peger fremad i forhold til Vækstforum, som statsministeren skal holde møde med i morgen, hvor dagsordenen vel burde være, at vi opgraderede forskning og uddannelse?

Kl. 22:55

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:55

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, det har sådan set ret meget med hinanden at gøre. Altså, når vi har en målsætning om at bruge 1 pct. af vores velstand, har det desværre også en konsekvens, når vores velstand bliver mindre. Anderledes kan det desværre ikke være. Og så bliver det lidt, hvordan man vender og drejer ordene, for det er jo rigtigt, som det f.eks. blev nævnt, at vi altså i øjeblikket bruger 1 mia. kr. på at udbygge nogle laboratorier. Og når vi har bygget de laboratorier, ja, så har vi bygget dem, og så bruger vi ikke 1 mia. kr. på at bygge dem igen. Så har vi laboratorierne.

Det, at vi frigør den milliard kroner, er det udtryk for en besparelse? Ja, det er udtryk for en forbedring af de offentlige finanser, men det er jo ikke udtryk for, at vi går ud i verden og sparer noget væk, der findes derude. Det er ikke udtryk for, at nogle aktiviteter, der findes derude, ikke fortsat kan være der. Derfor er det sådan, at når vi ser på den profil, der er lagt ind, vil vi på hele forskningsområdet i både 2011, 2012, 2013 og 2014 bruge mere, end vi bruger i år.

Så laver vi nogle målrettede opstramminger på en række uddannelsesområder, f.eks. efteruddannelse, hvor vi siger, at når det handler om folk, der har en videregående uddannelse, er tiden ikke til, at vi på samme måde kan videre- og efteruddanne dem. Og der er en række andre målrettede justeringer dér, som jeg vil tro at undervisningsministeren bedre end jeg kan gøre rede for i detaljer.

Kl. 22:57

Formanden :

Så er det fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 22:57

Maja Panduro (S):

Tak. Nu er det jo min første afslutningsdebat – det skal ikke være nogen hemmelighed – men jeg må indrømme, at jeg havde sådan et indtryk af, at hele pointen var, at vi kunne stille spørgsmål, og så svarede ministeren. Og det synes jeg at det har hængt lidt med. Hvis

der er noget, der er udtryk for arrogance og en usund debatkultur, så er det da den måde, statsministeren i dag taler om og til folketingsmedlemmer.

Jeg prøver alligevel med et meget klart og opklarende spørgsmål i håb om, at jeg så kan få svar. Man gør jo meget ud af at påstå, at alle må holde for, og at den her panikplan er ansvarlig og socialt afbalanceret, og som eksempel praler man jo næsten af, at man så nu trods alt udskyder topskattelettelsen i et par år. Jeg vil gerne bede statsministeren om at forklare mig, om de følgende elementer i pakken også er midlertidige, eller om de er varige. Er besparelserne på børnechecken, milliardbesparelserne på uddannelse, dagpengehalveringen, sparekniven til familier med handicappede og dødeligt syge børn også midlertidige, eller er de varige?

Kl. 22:58

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:58

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Først var der nogle pæne ord om debatkulturen og siden om panikplan, knive, og hvad ved jeg.

Det er sådan, at den skatteaftale, vi lavede sidste år, løser problemer for Danmark; den gør Danmark rigere. Uden den skatteaftale har Danmark større udfordringer på lang sigt, og derfor står regeringen selvfølgelig fuldstændig ved den skatteomlægning, vi lavede sidste år, og derfor skal den selvfølgelig også fases ind. Noget af den er skubbet, til efter at vi er ude af den her særlige øvelse i 2011, 2012 og 2013, og så falder det på plads igen.

Med hensyn til dagpengeperioden vil jeg sige: Ja, vi sætter dagpengeperioden ned til 2 år, og så har vi selvfølgelig ikke planer om at sætte den op igen. Altså, det siger jo sig selv. Det er jeg egentlig også i tvivl om om spørgerens eget parti har, hvis det kommer dertil, for det fik vi jo ikke noget klart svar på her i dag.

Kl. 22:59

Formanden :

Fru Maja Panduro.

Kl. 22:59

Maja Panduro (S):

Så mangler statsministeren stadig væk at svare på resten af mit spørgsmål, han nåede lige dagpengeperioden, men vi mangler stadig væk besparelserne på børnechecken, vi mangler besparelserne på forskning og uddannelse, og vi mangler den sparekniv, som man nu sender til de familier, som har dybt handicappede eller meget, meget syge børn. Statsministeren formåede jo før hverken at svare på det, som min kollega, fru Yildiz Akdogan, eller på det, fru Mette Frederiksen spurgte om på en ellers meget pæn og ordentlig måde, synes jeg. Synes statsministeren, det er rimeligt, at det er de her familier, der skal holde for? Kan statsministeren ikke godt forstå, at de familier har svært ved at forstå, hvorfor det er dem, der skal have den her store besparelse ud over sig? Ministeren fik heller ikke svaret på, om det er en varig besparelse, eller om den er midlertidig, ligesom udskydelsen af topskattelettelsen er.

Kl. 23:00

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:00

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes jo ikke, det er sjovt overhovedet at tage noget fra nogen. Jeg ville da ønske, at vi havde været krisen foruden, jeg ville da synes, det var rarere, at vi ikke var ude i den her genopretningsøvelse

oven på en succesrig krisehåndtering, hvor vi har holdt arbejdsløsheden lavere end det, man kunne frygte. Det er da ikke sjovt. Det er nødvendigt. Når vi igennem det, er vi jo tilbage på kurs, og så vil det jo være sådan, at man hvert år, når man laver finanslov, forhåbentlig kan vende tilbage til det, der er en mere spændende øvelse, nemlig at tage stilling til år for år, hvor vi eventuelt kan bruge nogle flere penge. Og jeg vil da ikke stå her og sige, at nogle af de tiltag, vi har lavet her, kunne vi aldrig drømme om at komme tilbage og lave om på, i den gode retning – det vil jeg da ikke stå og sige at vi ikke vil. Men det er klart, at det, vi laver med f.eks. børnechecken, jo alt andet lige, som det hedder med et frygteligt ord, har den karakter, at vi så nu laver et nyt børnepengesystem, et nyt børnechecksystem, og så gælder det jo, indtil vi måtte vælge at lave det om. Det er i øvrigt stadig væk et rimelig fint system, og nu bliver det faset ind på en sådan måde, at de mennesker, der har fået børnene og indrettet sig i tilid til de børnecheck, vi giver, får god tid til at tilpasse sig det nye system i.

Kl. 23:01

Formanden :

Så er det hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 23:01

Eigil Andersen (SF):

Dagen har jo vist, at der er en hel kø af valgløfter, som er blevet brudt. Den daværende beskæftigelsesminister, Claus Hjort Frederiksen, sagde til Ritzaus Bureau den 31. maj 2007: Vi rører ikke ved dagpengeperioden. Nu bliver dagpengeperioden for arbejdsløse så helt uacceptabelt skåret ned fra 4 til 2 år. Selv en elev i 5. klasse kan jo se, at det er et brudt valgløfte.

Danmark står så i en krise, og vi mister 10.000 arbejdspladser. For at vi kan klare os i fremtiden, er det vigtigt med både efteruddannelse og uddannelse; der er brug for ny kreativitet, ny viden. Og hvad gør regeringen så? Den skærer ned på voksen- og efteruddannelse med 914 mio. kr. næste år. Det bliver til knap 3 mia. kr., man sparer på voksen- og efteruddannelse i løbet af de kommende 3 år.

Jeg mener, at Dansk Folkeparti og regeringen her er ved at forringe Danmarks muligheder for at komme ud af krisen ved at undergrave de her efteruddannelsesmuligheder, og jeg vil gerne spørge statsministeren, hvad han mener.

Kl. 23:03

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:03

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg mener, at den bedste måde at sikre, at vi kommer ordentlig fri af krisen med orden i tingene, så vi kan få sat en vækst dagsorden, er at have styr på økonomien, så vi som en lille, åben økonomi ikke løber risikoen for, at der bliver spekuleret mod vores krone eller vi pludselig får nogle rentehop, som påvirker boligejerne og virksomhedernes muligheder for at låne og forrente nye investeringer og skabe nye arbejdspladser. Det er det, jeg mener.

Når man mener det, må man altså også tage ansvaret for at finde pengene. Og jeg har ikke det privilegium, som spørgeren har, nemlig at kunne lade, som om det hele bare går væk, hvis man udgiver en flot firefarvet publikation. Det har jeg ikke. Jeg bliver nødt til helt konkret at tage ansvaret, og det gør vi så på en måde, hvor vi jo stadig væk har efteruddannelsesmulighederne til de kortuddannede intakte, hvor vi stadig væk i forhold til forskning og uddannelse i de kommende år bruger mere, end vi gør nu, og hvor vi altså også – ja, det har man jo ret i – laver en dagpengereform, som er gearret til fremtiden efter krisen, hvor vi på ny kommer til at mangle arbejdskraft.

Kl. 23:04

Formanden :

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 23:04

Eigil Andersen (SF):

Hvis der her hentydes til Socialdemokratiet og SF's plan, vil jeg sige, at den jo er fuldt finansieret, og den indeholder bl.a. 400 mio. kr. ekstra til voksen- og efteruddannelse. Det, der er tale om her, er jo, at regeringen ikke vil tage initiativer til at skabe nye job – der skal fyres 8.000 i kommunerne på grund af nulvæksten – og man vil i det hele taget gøre nogle ting, der medfører færre job i samfundet. Og man vil så heller ikke sætte efteruddannelse i gang, men man vil forringe den efteruddannelse, som allerede eksisterer i dag, ved f.eks. at sætte voksen- og efteruddannelsesgodtgørelsen ned fra dagpengeniveauet til 80 pct. af dagpengeniveauet. Det betyder mindre uddannelse.

Kan statsministeren ikke få øje på, at der her er tale om, at den dårlige cirkel, den nedadgående spiral, forstærkes af regeringen, sådan at det i virkeligheden uddyber krisen?

Kl. 23:05

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:05

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

En dårlig cirkel, en nedadgående spiral – det er sådan en, man får, hvis man lever for lånte penge og reaktionen så bliver, at man siger: Lad os fortsætte med det, lad os da skynde os at låne nogle flere. Det er en dårlig nedadgående spiral, og det er desværre det, som Socialdemokratiet og SF foreslår i den ikkefinansierede plan, der er lagt frem, som opererer med mere gældsstiftelse og større udgifter til renter de kommende år. Sådan er det desværre.

Jeg har ikke det privilegium at kunne lede landet med den type overskrifter. Vi må tage ansvaret for at træffe også de alvorlige beslutninger. Og man kunne jo helt retorisk spørge: Hvis ikke det var nødvendigt, hvorfor skulle vi så gøre det?

Hvis vi kunne styre Danmark helt fri er det her ved at udgive en flot firefarvet regeringspublikation med en smart overskrift, hvorfor søren da så have al den her ballade med at prøve at forklare alle danskere, at vi godt ved, at det gør lidt ondt, men at vi er nødt til at samle den her regning op?

Kl. 23:06

Formanden :

Så er der en kort bemærkning til hr. Ole Hækkerup.

Kl. 23:06

Ole Hækkerup (S):

Tak.

Jeg kan se, at statsministeren kigger på klokken, og det har jo også været noget af en lang dag.

Jeg vil spørge statsministeren: Som statsministeren selv beskrev det, spillede regeringen jo først ud med et forslag til, hvordan der skulle spares, med alt det statsministeren også tidligere har beskrevet om, hvordan man over 2 år skulle undlade at regulere overførselsindkomster. Så var der et forhandlingsforløb med Dansk Folkeparti, og så kom der et andet resultat ud. Synes statsministeren, det er ærgerligt, at det, som Venstre og De Konservative selv oprindeligt foreslog, ikke er det, der er blevet gennemført? Havde statsministeren hellere set, at det var det, regeringen selv havde spillet ud med, som var kommet igennem, eller synes statsministeren, at politikken er blevet bedre efter det, der er aftalt med Dansk Folkeparti?

Kl. 23:07

Kl. 23:10

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:07

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Således direkte adspurgt vil jeg sige, at jeg synes sådan set, at den aftale, der er kommet ud af det forhandlingsforløb, der har været, i sin helhed er en rigtig god løsning. Jeg synes, det er rart, at vi har fundet en løsning, hvor vi ikke skal gå til folkepensionisterne og sige, at de skal klare sig for det, de har, altså i kroner og øre, de næste 2 års 730 dage, men at vi har mulighed for at lade folkepensionen følge den regulering, der nu end måtte komme. Vi kan jo ikke vide præcis, hvor meget den bliver.

Jeg synes da, det er rart. Det er rart at slippe fri fra det element, og det har jo kunnet lade sig gøre, fordi Dansk Folkeparti har taget et fantastisk medansvar for at træffe en modig, men rigtig beslutning om at lave en dagpengereform.

Kl. 23:08

Formanden :
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 23:08

Ole Hækkerup (S):

Det kan jeg godt forstå, og jeg tror, at enhver statsminister altid vil være glad for de aftaler, han har truffet med andre partier. Men lad mig så prøve at sætte spørgsmålet på spidsen: Hvis statsministeren helt selv kunne vælge, ville statsministeren så helst have haft gennemført Venstre og De Konservatives politik, som den oprindelig blev fremlagt, eller ville statsministeren helst have haft gennemført Venstre, De Konservative og Dansk Folkepartis aftale?

Kl. 23:08

Formanden :

Inden statsministeren svarer, beder jeg lige om lidt ro. Det er ikke sådan, at når tiden går, skærpes sanserne yderligere, så jeg tror, man skal være stille. Vi slutter præcis kl. 23.24 med spørgsmål til statsministeren, og jeg beder om, at der er ro så længe.

Statsministeren, værsgo.

Kl. 23:09

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det.

Det er rigtigt, at sanserne ikke skærpes, som tiden går, og nu skal jeg lige stå og genkalde mig spørgsmålet, som var, om jeg ville vælge det ene eller det andet.

Nu er det altså sådan, at jeg ikke leder en flertalsregering, og jeg kan ikke bare vælge på alle hylder. Jeg beror jo på, at der er partier, der vil tage ansvar, og det er desværre kun muligt for alvor at få øje på ét, nemlig Dansk Folkeparti, fordi alle andre sådan set grundlæggende vender ryggen til udfordringen.

Derfor foregår det på den måde, som det foregår i alle politiske forhandlinger. Når man er afhængige af hinanden, så må man give, og man må tage, og ud af det er der kommet en fantastisk god aftale. Den er robust, den har en god social balance, og den løser Danmarks problemer. Derfor er jeg pr. definition glad for den aftale, og så er jeg oprigtig rigtig glad for, at hele det element, jeg selv foreslog om, at vi i et par år ikke kunne regulere førtidspension, sygedagpenge og folkepension, slipper vi fri for. Der er jeg rigtig, rigtig glad for.

Kl. 23:10

Formanden :
Så er det hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Nu har det jo været en lang dag, og vi har været inde på mange forskellige emner. Et af de emner, der har fyldt utrolig meget, har selvfølgelig været hele spørgsmålet om skattelettelser og skatteomlægninger, og hvorvidt de var finansieret eller ikke var finansieret osv. Oppositionen, Socialdemokraterne og De Radikale, har jo bl.a. skost statsministeren for, at de ikke har været finansieret, og at de var hamrende asociale osv., og man har nævnt den her meget berømte bankdirektør rigtig mange gange.

Hvis man så kigger tilbage i historien til 1995, hvor vi havde en helt anden regering her i Danmark, som jo netop bestod af Socialdemokraterne og De Radikale, kan man se, at der faktisk var et flertal, de to partier inklusive, som fjernede formueskatten i Danmark, og som gav massive skattelettelser til de allerallerrigeste i Danmark, på noget, der svarer til 800 mio. kr. i dagskurs i dag, 2010. Hvad synes statsministeren om det?

Kl. 23:11

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:11

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, det kan jeg jo svare på på forskellige måder. Jeg synes i hvert fald så godt om det, at vi ikke har nogen planer om at genindføre formueskatten, men jeg kan da sådan set godt se, at det holdningsmæssigt står lidt i kontrast til den linje, der bliver lagt nu. Men sådan er der bare så meget. Altså, der tror jeg bare at man, hvad enten man nu er tv-seer eller kommentator, eller hvad man er, helt stilfærdigt og køligt må aflæse, at sådan er der så meget, og at det, der er Socialdemokratiets situation i øjeblikket, er, at de ikke har noget ansvar, og at de derfor ikke sådan for alvor behøver at gå ind og byde ind på, hvordan danske økonomiske problemer skal håndteres på en konkret måde. Det er man så fri for, man kan nøjes med overskrifterne, og det er nok det, der forklarer, at ansvarligheden nu står sådan lidt mindre tydeligt, end den gjorde dengang.

Kl. 23:12

Formanden :
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 23:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen det, der sådan set er kendetegnet ved det, er jo bl.a. de her meget berømte 12 minutter. Hvis vi kigger i forslaget, »En Fair Løsning«, kan vi jo se, at man regner med, at 22 mia. kr. skal finansieres alene ved de her 12 minutter – 22 mia. kr.; det må da siges at være noget af en opgave.

Men det, jeg jo bare gerne vil prøve at spørge statsministeren om, er det her paradoks med, at man i dag står og klandrer regeringen for noget, som man egentlig selv har gjort, godt nok for mange år siden, men Socialdemokraterne fjernede stadig væk formueskatten og gav massive skattelettelser til de allerrigeste danskere. Venstre stemte imod, og det gjorde andre partier også.

Kl. 23:13

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:13

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen det er jo snarere en kommentar end noget, jeg skal forholde mig til. Jeg noterer mig, at Socialdemokratiet har lagt en plan frem om 12 minutter. Jeg har tidligere i debatten ærligt og redeligt sagt, at

jeg jo sådan set er enig i det perspektiv om, at man skal øge arbejdsstyrken, når man er fri af krisen; det er også det, regeringen har lagt frem i sit eget arbejdsgrundlag fra februar, og det er også den dagsorden, vi sætter til efteråret.

Hvis Socialdemokratiet for alvor vil ind der og være med til at designe et SU-system, der trækker de unge hurtigere igennem uddannelsessystemet, lave en førtidspensionsreform, der sørger for, at færre kommer til at hænge på førtidspension, understøtte regeringen i at forhandle offentlige overenskomster, der gør, at vi udvider den reelle arbejdstid hos de offentligt ansatte og får mere fleksibilitet ind i de offentlige overenskomster, så er det alt sammen rigtig, rigtig fint, og jeg glæder mig meget til det. Problemet ved det hele er, at det ikke løser de øjeblikkelige udfordringer, vi står med, og derfor er vi, inden Folketinget holder sommerpause, nødt til at få håndteret den her regning.

Kl. 23:14

Formanden :

Så er det hr. Christian H. Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 23:14

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det, formand. Det handler lidt om dagpengereformen. Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvad det er, der har gjort, at man er kommet frem til at halvere dagpengeperioden. Hvorfor er den blevet 2 år? Hvorfor kunne den ikke lige så godt blive 3 år?

Så vil jeg egentlig gerne høre statsministeren: Forholder det sig sådan, at når regeringen siger, at det nu er 2 år, man har skåret den ned til, så er det, fordi regeringen regner med, at folk, der er ledige, vil kunne få et job inden for den periode? Hvis regeringen er så bombesikker på, at det er sådan, hvorfor har man så ikke også etableret en jobgaranti i den sidste ende, så folk er sikre på, at der efter 2 år er et arbejde?

Kl. 23:15

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:15

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

I et åbent samfund som det danske kan der jo ikke gives jobgarantier. Der kan man føre en økonomisk politik, som fremmer vækst, beskæftigelse og velstand og dermed jobmuligheder. Det er sådan en politik, regeringen fører, og det er også derfor, vi tager ubehageligheden ved at åbne den her rudekuvert, som ligger til os efter en succesrig krisestyring, og få den regning hævlet af med det samme.

Så er det i øvrigt helt rigtigt observeret, at når vi sætter dagpengeperioden ned til 2 år, er det, fordi vi ikke synes, vi skal leve i et samfund, hvor man skal gå arbejdsløs længere end det. Altså, en arbejdsløs er en for mange, en dag som arbejdsløs er i princippet en dag for mange, og derfor skal vi have et effektivt dagpengesystem og en effektiv arbejdsmarkedspolitik, der sørger for, at folk kommer tilbage i beskæftigelse.

Kl. 23:16

Formanden :

Hr. Christian H. Hansen.

Kl. 23:16

Christian H. Hansen (UFG):

Jeg kan så forstå, at man ikke ønsker at give en jobgaranti. Kan statsministeren så forklare, hvad der vil ske personer, som er ledige efter 2 år? Hvad vil konsekvenserne for dem og deres familier – det kan være familier, der har hus eller andre ting – være? Vil de ikke være, at de her familier bliver trukket fuldstændig ned i sølet, og er

det, regeringen har foretaget sig her, derfor ikke socialt meget skævt?

Kl. 23:16

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:16

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det, der ville være socialt skævt, var at svigte sit ansvar for at føre en økonomisk politik, der gør, at Danmark hurtigst muligt kan komme på fode igen, få vækst og velstandsfremgang, komme til at stå stærkt i den internationale konkurrence, så vi kan trække arbejdspladser til Danmark. Det er det, det handler om.

Konsekvenserne af, at man falder ud af dagpengesystemet, vil være de samme, som før vi lavede dagpengereformen, nemlig at man så har mulighed for at få kontanthjælp. Men det er jo ikke noget ønskescenarie, og derfor handler det selvfølgelig også om at føre en arbejdsmarkedspolitik og en økonomisk politik, der gør, at folk kommer i beskæftigelse, inden det sker. Og det, vi har kunnet se – inspireret af f.eks. Nyrupregeringerne, der afkortede dagpengeperioden af mere end en omgang – er, at det virker, og det kommer også til at virke her.

Kl. 23:17

Formanden :

Hr. Jens Peter Vernersen for en kort bemærkning.

Kl. 23:17

Jens Peter Vernersen (S):

Statsministeren sagde tidligere på dagen, at når man sætter skatten ned, vil det altid være sådan, at dem, der tjener mest, også får mest ud af det. Det er et citat fra statsministeren. Det ville vel have været sådan, at hvis man i stedet for at fjerne mellemskatten, havde ændret mellemskatten, sådan at dem med en indkomst under 1 mio. kr. fik den fjernet og dem med en indkomst over 1 mio. kr. fortsat skulle betale mellemskat, så ville bankdirektøren ikke have fået den store skattelettelse. Så ville bankdirektørerne, der har de store lønninger, have fået en skattelettelse på omkring 40.000 kr. i stedet for 400.000 kr. Det ville have været virkeligheden, og derfor kunne man godt have lavet en skatteændring, der havde medført, at de højestlønnede ikke fik netop de der høje lettelser, som de får nu her. Statsministeren må være enig i, at sådan kunne det være gjort.

Kl. 23:18

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:18

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er fuldstændig enig i, at det kun er fantasien, der sætter grænser for, hvordan man kan brandskatte folk, og hvis man vil lave en særlig bankdirektørskat eller en særlig virksomhedsdirektørskat eller andre former for skatter målrettet virksomheder, initiativrigdom og virkelyst, hvilket gør, at folk hellere vil bo i et andet land end Danmark, så er hele værktøjskassen jo åben.

Det, der sådan set kan være lidt bekymrende, er, at man ikke bare leger med de tanker, men har konkrete tanker om, at et Danmark, der har været i krise, og som i den private sektor, på det private arbejdsmarked, har tabt måske tæt op mod et par hundrede tusinde arbejdspladser, når året er gået, nu skal festlig holde den situation ved at gøre det dyrere at drive virksomhed i Danmark, ved at lægge flere byrder på dansk erhvervsliv, ved at øge erhvervsskatterne, ved sådan set at lægge skat på danske arbejdspladser. Men hvis man vil det og har flertal for det, kan man selvfølgelig godt gøre det.

Kl. 23:19

Kl. 23:22

Formanden :

Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 23:19

Jens Peter Verner sen (S):

Nu har det jo ikke noget med fantasi at gøre. Nu drejer det sig altså om, hvordan det ville være i virkeligheden, hvis man havde gjort det på den måde, og statsministeren bekræfter altså, at man kunne have gjort det sådan. Så ville det jo i hvert fald have betydet, at man nu ikke skulle være så hård ved folk, der er uden arbejde, folk, som er i uddannelse, og folk, der er på andre ordninger. Man ville ikke have været så hård ved dem, hvis man havde valgt den model.

Man har altså ladet de højstlønnede få skattelettelser, og de lavestlønnede betaler regningen. Det er jo altså virkeligheden. Når man taler om, at der er en underfinansiering, er der jo ikke nogen som helst tvivl om, ifølge regeringens egne papirer, at der er en underfinansiering i 2010, 2011 og 2012, der ligger i størrelsesordenen 26 mia. kr. Det står ganske præcist i den aftale, der blev lavet med forårspakke 2.0. Der er vel ikke nogen som helst tvivl om, at sådan er det. Det står i hvert fald i regeringens egne papirer, jeg står med her.

Kl. 23:20

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:20

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, det er der meget tvivl om. Først vil jeg sige nej til det første spørgsmål. For hvis man ikke havde lavet den skatteaftale sidste år, ville vi have stået et andet sted, og hvis vi havde stået et andet sted, ville det have været et værre sted. For den aftale, vi lavede sidste år, hvor vi fuldt finansieret beskatter mere af det, vi vil have mindre af – forurening, energi, cigaretter og usunde fødevarer – og beskatter mindre af det, vi vil have mere af, nemlig arbejde, virkelyst og foretagsomhed, er en pakke, som gør Danmark rigere. Det er en pakke, der gør Danmark rigere, og derfor ville det da have været en dårlig idé ikke at have lavet den.

For så var det altså ikke kun 12 minutter mere, vi skulle ud at arbejde. Så var det 12 minutter +, og når man tænker på de besværligheder, der kan være ved at løfte det der med, at vi skal arbejde 1 time mere om ugen, så synes jeg da, at det er fint, at vi ikke gør den udfordring større, end den allerede er. Hvad angår tallene, gav jeg dem faktisk før, og jeg vil tro, at de også kan oversendes skriftligt. De viser, at der er et positivt bidrag fra skatteaftalen med genopretningspakken både i 2012 og 2013.

Kl. 23:21

Formanden :

Så er det hr. Bjarne Laustsen som den sidste spørger til statsministeren.

Kl. 23:21

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om der er en kvote for, hvor mange forligsbrud man vil begå i hver folketingsperiode, for i september måned 2002 indkaldte regeringen til forhandlinger om en opfølgning på den tredje fase af arbejdsmarkedsreformen. Forligspartierne var Det Radikale Venstre, det var Socialdemokratiet, og det var Venstre og Konservative. Vi satte os sammen og lavede aftalen »Flere i arbejde«. Deri afhandlede vi en lang række spørgsmål, f.eks. produktionsskoleydelsen og skoleydelsen til skolepraktikanter. Det var helt klart ting, som vi skrev under på...

Formanden :

Man kan ikke høre heroppe, hvad der bliver spurgt om nede fra salen. Jeg beder om, at man venter med at støje, til mødet er slut, så er der mulighed for at støje behersket i den øvrige del af huset. Værsgo, hr. Bjarne Laustsen, med spørgsmålet.

Kl. 23:22

Bjarne Laustsen (S):

Jeg gentager lige, at i »Flere i arbejde«, som fire partier indgik aftale om, og som Dansk Folkeparti efterfølgende tilsluttede sig, afhandlede man spørgsmålet omkring skolepraktikydelser og produktionsskoleydelsen. Man var selvfølgelig også enige om dagpengeperiodens længde osv. Det har regeringen jo skrevet under på. Og i alle svar, der er givet til de fire partier, kaldes vi forligskredsen. Hvordan kan så være, at man laver en anden aftale nu om at forringe selv samme ydelser, når man har indgået forlig? Når jeg spørger om en kvote, så tænker jeg bare på, hvad man så kan finde på i den næste periode, hvis det er sådan, at man bare kan bryde de forlig, man har indgået og skrevet under på.

Kl. 23:23

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:23

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan sige helt principielt, idet jeg jo helt ærligt også må sige, at jeg ikke vil kunne redegøre for en hvilken som helst detalje af regeringens genopretningsplan og de lovforslag, der flyder af den ned på paragraf- eller betækningsniveau, at man kan sige helt overordnet, at regeringen selvfølgelig står ved de forligsaftaler, vi har. Det er regeringens tilgang. Og med det i baghovedet kæmper vi i øvrigt en hård kamp for at komme igennem med så meget af vores politik som overhovedet muligt, også i en situation, der er svær, ved at oppositionen på et tidspunkt, hvor alle egentlig burde trække i arbejdstøjet og sige: Danmark er i en vanskelig situation, vi er kommet bedre igennem end mange andre lande i Europa, skulle vi nu ikke hjælpe hinanden med at komme fri af det her på en ordentlig måde, melder sig ud og er gået i ren valgkampsmode og laver valgkampsbroschurer i stedet for konkrete politiske forslag. Vi har stadig væk det synspunkt, at vi respekterer vores forlig, men vi kæmper så altså for at få det maksimale af vores politik igennem, og det gør vi også på området her.

Kl. 23:24

Formanden :

Så er det hr. Bjarne Laustsen, sidste korte spørgsmål til statsministeren.

Kl. 23:24

Bjarne Laustsen (S):

Vi vedstår til fulde den aftale om flere i arbejde, og det forstår jeg så også at regeringen vil. Det betyder, at der er en række af de elementer, som regeringen har foreslået i sin genopretningsplan, som man ikke kan gennemføre, medmindre man snakker med bl.a. os om, hvordan man skal gennemføre det. Det håber jeg så at statsministeren vil leve op til.

Jeg forstår også, at det jo er et stort problem, og derfor vil jeg godt høre lidt om konsekvenserne. Regeringen siger jo selv i forhold til L 222 og L 224, som skal førstebehandles på fredag, at det er flere tusinde mennesker, der mister deres dagpenget. Hvad skal de mennesker leve af? Statsministeren har tidligere i dag sagt, at det ikke er målet, at de bare kommer på kontanthjælp. Ud af de flere tusinde

mennesker, regeringen selv siger der bliver arbejdsløse – det er ikke noget, vi siger, det siger regeringen selv – er der rigtig mange, der vil komme på kontanthjælp. Og vi ved også, at systemerne er indrettet sådan, at der er rigtig mange, der overhovedet ikke kan få nogen som helst hjælp. Hvad skal de mennesker leve af, når regeringen presser dem ud af arbejdsmarkedet?

Kl. 23:25

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:25

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke sige, at jeg før svarede helt principielt og helt overordnet på, hvad regeringens tilgang til spørgsmålet om, hvad et forlig er. Det er jo så i øvrigt en dialog, der kan folde sig ud mellem de ministre, der har de konkrete lovforslag, og oppositionen, hvor oppositionen mener der må være nogle forligsmæssige bindinger. I det kan jo ikke læses nogen garanti for, at regeringen så i alle situationer vil være enige med Socialdemokratiet eller andre om, hvordan man nu afgør de her spørgsmål om forlig eller ikke forlig. Men vores tilgang er naturligvis, at vi respekterer de aftaler, vi har indgået.

Må jeg så ikke helt generelt sige, at det, danskerne skal leve af – også dem i a-kasse – er arbejde og beskæftigelse. Det skal vi have igen, og det er sådan set det, hele den her debat i dag har handlet om: Vi ramte krisen på et tidspunkt, hvor vi havde en historisk høj beskæftigelse i Danmark og en historisk lav arbejdsløshed, hvor vi havde afdraget gæld, hvor vi havde overhørt alle ønsker om at bruge mere og mere og mere, og hvor vi derfor også havde råd til at lave en offensiv krisestyring, der gør, at vi nu kommer fri af krisen med en markant lavere arbejdsløshed end det, vi frygtede, med et arbejdsløshedsniveau, som fremkalder misundelse i resten af Europa, og med et behov for at konsolidere sig, som også fremkalder misundelse i alle de lande, hvor man skærer de offentlige lønninger ned, i alle de lande, hvor man nærmest omkalfatrer sine samfund, fordi krisen i den grad har fjernet benene under dem. Det er ikke situationen herhjemme. Det gør ikke, at det er let, men det gør det nødvendigt.

Ved at samle den her kriseregning op effektivt, kontant, realistisk, og konkret – også selv om det er svært – skaber vi forudsætningerne for, at vi på ny kan komme ind på et spor, der er præget af fremgang og vækst og jobskabelse, og hvor folk ikke skal frygte, at de bliver kastet ud i arbejdsløshed, og hvor folk kan regne med, at bliver de arbejdsløse, er der også mulighed for at få et nyt job, og hvor man derfor ikke skal gå rundt på dagpenge i 2 år, før man kommer i beskæftigelse igen.

Kl. 23:27

Formanden :

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Tak til statsministeren. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg konstaterer også, at vi har rundet kl. 23.24, som var grænsen for de halvanden time, der var afsat til spørgsmål til statsministeren, så tak for, at man har forsøgt – om end det ikke hele tiden er lykkedes – at overholde tale tidsbestemmelserne, som vi har fastsat i fællesskab.

Kl. 23:28

Afstemning

Formanden :

Men det betyder, at vi nu er kommet til at skulle stemme om de forslag til vedtagelse, som er blevet stillet i dagens løb.

Det første forslag, der stemmes om, er forslag til vedtagelse nr. V 86 af Peter Christensen (V), Pia Kjærsgaard (DF), Henriette Kjær

(KF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Per Ørum Jørgensen (UFG), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For forslaget til vedtagelse stemte: 62 (V, DF, KF, og LA), imod stemte: 48 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget til vedtagelse er vedtaget.

Jeg beder om, at medlemmerne bliver siddende, indtil vi lige har afsluttet mødet.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 87 af Helle Thorning-Schmidt (S), Villy Søvndal (SF), Margrethe Vestager (RV) og Christian H. Hansen (UFG) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Kl. 23:29

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 3. juni 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Fortsat god aften.

:

Mødet er hævet. (Kl. 23:29).